

ONSDAG DEN 16. SEPTEMBER 2009

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 09.05)

2. Udnævnelse til de interparlamentariske delegationer (frist for ændringsforslag): se protokollen

3. Skovbrande i sommeren 2009 (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

4. G20-topmødet i Pittsburgh (24.-25. september) (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om G20-topmødet i Pittsburgh, som afholdes den 24.-25. september 2009.

Cecilia Malmström, *formand for Rådet*. – (SV) Hr. formand! Det er mig en stor fornøjelse at være her i dag som repræsentant for det svenske formandskab. Formandskabet og Kommissionen vil i fællesskab repræsentere EU på G20-topmødet i Pittsburgh den 24.-25. september. Vi afholder et uformelt møde i Det Europæiske Råd i Bruxelles i morgen for at forberede EU's fælles holdning. Den internationale finanskriser har som bekendt krævet helt ekstraordinære globale tiltag.

Der er for det første behov for hurtige og effektive finans- og pengepolitiske tiltag til støtte for den finansielle sektor og realøkonomien. Der er for det andet behov for at samordne den internationale indsats og udvikle G20 til et forum, der kan sikre en sådan samordning, bl.a. i forbindelse med foranstaltninger til regulering af finansmarkederne. De finans- og pengepolitiske tiltag, som hurtigt kunne iværksættes, var helt afgørende for at få os igennem den værste del af krisen.

Den samlede støtte til den europæiske økonomi i år og næste år anslås til 5 % af BNP. Centralbankerne har reageret over for finanskrisen ved at holde renten tæt på nul. Vi er i dag forsigtigt optimistiske og mener, at det værste er overstået, hvad de kritiske problemer i den finansielle sektor angår, men den økonomiske situation er fortsat ustabil, og der er en betydelig risiko for yderligere tilbageslag. Vi er meget opmærksomme på, at den stigende arbejdsløshed vil blive et altoverskyggende spørgsmål i den kommende tid. Situationen er fortsat uvis, men det kunne have været langt værre.

Koordinering og samarbejde på internationalt plan bliver utrolig vigtigt, hvis vi skal sikre et generelt opsving og slå tonen an for en tilbagevenden til en langsigtet og stabil vækst, der hviler på et solidt grundlag. G20 har spillet en central rolle i forhold hertil og vil fortsat gøre det. G20 vil også samarbejde med de internationale finansielle institutioner IMF og Verdensbanken for at garantere, at de har tilstrækkelige ressourcer og en velfungerende intern organisation og dermed er i stand til at støtte den økonomiske vækst og sikre finansiell stabilitet i hele verden.

G20-samarbejdet har skabt følgende vigtige resultater:

Vi har for det første fået en samlet analyse af de problemer, som har påvirket vores økonomier. Det lyder måske ikke som et stort fremskridt, men et samlet overblik over den finansielle sektor og de realøkonomiske problemer, der ligger til grund for krisen, er en forudsætning for at kunne træffe effektive modforanstaltninger.

Vi har for det andet skabt reelle fremskridt i forhold til en række konkrete foranstaltninger, som vi blev enige om på forårstopmødet i London. Det drejer sig bl.a. om en omfattende hjælpepakke til vores økonomier og en styrkelse af samarbejdet omkring tilsyn og regulering af finansmarkederne. Vi har desuden sørget for, at Den Internationale Valutafond har tilstrækkelige ressourcer til at imødekomme låneefterspørgslen. Vi har også påtaget os at forbedre de internationale finansielle institutioners mulighed for i god tid at kunne advare os, hvis lignende problemer skulle opstå igen.

Der er fortsat meget at gøre, men vi har gjort klare fremskridt, som er blevet sikret gennem koordinerede internationale forpligtelser. Jeg føler, at vi i EU sammen med de øvrige G20-medlemmer har gjort store fremskridt på en række centrale områder, som er afgørende for at finde en strategisk løsning på den økonomiske og finansielle krise. Vores samordnede EU-strategi betyder, at Europa rettere styrer debatten end følger den. Det er vores løsninger, der lægges mærke til, når der skal findes globale løsninger. Formandskabet har derfor inviteret stats- og regeringscheferne til middag i morgen aften. Formålet er at bygge videre på det succesfulde arbejde, der blev gjort under den uformelle frokost i Økofin-Rådet og på G20-finansministrenes møde i London, så vi kommer velforberedte til Pittsburgh.

Jeg forventer, at mødet i morgen og topmødet i Pittsburgh vil sikre yderligere fremskridt på de overordnede områder, som jeg har nævnt, men også på enkelte andre områder. En ting, som flere europæiske finansministre har omtalt i stærke vendinger, er spørgsmålet om bonusordningers betydning for den finansielle stabilitet. Der er blandt EU's finansministre enighed om, at vi bør gå forrest, når det gælder krav om effektive internationale standarder, der sikrer, at sådanne bonusordninger ikke har en destabiliserende virkning, og at bonusudbetalinger står i rimeligt forhold til den ydede præstation. Det er en vigtig del af det samlede initiativ, der skal sikre større gennemsigtighed og bedre tilsyn med finanssektoren, og det er afgørende, hvis vi skal kunne sikre finansiell stabilitet i fremtiden.

Rådet for Finansiell Stabilitet er blevet anmodet om at forelægge en rapport om sit arbejde med udvikling af principper for bonusordninger på topmødet i Pittsburgh. Jeg håber, at denne rapport vil indeholde konkrete strategier, som kan gennemføres i praksis, og som garanterer, at finansielle institutioner indfører fornuftige og ansvarlige aflønnings- og bonusstrukturer. Jeg håber desuden, at vi kan blive enige om fortsat at give vores økonomier den fornødne støtte, så længe der er behov for det, men det er samtidig vigtigt, at vi påtager os at afvikle foranstaltningerne, når de ikke længere er nødvendige, så vi kan vende tilbage til afbalancerede offentlige finanser, når opsvinget kommer.

Vi er kun lige begyndt at overveje disse exitstrategier. Deres form, samordning og gennemførelse vil blive et særdeles vigtigt element, hvis vi skal sikre et afbalanceret og langsigtet økonomisk opsving. Beskæftigelsen er en anden stor udfordring. Vi er nødt til nøje at udvikle de fornødne foranstaltninger og samtidig fastholde en god balance mellem finans- og strukturpolitikken. Jeg er sikker på, at vi også kommer til at gentage behovet for at imødegå protektionisme og sikre fairplay på de globale markeder. Det vil kræve en omfattende koordinering af den finansielle regulering og det finansielle tilsyn, men også af afskaffelsen af ekstraordinære foranstaltninger til støtte for den finansielle sektor. Der vil fortsat skulle gøres et stort arbejde på såvel nationalt plan som på EU-plan.

Drøftelserne om reformen af de finansielle institutioner vil fortsætte i morgen og i Pittsburgh, men også resten af året. Vi ønsker, at institutionerne skal være stærke, have tilstrækkelige ressourcer, det rigtige mandat, samt politiske retningslinjer og forvaltningsstrukturer, der på korrekt vis afspejler deres sammensætning. Der er tale om komplekse og sammenkædede spørgsmål, men vi må løse dem hurtigst muligt, så de finansielle institutioner kan udføre dette arbejde, som bliver stadig vigtigere.

Jeg vil til sidst gerne sige, at der naturligvis er et stort behov for politisk vilje, hvis vi skal gøre fremskridt i de kommende forhandlinger under klimatopmødet i København. Det har meget høj prioritet for det svenske formandskab. Vi ønsker at sikre, at alle har de rette incitamenter til at skride til handling og begrænse den globale opvarmning og tilpasse de økonomiske strategier til fordel for en klimavenlig udvikling.

Vores mål er, at der på topmødet i Pittsburgh gøres fremskridt med hensyn til udvikling af retningslinjer for finansiering af globale klimatiltag. Jeg kan ikke love, at vi opnår alt det, vi gerne vil, for disse spørgsmål er yderst komplicerede, men vi kan love, at formandskabet vil forsvare EU's synspunkter på en ansvarlig måde. Jeg ser i den ånd frem til frugtbare forhandlinger med stats- og regeringscheferne i morgen aften og til de konkrete resultater, som verden forventer på topmødet i Pittsburgh i næste uge.

(Bifald)

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. – (ES) Hr. formand, fru Malmström, mine damer og herrer! Det er første gang, at jeg taler foran Parlamentet i den nye valgperiode. Jeg vil gerne starte med at lykønske Dem alle med Deres valg eller i mange tilfælde genvalg. Jeg er sikker på, at vi alle føler et ansvar for at løse en af vores generations største politiske udfordringer, nemlig hvordan vi kommer ud af denne dybe økonomiske og finansielle krise. Vi skal genskabe tilliden og stabiliteten af hensyn til vores borgere og samtidig forbedre deres muligheder og sikre alle den størst mulige grad af social samhørighed.

Spørgsmålet, som drøftes på G20-topmødet i Pittsburgh i næste uge, er af afgørende betydning for denne udfordring og denne bekymring. Jeg er overbevist om, at det vil blive ved med at dukke op i den kommende tid og gennem hele Parlamentets valgperiode, uanset om det drøftes på G20-topmøder eller møder i Det Europæiske Råd, under Deres egne forhandlinger eller i de forslag til initiativer, som den nye Kommission vil fremsætte for Parlamentet.

G20-topmødet i Pittsburgh er det tredje møde, der indkaldes til på stats- og regeringschefniveau siden Lehman Brothers' konkurs for et år og en dag siden og starten på den alvorligste krise i mange årtier.

Det står i lyset af de første to G20-topmøder i Washington i november sidste år og i London i april i år klart, at G20 spiller en betydningsfuld rolle i koordineringen af den globale løsning på denne krise.

G20's bidrag til udviklingen af en koordineret løsning har været afgørende for at undgå en endnu dybere recession end den, vi oplever i øjeblikket. G20 har også haft afgørende betydning for udviklingen af grundlaget for et økonomisk og finansielt system, som i fremtiden kan forhindre, at vi på ny oplever de ubalancer og udskejelser, som har ført til den aktuelle situation.

EU har spillet en aktiv og afgørende rolle for at opmuntre G20 i den forbindelse. Som hr. Barroso i går mindede om i Parlamentet, var det første topmøde i Washington et europæisk initiativ fra det franske formandskab og præsident Sarkozy og Kommissionen. EU har også bidraget afgørende til fastsættelsen af ambitiøse mål for de to tidligere topmøder og aktivt deltaget i det forberedende arbejde forud for møderne, så de ikke blot ville munde ud i principerklæringer, men i konkrete resultater og forpligtelser.

Alle europæere og de europæiske institutioner burde føle sig tilfredse med alt dette. Vi kan også være forholdsvis tilfredse med det koordineringsniveau, der har været mellem de forskellige europæiske repræsentanter ved G20, dvs. de europæiske lande, som er medlem af G20 og deltager i G20-møderne som sådan, og EU-formandskabet sammen med Kommissionen, hvor sidstnævnte repræsenterer alle europæere og samtlige medlemsstaters fælles holdning.

På topmødet i Washington i november sidste år nåede verdens største økonomier – G20-landene tegner sig for ca. 90 % af verdens BNP – til enighed om gennemførelsen af hjælpepakker til støtte for erhvervslivet på daværende tidspunkt (sidste efterår), da lånamarkederne, den internationale handel og investeringerne gik brat i stå som følge af den alvorlige finanskrisen, der første gang viste sig i august 2007 og siden tog voldsom fart i september 2008.

Kommissionen fremlagde få dage efter topmødet i Washington sidste år sit forslag til den europæiske økonomiske genopretningsplan, som fik politisk opbakning på Det Europæiske Råd i december. Denne plan har dannet grundlag for EU's reaktion i forhold til finanspolitikker og politikker til fremme af efterspørgslen gennem instrumenter, som de nationale regeringer og parlamenter råder over, eller som de europæiske institutioner selv har til rådighed.

Disse diskretionære finanspolitiske foranstaltninger samt de automatiske stabilisatorers virkning, som er særdeles vigtig i de europæiske lande på grund af vores høje skatte- og afgiftstryk og dyre sociale velfærdssystem, forventes på grundlag af de nyeste tal at bidrage til den samlede efterspørgsel med, hvad der svarer til 5,5 % af EU's BNP mellem 2009 og 2010.

Den nye amerikanske regering har også vedtaget en meget omfattende hjælpepakke. Eftersom USA's automatiske stabilisatorer ikke er så betydningsfulde som vores her i Europa, betyder det, at den samlede støtte, dvs. den direkte hjælpepakke plus automatiske stabilisatorer, er den samme på begge sider af Atlanten. Også lande som Japan, Kina, Canada og andre G20-medlemmer har vedtaget tilsvarende finanspolitiske incitamenter.

På topmødet i London i starten af april blev behovet for en hurtig gennemførelse af disse planer i praksis i den forbindelse kraftigt understreget. Der blev opfordret til at holde nøje øje med disse planer og givet udtryk for, at de om nødvendigt skulle suppleres med yderligere foranstaltninger. Vi kan nu bekræfte, at disse hjælpepakker sammen med meget omfattende pengepolitiske incitamenter fra centralbankernes side samt mobiliseringen af offentlige ressourcer til støtte for de finansielle institutioner, særlig bankerne, har formået at bremse økonomiens frie fald. De har samtidig gjort, at vi dette efterår kan se de første tegn på stabilisering, sådan som det fremgår af de økonomiske prognoser, som jeg havde lejlighed til at fremlægge for to dage siden i Bruxelles. Der er for første gang i to år ikke tale om en nedjustering i forhold til de forrige prognoser.

Vi kan imidlertid endnu ikke sige, at økonomien er i stand til at holde sig selv kørende, hvis disse incitamenter blev fjernet. Det er også korrekt, at der selv med de indførte incitamenter er risiko for et tilbagefald på grund af den yderst bekymrende stigning i arbejdsløsheden og de fortsatte svagheder i det finansielle system.

Da G20-landenes finansministre mødtes i London i begyndelsen af måneden, var et af de budskaber, som de blev enige om med hensyn til topmødet i Pittsburgh, således behovet for foreløbig at fastholde de midlertidige støtteforanstaltninger, uden at glemme behovet for at påtænke en koordineret exitstrategi. Jeg vil kort vende tilbage til dette i slutningen af min tale.

De to første G20-topmøder i Washington og London var også afgørende for at få fastsat en global dagsorden for reformer inden for de finansielle regulerings- og tilsynssystemer. Man kunne sige, at vi er vidne til en radikal ændring af tonen efter knap tre årtier, som har været domineret af dereguleringsmodellen og teorier om finansmarkedernes påståede ufejlbarlighed.

I Washington skabte G20-landene grundlaget for og fastsatte principperne og dagsordenen for at underkaste finansmarkederne en strengere og mere effektiv regulering og et strengere og mere effektivt tilsyn, hvor ingen områder, produkter eller finansielle aktører slipper uden om regulerings- og tilsynsmyndighedernes kontrol. Disse myndigheder skal i langt højere grad samarbejde og koordinere deres tiltag for at rette op på den åbenlyse mangel på effektivitet i de nationale tilsynssystemer set i forhold til globaliserede markeder og finansielle institutioner, som arbejder på tværs af grænserne på disse markeder.

Der blev på topmødet i London i april gjort et storstilet arbejde for at skabe konkrete og vigtige fremskridt i gennemførelsen af denne reformdagsorden. På G20-topmødet i London blev der taget afgørende skridt for at opfylde løfterne om reformer, fra forsigtighedsregler for finansielle institutioner i forbindelse med regnskabsaflæggelse til det klare krav om gennemsigtighed i usamarbejdsvillige jurisdiktioner, dvs. skattelylande, og herunder regulering af hedgefonde og andre finansielle institutioner, sikring af gennemsigtige derivatmarkeder og vedtagelsen af regler for aflønning af topledere i finansielle institutioner og børsrådgivere, der opererer på markederne.

EU har som følge heraf udført en meget vigtig opgave, ikke kun ved at støtte disse aftaler i G20-regi, men også ved at anvende disse G20-aftaler. Det har krævet et intensivt lovgivningsarbejde i det seneste år. Nogle af disse forslag er allerede blevet vedtaget her i Parlamentet og i Rådet. Andre er i øjeblikket til behandling i Parlamentet og Rådet, og inden årets udgang planlægger Kommissionen at vedtage endnu en række forslag, startende i næste uge, dagen før topmødet i Pittsburgh, med forslaget om at oprette Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici og tre europæiske mikrotilsynsmyndigheder, baseret på anbefalingerne i de Larosièrereporten, som både Rådet og Kommissionen bakker op om.

Den amerikanske regering har også offentliggjort en ambitiøs økonomisk reformplan, og præsident Obama bekræftede i denne uge, at den er en prioritet i hans embedsperiode. Han anerkendte USA's ansvar, at USA var det sted, hvor krisen opstod og udviklede sig.

Målene for topmødet i Pittsburgh er bl.a. at kontrollere de positive fremskridt med disse reformer og sørge for den fornødne tilsynsmæssige konvergens på begge sider af Atlanten. Enhver tilsynsmæssig forskel vil eller kunne fremover blive brugt af investorer i arbitragestrategier, som på ny kunne skabe voldsomme markedsforvridninger. Ud over at sikre overholdelsen af det, der allerede er blevet aftalt, og tilskynde gennemførelsen af de vedtagne foranstaltninger skal topmødet i Pittsburgh imidlertid også sende et klart politisk budskab. Det utvetydige ønske fra regeringerne, de politiske ledere, institutionerne, vores egne lande og EU om at ville skabe en solid tilsynsramme med et fast tilsagn og et overbevisende budskab skal nu gøres klart. Budskabet skal være, at "ingen må tro, at nu hvor den værste del af krisen er ovre, kan den tidligere praksis, som førte til krisen, nu genoptages, som om intet var hændt".

Offentligheden forventer garantier for, at de finansielle institutioner og deres ledere bliver pålagt at overholde reglerne, særlig vedrørende aflønning, hvilket vil forhindre dem i endnu engang at bringe det finansielle system og realøkonomien som helhed i fare. Det skal siges, at EU står samlet på det punkt.

Et andet punkt, som har stået højt på dagsordenen for de forskellige G20-topmøder, er reformen af de internationale finansielle institutioner, hvilket fru Malmström allerede har været inde på.

Det eneste, jeg gerne vil tilføje, er, at der i London blev taget et utrolig vigtigt skridt fremad med hensyn til disse institutioners finansielle kapacitet, særlig hvad Den Internationale Valutafond (IMF) angår. Fondens udlånskapacitet er blevet øget med ikke mindre end 500 mia. USD, og det betyder, at IMF's samlede midler til sine operationer nu er oppe på 750 mia. USD. Der var herudover enighed om at fordele særlige trækningsrettigheder til en værdi af 250 mia. USD mellem alle IMF's medlemslande i forhold til deres kvote.

Det blev desuden også vedtaget at øge IMF's finansielle kapacitet for at sætte gang i fondens lån på favorable vilkår til de fattigste lande. Alt det er der allerede styr på. Der er gjort væsentlig større fremskridt inden for det seneste halve år, end det har været tilfældet i mange år.

EU har naturligvis som følge heraf indvilget i at bidrage behørigt til forhøjelsen af IMF's midler. EU-medlemsstaterne har accepteret at forhøje deres almindelige bidrag med 1 25 mia. EUR i forbindelse med finansieringen af de nye målsætninger.

G20-landenes ledere vil også drøfte en ændring af de forskellige landes repræsentation i de internationale finansielle institutioners styrende organer. De nye vækstlande og udviklingslandene stiler fuldt forståeligt efter en mere passende repræsentation. Det er et ønske, som EU støtter, men det skal omsættes til konkrete aftaler. Det er årsagen til, at Kommissionen – om end dette ikke er EU-formandskabets officielle holdning – fortsat mener, at den bedste repræsentation for EU i disse organer er en samlet repræsentation, hvilket er i tråd med Parlamentets holdning til dato.

Der er også andre emner på dagsordenen for topmødet i Pittsburgh, bl.a. finansiering af klimaændringer som forberedelse til topmødet i København, behovet for at genoptage de internationale handelsforhandlinger og ikke give efter for protektionistiske tendenser samt øge støtten til de svageste og mest udsatte lande i forbindelse med håndteringen af krisen. Kommissionen vedtog som bekendt en meddelelse om finansieringen af klimaændringer i sidste uge.

Jeg vil gerne slutte af med at nævne det ønske, som blev fremsat på det seneste møde mellem G20-landenes finansministre, og som vil blive drøftet på topmødet i Pittsburgh, nemlig behovet for at skabe grundlaget for en fremtidig model for en mere afbalanceret og bæredygtig vækst. Det indebærer for det første, at der skal udvikles exitstrategier, som ikke skal anvendes med det samme, men når det er passende og på koordineret vis. Det skyldes, at udviklingen af sådanne strategier ikke kun er afgørende for en bæredygtig udgang på krisen, men også for samtidig at give udsigt til bæredygtighed på mellemlang til lang sigt efter krisens markante påvirkning af de offentlige finanser, beskæftigelsesniveauet og vores økonomiers vækstkapacitet.

Corien Wortmann-Kool, for PPE-DE-Gruppen. – (NL) Hr. formand, fru Malmström, hr. Almunia! Vi er inde i en global krise. Vi har en finansiell sektor, som opererer i hele verden, og vi er derfor i videst muligt omfang nødt til at fastsætte bindende regler for sektoren på globalt plan. Det er årsagen til, at G20-topmødet i Pittsburgh er så vigtigt, selv om EU naturligvis selv bør gøre en kraftig indsats. Fokus for indsatsen skal være at genskabe balancen mellem frihed og ansvar, de værdier, der danner grundlag for vores sociale markedsøkonomi, kernen i valggrundlaget for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater).

G20-topmødet er et vigtigt topmøde, hvor der bliver behov for mere end visioner – det glæder mig, at formanden selv gav udtryk for dette. Det er et topmøde, hvor der skal træffes beslutninger. Der skal indføres en strukturreform inden for risikoforvaltning, større gennemsigtighed og bedre regler for finanstilsyn. De sagde, hr. Almunia, at der er udarbejdet forslag vedrørende hedgefonde. Hvad håber De i den forbindelse at opnå på G20-topmødet? Der er også et stort behov for en hurtig reform af IMF og Verdensbanken, og der skal i tide udarbejdes en koordineret exitstrategi – det glæder mig, at De begge ligeledes nævnte dette – ellers vil der opstå nye problemer.

Det er af største betydning, at der gennem bindende regler gøres op med den umoralske bonuskultur, da bonusser, som belønner kortsigtede fortjenester, udgør en stor risiko for finansielle institutioners stabilitet. Det er imidlertid ikke alt, for der er meget forståeligt stor vrede i befolkningen, og det er også af den grund meget vigtigt, at vi udviser beslutsomhed.

Topmødet vil kun blive en succes, hvis der indgås bindende aftaler. Jeg har talt om finansielt tilsyn, men klimaændringer, forberedelsen af et succesfuldt topmøde i København og bekæmpelse af protektionisme til fordel for beskæftigelse er naturligvis også særdeles vigtige spørgsmål. De, EU, vi alle må sammen gå forrest her, og det er derfor vigtigt, at De får medlemsstaterne til at trække på samme hammel.

Udo Bullmann, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand, fru formand for Rådet, hr. kommissær, mine damer og herrer! Der kan først og fremmest ikke blive noget "som vi plejer" i den aktuelle økonomiske situation. Det vil kun give os mulighed for at sikre et langsomt opsving, og vi kommer til at se endnu en dramatisk stigning i arbejdsløshedstallene, også her i Europa. De må derfor udvise mod. Det er det vigtigste budskab, som Parlamentet kan sende til deltagerne i topmødet i Pittsburgh. Vær modige!

Jeg har lyttet til Deres forfriskende tale, hr. Almunia, og jeg vil gerne rose Dem for den. De skal nu begynde at omsætte ordene i praksis. Det er fint at starte med bonusordningerne, men det er ikke nok. Vi har behov

for et gearskifte, overalt hvor kortsigtede spekulanter på grund af forføjlede regler har en fordel på de internationale finansmarkeder i forhold til dem, som ønsker at foretage langsigtede investeringer i beskæftigelse, eminente produkter og deres virksomheds succes på lang sigt. Det er korrekt at sige, at ingen risikovillige aktører og ingen risikovillige finanscentre kan fortsætte deres aktiviteter uden et rimeligt tilsyn, og det er derfor, vi har behov for tilsyn med de offshorecentre, som oversvømmer hele verden med tvivlsomme produkter. Det er den vigtigste opgave, som vi skal påtage os nu.

De bør heller ikke være bange for at drøfte finanspolitik – det er ikke forbudt. En global transaktionsafgift, som er til gavn for langsigtede investorer, ville bringe os videre i diskussionen som helhed. Vi har behov for en effektiv og forbedret samordning af vores internationale og også vores europæiske økonomiske politik. Det er rigtigt at overveje en exitstrategi, men det er lige nu endnu vigtigere, at vi finder ud af, hvordan vi kan yde en mere effektiv støtte til økonomien og forbedre samordningen af vores økonomiske politik.

Sylvie Goulard, for ALDE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, fru minister, hr. kommissær! Vi påskønner selvfølgelig hele den indsats, som De har nævnt, og som reelt har haft en temmelig vidtrækkende virkning, men vi ønsker mere. Vi ønsker en konkretisering af en række elementer og forpligtelser i G20-regi. Jeg vil især gerne henlede Deres opmærksomhed på forskellen mellem de forholdsvist opmuntrende tal i finanssektoren og de forfærdelige arbejdsløshedstal i EU. Hvis vi får langtidsarbejdsløshed, vil vi for det første opleve en menneskelig tragedie, men også en belastning af de offentlige finanser og intet håb om et opsving gennem forbrug.

Vi, Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa, frygter i høj grad et japansk scenario med en form for træg vækst i flere år. Jeg tror desværre også, at Deres land, fru Malmström, Sverige, har oplevet dette. Hjælp os med at drage fordel af Deres erfaring.

Der er for mig at se tre vigtige opgaver. Vi skal for det første blive ved med at samarbejde internationalt og fortsætte kampen mod protektionisme og styrke globale institutioner som IMF. Vi kan ikke komme ud af denne krise ved egen hjælp. Europa må utrætteligt slå dette budskab fast.

Vi skal for det andet formå at indføre et effektivt tilsyn og stille langt større krav til stabiliseringen af banksektoren. Vi bør i den forbindelse være på vagt over for mediestunts fra G20's side. Der er den udøvende magt, men der er også et arbejde at gøre på det lovgivende plan, og for os, hr. Almunia, er Kommissionens forslag om tilsyn et skridt i den rigtige retning, men de er ikke nok. Vi ønsker i sidste ende flere europæiske enheder. Jeg mener desuden, at vi skal overveje fælles strategier for at komme ud af krisen, mens vi samtidig beskytter euroen og sørger for, at underskuddene ikke belaster den fælles monetære disciplin.

Jeg vil afslutningsvis gerne takke kommissær Almunia for at sige, at han er tilhænger af, at EU som organ vedtager holdninger i internationale institutioner, og dermed forsvare fællesskabsmetoden. Vi regner alle med, at De vil sørge for, at det ikke kun er de store lande, der bliver hørt, men at hele EU og hele det indre marked forsvares.

Sven Giegold, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg takker kommissæren for hans tale. Jeg har flere bekymringer. Den første er, at Parlamentets Udviklingsudvalg har udarbejdet et forslag til beslutning, som jeg vil citere fra: Parlamentet "konstaterer med stor bekymring, at denne krise [...] allerede har haft så store menneskelige omkostninger og har ødelæggende virkninger for de sårbare grupper i de fattigste lande, idet det således kan forventes, at arbejdsløsheden vil vokse med 23 mio., at der vil blive op til 90 mio. flere ekstremt fattige alene i 2009, og at livsreddende medicin til behandling af op til 1,7 mio. aidsramte kommer til at stå på spil, samt at der vil ske mellem 200 000 og 400 000 flere børnedødsfald om året i gennemsnit mellem 2009 og 2015".

Forslaget blev desværre ikke vedtaget, selv om det var udarbejdet af alle Parlamentets grupper i fællesskab. Det finder vi meget beklageligt, og vi synes, at det er en skam, at Parlamentet ikke var i stand til at vedtage en beslutning om G20 og udviklingsspørgsmål.

Det store spørgsmål er, hvordan vi skal finansiere konsekvenserne af krisen, og her har den tyske finansminister sammen med forbundskansleren foreslået, at G20-medlemmerne drøfter muligheden for en global transaktionsafgift. Jeg vil gerne spørge Kommissionen og formanden for Rådet, om De støtter dette forslag.

En anden ting er skattely. G20 ønsker at håndtere problemet på grundlag af informationsudveksling sag for sag. Vi ved, at dette ikke vil fungere. Udviklingsudvalget har foreslået at indføre et rapporteringssystem land for land, således at transnationale selskaber skal rapportere tilbage på landebasis. Vi foreslår, at der indføres automatisk informationsudveksling, således at informationen reelt flyder mellem de forskellige lande.

Der er behov for gennemsigtighed i et globalt finansielt system. Vi ønsker desuden at kende Deres holdning til de konkrete forslag, der skal få os ud af krisen og finansiere konsekvenserne.

Kay Swinburne, for ECR-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Tak for de taler, som vi har hørt her til formiddag. Jeg glædede mig især over fru Malmströms bemærkning om, at deltagerne ved G20-topmødet i Pittsburgh skal blive enige om en omfattende samordning af dels den fortsatte støtte fra hjælpepakker, dels afviklingen af disse støtteforanstaltninger, når tiden er inde, samt en målrettet, koordineret indsats med hensyn til tilsyn i fremtiden.

Baggrunden for dette topmøde er imidlertid lande, der bruger billioner af dollars på støtteaktioner og hjælpepakker, og i to af verdens største økonomier ser vi visse protektionistiske foranstaltninger, især inden for dæk- og fjerkræbranchen, og disse økonomier har samtidig to af de mest komplicerede tilsynsstrukturer i verden. Der er tale om EU og USA, som påtænker at give deres finansielle systemer et hovedeftersyn. Jeg håber derfor, at de vigtige spørgsmål om, hvordan de finansielle tjenester koordineres, særlig nu, hvor der i visse lande ses de første tegn på, at denne periode med negativ vækst er ved at være ovre, bliver hoveddiskussionsemnet, i stedet for det afledende spørgsmål om kontrol med bankernes bonusordninger.

Fokus for dette topmøde bør være, hvordan vi får en fælles tilsynsramme inden for en fælles tidshorisont, så vi ikke skaber en mulig konkurrencefordel i enkelte lande eller en mulighed for tilsynsarbitrage og dermed spekulationshandel. Der bliver ingen fordel af at være først med det nye finansielle tilsyn. En global, samordnet tilgang er det eneste, som vil være til gavn for virksomheder, der ønsker at rejse kapital i Wales, i EU og i resten af verden.

Hvis walisiske virksomheder ikke kan få adgang til midler i USA, hvis de banker, som de er afhængige af, vil kræve så stor sikkerhed, at skatteyderne i EU bliver nødt til at tage endnu større risici, vil vi ikke blive rost for at være de første, der indfører et ekstremt byrdefuldt tilsyn. Min bøn er, at der til alle tider vedtages og fastholdes en global, koordineret tilgang for at sikre alle vores virksomheder i Wales, i EU og i resten af verden adgang til kapital i fremtiden.

Miguel Portas, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand! Bankernes overskud steg med 18 % i Portugal i første kvartal i år. Det eneste, der steg mere end bankernes overskud, var arbejdsløsheden. Portugal er ikke en undtagelse, men et eksempel på et uopfyldt løfte fra G20-landene, som var, at vi skulle løse denne krise gennem en ny økonomisk orden og en ny verdensorden.

Sådan forholder det sig ikke, og 50 mio. flere arbejdsløse og 200 mio. flere fattige beviser det. Jeg opfordrer derfor Kommissionen og fru Malmström til at få styr på bonusordninger og hedgefonde – helt bestemt – men det allervigtigste er at tage hånd om noget, som vi ikke har nævnt her, nemlig at få gjort op med offshorebankvirksomhed, skattely, afgiften på finansielle transaktioner og bankhemmeligheden. De bør få alt frem i lyset, hvis de ønsker, at folk skal stole på dem.

Mario Borghezio, for EFD-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Hvordan kan folk have tillid til tilsynet med finansmarkederne, når ansvaret for tilsynet overdrages til de globale finanstemplers ypperstepræster, bl.a. Mario Draghi?

I USA finder der en folkelig opstand sted, en ny konservativ revolution, hvor befolkningen går til kamp mod finansoligarkierne. Vi har som befolkning ikke tiltro til, at man lader skatteyderne finansiere politikker til redning af de finansielle kræfter, hverken i USA eller i Europa. De europæiske regeringer burde i stedet forsyne realøkonomien med tilstrækkelige ressourcer og bekymre sig om produktionen og beskæftigelsen. Vi kan se resultaterne af G20-topmøderne, og der er intet om lofter eller bonusser og intet om afskaffelse af skattely.

Foranstaltningerne er i stedet alene rettet mod at redde dem, der er ansvarlige for finansboblen, og det har vi allerede brugt 23 bio. EUR på, hvoraf 5 bio. EUR kom fra Den Europæiske Centralbank. Pengene i vores økonomi er blevet givet væk til dem, der er ansvarlige for finansboblen. Der er i forhold til de 850 mia. EUR, som bankerne er blevet tildelt, kun øremærket 50 mia. EUR til velfærdsstøtteordninger og produktionsfremme. Det er i virkeligheden den finansielle top, der udstikker ordrene, og politikerne, der adlyder dem.

Politikerne i både USA og Europa fremstår blot som de globale bankimperiers tjenere. Vågn op Europa! Følg eksemplet fra den amerikanske befolkning, som er i gang med at starte en ny stor revolution: de konservatives revolution!

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Hr. formand! Vi har behov for en demokratisk revolution. Det står klart i lyset af denne proces, som der til alt held er kommet gang i takket være det, der i øjeblikket er G20, for flere kunne komme til. Man kunne endog forestille sig G3. Hvad med om Rådet hjalp med at skabe en demokratisk

kontrollmekanisme, særlig i lyset af dets konsensustradition? Det behøver ikke at være et verdensparlament til at starte med, men indsatsen skal igennem en demokratisk kontrol forestået af valgte parlamentsmedlemmer inden for et langt større forum end Europa-Parlamentet.

Jeg vil også gerne specifikt påpege, at spørgsmålet om systemiske risici skal gribes an ved roden. Med henvisning til navnlig den kedelige situation, som vi bliver ved med at befinde os i, og som startede tilbage i 1998 med LTCM, Hypo Real Estate og naturligvis Lehman samt følgevirkningerne heraf, bør der udformes regler, som gør det umuligt at ende med det grundlæggende problem med "for stor til at gå konkurs". Det kan naturligvis ske gennem konkurrencelovgivning, men det er bestemt også et grundlæggende globalt spørgsmål.

Med hensyn til en global transaktionsafgift nedsatte Parlamentet tilbage i 1999 gruppen om Tobinskatten. Det er godt, at der er sket fremskridt på det område. Hvad tilsynspakken angår, er vi nødt til straks at handle på europæisk plan og ikke lade os holde tilbage af dem, som ønsker det forkerte Europa.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Statistikkerne ser bedre og bedre ud. De mange forskellige årsager til krisen – og der er ikke blot tale om smuthuller i lovgivningen – er langt fra væk. Vores politiske vilje, beslutsomhed og mod må i den forbindelse ikke svigte os – tværtimod.

Vi taler i dag om G20. Det er en god proces. Vi har behov for nye eller andre strukturer, prioriteter og vurderingsgrundlag for at kunne opbygge en global økonomi og en finansiell, social og retlig orden i verden.

Det kræver tre ting. Vi er for det første nødt til at udvikle en demokratisk og parlamentarisk lovgivningsproces, vi har for det andet brug for mere EU i Europa og mere Europa i verden, hvilket bl.a. betyder, at værdierne i vores charter om grundlæggende rettigheder skal være vores eksportvarer, og at vores model for en ansvarlig økosocial markedsøkonomi skal være grundlaget for vores globale orden, og vi har for det tredje behov for et europæisk tilsyn på områder, hvor der ikke er udsigt til nogen aftale inden for rammerne af G20.

Vi er tilhænger af et integreret europæisk finansmarkedstilsyn og ikke blot et samordnet tilsyn på grundlag af modellen for Den Europæiske Centralbank. De Larosièr-rapporten er ikke tilstrækkelig. Vi er tilhænger af debatten om bonusbetalinger, men en ændring af aflønningsmetoderne er ikke den rette måde at gribe det an på. Vi skal ændre vurderingsgrundlaget, og hvor der er en bonusordning, skal der også være en strafforanstaltning.

Debatten om procyklikalitet er efter min mening for unuanceret i øjeblikket. Vi er nødt til at fjerne de procykliske virkninger af krisen og de nuværende regler for 2009 og 2010. Den politiske vilje må ikke svigte os. Efter talerne af rådsformanden og kommissæren skal vi derfor tage til Pittsburgh med optimisme.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Hr. formand, fru formand for Rådet, hr. kommissær! Et år efter Lehman Brothers' konkurs er EU's stilling ved G20-topmødet i Pittsburgh helt afgørende, hvis vi vil undgå en gentagelse af tidligere begivenheder, og hvis vi fortsat ønsker, at forandringens dynamik skal stå øverst på dagsordenen. Jeg har fire bemærkninger til dette emne.

For det første forpligtede stats- og regeringscheferne sig til at øge IMF's midler på G20-topmødet i London i april. Udmærket! Vi har set, at der var stor opbakning til opfyldelsen af dette mål. Jeg frygter, at der bag dette har været mindre vilje til at gøre noget ved den kraftigt tiltrængte reform af IMF's ledelse.

Min anden bemærkning er, at vi ikke må lade os narre. Jeg ønsker ikke, at den allestedsnærværende debat om bonusser og aflønning af administrerende direktører og børsrådgivere – som er helt afgørende, hvis vi ønsker at ændre systemet, så der kommer mindre fokus på kortsigtede investeringer og større fokus på langsigtede investeringer – overskygger en lige så vigtig indsats mod skattely, som var højdepunktet på topmødet i London.

Min tredje bemærkning – og den har forbindelse til det, som hr. Bullmann sagde tidligere – er, at dette er et historisk øjeblik, hvor vi kan rejse spørgsmålet om bankernes bidrag til finansieringen af krisens følgevirkninger. Det vil give os mulighed for at genoptage debatten om beskatning af transaktioner, som i sig selv vil kunne frigive midler til langsigtede investeringer. I betragtning af den måde, som bankerne er blevet støttet og hjulpet på for at klare sig igennem krisen, må jeg endnu engang sige, at den eneste rigtige, behørig og effektive vej frem er, at de i dag bidrager til finansieringen af økonomien.

Min sidste bemærkning er, at når vi ser på beskæftigelsessituationen, så mener jeg, at vores G20-møder fra starten har været utilstrækkelige i forhold til at løse det makroøkonomiske spørgsmål, spørgsmålet om en

global beskæftigelsespagt og spørgsmålet om at finde en strategi, der fremover vil gøre os i stand til at rette op på de globale ubalancer, der forårsagede denne krise.

Wolf Klinz (ALDE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg glæder mig over G20's hurtige og besluttsomme reaktion på den internationale finanskrise. Der er sket rigtig meget. Ilden synes at være blevet slukket, men grundlaget for vores finansielle system er stadig ustabilt. Borgerne er nervøse. Overskud reinvesteres til fordel for aktionærerne, og tab overvæltes på samfundet – det er sådan, borgerne opfatter det. Det er i mellemtiden blevet hverdag igen for flere og flere af de markedsaktører, som laver store armbevægelser i stedet for at fokusere på det, som de reelt burde gøre som tjenesteydere, nemlig at støtte realøkonomien. Finansetik og finansielt ansvar synes stadig at være et fremmedord for mange af dem.

Jeg forventer konkrete – og hurtige – foranstaltninger fra G20. Jeg håber, at EU-medlemsstaterne vil trække på samme hammel. Vi har ud over nye tilsynsstrukturer også behov for større beholdninger af egne midler, som skal forhøjes i forhold til risikoen, langsigtede – ikke kortsigtede – incitamentsordninger, en koordineret exitstrategi for statsstøtte, behersket protektionisme, ensartet tilsyn i stedet for tilsynsarbitrage, et opgør med procyklikalitet og en løsning på problemet med "for stor til at gå konkurs", og så skal vi frem for alt holde fast ved den afprøvede og gennemtestede sociale markedsøkonomi.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (EN) Hr. formand! G20 har indtil videre koncentreret sig om tiltag inden for den finansielle sektor. Alle synes imidlertid at glemme, at realøkonomien også lider på grund af grådighed og en besættelse af kortsigtet profit.

Jeg har dyb respekt for små virksomheder, som imod alle odds forsøger at overleve. De fortjener at få de lån, som de er berettiget til. Jeg har imidlertid ingen respekt overhovedet for ledelsen i nogle af de større virksomheder, som er ligeglade med de produkter og tjenester, de leverer, og kun kan tænke på ekspansion og spekulation.

Jeg opfordrer derfor G20 til at drøfte, hvordan vi kan gøre økonomien mere demokratisk, og hvordan vi kan sikre, at de ansatte og andre, som varetager almene interesser, har tilstrækkelig magt i virksomheden til at kontrollere ledelsen.

Vi er inden for EU endnu engang nødt til at se på statutten for det europæiske selskab. Vi bør sørge for, at det bliver umuligt for aktionærer og ledelsen at indlade sig på spekulative vækststrategier til skade for virksomhedens egne og de ansattes langsigtede interesser.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Hr. formand! Langt de fleste europæere er ikke virksomhedsledere eller bankfolk, men familielandmænd, småentreprenører eller statsansatte.

Det meste af Europa er dødtræt af det nuværende system, hvor globale multinationale selskaber og banker regerer verden. De har behov for og ønsker en helt ny model, hvor strategien går fra at være global til at blive lokal, hvor beslutningsprocessen går fra at være fuldstændig profit- og pengeorienteret til at blive menneske- og samfundsorienteret, hvor landbruget går fra at være reguleret af WTO's frihandelsregler til at blive et spørgsmål om fødevarerensuverenitet, lokal produktion og lokalt landbrug.

Glem ikke at repræsentere det europæiske flertals synspunkter på G20-topmødet.

Werner Langen (PPE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Hvem skal regulere hvem og hvordan? Det bliver et af de kontroversielle spørgsmål på G20-topmødet. Selv om der er enighed om, at vi ikke kan vende tilbage til en ureguleret udvikling på finansmarkederne, er spørgsmålet om metoderne og tilsynets omfang stadig genstand for heftig diskussion. Det vil fortsat være muligt at nå til enighed om egenkapitalkrav, om kreditvurderingsbureauer og muligvis også om spørgsmål vedrørende derivater og godkendelse heraf, men der bliver strid om spørgsmålet om illoyal konkurrence, afgifter og tilsyn. Der bliver strid om bonusordningerne, og der bliver strid om Europas krav om en Tobinskat.

Vi har som europæere med andre ord et ansvar for at gøre vores hjemmearbejde, uanset resultatet af G20-topmødet, og Kommissionen er på rette spor, idet den ikke udelukkende sætter sin lid til topmødet. Mottoet skal være: Ingen finansmarkedsaktører, ingen finansielle produkter og ingen finanscentre uden tilsyn i fremtiden.

Det internationale økonomiske opsving er imidlertid også på dagsordenen. Vi kan ikke fortsætte som hidtil og fastholde ubalancerne i verden til fordel for USA og til fordel for de store industrilande. Vi skal bruge kræfterne på at udrydde fattigdom og sult i verden, og G20-topmødet skal sætte fornyet skub i denne indsats.

Jeg vil gerne tilføje en ting, som ingen med undtagelse af kommissær Almunia har påpeget endnu. Vi skal overholde stabilitets- og vækstpakten i Europa, ikke begrave den. Det er alene, fordi vi havde denne pagt, fordi vi reviderede og håndhævede den, at det overhovedet var muligt for Europa at forblive handlekraftig. Det bør fortsat være en europæisk målsætning at udforme en hurtig exitstrategi, der kan få os ud af den kraftige gældsætning og tilbage til en stabil økonomi, tilbage til stabilitets- og vækstpakten, som vi kender den.

Edward Scicluna (S&D). – (MT) Hr. formand! Et af de mest populære emner – i det mindste i forhold til nyhedsstrømmen om G20-topmødet – er i øjeblikket spørgsmålet om bonusser. Det er tydeligvis et meget omdiskuteret emne, men vi må forstå, at det aktuelle problem er langt mere kompliceret. Det skal siges, at hvis disse bonusser kan udgøre en risiko for det finansielle system, så skal de naturligvis tjekkes. Vi må imidlertid huske på, at det var store underskud i udenrigshandelen, der førte til krisen, foruden nationale budgetunderskud.

Vi skal også tage beskæftigelsen i betragtning. Vi ved, at det tager ca. et år, før udviklingen i BNP afspejles i beskæftigelsen. I forhold til beskæftigelsesanalyser skal de finanspolitiske hjælpepakker, der anvendes, derfor fastholdes, indtil vi begynder at se positive resultater. Kommissionen bør sikre, at der ikke er nogen uoverensstemmelser, og kræve, at der er registreret et fald i underskuddet, inden pakkerne afvikles.

FORSÆDE: Libor ROUČEK

Næstformand

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Hr. formand! På det G20-topmøde, hvor hovedemnet var bonusordninger, kom deltagerne selv ikke med lidt god vilje ind til roden af problemet, og mødet blev desværre ikke et skridt mod en forbedring af det nuværende system.

Rækken af forslag til ændring af reglerne begrænser sig til en analyse af overfladiske emner og har ikke fokus på sociale målsætninger. Målet bør være et hovedeftersyn af det finansielle system og den offentlige og sociale kontrol og et mere demokratisk topmøde med deltagelse af alle lande, hvor spørgsmål som øget arbejdsløshed og de stadig stigende priser på basale varer og brændstof bliver behandlet, et topmøde, hvor der træffes afgørende beslutninger om at intervenere på markedet for at sætte en stopper for den fortsatte privatisering og ødelæggelsen af socialstaten.

Dette er befolkningens reelle behov. Borgerne ønsker i dag en generel strukturændring, som ligger milevidt fra et nyliberalt system, der fører til underudvikling i stedet for udvikling, og som ligger milevidt fra den uhemmede spekulation, der arbejder imod befolkningens interesser.

Jean-Paul Gauzès (PPE). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg bifalder Deres beslutsomhed.

Europa er begyndt at indføre et effektivt tilsyn, men Europa må ikke gøre det alene. Der er behov for et tæt internationalt samarbejde, og det er præcis, hvad vi forventer af G20-topmødet. Deltagerne skal med stor vilje og energi gå videre med de reformer, der blev påbegyndt på tidligere møder. Den internationale ramme for tilsyn med finanssektoren skal færdiggøres, så den kan fremme investeringer, vækst og beskæftigelse. Retningslinjerne skal bekræftes. Krisen er ikke ovre. Vi må ikke vende tilbage til den forudgående situation og opgive tiltag, som er nødvendige for i videst muligt omfang at undgå nye kriser, der går særlig hårdt ud over realøkonomien, væksten og beskæftigelsen.

Det er lige så nødvendigt at styrke tilsynet og reguleringen. Tilsynspligten bør afspejle omfanget af systemiske risici, som de finansielle institutioner påfører sektoren. Spekulative aktiviteter, som udgør en betydelig risiko, bør modvirkes ved at forhøje kapitalkravene og anvende Baselreglerne internationalt.

Vi bør med hensyn til de ansatte i finanssektoren anbefale, at der nedsættes lønudvalg, at gennemsigtigheden omkring disse lønninger øges gennem strengere oplysningskrav, og at der føres tilsyn med variable lønninger, særlig bonusser. Det er ligeledes bydende nødvendigt at styrke de internationale finansielle institutioner og gennemføre reformen af ledelsen og repræsentationen i IMF.

Dette er nogle af de forventninger, som borgerne har til det næste G20-topmøde, hvor Europa skal tale med én stemme, med beslutsomhed og med overbevisning.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Hr. formand, hr. Almunia, fru Malmström! Når De kommer til Pittsburgh, vil jeg gerne bede Dem om ikke at glemme, at vi ikke blot oplever en finansiell og økonomisk krise af hidtil ukendte dimensioner, men også en alvorlig samfundskrise, som har katastrofale følger for dem, som er i

størst nød, dem, som kun har deres arbejde, små virksomheder og de mest ugunstigt stillede regioner og lande. Jeg håber, at det i Pittsburgh bliver gjort klart, at økonomien er vigtig, men at befolkningen er vigtigere, og at økonomien tjener befolkningen.

Jeg vil derudover bede kommissæren og ministeren om ikke at glemme Europa under topmødet i Pittsburgh. Lad Deres stemmer overdøve de tre tenorer. Jeg har her et brev af 3. september fra tre europæiske premierministre. Der står ikke et ord om Europa. De siger, at det er vigtigt, at Europa taler med én stemme, men de bliver ved med at overdøve Europas stemme.

De må tale højere end dem. De må gøre det klart, at Europa har en ret og en pligt, og at vores vision om den sociale markedsøkonomi er løsningen på krisen og samtidig kan forhindre, at den opstår igen.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg er enig i mange af de synspunkter, der er blevet fremsat, men er nødt til at nedtone visse andre.

Jeg er enig i, at det er for tidligt at tage krykkerne fra patienten, men at det er på tide at gøre ham klar til at gå uden dem. Vi skal stadig suge overskydende likviditet op fra markederne, rette op på ubalancerne i de offentlige finanser og genskabe respekten for konkurrencereglerne. I Pittsburgh skal vi gøre flere ting, som vi ikke kan gøre alene: Vi skal etablere varslingsmekanismer, der fungerer, for dem, vi havde, virkede ikke. Vi skal revidere tilsynsreglerne, for de nuværende regler har ikke virket.

Jeg er enig i, at det er vigtigt at regulere bonusser og skattely. Det er nødvendige, men utilstrækkelige foranstaltninger. Det er efter min opfattelse vigtigere at genopbygge de finansielle institutioners position, nedbringe gælden og opbygge reserver, når tiderne er gode, så vi kan klare os igennem dårlige tider. Det er vigtigere at gøre en indsats i forhold til tilsyn.

Kommissæren ved, at jeg støttede de Larosiére-rapporten, selv om jeg følte, at den var utilstrækkelig. Jeg går nemlig ind for et mere centraliseret tilsyn. Det står imidlertid klart, at det europæiske tilsyn ikke kan fungere uden et tæt samarbejde med tilsynsmyndighederne i verdens andre store økonomiske områder. Vi er også nødt til at gøre noget ved handelen. Det er meget fint at hjælpe de nye vækstlande, men det er vigtigere at fjerne de barrierer, der fortsat hindrer handelen med varer.

Det vigtigste, hr. kommissær, er, at vi får skabt grundlaget for en stabil og bæredygtig vækst over en generation. Vi har i den forbindelse brug for frie markeder, markeder, der er åbne over for innovation, markeder, der er åbne over for iværksættere, men samtidig markeder, der er underlagt en vis grad af tilsyn.

Jeg vil slutte af med et citat, som min landsmand hr. Almunia vil kende: "Du skal ikke udstede for mange love, og når du gør det, skal de være gode og frem for alt overholdes". Sådan sagde Don Quijote til sin ven Sancho.

Peter Skinner (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke kommissæren. Jeg tilslutter mig især hans charter for bæredygtig økonomisk aktivitet. Jeg mener, at det er det, vi skal tage med til G20-topmødet, og jeg er ikke enig i, at vi bør bruge alle vores kræfter på bankernes bonusser. Jeg mener, at det på mange måder er en afledningsmanøvre, selv om der skal tages hånd om problemet. En liste med ønsker til løsning af verdens problemer vil sandsynligvis heller ikke skabe revolutioner for at sige det rent ud.

Sektoren for finansielle tjenesteydelser står i flammer. Vi skal først sikre, at vi har slukket ilden, og at den ikke blusser op igen. Vi har til det formål brug for en ensartet tilgang. G20 er et vigtigt forum, men vi har også behov for permanente strukturer såsom Det Transatlantiske Økonomiske Råd, der kan tage sig af spørgsmål om f.eks. IFRS-standarderne. Hvis vi for alvor skal gøre noget ved de systemiske risici, er vi nødt til at holde op med at kigge i bakspejlet og begynde at fokusere på vejen foran os.

Kader Arif (S&D). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Den krise, som vi oplever, er dyb og længerevarende. Det haster derfor med og er helt afgørende at få indført de fornødne regler og det nødvendige tilsyn med finanssektoren og bankerne for derved at forhindre en endnu alvorligere gentagelse af den aktuelle krise. Det finansielle system skal atter tjene realøkonomien og ikke blive ved med at ødelægge den.

Ud fra dette synspunkt endte det seneste G20-topmøde i London, som flere har nævnt, med hvad der mildest talt var halve forslag, og løfterne er under alle omstændigheder ikke blevet til handling, og den finansielle usikkerhed er her endnu.

EU skal i lyset af denne situation og for at sikre, at der kommer noget virkelig nyttigt ud af G20-topmødet i Pittsburgh, forsvare effektive tilsynsforanstaltninger, der har reelle konsekvenser. Jeg vil ud over de vigtige

finansielle tilsynsforanstaltninger, som flere af mine kolleger har nævnt, personligt gerne fremhæve handel og udvikling, fordi der i Pittsburgh også vil blive tale om at genoptage Dohaforhandlingerne. De skal genoptages, ja, men på betingelse af, at forhandlingsrundens oprindelige og primære mål, dvs. udvikling, ikke sættes ud på sidelinjen igen. Vores partnere i syd vil med god grund ikke acceptere, at deres problemer fortsat forbliver uløste.

Det, der er på spil i forbindelse med dette G20-topmøde, rækker ud over finanskrisen. Det drejer sig om at lægge grunden for en ny global orden.

Ramon Jauregui Atondo (S&D). – (ES) Hr. formand, fru Malmström, hr. Almunia! Jeg vil gerne give Dem tre idéer på ét minut.

Vi har for det første brug for mere Europa. Det skyldes, at Europa i betragtning af den globale situation må stå sammen og være stærk. Hvis vi ikke formår det, vil Europa ikke få betydning og blive holdt uden for indflydelse.

Vi har for det andet brug for mere stat. Det skyldes, at vi foruden at udvikle en ny verdensorden, indføre nye regler og et nyt tilsyn og sikre større international koordinering er nødt til at gøre op med skattely og revidere den transnationale beskatning. Det er efter min opfattelse et presserende spørgsmål af betydning for fremtiden.

Endelig har vi behov for et bedre marked. Jeg føler, at det er afgørende at gentage behovet for en ny virksomhedsetik og også behovet for at fremme en ny kultur for virksomhedsansvar. Det, mener jeg, er vigtigt. Virksomhederne skal blive en del af samfundet og som sådan holdes ansvarlige over for interessegrupper og interesser.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Hr. formand, fru minister, hr. Almunia! Jeg vil først og fremmest gerne sige, at Tyskland, Det Forenede Kongerige og Frankrig den 3. september nåede frem til en aftale og talte med én stemme for at udtrykke europæisk enighed i spørgsmålet om tilsyn med børsrådgiveres bonusser.

På torsdag mødes de 27 rådsmedlemmer for at forberede G20-topmødet. Jeg opfordrer Dem til at arbejde aktivt for at finde en løsning, en fælles løsning, én, som er særlig ambitiøs i forhold til spørgsmålet om aflønning af børsrådgivere. De regler, der blev vedtaget, og de beslutninger, der blev truffet på det seneste G20-topmøde i april, er bestemt ikke blevet fulgt, eftersom de banker, der havde modtaget statsstøtte, hurtigt afsatte beløb til aflønning af børsrådgivere.

De europæiske borgere kan ikke og ville ikke kunne forstå, hvorfor sådanne overtrædelser ikke er blevet straffet, når der blev vedtaget foranstaltninger på G20-topmødet. Når det gælder statsstøtte, skal overtrædelserne helt klart straffes. Det er derfor afgørende, at der vedtages konkrete og frem for alt fælles foranstaltninger i Pittsburgh. Vi kan ikke være de eneste, der optræder moralsk korrekt.

Der skal kort sagt føres bedre tilsyn med lønningerne gennem regler om gennemsigtighed, ledelse og ansvar, og der skal indføres sanktioner, hvis disse regler overtrædes.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Hr. formand! Den plan, som De har forelagt her, og som De vil forelægge på G20-topmødet, er efter min opfattelse temmelig ambitiøs. Jeg er imidlertid bekymret med hensyn til, hvad konklusionerne af G20-topmødet vil blive, og hvad den reelle betydning for samfundet vil blive, eftersom de resultater, der er sluppet gennem EU-medlemsstaternes filter, foreløbig hverken er konkrete eller synlige.

Fru Malmström sagde, at det drejer sig om at give ledere en løn, der står i forhold til deres indsats, men det skal siges, at alle data peger på, at det netop er i de sektorer, som vi støttede økonomisk, og som vi beskyttede mod konkurs, at lederne ikke modtager en løn, der står i forhold til deres indsats. Der er desuden ikke sket noget med hensyn til offshorebanker – spørgsmålet er ganske enkelt ikke blevet bragt på bane.

Alt dette fører til stigende arbejdsløshed og problemer for små og mellemstore virksomheder, og vi burde efter min mening måske fokusere på færre spørgsmål i fremtiden, men sørge for, at de spørgsmål, som vi så fokuserer på, bliver løst fuldt ud.

Pascal Canfin (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! De talte om IMF's ledelse. Jeg vil også gerne vide, om De på G20-topmødet agter at rejse spørgsmålet om de betingelser, der følger med de penge, som IMF udlåner til lande. Vi har set, at de tidligere meget liberale betingelser ikke er blevet ændret, og det gælder især de lån, som er ydet til visse europæiske lande. Hvad er Deres holdning til det?

Mit andet spørgsmål er: Hvad er Kommissionens og Rådets holdning til Kinas forslag om at indføre en lidt anderledes international valuta i et forsøg på at regulere det finansielle system ved hjælp af et alternativ til dollaren?

Mit tredje spørgsmål er: G20-topmødet afholdes også som led i forberedelserne til klimatopmødet i København. Kommissionen har foreslået at bevilge mellem to og 15 mia. EUR, for at hjælpe landene i syd med at tilpasse sig klimaændringerne. Hvad er Rådets holdning til det? Hvor mange penge agter De at lægge på bordet på G20-topmødet i næste uge?

Vicky Ford (ECR). – (EN) Hr. formand! Der er kommet mange fornuftige løsninger ud af G20-topmøderne: behovet for at ændre reguleringen og tilsynet i finanssektoren og behovet for at handle på koordineret vis. Vores nationale politikere siger én ting, men her i EU synes vi at gøre noget andet. De nærmere detaljer i den regulering, som visse af mine kolleger allerede er i gang med at overveje, viser, at der er uoverensstemmelser både med hensyn til tidsplanen for dens gennemførelse og med hensyn til de nærmere bestemmelser.

Vores økonomier er stadig meget sårbare. Arbejdsløsheden stiger, og adgangen til finansiering er et kæmpe problem, særlig for små og mellemstore virksomheder. Ønsker vi at sætte vores britiske eller europæiske virksomheder i en konkurrencemæssig ugunstig situation, når de har behov for driftskapital? Ønsker vi at gøre det så dyrt at låne i en europæisk bank, at kunderne, vores virksomheder, i stedet går ud og låner på Wall Street og ender med at give Wall Street endnu en fordel på bekostning af de europæiske banker?

(Formanden fratog taleren ordet)

Enikő Győri (PPE). – (HU) Hr. formand, mine damer og herrer! Tillad mig at tage fat på dette emne ud fra et af krisens moralsk forkastelige aspekter. De ungarske borgere blev chokerede over, at de ungarske banker i en tid, hvor landet klarer sig ved hjælp af støtte fra IMF og EU og efter syv år med en socialdemokratisk ledet regering, kunne fremvise halvårsoverskud på to tredjedele af niveauet før krisen. Bankerne har desuden mulighed for ensidigt at ændre deres aftaler og dermed bringe de borgere, som har optaget lån i fremmed valuta i håbet om at kunne købe deres egen lejlighed, i en udsat situation.

Jeg mener helt afgjort, at vi skal gribe ind over for denne udvikling. Vi bør underkaste bankerne og andre aktører på de finansielle markeder et ordentligt tilsyn. Vi bør forhindre, at den skadelige bonuskultur, der fandtes før krisen, fortsætter. Vi bør fastsætte helt klare erhvervsetiske regler, for vi har set, hvad en for kraftig deregulering fører til. Lad os skabe en verden, som belønner hæderligt arbejde, ikke hurtig, kortsigtet profit og manglende mådehold, og som betragter socialt ansvar som en grundlæggende værdi. Vi må sammen udarbejde fornuftige regler for at overbevise vores G20-partnere.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Hr. formand! Der er et klart budskab i det, der er blevet sagt indtil videre, nemlig at vi for at genvinde den almindelige borgers tillid må gribe ind over for bonusser og skattely. Jeg vil gerne spørge kommissær Almunia og fru Malmström om, hvornår det europæiske finanstilsyn, som den ungarske premierminister har foreslået, bliver en realitet. Jeg vil også gerne påpege, at det bliver en yderst vigtig opgave for Parlamentet at beskytte de europæiske forbrugere og borgeres interesser, hvilket ikke har noget med G20 at gøre.

De er helt og aldeles i bankernes magt, og bankerne forsyner dem ikke med tilstrækkelige og troværdige oplysninger. Der er udformet et etisk regelsæt i Ungarn. Jeg vil gerne foreslå, at der indføres et etisk regelsæt i Europa på EU-plan til regulering af borgere og bankers adfærd, for jeg er helt overbevist om, at der er utrolig mange uskyldige ofre, eftersom almindelige borgere ikke forstår den risiko, der er forbundet med at optage lån. Det er en yderst vigtig opgave for Europa.

Corinne Lepage (ALDE). – (FR) Hr. formand, fru minister, hr. kommissær! Det meget ambitiøse program, som De har forelagt os, er interessant, men mener De ikke, at vi bør gøre noget ved det problem, at meget kortsigtede transaktioner og meget kortsigtet profit den dag i dag stadig favoriseres i forhold til mellemlange og lange positioner?

Den manglende finansiering til vores virksomheder, særlig i Europa, skyldes netop den fordel, der stadig kan opnås ved at foretage meget kortsigtede investeringer. Mener De ikke, at vi bør tage hånd om dette problem?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Hr. formand! Jeg vil gerne takke alle de medlemmer, som har bidraget til denne forhandling. Jeg føler, at der i Parlamentet er meget stor enighed om, hvad der er vigtigt i forhold til EU's standpunkt, og hvilke spørgsmål vi skal koncentrere os om forud for G20-topmødet. EU taler nu med en klar og koordineret stemme på den internationale scene, og jeg vil rigtig gerne takke Kommissionen og navnlig hr. Almunia for deres bidrag til at sikre denne konsensus.

Mange medlemmer har rejst spørgsmål, som både jeg og kommissæren har set på. Ja, vi har behov for et bedre tilsyn med og en bedre regulering af finansmarkederne. Vi håber, at der hurtigst muligt kan indføres en tilsynsordning. Vi vil basere den på de Larosièr-rapporten og se, hvor hurtigt vi kan få den gennemført. Vi har behov for mere koordinerede internationale løsninger samt effektive og velfungerende internationale institutioner. Vi har behov for klare principper for bonusordninger. Jeg har stor tiltro til Rådet for Finansiell Stabilitet, og jeg er sikker på, at det vil udforme konkrete og gennemførlige forslag, som vi kan drøfte.

Vi vil også gerne tage fat på spørgsmålet om klimafinansiering. Vi vil opfordre alle lande til at påtage sig deres ansvar, men jeg er ikke sikker på, at det er realistisk at forvente at kunne drøfte konkrete tal på topmødet i Pittsburgh. Vi vil naturligvis arbejde hen imod dette, for det ville være en god ting.

Vi har også behov for globale løsninger. Vi kan ikke tage EU's løsninger ud af en international sammenhæng, men skal derimod sørge for, at vi når frem til flest mulige globale løsninger. Arbejdsløsheden er måske den mest mærkbare konsekvens af den økonomiske og finansielle krise for de europæiske borgere. Arbejdsløsheden vil fortsætte i nogen tid endnu i de fleste af vores lande, og det er en meget, meget alvorlig situation. Der er behov for europæiske og nationale løsninger. Vi skal have en effektiv arbejdsmarkedspolitik, vi skal gøre det lettere for virksomheder og iværksættere at tage risikoen ved at ansætte folk og turde investere, og vi skal sørge for, at folk kan komme i arbejde ved at investere i uddannelse og forskning. Der bliver afholdt en særlig forhandling om arbejdsløshed på Økofin-Rådets møde i oktober.

Vi skal også drøfte exitstrategier, ellers vil der være en risiko for, at de foranstaltninger, som vi har truffet, vil have en negativ virkning på navnlig arbejdsløsheden og væksten og medføre underskud og inflation. Det er altid de mest sårbare i vores samfund, der først bliver ramt. Vi er med hensyn til de fattigste lande meget, meget opmærksomme på, at det er dem, som er de største tabere i den internationale krise. Den rammer verdens fattigste hårdt. Vi har drøftet og vil fortsat drøfte, hvordan vi kan forbedre situationen for disse mennesker. Det er vigtigt, at de multinationale udviklingsbanker har tilstrækkelige ressourcer til at kunne yde såkaldte lån på fordelagtige vilkår. Det er også vigtigt, at vi sikrer, at det internationale handelssystem fungerer ordentlig og ikke skævvrides af protektionisme. De forskellige diskussioner om globale afgifter og forskellige former for Tobinskatter er således kun relevante, hvis de reelt kan indføres på globalt plan, og det er i øjeblikket ikke tilfældet. De ville derfor alene virke mod hensigten og ikke være til hjælp for vores økonomier.

Mange medlemmer har også rejst spørgsmålet om hedgefonde og en ny finansforordning. Dette er prioriteter for det svenske formandskab. Vi vil tage stilling til disse spørgsmål sammen med Dem, og vi ser frem til et meget tæt samarbejde med Parlamentet for hurtigst muligt at få direktiverne om hedgefonde og finansforordningen på plads. Jeg ved godt, at det er vanskeligt og kompliceret – at der er mange aspekter at tage hensyn til – men vi er parate til at indgå det tættest mulige samarbejde med Dem for at få styr på tingene.

Jeg vil som afrunding sige, at G20-topmødet naturligvis ikke kan løse alle de problemer, som vi har drøftet. Jeg har ikke desto mindre god grund til at håbe, at vi kan gøre betydelige fremskridt på de områder, som vi har talt om. Der er et pres fra de europæiske borgere, men der er også mennesker rundt om i verden, som forventer, at vi udviser lederskab og øger stabiliteten i de finansielle systemer, at vi gør vores bedste for at undgå denne type krise i fremtiden og sørger for, at vi kommer styrket ud af krisen. EU står sammen, EU er stærk, og jeg kan forsikre Dem om, at det svenske formandskab vil gøre sit yderste for at forsvare Europas synspunkter på G20-topmødet i næste uge. Mange tak for denne yderst interessante forhandling.

Joaquín Almunia, medlem af Kommissionen. – (ES) Hr. formand! Jeg tror, at vi alle er enige om, at det er yderst vigtigt, at vi i den nuværende situation, hvor vi fortsat står over for store og massive udfordringer som følge af krisen, sikrer et succesfuldt G20-topmøde og bevarer troen på, at vi efter dette møde vil begynde at finde og anvende løsninger på de problemer og udfordringer, som vi står over for. Vi begynder faktisk at se nogle vigtige tegn på forbedring i visse økonomiske indikatorer, navnlig væksten i den internationale handel og i forbruger- og investortilliden. Alle punkterne på dagsordenen for topmødet bør og skal – det er mit håb – derfor vedtages af stats- og regeringscheferne og gennemføres efter mødet i næste uge.

Et af de vigtigste punkter, som mange af Dem nævnte, er behovet for en afklaring og et klart budskab med hensyn til, hvordan verdens største økonomier agter at sikre den fortsatte koordinering af deres tiltag. Vores næste skridt i samordningen af den økonomiske politik skal være at udforme en exitstrategi og lægge os fast på, hvornår og hvordan denne strategi skal anvendes på koordineret vis. Vi skal lære – og jeg tror, at vi har lært – af krisen den 29. og forstå, at hjælpepakker ikke må afvikles for hurtigt, når økonomien – som flere af Dem har sagt – stadig har behov for krykker. Vi må imidlertid heller ikke anvende disse hjælpepakker længere end nødvendigt, for så genskaber vi de betingelser, der førte til de bobler og ubalancer, som var årsag til krisen. Det er et meget vigtigt punkt, som skal afklares på topmødet i Pittsburgh.

Vi skal undgå at gentage fortidens fejl, ikke kun hvad makroøkonomiske politikker angår, men også i forhold til finansiel regulering og tilsyn. Jeg mener, at dette løfte er gjort meget klart på tidligere topmøder. Vi skal blive ved med at udvikle dette løfte og opfylde de forpligtelser, der allerede er indgået både på globalt plan og i vores tilfælde på europæisk plan.

Jeg er i den forbindelse enig med dem, som i formiddagens forhandling har sagt, at vi ikke må reducere det hele til et spørgsmål om aflønning. Jeg er dog samtidig fuldstændig enig med dem, som siger, at spørgsmålet om aflønning er yderst vigtigt i økonomisk, samfundsmæssig og etisk forstand. Jeg mener, at Europa viser lederskab i dette spørgsmål – ligesom vi har gjort i andre spørgsmål på G20-dagsordenen – både gennem de enkelte stats- og regeringschefer og gennem de europæiske institutioner, EU-formandskabet og Kommissionen.

Vi må ikke glemme, at Kommissionen i april i år fremsatte en henstilling til medlemsstaterne vedrørende aflønning, og at den er næsten identisk med det, som hele verden nu foreslår. Vi skal fortsat rette opmærksomhed mod problemerne i det finansielle system – sikre mere kapital, indføre omstruktureringer og få styr på bankernes dårlige aktiver – både på europæisk og på globalt plan.

Når vi har et fuldstændig indbyrdes forbundet finansielt system, tjener det ikke noget formål at løse vores problemer inden for vores egne grænser, hvis ingen andre samtidig løser deres problemer. De må huske på, at vi for et år siden, dagen før Lehman Brothers' konkurs, stadig troede, at vi kunne undgå de værste følger af den finanskrise, der var opstået i USA. Det er, som mange af Dem har sagt, samtidig fuldstændig korrekt, at det politiske mål i sidste ende ikke blot er at få styr på en enkelt banks dårlige aktiver eller afvikle dens gæld. De grundlæggende problemer er beskæftigelsen, situationen i vores små og mellemstore virksomheder og vores offentlige tjenesters og sociale velfærdssystemers bæredygtighed.

Uden et velfungerende finansielt system kan intet andet imidlertid holdes i gang. Det er den udfordring, som skal løses på topmødet i Pittsburgh, eller som G20-medlemmerne rettere skal arbejde videre på at løse på topmødet i Pittsburgh.

Jeg vil til sidst gerne kommentere et emne, som mange nævnte i deres taler. Jeg er enig med hensyn til de øvrige punkter på G20-dagsordenen, som mange af Dem har nævnt, men jeg vil nøjes med at fremhæve ét: spørgsmålet om skattely og usamarbejdsvillige jurisdiktioner.

Det er rigtigt, at det på G20-mødet i London ikke lykkedes at finde løsninger på alle de problemer, som skyldes skattely. Det ville være meget vanskeligt på en enkelt dag at finde alle løsningerne på et problem, som har eksisteret i mange år. Det er imidlertid samtidig fuldstændig korrekt, at langt flere problemer er blevet løst i det seneste halve år siden topmødet i London i april, end det har været tilfældet eller har været muligt i årevis inden topmødet i London. Lige på dette punkt nåede parterne til enighed om den informationsudveksling, der er nødvendig for at forhindre skatteunddragelse og forhindre, at økonomisk og finansiel virksomhed skjules for de offentlige myndigheder via skattelylande. Det er dog korrekt, at der ikke er kommet en løsning på alt i løbet af det seneste halve år. Vi har i løbet af det seneste halve år imidlertid opnået en hel del, som er yderst vigtigt i forhold til at forhindre, at de finansielle aktiviteter, som holdes skjult for regulerings- og tilsynsmyndighederne, endnu engang skal skævvride systemet. Det er også overordentlig vigtigt i forhold til det budskab, som vi sender til vores borgere vedrørende ansvarsfordeling og den indsats, der er nødvendig for at håndtere krisen.

Endelig var der én, der sagde, at EU's stemme skal høres tydeligere end de europæiske G20-medlemmers stemmer. Jeg kan forsikre Dem om, at EU's stemme under det svenske formandskab og ved hjælp af Kommissionens stemme vil blive hørt. Der lyttes meget opmærksomt og med stor respekt til den, fordi det var EU og ikke blot et eller to europæiske lande, der startede denne globale koordineringsproces. Det viser tydeligt, at der kan opnås mere effektive resultater, når der sker en egentlig koordinering.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted under den første mødeperiode i oktober.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

András Gyürk (PPE), skriftlig. – (HU) Det forventes, at der på det kommende G20-topmøde vil blive lagt altovervejende vægt på klimaforhandlingerne i København. Der er stadig mange uafklarede spørgsmål, som står i vejen for en afløser for Kyoto-protokollen. Tillad mig at give udtryk for nogle få overvejelser vedrørende dette emne. Nummer ét: Vi har i stedet for vage langsigtede løfter behov for bindende mellemlangsigtede forpligtelser. Disse forpligtelser skal være realistiske, rimelige og ansvarlige. I forbindelse med udformningen

af disse forpligtelser er det ud over faktorer som økonomisk udvikling og naturkapital vigtigt også at tage højde for, i hvilket omfang Kyotoforpligtelserne indtil videre er blevet opfyldt.

Nummer to: Vi bør støtte den opfattelse, at EU bør støtte udviklingslandene økonomisk og hjælpe dem med at nå deres klimapolitiske mål. Der er i den henseende behov for specifikke finansielle tilsagn. Udviklingslandene skal imidlertid også indgå bindende forpligtelser og udarbejde detaljerede handlingsplaner for at sikre gennemsigthed.

Nummer tre: Fleksibilitetsmekanismer skal fortsat tillægges stor betydning. Der skal for at fremme investeringer hurtigst muligt nås til enighed om, hvordan certifikater fra de projekter, der foreløbig er blevet gennemført, kan medtages.

Nummer fire: Markedsbaserede instrumenter skal tillægges større vægt i afløseren for Kyotoprotokollen. En udvidelse af emissionshandelsordningen eller ordningen med grønne certifikater kan muligvis være med til at sikre en nedbringelse af udledningen de steder, hvor omkostningerne er mindst. Jeg mener ikke, at den økonomiske krise er til hinder for at nå frem til et kompromis i København. En fornuftig mellemlangsigtet aftale kan på den ene eller anden måde fremme den europæiske økonomis konkurrenceevne og samtidig mindske miljøbelastningen.

Edit Herczog (S&D), skriftlig. – (HU) For fem år siden forpligtede alle nye medlemsstater sig til at indføre euroen i forbindelse med deres tiltrædelse af EU. For nuværende har fire af dem allerede opfyldt denne forpligtelse. De øvrige lande har slentret og er bagud på dette område på grund af forskellige økonomisk-politiske overvejelser og fejltagelser for ikke at tale om, at den økonomiske og finansielle krise har bragt dem i en sårbar situation. Den økonomiske nedtur har givet næring til protektionistiske ambitioner, som truer med at underminere det indre markeds funktion.

Den aktuelle økonomiske krise har fremhævet den kendsgerning, at euroen har fået en fremtrædende rolle i de tætte økonomiske bånd, der er etableret med medlemmerne af euroområdet, men de lande, som har et håb om at indføre euroen, er nu endt i en yderst sårbar situation på grund af de langtrukne forberedelser. Mange, inklusive mig selv, mener, at nøglen til løsningen på den alvorlige valutasituation, der er opstået, vil være at fremskynde indførelsen af euroen i disse medlemsstater. De økonomisk-politiske betingelser skal dog fastholdes i den forbindelse, men selv med de tidligere betingelser ville det stadig tage årevis at indføre euroen.

Vi bør efter min opfattelse ikke kun kontrollere, at konvergenskriterierne er forblevet uændrede, men at EU også forvalter den forordning, der regulerer varigheden af den påkrævede deltagelse i valutakursmekanismen ERM II, på en mere fleksibel måde, end det i øjeblikket er tilfældet. Jeg mener også, at det er meget vigtigt at undersøge, hvordan processen for tiltrædelse af euroområdet kan fremskyndes under opfyldelse af de betingelser, der kan opfyldes. Dette kunne således stabilisere situationen i de berørte lande og ikke mindst beskytte hele EU's indre marked. I modsat fald risikerer den potentielle internationale insolvens i landene uden for euroområdet i yderste konsekvens at tage euroområdet med sig i faldet.

Liisa Jaakonsaari (S&D), skriftlig. – (FI) Markedsøkonomien er en god tjener, men en dårlig herre. For nylig er rollerne imidlertid blevet ret uklare. I forbindelse med internationale konferencer er det kutyme at tale om ligegyldige ting, men nu har vi behov for handling, og det haster. Verden har på G20-topmødet i Pittsburgh nu en historisk mulighed for atter at blive enige om reglerne for den globale økonomi. Der har i pressen været talt meget om bankfolks bonusser, men dette er kun toppen af isbjerget. Den globale økonomi har behov for en gennemgribende omstrukturering, og nøgleordet er gennemsigthed. Vi skal forsøge at blive af med risikoøkonomien og bevæge os i retning af realøkonomien. Kun bindende internationale regler kan garantere, at vi ikke på ny vil opleve den kasinoøkonomi, som vi har været vidne til i de seneste år. Skatteyderne bør fremover ikke skulle betale for skaderne. Med foranstaltninger som formueskatter er der altid en risiko for, at nogen i den globale økonomi vil vise sig at køre på frihjul. Jeg mener imidlertid, at vi i det mindste bør se på, hvor relevante sådanne foranstaltninger kunne være.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) G20-topmødet i Pittsburgh finder praktisk talt sted på den første årsdag for krakket i banken Lehman Brothers. Det er med det i baghovedet, at verdens ledere bør handle. Indbyggere i stort set hele verden har mærket krisens følgevirkninger. Det primære formål med G20-topmødet bør være at minimere risikoen for en gentagelse af den krise, som blev forårsaget af dereguleringen af finansmarkederne. G20-lederne har til opgave at skabe en regulering, som vil forhindre, at der kommer flere spekulative banker, som rent ud sagt bedrager millioner af kunder i finansielle institutioner verden over.

Vi har i de seneste par måneder fået stadig flere dårlige nyheder om ledere, som har bragt deres virksomheder på fallittens rand og samtidig har modtaget offentlig støtte. I de seneste år har vi i Europa været vidne til en uhørt indkomstforskel, som vi ikke tidligere har oplevet med den europæiske sociale model. En af G20-gruppens opgaver bør være at udjævne indkomsterne i Europa og på verdensplan. Den finansielle sektor er nødt til at have regler, der gør bonusser afhængige af investeringers langsigtede forrentning og ikke er baseret på kortsigtet profit.

Flere europæiske landes ledere og EU som helhed vil være til stede i Pittsburgh. Europa bør derfor tale med én stemme på topmødet. Jeg appellerer til repræsentanterne for EU om at huske på, at fællesskabets interesser også omfatter interesserne i de medlemsstater, som ikke vil have nationale repræsentanter til stede på topmødet.

Sirpa Pietikäinen (PPE), skriftlig. – (FI) Det var i mandags en tvivlsom ære at arbejde på, hvad der var en form for årsdag: Præcis et år forinden gik investeringsbanken Lehman Brothers konkurs. Konkursen anses rent faktisk for at have fremtvunget den aktuelle dybe globale recession og finanskrisen.

På et tidspunkt, der ligger så tæt op ad denne årsdag og det kommende G20-topmøde i Pittsburgh, er det værd at standse op og reflektere over, hvad vi har lært, og hvad vi stadig kan lære af krisen. Jeg ser noget afgørende komme ud af denne krise, og det er en mulighed for at give den internationale finansielle arkitektur et grundigt eftersyn. Der er allerede taget skridt i denne retning. G20-mødet i foråret tjente som et godt udgangspunkt for handling og var en rettesnor for den globale konsensus om de påkrævede foranstaltninger. USA offentliggjorde for ganske nylig en omfattende finanspolitisk pakke. Kommissionen ventes i næste uge at fremsætte et forslag til opbygning af den europæiske finansielle struktur og tilsynet hermed. Nøgleordet er i den forbindelse "samlet tilgang".

Vi skal udarbejde internationalt bindende regler om reformen af Den Internationale Valutafond, bestemmelser om solvens og nye regler for indfrielse af optioner. Lovgivningen skal udvides til alle finansielle produkter, og den skal være fleksibel, så den altid kan reagere over for en sektor i forandring og en sektor, der lancerer ny produkter.

I en krise, som ødelægger folks grundlæggende sikkerhed, levebrød og velfærd, er det også nyttigt at overveje nye måder at måle velstand på. I de endelige konklusioner, som blev offentliggjort af den kommission, som præsident Sarkozy for nylig udpegede, anbefales det at gå bort fra at måle velstand på grundlag af BNP og i stedet anvende nye metoder, som navnlig tager højde for et samfunds evne til i økonomisk forstand at beskytte sine borgers trivsel og den miljømæssige bæredygtighed.

Catherine Stihler (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg er enig med dem, som talte om behovet for en global og koordineret tilgang. Det er afgørende, hvis vi skal ændre magtstrukturerne i det globale finansielle system. Hverken Kommissionen eller Rådet kommenterede imidlertid konceptet med "livstestamenter" i banksektoren. Denne uge markerer årsdagen for krakket i Lehman Brothers. Det anslås, at det vil tage ti år at afvikle investeringsbanken. Det står i kontrast til afviklingen af Dunfermline Building Society, som havde et livstestamente, der gjorde det muligt præcist at opføre selskabets aktiver. Gennemsigthed er afgørende, hvis vi skal genskabe forbrugernes tillid til banksektoren.

5. SWIFT (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt på dagsordenen er redegørelse fra Rådet om SWIFT.

Beatrice Ask, formand for Rådet. – (SV) Hr. formand! I den overordnede indsats for bekæmpelse af terrorisme er det afgørende at vide, hvordan sådanne aktiviteter finansieres. Ved at forhindre finansieringen af terrorisme og følge de spor, som sådanne transaktioner kan efterlade, kan vi både forhindre terrorhandlinger og sikre vigtige oplysninger i efterforskningen af sådanne forbrydelser. Vi har i den forbindelse behov for et internationalt samarbejde. Vi bør imødegå udfordringen i FN's konvention til bekæmpelse af finansiering af terrorisme fra 1999 og i Europarådets konventioner på området.

De medlemmer, som deltog i det lukkede møde i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Andre Anliggender den 3. september 2009, hørte, hvordan programmet til sporing af finansiering af terrorisme (TFTP – Terrorist Finance Tracking Programme) har været med til at forbedre EU-borgernes og andres sikkerhed. Oplysninger fra TFTP har i de seneste år bidraget til afsløringen og efterforskningen af terrorhandlinger og har desuden formået at forhindre terrorangreb i Europa.

Rådet tildelte den 27. juli 2009 enstemmigt formandskabet et forhandlingsmandat, der er baseret på et forslag fra Kommissionen. Det ville have været bedre, hvis forhandlingerne med USA kunne have fundet sted på grundlag af Lissabontraktaten, for så kunne Parlamentet have deltaget fuldt ud, men det er som bekendt endnu ikke muligt. Eftersom SWIFT flytter sin database fra USA til Europa i slutningen af året, er det vigtigt, at EU hurtigst muligt indgår en midlertidig aftale med USA, så vi ikke risikerer, at informationsudvekslingen bliver afbrudt. Dette er i alles interesse.

Jeg vil gerne understrege, at der er tale om en interimsaftale, som gælder, indtil der kan indgås en permanent aftale. Den skal højst løbe i et år, og Kommissionen har meddelt, at den agter at fremsætte et forslag til en permanent aftale, så snart en ny traktat er på plads. Hvis TFTP skal være til gavn for EU og medlemsstaterne, skal USA fortsat forsyne de respektive myndigheder inden for EU med oplysninger fra TFTP på samme måde som hidtil. Det kommer helt sikkert også til at ske.

Interimsaftalen vil desuden give EU's kriminalitetsbekæmpende myndigheder en umiddelbar mulighed for selv at anmode om oplysninger fra TFTP-databaser i forbindelse med efterforskningen af terrorhandlinger. Formandskabet er overbevist om fordelene ved at få informationer fra TFTP. Vi er samtidig klar over, at interimsaftalen skal indeholde de fornødne mekanismer, der kan garantere beskyttelsen af privatlivets fred, retsstaten og databeskyttelsen. Udkastet til aftalen indeholder derfor en bestemmelse om, at der skal være en særskilt EU-myndighed, som modtager, behandler og godkender anmodninger fra USA om oplysninger fra SWIFT.

Det er lige så vigtigt, at interimsaftalen indeholder detaljerede oplysninger om databeskyttelse i forbindelse med de oplysninger, som USA modtager fra SWIFT via den europæiske myndighed. Aftalen vil på det punkt være mere omfattende end de ensidige tilsagn, som USA gav EU i udredningerne om TFTP i 2007, og som er offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende.

Tillad mig at nævne visse andre bestemmelser, som, vi vil kræve, kommer med i aftalen. Dataene skal lagres sikkert, al adgang til data skal være logget, al søgning i TFTP-databasen skal være begrænset og må kun vedrøre personer eller oplysninger, når der er en begrundet mistanke, eller der er en klar forbindelse til en terrorhandling. Lagringsperioden for de modtagne oplysninger skal være begrænset, og oplysningerne skal slettes fra databasen efter højst fem år eller tidligere, hvis det er muligt.

Vi kan klart slå fast, at der kun vil blive givet tilladelse til at bruge TFTP i forbindelse med efterforskning af terrorhandlinger, herunder finansiering af terrorisme. Hverken USA eller EU kan anvende systemet til at efterforske andre former for kriminalitet eller til andre formål. Det er naturligvis også vigtigt, at overførslen af oplysninger fra EU til USA under TFTP står i rimeligt forhold til formålet. Ud over de regler vedrørende den europæiske myndighed, som jeg nævnte før, kommer aftalen således også til at indeholde en bestemmelse om, at et uafhængigt tilsynsorgan skal føre kontrol med systemet. Denne instans består for EU's vedkommende af repræsentanter fra formandskabet, Kommissionen og to personer fra medlemsstaternes nationale databeskyttelsesmyndigheder. Tilsynsorganets opgave bliver at kontrollere aftalens overholdelse, kontrollere den korrekte anvendelse af bestemmelserne om databeskyttelse og kontrollere, at overførslen af data står i rimeligt forhold til formålet.

Vi har et fælles ansvar for at sikre, at de kriminalitetsbekæmpende myndigheder kan sætte effektivt ind over for terrorisme. Vi har også et fælles ansvar for at sikre, at dette sker med respekt for retssikkerheden og de grundlæggende rettigheder. Det er formandskabets overbevisning, at udvekslingen af oplysninger med USA inden for rammerne af TFTP vil beskytte os bedre mod terrorisme, og at vi både kan indgå en interimsaftale og med tiden en langsigtet aftale, der ikke blot opfylder vores strenge databeskyttelseskrav, men også respekter grundlæggende rettigheder.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil først gerne varmt takke fru Ask for at give os en opsummering af hele forløbet omkring SWIFT og de igangværende forhandlinger med USA om fortsættelsen af programmet til sporing af finansiering af terrorisme, TFTP.

Under mødet i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender den 22. juli havde jeg selv lejlighed til at forklare, hvordan TFTP fungerer, og hvorfor vi har behov for en midlertidig løsning for at forhindre, at programmet afbrydes. Det fælles møde i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Økonomi- og Valutaudvalget den 3. september fandt sted med deltagelse af det svenske formandskab, generaldirektøren for Generaldirektoratet for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed, hr. Faull, og Jean-Louis Bruguière. Jeg mener, at det på dette møde lykkedes at få styr på en række uafklarede spørgsmål.

Jeg vil gerne kort fremhæve visse aspekter. Fordelen ved, at det amerikanske finansministerium vurderer data inden for rammerne af TFTP, bekræftes i Jean-Louis Bruguières rapport, som medlemmerne af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Økonomi- og Valutaudvalget kunne studere på det fælles møde i starten af september. Som formanden også mindede os om, har dataanalyser gjort de amerikanske myndigheder i stand til at forhindre terrorhandlinger og lette efterforskningen af terrorangreb såvel i USA som i Europa.

Det bekræftes ligeledes i dommer Bruguières rapport, at de amerikanske myndigheder havde opfyldt de forpligtelser, som de indgik i 2007 med hensyn til databeskyttelse, det vil – som fru Ask netop forklarede så udmærket – sige, at oplysningerne kun opbevares i et begrænset tidsrum og kun anvendes, når der er mistanke om finansiering af terrorisme. Jean-Louis Bruguière konkludere kort sagt, at forpligtelserne var blevet opfyldt.

Det står imidlertid klart, at den retlige ramme, der blev vedtaget i 2007, ikke længere kan bruges, eftersom dataene ikke længere vil befinde sig i USA, når SWIFT's struktur ændres ved udgangen af året. Der er behov for en midlertidig international aftale mellem EU og USA, så de amerikanske myndigheder fortsat kan analysere oplysninger om interne europæiske transaktioner, hvilket sker i Nederlandene.

Det er helt afgørende, at alle de garantier, der er nødvendige for at beskytte vores borgeres grundlæggende rettigheder, særlig beskyttelsen af personoplysninger, medtages i denne aftale. Vi støtter naturligvis fuldt ud formandskabet i dets indsats i den henseende.

Jeg vil dernæst frem for alt gerne sige til Parlamentet, at vi, som ministeren netop sagde, taler om en interimsaftale, som højst kan løbe i et år. Det betyder, at den kan genforhandles straks efter Lissabontraktatens ikrafttræden med fuldt inddragelse af Parlamentet. Jeg kan her og nu forsikre Dem om, at Kommissionen naturligvis fortsat vil holde Parlamentet løbende orienteret om udviklingen i sagen.

Jeg vil gerne tilføje, at det glæder os at kunne udforme denne aftale, som bliver en permanent aftale, en langsigtet aftale, og vi vil naturligvis kræve fuld gensidighed fra vores amerikanske partnere. Kampen mod terrorisme vedrører også os, og der er ingen grund til, at der ikke skulle være fuld gensidighed. Det er derfor, jeg mener, at Parlamentets inddragelse i denne forhandling om en fremtidig langsigtet aftale vil være nyttig.

Det er min helt ærlige mening. Jeg vil endnu engang gerne takke det svenske formandskab og fru Ask for at give os et detaljeret overblik over situationen, som i dag har givet anledning til denne som sagt midlertidige aftale.

Ernst Strasser, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, fru Ask, hr. kommissær, mine damer og herrer! USA er en vigtig partner i kampen mod terrorisme. Med hensyn til især spørgsmålet om følsomme oplysninger ønsker vi imidlertid europæiske regler om datasikkerhed, om civile rettigheder og om vores borgeres personlige rettigheder hvad data angår, som udvikles i samarbejde med amerikanerne. Det er derfor, at vi i Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) kræver, at en række basale kriterier er opfyldt i forbindelse med indgåelsen af denne form for aftale.

Der skal for det første være en balance mellem civil sikkerhed og civile rettigheder. Vi skal for det andet garantere de berørte virksomheders og vores borgeres retssikkerhed. Vi bifalder for det tredje Parlamentets rolle som medlovgiver og bifalder dermed også planen om at indgå en midlertidig aftale. Vi ønsker fru Ask og Kommissionen held og lykke her i de kommende uger.

Vi mener for det fjerde, at interne europæiske datasæt bør håndteres i overensstemmelse med europæisk ret, såvel i interimsaftalen som i den endelige aftale. Vi ønsker for det femte, at der også på EU-plan indføres et instrument i stil med TFTP, og vi mener for det sjette, at dette er en forudsætning for gensidighed.

Dette er vores synspunkter, og vi har tiltro til, at de vil møde bred opbakning i plenarforsamlingen. Når interimsaftalen er indgået, skal vi hurtigt forhandle og vedtage den endelige aftale.

Claude Moraes, for S&D-Gruppen. – (EN) Hr. formand! SWIFT er tydeligvis blevet en forsøgskanin, der skal bruges til at finde den rette balance mellem vores samarbejde med USA, bekæmpelsen af terrorisme og beskyttelsen af vores grundlæggende rettigheder.

Da Parlamentet i sine beslutninger fra 2006 og 2007 anmodede om, at SWIFT's servere blev flyttet fra USA til EU, var det naturligvis, fordi vi mente, at den amerikanske lovgivnings beskyttelse af EU-borgere ikke levede op til EU's standarder og skulle forbedres. Det er således en positiv udvikling, og vores gruppe bifalder, at SWIFT's to nye servere nu vil blive flyttet til Europa, og at den nye retlige ramme vil blive udformet således,

at der gennem USA's TFTP fortsat kan anvendes og behandles data i samarbejde med vores retshåndhævende myndigheder.

Min gruppe kan også se, at den henstilling, som Rådet vedtog, er et forsøg på at tage hånd om nogle af bekymringerne hos Parlamentet og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Der er imidlertid stadig ikke kommet en afklaring på visse vigtige spørgsmål. Hvis de amerikanske retsstandarder fortsat finder anvendelse på europæisk jord i forbindelse med behandling af europæiske data, hvordan kan vi så garantere overholdelsen af EU's standarder for processuelle rettigheder og beskyttelse af personoplysninger? Til hvilken domstol kan en EU-borger eller en europæisk virksomhed gå i forbindelse med en straffesag?

Et af de vigtigste spørgsmål er naturligvis tidsplanen for aftalen og aftalens midlertidige karakter, sådan som Rådet og Kommissionen har fremført. Valget af et retsgrundlag under tredje søjle samt aftalens midlertidige karakter efterlader Parlamentet – og dermed EU-borgerne – helt uden for lovgivningsprocessen. Den Socialdemokratiske Gruppe er dog klar over, at denne interimsaftale kun skal gælde i et år, og at en ny aftale skal forhandles på plads med Parlamentet som medlovgiver, så vi i Parlamentet kan sikre den fine balance og beskytte de europæiske borgeres grundlæggende rettigheder i den vigtige og afgørende kamp mod terrorisme.

Sophia in 't Veld, for ALDE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Jeg vil efter alle disse varme ord nu sætte lus i skindpelsen! Jeg vil ikke sige noget om indholdet, da jeg mener, at det er åbenlyst, at det, der er blevet aftalt, er i tråd med europæiske standarder for retsbeskyttelse og persondatabeskyttelse, men jeg ønsker i dag at få svar på et par spørgsmål vedrørende processen, for dette er det hundrede og syttende eksempel på, at Rådet bag lukkede døre træffer beslutninger, der berører borgerne. Regeringerne i Europa og USA ønsker at vide alt om vores privatliv, men vi som borgere får ikke at vide, hvad Rådet laver. Det er for mig at se ulogisk. Kampen mod terrorisme er praktisk talt blevet en form for løbsk tog, hvor Rådet udviser den største foragt for de europæiske borgere og det parlamentariske demokrati. Vi får hele tiden at vide – uanset om den aktuelle sag vedrører SWIFT, PNR, lagring af data, eller hvad det måtte være – at "dette er absolut nødvendigt for at bekæmpe terrorisme". Det kan godt være, fru minister, men hvornår får vi for en gangs skyld reelt nogle fakta, og hvornår får vi en evaluering? Der er også en række spørgsmål vedrørende SWIFT, som, jeg virkelig gerne så, blev besvaret, da de ikke blev besvaret den 3. september. Hvorfor ikke? Det var tilbage i 2007 velkendt, at der var behov for en reform af strukturen i SWIFT. Hvorfor udformede Rådet først denne plan i sidste øjeblik her i sommer, inden Parlamentet var kommet i gang? Hvorfor har De ikke rådført Dem med de nationale parlamenter om mandatet? Hvorfor? Er dette ikke et eksempel på, at man politisk vasker hænder, fru minister, at det reelt er de europæiske regeringer, der forsøger at få adgang til vores data via den amerikanske regering? Kom nu bare frem og sig det!

Lad mig til sidst tale om gennemsigtighed. Dokumenterne, og navnlig den juridiske rådgivning fra Rådets egen Juridiske Tjeneste, skal offentliggøres, og ikke kun i et lille lokale, som kun medlemmer af Parlamentet har adgang til – eftersom vi allerede har fundet dokumenterne ved siden af en fotokopimaskine, ved vi allerede, hvad der står i dem – men over for de europæiske borgere. Det er ægte gennemsigtighed.

Jan Philipp Albrecht, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Formandskabet og Kommissionen taler konstant om at styrke borgerrettighederne og om et Europa for borgerne. I virkeligheden bliver grundlæggende rettigheder imidlertid udhulet, og den reelle offentlige debat om dem forpurres. Der gøres alt for at holde parlamenterne uden for indflydelse og tilbageholde oplysninger. Denne form for uigennemsigtig tilgang er uacceptabel i et demokratisk Europa.

Det er ikke nok bare at banke i bordet. Et ansvarligt parlament må stoppe denne uheldige udvikling. Formandskabet må afbryde forhandlingerne, indtil det kan garantere borgernes og parlamenternes rettigheder. Den studehandel, som De planlægger at indgå om bankoplysninger, uden bindende beskyttelsesforanstaltninger, vil være et slag mod de europæiske borgeres databeskyttelsesrettigheder og udsætte alle borgere for en general mistanke.

Vi, De Grønne, vil ikke have noget med det her at gøre. Ikke engang midlertidigt og bestemt ikke, hvis vi får servere her i Europa i stedet for i USA, for oplysningerne vil alligevel fortsat blive sendt til USA, og retsbeskyttelsen vil ikke være garanteret.

Marie-Christine Vergiat, for GUE/NGL-Gruppen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er mig en stor ære for første gang at tale i Parlamentet på vegne af de millioner af europæere, som ønsker et andet Europa.

SWIFT-sagen er symptomatisk for de sikkerhedsbrølere, som begås under påskud af terrorbekæmpelse, og hvor der udvises den største foragt for vores medborgeres mest grundlæggende rettigheder. USA har i denne sag plyndret bankoplysninger uden noget retsgrundlag og selv uden nogen form for orientering fra de europæiske myndigheder. Skandalen har fået de europæiske myndigheder til at spidse ører og vågne op. Der er indgået en aftale med den amerikanske regering. En ekspert har foretaget en vurdering af denne aftale. Men hvilken ekspert? En fransk antiterrordommer, Jean-Louis Bruguière, hvis fejltagelser inden for området grundlæggende rettigheder er velkendte i Frankrig. Vi er derfor skeptiske med hensyn til kvaliteten af denne rapport.

Ud over det principielle spørgsmål indeholder det forslag til beslutning, som vi er blevet forelagt, talrige advarsler, som vi er enige i, men de er utilstrækkelige. Vi foreslår ændringer, der styrker de krav, som Parlamentet har pligt til at fremsætte. Vi skal gå videre og kræve en ophævelse af aftalen, hvis de opstillede principper krænkes. Vi vil gerne vide, hvorfor det har taget de europæiske myndigheder så lang tid at underrette Parlamentet, og hvorfor det skulle gå så stærkt med at indgå denne nye aftale.

Vi regner med det svenske formandskab. Vi vil fortsat overvåge overholdelsen af menneskerettighederne. Ja, vores medborgere har ret til sikkerhed, men denne ret skal sikres uden at tvinge os til at leve i et Big Brother-samfund, hvor alle ved alt om os.

Beatrice Ask, *formand for Rådet*. – (SV) Hr. formand! Tak for disse vigtige synspunkter. Jeg vil forsøge at besvare nogle af spørgsmålene på den korte tid, der er til rådighed.

Det første spørgsmål, der melder sig, er naturligvis, hvordan vi kan garantere, at USA vil overholde aftalen. Jeg vil gerne sige, at vi for det første har Bruguière-rapporten, som fint beskriver, at de hidtil gældende betingelser er blevet overholdt. For det andet omtales der i udkastet til aftalen et tilsynsorgan, som jeg beskrev for Dem, og derudover er der formandskabet, Kommissionen og repræsentanterne for de nationale databeskyttelsesmyndigheder, som efter planen skal kontrollere, at tingene foregår korrekt. Det er naturligvis afgørende, at oplysningerne er pålidelige. Det er også vigtigt, at alle indser, at når oplysningerne overføres til dette dataprogram, er det ikke sådan, at folk når som helst kan gå ind og se, hvad de vil. Der skal være en mistanke om en terrorhandling eller finansiering af en sådan for at få adgang til disse oplysninger. Det begrænser naturligvis den måde, hvorpå oplysningerne kan anvendes.

Med hensyn til kritikken af, hvorfor dette bringes op nu, i løbet af sommeren, vil jeg gerne påpege, at formandskabet mere eller mindre har stillet de samme spørgsmål som medlemmerne af Parlamentet. Vi blev pålagt at forberede sagen grundigt og bl.a. analysere denne rapport, som besvarer visse spørgsmål, men blev også pålagt andre opgaver. Sandheden er, at det ikke var os, der besluttede, at SWIFT skulle flyttes til Europa. Det sker som følge af andre beslutninger. USA er imidlertid ivrig efter at kunne bruge dette værktøj i sin terrorbekæmpelse, og vi mener også, at tilsvarende oplysninger ville være nyttige for os. Vi har behov for en aftale, for at det kan ske. Eftersom Lissabontraktaten ikke er trådt i kraft, følte vi, at det var nødvendigt at finde en midlertidig løsning. Det er det, som vi i øjeblikket fører forhandlinger om, og det er det, som Rådet har givet os mandat til at gøre. Det var det, jeg forsøgte at sige.

Det forholder sig heller ikke sådan, at formandskabet unødigt eller på nogen måde ønsker at begrænse indsigten i eller debatten om emnet. For det første er dette trods alt en offentlig forhandling, og for det andet er vi naturligvis glade for at fortælle om, hvordan forhandlingerne forløber. Det er imidlertid ikke muligt at give løbende adgang til dokumenter under forhandlingerne, da ting i sagens natur bliver ændret og ændret igen under forhandlinger. Jeg har imidlertid forsøgt at beskrive vores udgangspunkt og det klare mandat, som vi har fået af Rådet. Vi er meget opsatte på at kombinere en høj effektivitet og praktisk anvendelighed med de strenge krav til retssikkerhed og overholdelse af borgerlige frihedsrettigheder og menneskerettigheder. Jeg er helt overbevist om, at det vil lykkes os. Hvis det mod forventning ikke lykkes os, bliver der ingen aftale.

FORSÆDE: Rainer WIELAND

Næstformand

Jacques Barrot, *næstformand i Kommissionen*. – (FR) Hr. formand! Jeg vil blot gerne bekræfte det, som ministeren sagde. Hun drog i øvrigt en meget klar konklusion. Hvis vi vitterlig ikke får de tilsagn om databeskyttelse, som vi har behov for i forbindelse med den permanente aftale, som formandskabet skal forhandle på plads, og som Kommissionen vil bidrage med sin støtte til, bliver der ingen aftale.

Jeg mener i det lys, at vi bør være i stand til at få tingene til at gå op i en højere enhed og kunne bekæmpe terrorisme samtidig med, at vi naturligvis respekterer de store værdier og ædle principper, som viser, at vi i Europa lægger stor vægt på dels privatlivets fred og dels bekæmpelse af enhver form for industrispionage.

Jeg vil blot gerne sige, at jeg personligt, siden jeg tiltrådte min stilling, naturligvis har noteret mig, at Rådet anmodede dommer Bruguière om at gennemføre denne undersøgelsesmission i USA. Bruguière-rapporten, som stammer fra december 2008, blev overdraget til mig i januar 2009. Rapporten blev forelagt for Parlamentet og Rådet (retlige og indre anliggender) i februar 2009. Det var på det tidspunkt, at Kommissionen følte, at den stod med de afgørende elementer, der skulle til for at sikre fortsættelsen af TFTP i forventning om, at vi med undertegnelsen af Lissabontraktaten og med Parlamentet som medlovgiver reelt kan forhandle en langsigtet aftale på plads, der indeholder alle de garantier, som ministeren nævnte, og alle de krav om gensidighed, som navnlig hr. Strasser også var inde på.

Jeg mener, at Rådet i denne sag netop har gjort sin vilje meget klar. Kommissionen deler denne holdning, dvs. Rådets faste og klare ønske om at sørge for, at Parlamentet vitterlig bliver medlovgiver, når tiden er inde til at indgå en permanent aftale.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg har en lille bemærkning til forretningsordenen. Jeg noterer mig, at Rådet endnu engang ikke besvarer de spørgsmål, som vi stiller. Jeg spurgte, hvorfor Rådet ventede i to år, indtil sidste øjeblik, med at tage stilling til denne aftale, og jeg ville også gerne vide – og vi kan få svaret skriftligt – hvorfor de nationale parlamenter har været fuldstændig udelukket fra hele proceduren. Endelig tyder jeg Deres temmelig vage svar sådan, at De ikke agter at offentliggøre udtalelsen fra Rådets Juridiske Tjeneste.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

(Afstemningen finder sted den 17. september 2009)

6. EU-strategi for Østersøområdet (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om EU-strategien for Østersøområdet.

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Hr. formand! Det glæder mig at have mulighed for at forelægge en af det svenske formandskabs vigtigste prioriteter – udviklingen af strategien for Østersøområdet. Dette forslag lægger sig i høj grad op ad den initiativbetænkning, som Parlamentet udarbejdede tilbage i 2005 i en tværpolitisk arbejdsgruppe ledet af hr. Beazley. Sverige agter at benytte sit formandskab til at udforme en sammenhængende og udførlig strategi for området på grundlag af forslag fra Kommissionen.

En af de vigtigste begivenheder er et stort møde på højt plan, som finder sted i Stockholm i morgen og i overmorgen. Sverige og de øvrige lande, der grænser op til Østersøen, har naturligvis en stor interesse i strategien for området, men vi mener også, at den kunne tjene som model for andre regioner og andre regionale strategier, som ville være til gavn for hele EU. Vi kan ved at arbejde på tværs af grænser og sektorer i en bestemt region sammen og mere effektivt tage hånd om fælles udfordringer som forurening og miljødelæggelse. Vi kan skabe nye erhvervsmuligheder og nye arbejdspladser og forbedre transportforbindelserne.

Det er derfor vigtigt, at de regionale strategier er en del af en bredere EU-politik. Den foreslåede strategi for Østersøområdet er resultatet af en anmodning fra Det Europæiske Råd til Kommissionen i december 2007, og initiativet blev bakket op af Parlamentet i en beslutning af 12. december 2007. Det er håbet, at strategien vil få opbakning på Det Europæiske Råd i slutningen af oktober.

Formålet med strategien er at forbedre miljøet i Østersøområdet og øge integrationen og konkurrencen i området. Strategien vedrører især fire udfordringer: at muliggøre et bæredygtigt miljø, fremme regionens velstand, øge tilgængeligheden og tiltrækningskraften og garantere sikkerheden i regionen. En af hovedprioriteterne er naturligvis at få styr på miljøproblemerne. Der er meget alvorlige trusler mod miljøet i Østersøen, og det betyder, at der er en risiko for, at områdets økonomiske udvikling bliver berørt. Der er tale om et meget følsomt havmiljø, som er udsat for mange forskellige miljøpåvirkninger.

Der er behov for beslutsom og hurtig handling. Det er navnlig overgødskning og kraftig algevekst forårsaget af en for stor afstrømning af næringsstoffer, der truer Østersøens økologiske balance. Østersøen er samtidig påvirket af forurening fra landbaserede kilder, farlige stoffer og virkningerne af klimaændringerne. Disse

kritiske og alvorlige miljøtrusler gør Østersøregionen til en åbenlys prioritet på miljøområdet, og vi håber, at der vil blive vedtaget konklusioner i december.

Den alvorlige sundhedstilstand i Østersøområdet er imidlertid ikke den eneste udfordring, som regionen står over for. Den økonomiske krise har gjort spørgsmålet om beskæftigelse og vækst yderst aktuelt. De fleste lande i Østersøområdet er små og er afhængige af eksport. Det betyder, at vi må øge integrationen og styrke konkurrencen i hele Østersøregionen. Vores hensigter og mål er i den forbindelse klare. Vi ønsker, at det indre marked kommer til at fungere bedre i vores region end noget andet sted, og vi ønsker, at den nye Lissabonstrategi for vækst og beskæftigelse gennemføres effektivt i denne del af Europa.

Vi skal imødegå krisen ved at øge samarbejdet og indsatsen i vores nærområde. Den globale konkurrence fordrer et samarbejde på tværs af grænser mellem lande og virksomheder, inden for forskning og i forbindelse med innovation.

Formålet med strategien for Østersøområdet er ikke at skabe nye institutioner. Vi tilstræber i stedet at anvende de instrumenter og politikområder, der allerede findes, så de sammen kan gavne området på en mere strategisk koordineret og fornuftig måde. Strategien tilfører heller ikke området nye ressourcer. Den hviler på eksisterende EU-programmer og eksisterende strukturer og på en forventning om, at der kan findes bedre måder at samordne tingene på.

Vores mål kan naturligvis ikke nås i en håndvending, men vores mål er ambitiøse. Vi fortjener en renere Østersø i midten af et område, som giver lovning om bæredygtig økonomisk udvikling på tværs af grænser med støtte fra hele EU. Hvis vi kan opnå det, så er jeg overbevist om, at vi vil tjene Østersøområdets interesser, og jeg håber desuden, at vi vil skabe en model, som kan tilpasses og effektivt anvendes i andre regioner. Jeg vil gerne takke for det positive samarbejde med Kommissionen i denne sag og ikke mindst Parlamentet – som trods alt er den institution, der oprindeligt tog dette initiativ, og som hele vejen har været en bærende kraft i forbindelse med samarbejdet i Østersøområdet.

Paweł Samecki, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at takke Parlamentet for at have taget den nye strategi for Østersøområdet med på dagsordenen for denne plenarforsamling.

Den store synlighed, som det giver strategien, er særdeles velkommen. Det kommer naturligvis ikke som en fuldstændig overraskelse for mig, at Parlamentet interesserer sig for strategien. Det pionerarbejde, som Parlamentet udførte navnlig gennem sin tværpolitiske gruppe om Østersøen, var i høj grad en af katalysatorerne for hele den makroregionale strategitilgang.

Østersøstrategien har krævet en helt ny tilgang fra Kommissionens side, da det er første gang, at vi har udarbejdet en integreret strategi for en gruppe af medlemsstater, som står over for de samme udfordringer, og som givetvis kan drage fordel af de samme muligheder. Jeg vil ikke lægge skjul på, at det forberedende arbejde i sig selv medførte udfordringer, men de er blevet løst på succesfuld vis.

Strategiens fire indsatsområder danner en overordnet ramme for forbedring af den generelle situation i Østersøregionen. Strategien har fokus på miljø, økonomi, energi og transport samt sikkerhedsspørgsmål og udgør dermed en integreret tilgang, der dækker flere politikområder og samtidig sikrer et tæt samspil mellem de berørte områder.

Kommissionen vedtog strategien i juni, og det er derfor det svenske formandskab, der i Rådet har stået for de positive og konstruktive forhandlinger, som allerede vil blive afsluttet i oktober. Disse hurtige fremskridt er vigtige, hvis vi skal fastholde incitamentet, når vi går ind i strategiens gennemførelsesfase.

Jeg vil gerne understrege dette, da det skal stå klart, at alt vores forberedende arbejde med den strategiske ramme, som jeg netop har beskrevet, vil være spildt, hvis vi ikke i praksis begynder at skabe egentlige, synlige og konkrete resultater, og det er derfor, at strategiens handlingsplan, som også er blevet udformet i forbindelse med det forberedende arbejde, er så vigtig.

Gennemførelsen af en handlingsplan vil kræve et stærkt samarbejde, engagement og lederskab fra medlemsstaternes og de regionale interessenters side, så de foreløbig ca. 80 projekter kan blive gennemført. Med hensyn til finansieringen kommer der ikke ekstra midler fra EU-budgettet, og i strategien foreslås der derfor en øget koordinering af anvendelsen af de eksisterende midler og en mere opfindsom udnyttelse af andre finansieringskilder såsom Den Europæiske Investeringsbank eller Den Nordiske Investeringsbank.

Jeg vil gerne sige et par ord om den planlagte arbejdsfordeling, som er blevet foreslået med henblik på den operationelle gennemførelse af strategien. Det er et område, hvor der har været store diskussioner blandt

medlemsstaterne, men den overordnede plan er, at Rådet skal stå for de politiske retningslinjer, Kommissionen skal tage sig af koordinering, overvågning og rapportering, og medlemsstaterne eller organisationer i Østersøregionen skal varetage gennemførelsen i praksis.

Kommissionen foreslår desuden at agere mægler, hvis der opstår problemer. Jeg vil imidlertid gerne understrege, at Kommissionen hverken har kapacitet til eller ønsker at stå i spidsen for gennemførelsen af selve handlingsplanen.

Ansvar skal forblive hos de berørte medlemsstater og andre interessenter, der er direkte involveret i området. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan sikre, at hovedansvaret for strategien ligger i medlemsstaternes og andre interessenters hænder.

Så hvad er de næste skridt? Når vi får Rådets og Det Europæiske Råds konklusioner, vil vi gå videre med strategiens gennemførelsesfase. Her forventer vi, at der kommer en lang række koordineringsmøder, som skal kickstarte de forskellige prioritetsområder og individuelle projekter i handlingsplanen.

Den første formelle evaluering af fremskridtene vil blive forelagt under det polske formandskab i andet halvår 2011. Forinden finder det første årlige forum for Østersøstrategien imidlertid sted, nemlig til næste år. Det vil give alle interessenter en mulighed for at vurdere, hvordan det er gået i strategiens første måneder, og hvilke erfaringer der muligvis allerede kan drages på det tidspunkt.

Jeg vil gerne slutte af med at sige, at jeg ser frem til at fortsætte det tætte samarbejde med Parlamentet omkring alle aspekter af strategien. Kommissionen forventer i høj grad, at Parlamentet engagerer sig aktivt i begivenheder som det årlige forum. Deres støtte er afgørende for at fastholde en stor synlighed omkring strategien, så vi fortsat kan sikre stor politisk opbakning til strategien og fastholde presset på medlemsstaterne og de regionale aktører, så de leverer resultater.

Tunne Kelam, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) roser det svenske formandskab for at have vist lederskab og indledt gennemførelsen af Østersøstrategien. Denne strategi afspejler en grundlæggende ændring, som fandt sted i regionen for fem år siden. Østersøen har siden 2004 været EU's indre havområde. Det er årsagen til, at der er behov for en bred tilgang, så EU kan reagere på en koordineret måde både i forhold til de muligheder og udfordringer, som denne nye situation medfører.

Østersøstrategien er også et eksempel på et fremragende samarbejde mellem EU's største institutioner. Som De muligvis ved – og som det er blevet sagt – var det Parlamentet og nærmere bestemt den tværpolitiske gruppe om Østersøen under hr. Beazleys fremragende ledelse, der for tre år siden tog initiativ til strategien. Jeg vil også gerne sende en særlig tak til kommissionsformand Barroso. Hans forståelse og støtte siden 2007 har været afgørende for udarbejdelsen af den konkrete strategi, som mundede ud i Kommissionens meddelelse fra juni.

Jeg vil gerne fremsætte tre bemærkninger. Initiativtagernes mål var for det første at gøre Østersøområdet til en af de mest konkurrencedygtige og vækststærke regioner i EU. Denne region kunne meget vel, såfremt vi udnytter Østersøstrategien maksimalt, blive en succeshistorie under det, der er i dag kaldes Lissabonprogrammet.

For det andet har regionen netop nu, mere end nogensinde, behov for bedre adgang til energi og større energiforsyningsikkerhed. EU og medlemsstaterne skal blive enige om alternative energiforsyningskanaler. Det er først og fremmest et spørgsmål om at skabe et fælles energisystem rundt om Østersøen.

Endelig bør spørgsmålet om det bilaterale og primært politiske Nord Stream-projekt løses med respekt for alle Østersølandenes retmæssige interesser og bestemt ikke før, den russiske regering tiltræder Esbokonventionen.

Constanze Angela Krehl, for S&D-Gruppen. – (DE) Hr. formand, fru Malmström, mine damer og herrer! Det glæder mig, at det svenske formandskab har sat samarbejdet i Østersøområdet øverst på sin dagsorden. Det står helt klart, at vi er nødt til at beskytte ressourcerne, og vi er også nødt til at hjælpe med at beskytte klimaet og naturen. Vi skal desuden fokusere på Østersøområdet samarbejde om økonomisk udvikling. Ingen tvivl om det! De har vores fulde støtte.

Der dukker imidlertid stadig spørgsmål op. De nævnte lige før, at der ikke er nogen ekstra midler. Som vi drøftede i udvalget skal alle midlerne findes under den nuværende samhørighedspolitik. Det rejser for mig spørgsmålet, om der dermed menes under eksisterende projekter, som allerede finansieres med

samhørighedsmidler, eller under nye projekter. Vi er i givet fald nødt til at spørge, hvilke allerede godkendte projekter under samhørighedspolitikken der vil miste midler.

Det er et meget vigtigt punkt, for jeg ved allerede, at byerne, de lokale myndigheder og regionerne vil komme og spørge mig, hvad de skal gøre for at blive omfattet af Østersøstrategien, og hvordan de opnår midler til at gennemføre et givet projekt. Hvis vi ikke giver dem et godt svar og ikke kan oplyse, hvordan dette samarbejde skal organiseres, vil borgernes begejstring for Østersøsamarbejdet sandsynligvis hurtigt blive forvandlet til frustration. Det er ikke det mål, vi samarbejder om at nå, og vi er derfor nødt til at afholde meget intensive forhandlinger om, hvordan dette samarbejde skal organiseres.

Jeg beder derfor om – og jeg vil gerne bede kommissæren om at bakke op om dette – at ikke kun Rådet og Kommissionen deltager i Østersøstrategien, men at også Parlamentet inddrages behørigt i dette samarbejde og i gennemførelsen af strategien, for vi så gerne, at andre regioner også drager fordel heraf, ligesom det er tilfældet med Sortehavspolitikken eller samarbejdet mellem de lande, der grænser op til Donau. Det ville være meget vigtigt for os.

Anneli Jäätteenmäki, for ALDE-Gruppen. – (FI) Hr. formand! Det glæder min gruppe meget, at Kommissionen har udarbejdet et udkast til EU's første Østersøstrategi. Det er desuden det første strategidokument af sin slags for denne region, og vi håber, at det navnlig vil være med til at fremskynde rensningen af den næringsholdige Østersø. Regionens problemer kan bedst løses gennem et samarbejde mellem dens befolkninger, lande, organisationer og virksomheder. Min gruppe glæder sig særlig meget over, at Sverige har fremhævet betydningen af at bekæmpe menneskehandel og kriminalitet. Jeg vil især gerne takke fru Malmström for dette, for jeg tror, at det bl.a. er hendes værk. Det er et vigtigt emne, og det er ret besynderligt, at vi i 2009 er nødt til at tale om menneskehandel i Østersøregionen. Vi har nu behov for en handlingsplan for Østersøområdet, der kan sætte en stopper for denne handel.

Satu Hassi, for Verts/ALE-Gruppen. – (FI) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er fremragende, at Kommissionen har udarbejdet et forslag til en Østersøstrategi, og at Sverige har sat den på sin dagsorden. Jeg håber, at Sverige vil opnå noget mere håndgribeligt i sin indsats for at beskytte havmiljøet, især på landbrugs- og søfartsområdet. Østersøen er trods alt et af verdens mest forurenede have, og det største miljøproblem er eutrofiering. Landbruget er den hovedansvarlige, idet der sker en afstrømning af kvælstof og fosfor fra EU-marker. Kvælstof og fosfor tager ilt fra havbunden og giver næring til giftige alger på havoverfladen. Spørgsmålet om, hvorvidt Østersøen bliver rensset, ligger primært i EU's hænder. Det anerkender Kommissionen i sin strategi, men forslagene til foranstaltninger er vage. Den eneste konkrete foranstaltning er forbuddet mod brug af fosfater i vaskemidler. Det er et nødvendigt skridt, men vi har også hårdt brug for nye regler på landbrugsområdet, så vi kan producere fødevarer uden samtidig at kvæle Østersøen.

Marek Gróbarczyk, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det i henhold til retningslinjerne var meningen, at EU-strategien for Østersøområdet skulle fremme et omfattende program for udvikling i denne del af Europa, bl.a. ved at etablere de mest naturlige og korteste transportforbindelser og bringe balance i landenes udvikling i det "gamle" og det "nye" Europa. Jeg er derfor overrasket over Kommissionens og Rådets forslag om at ændre udkastet til den centraleuropæiske rute.

Den vigtigste økonomiske forbindelse mellem Adriaterhavet og Østersøen er den centraleuropæiske rute langs Oder, som på land ender ved havnen i Stettin/Świnoujście. Jeg foreslår en klar hensigtserklæring om, at strategien genoptages i sin oprindelige udformning, som omfatter en centraleuropæisk rute, og som ikke udelukker store havne som dem i Stettin/Świnoujście, der allerede lider på grund af Kommissionens beslutning om at afvikle deres skibsbygningsindustri, fra Europas udviklingsplaner.

Rolandas Paksas, for EFD-Gruppen. – (LT) Hr. formand! Om præcis 2 564 timer vil reaktoren i Ignalina-atomkraftværket – den sidste tilbageværende uafhængige energikilde i Litauen – blive lukket ned. Europa har allerede investeret 200 mio. EUR i dette kraftværks sikkerhed. Lukkes det nu, vil EU-landene skulle betale yderligere 800 mio. EUR. Europa har ud fra et juridisk synspunkt givetvis ret. De enkelte lande skal overholde de forpligtelser, som de har indgået, men kan det virkelig være rigtigt? Kan det være rigtigt i forhold til borgerne i Litauen og i andre lande? Det mener jeg ikke. Penge til nedlukning af reaktoren vil skulle tages fra folk, som er ramt af den økonomiske krise. Er det, når Europa er ramt af krise, når Litauens BNP er faldet med 22 %, når arbejdsløsheden er nået op på 15 %, når vinteren står for døren, logisk eller rigtigt at lukke et fungerende atomkraftværk, som er sikkert? Jeg gentager: sikkert. Nej, det er forkert. Litauen har givet sit ord og vil gennemføre bestemmelserne i tiltrædelsestraktaten, men det vil være et kæmpe offer. Det vil

efter lukningen blive betydeligt vanskeligere for Litauen at komme gennem den økonomiske krise. Landets arbejdsløshed vil vokse yderligere, og fattigdommen vil stige.

Sig mig, har Europa brug for et sådant offer i dag? Er der ikke en bedre måde, vi kan bruge 800 mio. EUR på i dag? Jeg appellerer til den enkeltes samvittighed, økonomiske sans og almindelige sunde fornuft og beder Dem om, at vi i den strategi, som vi drøfter i dag, indføjer en bestemmelse om, at Ignalina-atomkraftværket forbliver åbent indtil 2012, dvs. indtil udløbet af dets sikre levetid. Jeg håber, at Parlamentet ved at godkende formand Buzeks politiske program på energiområdet, som omhandler en spredning af energiforsyningen og udvikling af atomkraft i medlemsstaterne, vil tage de nødvendige konkrete skridt. Der er kun 2 563 timer og 58 minutter til, at reaktoren lukkes ned.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Projekter som disse, der har til formål at styrke det regionale samarbejde på tværs af grænserne, skal i teorien hilses velkomne og er rigtig fornuftige. Der er imidlertid ofte den ulempe ved strategier, at selv om der fastsættes og også opnås mål, glemmer vi bæredygtigheden, selv under gennemførelsen. Der skal derfor tages højde for bæredygtigheden helt fra planlægningsfasen.

Det er i forbindelse med gennemførelsen af denne integrerede strategi for Østersøområdet – som er et meget vigtigt og eksemplarisk EU-projekt – således vigtigt, at regioner og organisationer samarbejder som et netværk, for disse organisationer ved bedst, hvad der er vigtigt i de forskellige sektorer som f.eks. natur, samfundsstruktur og infrastruktur. De ved, hvad der skal til for at opnå det bedste resultat. Der er tale om et område med 100 mio. indbyggere og et investeringsbudget på 50 mia. EUR. Vi er nødt til at gå meget forsigtigt til værks her, hvis vi skal gøre dette pilotprojekt til en succes. Pilotprojektet er, som det allerede er blevet nævnt, også meget vigtigt i forhold til andre projekter langs Donau og for de lande, som grænser op til Donau i Central- og Sydøsteuropa.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Hr. formand! Hvad, en makroregion har behov for, er en samordnet politik for bæredygtig udvikling. Det er, hvad Parlamentet – og efterfølgende Rådet – mente i 2007, da det anbefalede Kommissionen at udarbejde et udkast til en Østersøstrategi og en handlingsplan. Jeg vil her gerne understrege den rolle, som den daværende kommissær fru Hübner spillede i forbindelse med udformningen af denne strategi. Politikken føres nu videre af kommissær Samecki, som jeg også sender min varmeste tak.

Strategien indeholder bl.a. tiltag til løsning af de grundlæggende udfordringer, der er blevet nævnt her, såsom at fremme velstanden i en region, hvor udviklingen og innovationen eller iværksætterkulturen er begrænset, opbygge et bæredygtigt miljø for at gøre Østersøen til et fælles gode og bygge nye produktionsanlæg og sammenkoblinger for at skabe en sikker region, herunder i forhold til energiforsyningsikkerhed. Samtidig gøres der noget for borgernes sikkerhed og regionens tilgængelighed takket være etableringen af transeuropæiske forbindelsesveje.

Jeg vil gerne understrege den meget vigtige rolle – og det er vitterlig et kæmpe bidrag – som de opinionsdannere, der blev hørt i forbindelse med udarbejdelsen af denne strategi, navnlig borgerorganisationer, lokale og regionale forvaltninger, nationale regeringer og Østersøorganisationer, spillede. Der bør kunne drages stor fordel af disse organisationers aktive deltagelse i gennemførelsen af strategierne.

Østersøstrategien er et godt eksempel på, hvordan vi kan bruge de fællesskabspolitiske instrumenter til at forvandle politisk vilje til handling i et stort makroregionalt område af EU.

Jeg vil gerne fremsætte fire bemærkninger, hr. kommissær. Jeg mener først og fremmest, at der skal sættes afgørende fokus på den måde, hvorpå Østersøstrategien forvaltes, så den undgår at ødelægge interesser på lokalt plan og også på regerings- og EU-plan. Vi bør fokusere på en behørig finansiering af gennemførelsen og anvendelsen af selve strategien – der er i den forbindelse blevet vedtaget en ændring af budgettet. Der er for det andet behov for en fuld gennemførelse af principperne for det indre marked i makroregionen, idet der tages højde for erfaringerne og indsatsen på lokalt og regionalt plan. De to sidste bemærkninger vedrører institutionel støtte til finansiering af forpligtelser inden for strategiens rækkevidde og opretholdelse af de gode forbindelser med vores partnere i regionen, bl.a. Rusland, Norge og Belarus.

Diana Wallis (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg synes, at det er dejligt, at både Kommissionen og nu især det svenske formandskab har pustet liv i Parlamentets idéer og ambitioner på dette følsomme område.

Vi er alle bekendte med de problemer, der er forbundet med miljøet i Østersøen, og områdets særlige økonomiske vanskeligheder. Parlamentet er dog fortsat ambitiøst, og det er mit indtryk, at Parlamentet ønsker at blive inddraget. En af de mekanismer, som ikke blev nævnt, var muligheden for en regelmæssig

tilbagemelding til Parlamentet, således at vi kan drøfte emnet på samme måde, som vi har gjort i dag, for at se hvordan tingene skrider frem.

Jeg glæder mig til i min egenskab af Parlamentets næstformand at deltage i den konference, der er arrangeret på fredag. Efter min mening er der stadig spørgsmål vedrørende finansieringen, som mangler at blive besvaret, for at vi kan være sikre på, at Parlamentet kan se de resultater af denne strategi, som det fortjener.

En makroregional, økonomisk strategi kunne være vejen frem på andre måder og andre steder i Europa. Lad os håbe, at denne strategi giver det ønskede resultat.

Isabella Lövin (Verts/ALE). – (SV) Hr. formand! Jeg glæder mig meget over, at miljøproblemerne står øverst på dagsordenen i den nye strategi for Østersøområdet. Østersøen er plaget af to store, akutte miljøproblemer. Satu Hassi har allerede nævnt det første, nemlig overgødning. Det andet problem er overfiskeri. Forskerne er fuldstændig enige herom. I forholdsvis ny viden antydes det, at manglen på de farligste rovfisk, dvs. torsk, har forværret algeopblomstringen yderligere. Problemet er, at der er behov for et sundt økosystem i Østersøen. Det vil derfor være rigtig godt, hvis der kunne blive iværksat et pilotprojekt, et såkaldt fast track-projekt, inden for rammerne af den nye Østersøstrategi, som ville omhandle den regionale fiskeriforvaltning i Østersøområdet. Vi vil også skulle nedlægge forbud mod udsmidning af torsk, og dette bør træde i kraft med det samme. For øjeblikket foregår der udsmidning af store mængder ungtorsk, som lige er ankommet i Østersøen. Jeg opfordrer det svenske formandskab til at tage imod min udfordring og løse dette problem.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Allerede i sidste parlamentsperiode blev der opnået enighed om, at Østersøregionen var egnet til et pilotprojekt vedrørende gennemførelse af en intern EU-strategi for makroregionen. Jeg anser det for at være passende, at denne strategi, der tager udgangspunkt i målet om at opnå en mere konsekvent anvendelse af fællesskabslovgivningen og en mere effektiv anvendelse af EU-midlerne, hverken kommer til at omfatte nye love eller institutioner eller afhænge af særlig finansiering.

Jeg øjner besparelser ved at knytte lokale og regionale organer sammen. I forbindelse med den praktiske gennemførelse af Østersøstrategien er det af afgørende betydning, at det ansvar, der påhviler de forskellige forvaltningsmyndigheder i kraft af ordningen med flerlagsstyre, omarrangeres, således at de forskellige organers og organisationers aktiviteter ikke overlapper hinanden. I de fremtidige drøftelser om den forestående samhørighedspolitik ville det være nyttigt samtidig at præcisere, hvordan de forskellige makroregionale strategier og EU's regionale mainstreampolitikker kan gennemføres side om side. Det vil også være hensigtsmæssigt at præcisere, hvordan Østersøstrategien vil påvirke den planlagte gennemførelse af en territorial samhørighedspolitik.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Hr. formand! 1 200 km gasledning under Østersøen mellem Vyborg i Rusland og Greifswald i Tyskland gennem et økologisk sårbart indhav med store niveauforskelle på havbunden. Gennem et område, hvor man stadig finder udetonerede sprængstoffer fra to verdenskrige og giftig kemi fra papirindustrien. Ca. 100 mio. EUR er brugt til en miljøanalyse foretaget af det firma, som skal lægge rørledningen Nord Stream. En gasforsyningsaftale mellem Gerhard Schröder og Putin. Jeg skal ikke berøre det sikkerhedsmæssige aspekt, der ligger i, at Ruslands indflydelse i Østersøen øges markant, men udelukkende holde mig til miljøproblematikken. Desværre har Finland allerede godkendt projektet, men på Timo Soinis og egne vegne vil jeg gerne spørge nu: Hvor er informationen om projektet, som borgerne i alle Østersøstaterne har krav på at få inden byggeriet?

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Hr. formand, Cecilia Malmström, hr. kommissær, mine damer og herrer! Parlamentet har med udarbejdelsen af en strategi for Østersøregionen opnået et meget vigtigt resultat, og medlemmerne af den tværpolitiske gruppe om Baltikum har spillet en ledende rolle. Denne strategi kan sammenlignes med Middelhavsstrategien, der i sin tid stimulerede en hurtig økonomisk vækst i Sydeuropa. Strategien vil være et godt redskab til udvikling af Østersøregionen og som følge heraf af hele EU. Mens vi nu taler om prioriteringer, vil jeg først og fremmest nævne udviklingen af en fælles energipolitik for EU, herunder et konkurrencedygtigt energimarked i Østersøområdet. Dette indebærer ikke kun aspekterne vedrørende energiforsyningsikkerhed og energieffektivitet, men naturligvis ligeledes udviklingen af vedvarende energi.

Letland, Litauen og Estland skal integreres i det fælles regionale energinet, herunder NORDEL. Vores andet prioriteringsområde er en videreudvikling af infrastrukturen. Vejene i nogle af landene i Østersøregionen er som følge af både klimaforhold og også i visse tilfælde ineffektive politikker i rimelig ringe stand. Udviklingen af transportkorridorer og kommunikationsnet vil stimulere virksomheder og skabe nye arbejdspladser. For at vi kan tale om effektiv økonomisk udvikling og miljøbeskyttelse, er den tredje prioritering en innovativ

økonomi, der er ensbetydende med en afbalanceret og vidensbaseret vækst. For at gennemføre strategien er det af afgørende betydning, at der tilvejebringes yderligere finansiering, som må og skal bevilges i EU's næste finansielle ramme.

Vi skal nu gøre brug af både energiprogrammet til en værdi af 5 mia. EUR og af globaliseringsfonden og andre finansielle instrumenter. Det er ligeledes vigtigt med en effektiv mekanisme til gennemførelse og overvågning af strategien. Den skal være enkel, gennemsigtig og fri for overflødig bureaukrati. Det er af afgørende betydning, at der foretages regelmæssige revisioner af indførelsen af strategien, og at der udarbejdes midtvejsrapporter. Den første bør allerede udarbejdes i 2010. Jeg glæder mig over, at det svenske formandskab spiller en aktiv rolle i forbindelse med strategiens gennemførelse. Jeg tillader mig at udtrykke håb om, at vi vil udvise effektivitet og fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsen af denne specifikke handlingsplan.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Hr. formand! For fem år siden blev Østersøen de facto et af EU's indre farvande. I dag drøfter vi et udkast til en strategi, der vil gøre det muligt for os at udnytte regionens enorme, slumrende potentiale. Dette projekt blev oprindeligt søsat på Parlamentets initiativ. Kommissionen har imidlertid ikke godkendt alle Parlamentets henstillinger. Det væsentligste eksempel herpå var manglen på og tilbagoget fra oprettelsen af en særskilt budgetpost for Østersøregionen. Kommissionen forsikrer os om, at finansieringen vil blive tilvejebragt fra eksisterende instrumenter, herunder hovedsagelig strukturfondene. Jeg frygter dog, at vi ikke vil være i stand til at nå alle vores mål uden særlige midler, der er øremærket netop til dette formål.

Ophavsmændene til strategien nævner behovet for et tæt samarbejde med Rusland. Vi bør i denne forbindelse imidlertid ikke glemme den på nuværende tidspunkt største trussel mod Østersøen, nemlig anlægningen af Nord Stream-rørledningen. Sidste år indtog Parlamentet en negativ holdning hertil. Jeg håber, at den nye Kommission i forbindelse med iværksættelsen af den handlingsplan, der er knyttet til strategien, også vil have denne beslutning in mente.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Hr. formand! Dette er så afgjort et enestående, europæisk regionalpolitisk initiativ og et pionerprojekt. Innovationsdrevet velstand, miljøet, tilgængelighed for så vidt angår transport- og energiforbindelser og sikring og sikkerhed er de fire største fælles arbejdsområder for alle de partnere, der deltager i udarbejdelsen af strategien, nemlig alle tre europæiske institutioner, dvs. Parlamentet, Kommissionen og Rådet, men også de nationale regeringer, de regionale og lokale myndigheder, virksomhederne og de akademiske miljøer samt de ikkestatslige organisationer. Processen i forbindelse med udarbejdelsen af strategien har resulteret i et virkeligt partnerskab mellem alle deltagerne.

I udviklingsmæssige sammenhænge er administrative eller politiske grænser i stadig stigende grad uden betydning. Strategien vil gøre det muligt at erstatte de ofte meget fragmenterede og spredte politiske reaktioner med en virkelig fælles reaktion på fælles udviklingsproblemer og -muligheder.

Parlamentets regionaludvalgsudvalg, der er Parlamentets førende udvalg med hensyn til dette projekt, vil tillægge strategien stor betydning i sit arbejde. Vi afholder drøftelserne med Kommissionen og Rådet den 6. oktober, og initiativbetænkningen vil blive udarbejdet i de kommende måneder. Vi vil også revidere gennemførelsen af strategien, og jeg er overbevist om, at denne handlingsorienterede strategi øger EU's chancer for at opbygge grønne, moderne og konkurrencedygtige økonomier.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Hr. formand! EU blev forholdsvis sent opmærksom på problemstillingen vedrørende Østersøen. I alt 100 mio. mennesker bor ved Østersøkysten, og så er der Rusland, der er af stor betydning. Denne strategis miljømæssige dimensioner vil blive omfattende, og dette er helt på sin plads, da miljøproblemerne i Østersøen er kolossale og bl.a. omfatter eutrofiering, begrænsning af den biologiske mangfoldighed, St. Petersborgs spildevand og Kaliningrad-problemerne. Det er her blevet nævnt, at dette også vil ændre EU's samhørighedspolitik. Dette er efter min mening ret væsentligt, og jeg håber, at der vil blive sagt mere herom her. Ministeren, Cecilia Malmström, har sagt, hvordan ændringerne vil udmønte sig, da ændringen af samhørighedspolitikken f.eks. vil medføre en fare for, at en del af Europa, herunder Norden, vil blive ignoreret, når vi taler om Donaustategien og Sortehavsstrategien, og faktisk forholder det sig sådan, at man i de arktiske egne for øjeblikket oplever de hurtigste ændringer i verden. Dette er vigtigt at være opmærksom på.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Hr. formand, fru minister, hr. kommissær! Østersøen som region er på mange måder særlig, og jeg glæder mig derfor meget over, at Sverige har gjort denne strategi til en af sine prioriteringer i sit formandskab. Det er vigtigt, at vi fremmer strategien og således også gennemfører den. Ikke blot er Østersøen forbundet med en meget omfattende miljømæssig dimension. Jeg mener også, at den har en væsentlig indvirkning på regionalpolitikken. Sverige har under sit formandskab ligeledes integreret disse

regionalpolitiske spørgsmål i denne Østersøstrategi. Strategien fremstår hovedsagelig som et dokument, der vedrører landene langs Østersøens kyst og kystområderne, men den har så afgjort en stærk regional dimension. Den måde, hvorpå vi integrerer miljøteknologisk ekspertise, spørgsmål om indre farvande og den enorme indvirkning på transportpolitikken i denne strategi, vil ligeledes få store konsekvenser for områderne inde i landene. Østersøstrategien skal derfor sættes på den fælleseuropæiske dagsorden. Jeg håber, at Parlamentet stærkt vil støtte strategien, således at denne ikke blot bliver til tomme ord, og således at vi kan opnå noget håndgribeligt.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – (EN) Hr. formand! I min egenskab af parlamentsmedlem valgt i Letland glæder jeg mig over, at det første eksempel på en strategi for en makroregion vedrører Østersøområdet. Ikke desto mindre er der efter min mening en række fællesskabsmålsætninger, som er blevet glemt i denne forbindelse, som f.eks. et højt socialbeskyttelsesniveau. Nogle af regionens medlemsstater, herunder Letland, er blevet ramt utrolig hårdt af den økonomiske krise. Vores finanssektor er indbyrdes forbundet med den skandinaviske. Vores problemer vil derfor skabe problemer i de skandinaviske lande, så dette er ikke et nationalt anliggende.

Kommissionen bevilgede for nylig Letland økonomisk bistand på mellemlang sigt med henblik på betalingsbalancen. Desværre stilles der ingen sociale betingelser for denne bistand. Som følge heraf nedsætter regeringen pensioner og ydelser, og det ser Kommissionen igennem fingre med.

Min anden bekymring går på de grundlæggende rettigheder. Massiv statsløshed og mindretalsbeskyttelse er stadig aktuelle emner i to af regionens medlemsstater, nemlig Letland og Estland. Jeg synes, at strategien skal være mere ambitiøs, og at man skal sigte mod at nå samtlige EU's mål.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Kommissionen og den svenske regering for den meget aktive rolle, de har spillet, og jeg mener, at Østersøstrategien er god og vigtig. Projektet vil imidlertid gå i vasken, hvis der ikke ydes tilstrækkelig finansiering. Hvis ikke det sker, vil alt dette slutte, når strategien er blevet vedtaget. Parlamentet har i mange år nøje overvejet, hvordan finansieringen bør tilrettelægges, og sidste år vedtog det enstemmigt, at der i budgettet skulle oprettes en særskilt budgetpost for Østersøstrategien. Dette er metoden, altså redskabet, til at samle alle de utallige projekter, som er nødvendige inden for rammerne af Østersøstrategien, hvis denne skal videreføres. Jeg er klar over, at Budgetudvalget nu har stillet forslag om at sætte lidt penge til side under denne post, og jeg håber, at Rådet og Kommissionen også vil støtte dette forslag, da projektet ellers simpelthen ikke vil lykkes. Noget andet, vi bør gøre, hvis vi vil redde miljøet i Østersøen, er at få Rusland til at forpligte sig til dette projekt. Efter min mening er det uforståeligt, hvorfor nogle har været parate til at give tilladelse til at lade en gasledning løbe gennem Østersøen uden at stille betingelser til Rusland om, at landet i det mindste skal tilslutte sig konklusionerne i Espookonventionen. Det er det mindste, vi må og skal gøre.

Victor Boştinaru (S&D). – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig over forslaget om en strategi for Østersøregionen som et pilotprojekt for de makroøkonomiske strategier.

Denne form for initiativer gør det muligt at samordne EU's politiske instrumenter, således at der kan opnås en sammenhængende, stabil og bæredygtig udvikling i de deltagende regioner.

På det sidste rådsmøde blev det sagt, at der inden udgangen af 2009 ville foreligge en strategi for Sortehavsregionen. Dette initiativ er af utrolig stor betydning, da det kan føre til en harmoniseret udvikling og velstand i regionen, hvilket, for så vidt angår Sortehavsområdet, er langt mere kompliceret med hensyn til de deltagende aktører og relevant, når vi snakker om sikkerhed, stabilitet, energi og miljø.

Jeg vil derfor spørge det svenske formandskab om, hvornår denne strategi for Sortehavsområdet vil foreligge, og om, hvornår Parlamentet bliver orienteret om og inddraget i dette spørgsmål.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Hr. formand, fru Malmström, hr. kommissær! Som nyvalgt medlem fra Mecklenburg-Vorpommern giver jeg min fulde tilslutning til udarbejdelsen af en Østersøstrategi og den tilhørende handlingsplan. Tidligere henviste kommissæren til de i alt 80 flagskibsprojekter.

Vores fælles målsætninger er selvfølgelig at forbedre vores økonomis konkurrenceevne i Østersøområdet, idet der navnlig skal fokuseres på fremme af små og mellemstore virksomheder og af en fælles energipolitik, hvori der ligeledes tages højde for vedvarende energiformer. Dette bringer os frem til spørgsmålet om, hvordan vi håndterer offshoreanlæg i Østersøen. Når man tænker på fiskeri og på turisme, er det meget, meget vigtigt at bevare det rene vand, fordi det er vores fundament og vores ressource. Derfor skal investeringer i spildevandsanlæg fremmes.

Efter min mening bør der skabes enighed om et fælles planlægningsprogram for alle medlemsstater i Østersøområdet, da vi skal besvare følgende spørgsmål: Hvor vil trafikruterne blive placeret i fremtiden? Hvor vil der blive opført offshoreanlæg? Hvordan vil der blive taget hånd om søfartssikkerheden? Dette er årsagen til, at vi også skal have præciseret, hvor energiruterne kommer til at ligge i forbindelse med Nord Stream, med hensyn til elforsyning og mange andre ting.

(Formanden afbrød taleren)

Cecilia Malmström, *formand for Rådet*. – (SV) Hr. formand! Jeg takker alle medlemmerne for den store støtte til vores fortsatte arbejde med Østersøstrategien. Det er kun naturligt, at vi skal hente vores støtte hos Parlamentet, da det faktisk var Parlamentet, der lagde grundstenen til ideen til en strategi for Østersøområdet, og det glæder mig, at Parlamentet også vil sikre, at denne strategi gøres til virkelighed. Den kan kun blive en succes, den kan kun blive gjort til virkelighed og ikke blot til fine ord og retorik, hvis alle medlemsstaterne virkelig tager ejerskab og føler et reelt ansvar for at sikre, at projektet føres ud i livet.

Vi kan sikre successen ved at arbejde på disse projekter, fastlægge præcise tidsplaner for, hvornår de skal gennemføres, og føre regelmæssigt tilsyn. Jeg er sikker på, at Parlamentet i lighed med Kommissionen fortsat vil lægge pres på os for at sikre, at dette faktisk kommer til at ske.

Der er 100 mio. indbyggere i denne region. Der er til enhver tid 2 000 skibe i Østersøen. Det er tydeligt, at vi står over for enorme udfordringer. Vi har haft en meget bred grundlæggelsesproces, og jeg takker Kommissionen, først Danuta Hübner og nu Pawel Samecki, for det arbejde, de har lagt i processen. Der er omfattende støtte fra civilsamfundet og i kommunerne i Østersøområdet til, at vi skal nå vores mål.

Nogle af medlemmerne, Constanze Angela Krehl og Ville Itälä, har stillet spørgsmålstegn ved ressourcerne. Det er ikke hensigten at øremærke nye midler til strategien. Der er imidlertid rigelige ressourcer i regionen, vi kan bruge af. Der er øremærket 55 mio. EUR til regionen inden for den nuværende budgetramme. Vi er også klar over, at vi kan håbe på bidrag fra internationale institutioner såsom EIB, der har udvist stor interesse for Østersøregionen. Målet er at holde alle de administrative udgifter på et så lavt niveau som muligt og at samarbejde med dem, der lokalt og nationalt er ansvarlige for de forskellige flagskibsprojekter.

Et af disse projekter vedrører menneskehandel, som nævnt af Anneli Jäätteenmäki. Et af projekterne omhandler fremme af undervisning af told- og politipersonalet i regionen, således at disse bliver bedre i stand til at kortlægge og håndtere problemet med menneskehandel. Satu Hassi og Isabella Lövin nævnte spørgsmålet om havmiljø, landbrug og fiskeri. Der er en række projekter inden for disse områder, og jeg vil meget gerne høre mere om dem. Jeg er ligeledes overbevist om, at strategien vil gøre det muligt at skabe et bedre overblik over vores miljøindsats og vores fiskeri- og landbrugspolitik samt sikre, at der er et fælles mål med disse politikker og indsatser.

Der er også andre partnerskaber i Østersøregionen. Vi har et omfattende og stadig tættere energipolitisk partnerskab, hvor vi sigter mod at sammenkæde regionens energiinfrastruktur med henblik på at mindske afhængigheden og øge effektiviteten. Naturligvis vil EU fortsætte sit arbejde inden for dette område. Ignalinalværket har intet at gøre med Østersøstrategien. Beslutningen om værket var en gammel beslutning, der allerede blev truffet under Litauens tiltrædelsesforhandlinger. Nord Stream har heller ikke noget at gøre med strategien. Den vedrører naturligvis Østersøen, men den er ikke et led i strategien. Det er et kommercielt projekt, der er blevet analyseret i henhold til de gældende internationale miljøkonventioner og den relevante nationale lovgivning.

Østersøstrategien er en intern EU-strategi. Den bliver, hvad vi gør den til. Som en række medlemmer har påpeget, er det imidlertid også vigtigt at involvere tredjelande. Vi har for sikret, at vi fortsat vil inddrage lande såsom Rusland og Norge, og at vi orienterer dem om vores arbejde med strategien samt giver dem tegn til, at vi gerne vil samarbejde med dem om konkrete projekter, som vi har en fælles interesse i.

Vi ser frem til konferencen i morgen og på fredag og glæder os over, at næstformand Diana Wallis kommer til Stockholm. På konferencen vil vi drøfte strategien for Østersøområdet, og vi håber, at vi igen vil få kraftig opbakning fra de relevante lande til at arbejde hen imod at en gennemførelse af strategien, og vi vil desuden tage en generel drøftelse om makroregioner. Donauregionen og Sortehavsregionen er blevet nævnt i denne forbindelse. Efter min mening ligger der et stort arbejde foran os her, og der er meget, som kan inspirere os. Vi håber, at vi vil være i stand til at gøre fremskridt i drøftelserne, selv om det på nuværende tidspunkt er lidt for tidligt at fastlægge tidsplaner. Jeg vil igen takke Parlamentet for dets store støtte til Østersøstrategien, og jeg ser frem til at drøfte strategien med medlemmerne ved en senere lejlighed.

Paweł Samecki, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! For det første vil jeg takke medlemmerne for deres kommentarer og bemærkninger om forskellige aspekter af strategien. Medlemmernes engagement viser, at strategien vil være et interesseområde i de kommende år, og det er positivt.

Jeg kan ikke besvare alle de bemærkninger og spørgsmål, der er stillet under forhandlingerne eller i medlemmernes erklæringer. Jeg vil begrænse mig til at henvise til tre store grupper af spørgsmål. For det første har vi formen. Strategien er blevet udformet i overensstemmelse med medlemsstaternes målsætninger og hensigter. Kommissionen har ikke blandet sig i udvælgelsen af de prioriterede områder. Kommissionen formodede ikke de prioriterede områder, så det er naturligvis muligt at medtage visse projekter eller at ændre visse prioriteringer. Dette skal imidlertid aftales i det fremtidige arbejde, der vedrører gennemførelsen af strategien.

Jeg kan forsikre forsamlingen om, at strategien er en form for levende dyr, og at den i høj grad kan blive udsat for ændringer, hvis medlemsstaterne og de relevante parter måtte ønske dette.

Det andet punkt omhandler forvaltning og styring. Her vil jeg gerne understrege, at der er behov for en klar opgavefordeling og en klar arbejds- og ansvarsfordeling. Jeg synes ikke, at vi skal føre os selv bag lyset. Ansvaret påhviler medlemsstaterne, Kommissionen og de øvrige organisationer, der tager del i forvaltningen.

Jeg vil her også tilføje, at vi ønsker at inddrage både de lokale regeringer og tredjelande i processen med gennemførelsen af strategien, som allerede nævnt af ministeren.

Vi har selvfølgelig til hensigt at give tilbagemeldinger til Parlamentet om fremskridtet med hensyn til gennemførelsen.

Det sidste punkt er endelig finansieringen. Adskillige medlemmer har nævnt behovet for supplerende midler til nye projekter osv. Jeg vil gøre det klart, at princippet om ikke at bevilge nye, supplerende midler blev vedtaget, allerede dengang udarbejdelsen af strategien blev påbegyndt.

På nuværende tidspunkt har vi mere eller mindre tre valgmuligheder. Vi kan regulere anvendelsen af eksisterende EU-midler ved f.eks. at ændre kriterierne for udvælgelse af nye projekter. Den anden mulighed, vi har, er at ty til andre kilder såsom internationale finansinstitutioner, og endelig kan vi stadig forsøge at anvende nationale ressourcer, selv om dette er vanskeligt i en tid med økonomisk recession. I denne forbindelse ser jeg frem til det arbejde, der skal udføres på konferencen i Stockholm, da denne konference kan forme medlemsstaternes og Kommissionens fremtidige strategi med hensyn til den makroregionale strategi fremover, og spørgsmålet om finansiering af eventuelle fremtidige strategier bør ligeledes drøftes på konferencen. Jeg mener derfor, at det vil være det rette tidspunkt at tage et kig på den overordnede makroregionale strategi i Stockholm de kommende dage.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 149)

Eija-Riitta Korhola (PPE), skriftlig. – (FI) Jeg vil gerne takke Sverige, der har formandskabet, fordi de har haft mod til at sætte deres egen region, altså Østersøregionen, og spørgsmål i forbindelse hermed, så højt på dagsordenen i programmet for Sveriges EU-formandskab. Det er passende, at den Østersøstrategi, som vi har arbejdet så længe på, behandles nu, for der er ingen tid at spilde. Det vigtigste mål i Østersøstrategien og handlingsprogrammet om at forbedre regionens miljø og konkurrenceevne skal tages alvorligt, for så vidt angår de midler, der bevilges hertil, og de foranstaltninger, der gennemføres. Målene skal opfyldes i praksis, for strategien må ikke blot blive en erklæring, der ligger til pynt. Vi håber især, at strategien vil medføre en fremskyndelse af oprensningen af Østersøen, der er ramt af eutrofiering, og at den vil bidrage til, at der findes fælles løsninger på tværs af internationale udfordringer. Det er på baggrund af netop disse målsætninger, at alle øjne nu rettes mod Finland, hvor der snart vil blive truffet en beslutning om, hvorvidt det skal tillades at anlægge Nord Stream-gasledningen i Finlands territorialfarvand. I henhold til Østersøstrategien skal projekter af denne arts indvirkning på miljøet undersøges inden for rammerne af en procedure, der er juridisk bindende på internationalt plan, således at spørgsmålet ikke blot kan negligeres. Vi skal derfor insistere på, at Rusland ratificerer Espookonventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne, som landet undertegnede i 1991, og den finske regering skal stille dette som betingelse for at udstede tilladelsen til at anlægge gasledningen. Rusland, der ligeledes drager fordel af Østersøstrategien, handler kun i overensstemmelse med aftalen, når det passer Rusland. Dette er ikke længere acceptabelt, for risikoen er for høj, og vi bliver nødt til at få oplysninger om projekter, der kan skade Østersøen, før det er for sent.

György Schöpflin (PPE), skriftlig. – (EN) Jeg glæder mig meget over Østersøstrategien, som det svenske formandskab slår til lyd for. Jeg kunne uden besvær overføre denne model til andre europæiske makroregioner, såsom Donau-afvandingsområdet. Der er imidlertid et aspekt af udviklingen i Østersøregionen, som omgående skal tages op igen. Det er Nord Stream-rørledningen mellem Rusland og Tyskland, der anlægges på havbunden. Ikke blot skaber denne rørledning alvorlige miljøproblemer. Endnu mere alvorligt er det, at tiden har overhalet projektet indenom. Fremtiden ligger ikke i faste forsyningsledninger til naturgas via rørledninger, men derimod i flydende naturgas. Sandsynligheden for, at Nord Stream bliver en helt unødvendig klods om benet, er så afgjort til stede, og tilhængerne af projektet burde genoverveje det, før der bindes flere penge og flere ressourcer, kræfter og energi i halen på projektet.

Bogusław Sonik (PPE), skriftlig. – (PL) Formålet med den Østersøstrategi, der blev bekendtgjort i juni 2009, er at skabe en region, der er miljøvenlig, rig, let tilgængelig, attraktiv og sikker. Dette er især vigtigt i lyset af de udfordringer for Østersøregionen, der er blevet større siden EU's udvidelse i 2004.

Det er væsentligt, at der iværksættes tiltag, som har til formål at forbedre miljøsituationen i regionen, da området for øjeblikket er et af verdens mest forurenede havområder. Tusinder af tons kemiske kampstoffer ligger indkapslet på havbunden i miner, patroner, bomber, containere og tønder. Skønnene over mængden af disse kemiske stoffer lyder på mellem 30 000 og 60 000 tons, hvoraf alene yprit anslås at udgøre 13 000 tons. Kemiske våben blev dumpet her sidst i 1940'erne efter Anden Verdenskrig. De var blevet konfiskeret i de tyske besættelsesområder, og eftersom det var vanskeligt at grave dem ned, blev det besluttet simpelthen at nedsænke dem i havet.

Uro omkring de kemiske våben, der ligger på Østersøens bund som følge af anlægningen af en eller anden form for infrastruktur, kan forårsage en miljøkatastrofe, og navnlig uro omkring kemiske våben fra Anden Verdenskrig i forbindelse med anlægningen af gasledningen i Østersøen udgør en af de største trusler mod økosystemet. Det er derfor nødvendigt at foretage en vurdering af de indvirkninger, som anlægningen af rørledningen vil få på det naturlige miljø i Østersøen.

FORSÆDE: JERZY BUZEK

Formand

7. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

I dag står vi over for en usædvanlig vigtig, men også symbolsk, afstemning. Én gang hvert femte år træffer Parlamentet beslutning om, hvem der skal lede en anden EU-institution.

7.1. Valg af formand for Kommissionen (afstemning)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! ...

(Taleren afbrydes af tilråb fra højre)

Er du syg, eller er der noget i vejen med dig? Er der noget i vejen?

Da der i går var problemer med afstemningen, anmoder jeg om, at maskinerne kontrolleres.

Det er vel ikke nogen dårlig idé, er det?

Formanden. – Som foreslået gennemføres der en prøveafstemning, dvs. en afstemning, som skal sikre, at alle har et kort, at alle sidder på deres rigtige pladser, og at udstyret virker.

Jeg gentager: Én gang hvert femte år træffer Parlamentet beslutning om, hvem der skal lede en anden af EU's institutioner. På dagsordenen i dag står valget af formanden for Kommissionen. Dette valg vil styrke Parlamentets demokratiske natur. Vi, de valgte repræsentanter for alle de europæiske regioner, vil gøre dette.

Det Europæiske Råd har nomineret José Manuel Barroso som formand for Kommissionen. I henhold til forretningsordenens artikel 105, stk. 2, kan Parlamentet godkende eller forkaste den indstillede kandidat med et flertal af sine medlemmer. Afstemningen er hemmelig. Vi går nu over til at vælge formanden for

Kommissionen i overensstemmelse med forretningsordenen. Afstemningen gennemføres ved anvendelse af det elektroniske system. Jeg gentager, at man kan afgive sin stemme hvor som helst i plenarsalen, under forudsætning af at afstemningskortet indsættes i den personlige afstemningsanordning. Årsagen til, at jeg siger dette, er, at der er mange nye medlemmer. Som sædvanlig kan man stemme for eller imod kandidaten eller hverken/eller.

(Afstemning)

Her er afstemningsresultatet: 718 medlemmer stemte, og heraf stemte 382 for, 219 imod og 117 hverken/eller.

(Stort bifald)

Formanden. – Af de resultater, der vil blive vist på tavlen, men som ikke er synlige endnu, fremgår det, at Det Europæiske Råds kandidat, José Manuel Barroso, er blevet valgt til formand for Kommissionen.

Jeg ønsker den kommende formand tillykke med valget som formand for Kommissionen. Jeg gør opmærksom på, at vi har et stort stykke arbejde foran os. Vi skal imødekomme udfordringer, og borgerne venter af os, at vi handler meget energisk og lever op til deres forventninger.

Hr. kommissionsformand! Jeg ved, at De er bekendt med Parlamentets prioriteringer. Efter drøftelserne, som vi også har haft i vores politiske grupper, kender De som i går vores forventninger. Vi ser derfor meget frem til at samarbejde med Dem de kommende fem år. Vi forventer først og fremmest at kunne opfylde borgernes behov. Jeg lykønsker Dem endnu en gang, og De er velkommen til at tage ordet, hvis De ønsker at sige et par ord til os. Tillykke!

(Stort bifald)

José Manuel Barroso, Kommissionen. – (PT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil for det første rette en stor tak til medlemmerne for den store tillid, der er vist mig. Jeg er virkelig beæret og meget rørt over medlemmernes tillid, og jeg tager imod den med stor ansvarsfølelse. Jeg tager også denne tillidserklæring som et tegn på, at Parlamentet er enig i den ambitiøse dagsorden, som jeg har sat for Europa for de kommende fem år.

Som jeg sagde under forhandlingerne forud for afstemningen, ser jeg frem til at samarbejde med alle de politiske grupper, der melder sig under fanerne i forbindelse med dette projekt, hvis mål er et solidarisk og frit Europa. Jeg retter imidlertid en særlig tak til Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater), som løb en risiko ved at godkende mit program i Warszawa inden valget i et forsøg på lige fra starten at tillægge Europas parlamentariske demokrati større vægt.

Som jeg sagde i Parlamentet i går og ved andre lejligheder for nylig, vil mit parti som formand for Kommissionen være Europa, og det vil bestå af alle, der ønsker at tage med på denne spændende rejse mod en forening af Europa. Jeg vil gerne nå til enighed med disse personer om, at det er nødvendigt at forbedre det europæiske projekt.

Jeg tillader mig i denne forbindelse at sige et par ord om mit hjemland, Portugal. Uden den portugisiske regerings og premierminister José Sócrates' initiativ og støtte kunne jeg ikke have stillet op. Jeg takker Portugal for dets støtte, som ligeledes blev udtrykt af Den Portugisiske Republiks præsident, Cavaco Silva. Jeg ønsker at takke hver enkelt glødende europæer, som tror på dette europæiske projekt, for deres støtte.

(EN) Afslutningsvis vil jeg gentage formandens ord og sige til alle Parlamentets medlemmer, at jeg er fast besluttet på at samarbejde tæt med Parlamentet i de kommende fem år, således at Parlamentet kan opbygge et stærkere, europæisk parlamentarisk demokrati. Jeg er af den opfattelse, at Parlamentet og Kommissionen som typiske fællesskabsinstitutioner har en særlig forpligtelse over for borgerne. At opfylde denne forpligtelse er nøjagtig det, jeg har sagt, jeg vil gøre, og det, som jeg vil gøre, nemlig at skabe et stærkere Europa for frihed og solidaritet.

(Bifald)

Formanden. – Jeg har en officiel erklæring. I medfør af forretningsordenens artikel 105, stk. 3, skal jeg underrette Rådet om de resultater, der blev offentliggjort for 10 minutter siden, og jeg anmoder Rådet og den nyvalgte formand for Kommissionen om efter fælles overenskomst at indstille kandidater til de forskellige

poster som kommissærer. I lyset af den mængde arbejde, der ligger foran os, bør vi komme i gang med arbejdet så hurtigt som muligt.

Dette var den officielle erklæring, som vedrørte valget af José Manuel Barroso til formand for Kommissionen.

7.2. Udnævnelser til de interparlamentariske delegationer (afstemning)

7.3. Skovbrande i sommeren 2009 (afstemning)

FORSÆDE: LIBOR ROUČEK

Næstformand

8. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

Valg af formand for Kommissionen

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Hr. formand! I går gjorde kommissionsformanden med rette meget ud af at udtrykke respekt for fællesskabsmetoden. Denne metode sikrer inddragelse af alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner i beslutningsprocessen lige fra starten.

G4-landenes måde at håndtere bank- og finanskrisen i 2008 på var et udtryk for det modsatte af respekt for den førnævnte metode, som José Manuel Barroso opfordrede til i går eftermiddags. I 2008 ventede vi forgæves på, at kommissionsformand Barroso skulle kalde til orden.

EU består naturligvis af Frankrig, Det Forenede Kongerige, Forbundsrepublikken Tyskland og Italien, der alle er medlem af G4, men EU omfatter bl.a. også Østrig, Belgien, Estland, Letland, Rumænien, Polen, Ungarn og Luxembourg, der blev udelukket fra en vigtig fase i beslutningsprocessen i 2008.

Kommissionsformand Barroso burde have gennemtvunget respekt for fællesskabsmetoden i 2008 på samme måde som i den erklæring, han fremsatte i går. Dette er årsagen til, at jeg ikke kan støtte José Manuel Barrosos kandidatur.

Jeg ønsker at komme med en personlig bemærkning. Det er vanskeligt for dem, der har ordet, at tale med al den larm omkring sig.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Efter mit indlæg vil jeg sige et par ord på napolitansk (*denne del er ikke transkriberet i dette dokument, da napolitansk ikke er et officielt sprog*). Dette gør jeg ikke for at sætte lokal kolorit på, men for at henlede politikernes og mediernes opmærksomhed på den nødsituation, som vi i Syditalien befinder os i. Jeg stemte for kommissionsformand Barroso, ikke mindst fordi jeg håber, at han vil være formand for hele Europa, herunder Syditalien.

Syditalien er i kraft af sin placering midt i Middelhavet porten til Europa og forbindelsesleddet mellem forskellige verdener. I kraft af sin historie, geografiske placering og gæstfrie kultur kan Syditalien spille en væsentlig rolle for det gamle kontinent som helhed. Syditalien bør behandles med samme værdighed som andre steder i Europa, og nu hvor regionen befinder sig i en vanskelig situation, skal Europa gribe lige så energisk ind, som da den regulariserede 160 mio. borgere fra Østeuropa, der blev EU-borgere. Denne regularisering var ikke gratis, og hvis en arbejdstager fra Gdansk i dag tjener 28 gange mere, end han tjente før, har han også Italiens og Syditaliens økonomiske indsats at takke herfor.

(Taleren fortsatte på napolitansk)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Tiden har måske gjort os vant til hulheden i det ritual, vi lige har gennemført. Vi kender efterhånden EU's opbygning så godt, at vi ikke længere ser, hvor unormalt og hvor skandaløst det er, at den øverste udøvende og lovgivende magt er lagt i hænderne på et uansvarligt og ikkevalgt bureaukrati. Hovedparten af medlemsstaternes lovgivning stammer fra en Kommission, som ingen vælger, og som ingen kan slippe af med. Det eneste lille element, der har et demokratisk anstrøg, er det ritual, som lige blev gennemført her i Parlamentet, og jeg kan ikke lade være med at sige, at det mindede mig om et af de der lejlighedsvis møder i folkeforsamlingen i Comecon-tiden, da vi alle rejste os op og lykønskede os selv med at have givet beslutningen et gummistempel.

Jeg har intet personligt mellemværende med José Manuel Barroso. Hvis vi skal have en føderalistisk formand for Kommissionen, hvilket Parlamentet synes, at vi skal, kan jeg se, kan det lige så godt være ham som enhver anden. Han lader til at være en fin fyr, og i lighed med alle de øvrige britiske politikere holder jeg utrolig meget af portugisere og er bevidst om vores forhold til vores ældste allierede, men der er noget farceagtigt ved den forstillelse, at der er nogen form for demokratisk aspekt i et system, der lægger monopollet på at tage initiativ til love i hænderne på mennesker, som vi ikke kan stemme på, endsige slippe af med.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Hr. formand! I lighed med min tidligere kollega, der havde ordet før, vil jeg nævne, at jeg også er forbeholden med hensyn til José Manuel Barrosos genvalg som formand for Kommissionen.

Han er trods alt mere end nogen tilhænger af yderligere europæisk integration, hvilket ofte er i strid med de europæiske borgeres ønske. Men han kom til vores gruppemøde, altså mødet i gruppen De Europæiske Konservative og Reformister, og forklarede, at han var tilhænger af intelligent lovgivning.

Der hersker naturligvis stor tvivl om, hvad "intelligent lovgivning" betyder. Mange mennesker tror, at intelligent lovgivning er dårlig lovgivning, eller at lovgivning i det hele taget ikke er særlig intelligent lovgivning.

Jeg vil dog spørge ham, om han virkelig er tilhænger af intelligent lovgivning, for at sikre at Kommissionen i forbindelse med ethvert direktiv gennemfører en relevant vurdering af den økonomiske virkning. Næste år skal Parlamentet behandle direktivet om forvaltning af alternative investeringsfonde. Kommissionen har indtil videre undladt at gennemføre en vurdering af de økonomiske virkninger. Faktisk siger den, at det ikke kan lade sig gøre.

Hvordan skal vi under disse omstændigheder få intelligent lovgivning? Jeg anmoder José Manuel Barroso om at genoverveje dette spørgsmål.

Fælles beslutningsforslag: Skovbrande i sommeren 2009 (RC-B7-0039/2009)

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Hr. formand! Jeg var imod det fælles beslutningsforslag om skovbrande, på trods af at jeg er enig i, at de europæiske lande skal samarbejde frivilligt om at forebygge, bekæmpe og genoprette de forfærdelige skader, som skovbrande forårsager.

Jeg protesterer imidlertid mod oprettelsen af EU-organer, der ville udøve magt over medlemsstaterne inden for områder, som er større end nødvendigt, for at løse dette problem. Jeg henviser til punkt 3, 7 og 8 i det fælles beslutningsforslag.

I dette forslag udnyttes beundringsværdige humanitære reaktioner på de forfærdelige tragedier, vi har været vidner til, til at tage yderligere skridt mod oprettelsen af den europæiske beskyttelsesstyrke, den såkaldte "Europe Aid", som beskrevet i betænkningen af Michel Barnier.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg stemte hverken/eller i den endelige afstemning om dette beslutningsforslag, selv om jeg gjorde dette med et vist forbehold og med en række tvivlsspørgsmål, da denne tekst utvivlsomt indeholder mange positive elementer, som ingen rigtigt kan være imod. Her tænker jeg f.eks. på støtten til styrkelsen af medlemsstaternes civilbeskyttelsesforanstaltninger gennem udveksling af eksperter og arbejdsmetoder. Sidste sommer var vi igen vidner til, at nogle skovbrande antog et omfang, der nødvendiggjorde samarbejde, men medlemsstaterne samarbejder allerede. Dette samarbejde kan naturligvis udbygges, men det er tvivlsomt, i hvilket omfang det f.eks. vil være værdifuldt at have en særskilt EU-reaktionsstyrke. En sådan suger blot ressourcer fra medlemsstaterne og indebærer oprettelse af endnu et nyt EU-organ med eget personale og endnu mere bureaukrati.

Skriftlige stemmeforklaringer

Valg af formand for Kommissionen

Maria da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Kommissionsformand José Manuel Barroso har gjort Europa til den, der fører an i verdens kamp mod klimaændringer. EU er den eneste internationale blok, der har en klar og konsekvent forhandlingsposition med henblik på konferencen i København. De politiske retningslinjer for den næste Kommission, som kommissionsformand Barroso har skitseret, omfatter en ambitiøs, moderne vision for Europa, hvori kampen mod klimaændringerne og videnstrekantens aspekter spiller en central rolle.

De udfordringer, vi står over for, er komplicerede, og løsningerne skal nødvendigvis være helhedsorienterede. I perioden efter 2010 foreslår kommissionsformand Barroso derfor en samordnet og konvergerende tilgang, der omfatter Lissabonstrategien, energi- og klimapolitikken og socialpolitikken. Der stilles forslag om nye kilder til vækst og social samhørighed, som baseres på en ny industriel strategi for Europa, en moderne servicesektor og en dynamisk økonomi i landdistrikterne.

Kommissionsformand Barroso prioriterer således den virkelige økonomi og moderniseringen heraf gennem videnskabelig forskning, teknologisk udvikling, innovation og bæredygtighedsprincipperne. Kommissionen vil under ledelse af kommissionsformand Barroso og i partnerskab med Parlamentet og Rådet bidrage til at fremelske et velstående, bæredygtigt og socialt avanceret EU.

Françoise Castex (S&D), *skriftlig*. – (FR) Af hensyn til den politiske konsekvens og af respekt for vores vælgere stemte jeg imod José Manuel Barrosos genvalg. I de fem år, hvor Barroso har været formand, har han, der udnyttede visse EU-landes støtte til George W. Bushs krig i Irak, aldrig været i stand til at bringe nyt liv i EU eller at styrke EU over for den nationale egeninteresse. Han var ikke opgaven voksen, da den finansielle, økonomiske og sociale krise indtraf.

Alt, han har gjort i disse fem år, er at støtte den afsporede metode, som er fastlagt af den finansielle kapitalisme, i stedet for at stille forslag om den nye lovgivning, som EU har brug for i det 21. århundrede. Det er nødvendigt med en omorientering af Kommissionens politik. José Manuel Barroso er ikke den rigtige mand til dette job. Hans program modsvarer ikke omfanget af den aktuelle krise, da det mangler en europæisk genopretningsplan, en beskæftigelsepagt, lovgivning om og effektivt tilsyn med de finansielle markeder og mere robuste og hurtige instrumenter til genopretning af den nuværende ubalance. Der er behov for et direktiv om offentlige tjenesteydelser og en omorientering af Kommissionens politik om lønninger. Hvis vi vil redde Europas sociale model, har vi behov for en meget mere ambitiøs social dagsorden.

Diogo Feio (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg kan med glæde sige, at jeg som portugiser og medlem af Parlamentet stemte for genvalget af José Manuel Durão Barroso som formand for Kommissionen. Jeg er af den opfattelse, at han med sine resultater i den tidligere formandsperiode, der var forbundet med så mange politiske, finansielle og sociale vanskeligheder, og de erfaringer, han har fået på denne post, har gjort sig fortjent til regeringernes støtte og til Parlamentets fornyede tillid.

Jeg beklager de mange forsøg, hvoraf ikke alle var åbenlyse eller seriøse, på at hindre hans kandidatur i at lykkes, og jeg bemærker, at forsøgene afspejlede en frustration, som ikke blot var begrundet i manglen på et troværdigt alternativ, men ligeledes i de tåbelige argumenter, som de var baseret på. Jeg beklager, at medlemmer fra Portugal ikke kunne modstå fristelsen til at bevæge sig ad denne vej, der er lige så let, som den er inkonsekvent.

Jeg håber, at den anden kommissionsperiode under ledelse af Barroso vil blive en kombination af teknisk kompetence og det der "udefinerbare ekstra". Jeg håber også, at Kommissionen effektivt vil overholde og gøre brug af nærhedsprincippet, samt at den vil vælge den sikre vej og faste grund under fødderne og tage små skridt, som Jean Monnet anbefalede, i stedet for at vælge fast track-strategien, der har affødt mange løfter, men kun i ringe grad har bidraget til det virkelige fremskridt med hensyn til det europæiske projekt og den europæiske drøm. Uanset hvor mange mål, vi sætter for fremtiden, når vi dem kun ved at sætte den ene fod foran den anden. Lad os gå i den rigtige retning.

José Manuel Fernandes (PPE), *skriftlig*. – (PT) Jeg glæder mig over resultatet af denne afstemning, der igen er ensbetydende med José Manuel Durão Barroso som formand for Kommissionen. Portugal er stolt over, at det er en portugiser som José Manuel Barroso med så anerkendte kompetencer og kvaliteter, der står i spidsen for Kommissionen. Portugal er endnu mere stolt over værdien af Barrosos arbejde i hans første formandsperiode fra 2004 til 2009. Parlamentet har med sin afstemning anerkendt værdien heraf. Han blev faktisk valgt med et meget stort flertal. Et flertal, der var større end det, der kræves i henhold til Lissabontraktaten.

I løbet af de seneste fem år har José Manuel Barroso udvist stærke og omfattende lederevner. Dossieret om energi og klimaændringer, servicedirektivet og lovgivningen om kemiske stoffer er blot et par eksempler på succes og lederskab. Han stod også i spidsen for at finde løsninger på og udarbejde konkrete forslag til, hvordan den økonomiske krise, der stadig påvirker os, kan løses. Parlamentet har netop sendt et signal om, at Europa er stærkt og har en stærk leder. Vi kan derfor med selvtillid og håb bevæge os frem mod et Europa, der præges af en øget velstand og solidaritet.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) De politiske retningslinjer for Kommissionens næste mandat, som netop er blevet fremlagt, afslører, at kommissionsformanden har til hensigt fortsat at forfølge hovedindsatsområderne fra retningslinjerne for det mandat, der nu er ved at udløbe. Disse retningslinjer er en medvirkende årsag til den dybe økonomiske og sociale krise, som vi befinder os midt i, og hvis tragiske konsekvenser – arbejdsløshed, ulighed, fattigdom og udstødelse – nådesløst har påvirket Europas arbejdstagere og befolkninger.

I Portugal har konsekvenserne af at gennemføre de politikker, der er affødt af retningslinjerne, været ødelæggelse eller total lammelse af væsentlige produktionssektorer, dvs. landbruget, fiskeriet og industrien, angreb på arbejdstageres rettigheder, devaluering af lønninger og tilsvarende forøgelse af arbejdsløsheden og usikre ansættelsesforhold, ulighed i indkomstfordelingen, som nu tydeligt afviger fra EU's gennemsnit, og regelsaneringspolitikernes manglende effekt, liberalisering og privatisering af basissektorer, hvilket har ført til nedlæggelse af offentlige tjenester og kommerialisering af væsentlige aspekter af vores fælles eksistens. Videreførelsen af disse retningslinjer betyder, at koncentrationen af rigdom fastholdes, at divergensen bevares i stedet for konvergens, og at den latente systemiske krise tidligere bringes til yderligere skadelige udbrud.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), skriftlig. – (PL) Vi så alle gerne et stærkere Europa, og at folk var bedre stillet! Det gør De også at dømme efter de "Politiske retningslinjer for den næste Kommission", som De har fremlagt for Parlamentet. Men der forventes mere af en kandidat til leder af Kommissionen. Han forventes at fortælle, hvordan han har til hensigt at opnå disse ting, i stedet for blot at fremlægge en liste med udfordringer.

Faktisk er målene så vidtspændende, at der er fare for, at de udligner hinanden, og der vil bestemt komme et tidspunkt, hvor der må træffes en beslutning om, hvilken af prioriteterne der er vigtigst. Hvilken ville De f.eks. vælge, hvis målet om europæisk økonomisk konkurrenceevne kolliderer med målet om høj beskæftigelse? Det siger den tekst, De har sendt os, intet om.

Det er mit indtryk, at Deres dokument blot er en ønskeseddel med ting, der ikke blev opnået i sidste embedsperiode. Spørgsmålet er: hvorfor ikke?

Jeg vil imidlertid gerne tale om det punkt i Deres program, der handler om internettet. De nævner internettets betydning for Europas økonomiske udvikling og sociale samhørighed og lover endda, at den nye Kommission vil udvikle en "europæisk digital dagsorden". Det, jeg gerne vil vide, er, hvordan De har tænkt Dem at gennemføre denne idé i praksis, og hvad dagsordenen vil bidrage med af nye ting sammenlignet med tidligere initiativer?

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Ligesom mine venner, der repræsenterer de nationale bevægelser i Europa, er jeg et af de 219 medlemmer af Parlamentet, som har stemt imod hr. Barroso. Han er en sympatisk og kultiveret mand, men frem for alt er han symbolet på EU's fiasko. Det er ikke lykkedes ham at beskytte vores økonomier og vores arbejdspladser mod illoyal global konkurrence, at hjælpe europæiske lande ud af krisen, at ændre det finansielle system for at begrænse hæmningsløs spekulation, at sikre demokratiet, at sørge for selvforsyning med fødevarer eller at begrænse den voksende afindustrialisering af vores lande.

Kort sagt er det ikke lykkedes ham at bevise, at Bruxelles' Europa er andet end en maskine til at underkue, forarme og trælbinde nationer og mennesker. Ved nærmere eftersyn er valget af hr. Barroso også et symbol – et symbol på, hvordan dette Europa fungerer. Hvor stor opstandelse ville der blive, hvis det ikke var formanden for Kommissionen, hvis politikker vil påvirke 500 millioner europæeres liv, men i stedet et statsoverhoved, som kun fik lidt over halvdelen af stemmerne, selv om han var den eneste kandidat?

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) I dag stemte jeg imod hr. Barroso af tre afgørende årsager. For det første hans præstationer de seneste fem år: Et svagt, konservativt og liberalt formandskab, passivt over for krisen, ude af stand til at stimulere en koordineret genopretning, og som kun lytter til stats- og regeringschefernes ønsker. José Manuel Barroso har bestemt ikke været befordrende for et stærkt Europa. For det andet hans mangelfulde reaktion på de betingelser, som Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet har opstillet. Han har hverken fremlagt en reel genopretningsplan eller en beskæftigelsepagt, hverken regulering, tilsyn eller effektive instrumenter til at rette op på finansmarkedernes ubalance, og han har ikke givet et eneste tilsagn vedrørende et rammedirektiv til beskyttelse af offentlige tjenester. Og endelig det budskab, som vælgerne sendte i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet, der viste, at de ikke længere ønsker et svækket, uforståeligt Europa, hvor kompromis betragtes som en større dyd end politisk målrettethed.

Jacky Hénin (GUE/NGL), skriftlig. – (FR) Valget af formanden for Kommissionen er en yderst vigtig begivenhed, og EU's borgere burde have ret til at vide, hvem deres repræsentanter har stemt på.

Personligt beklager og fordømmer jeg den hemmelige afstemningsprocedure, der fører til total mangel på ansvarlighed.

Desuden bekræfter jeg, at jeg ikke vil støtte udnævnelsen af hr. Barroso som formand for Kommissionen, idet jeg ikke kan finde nogen punkter, hvor jeg er enig med den politik, han har foreslået.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), skriftlig. – (RO) Efter den femårige embedsperiode (2004-2009) stiller vurderingen af Kommissionens aktiviteter ikke kommissionsformand Barroso i et gunstigt lys. Derfor synes det nødvendigt at undlade at stemme, især når det ville være politisk uklogt at stemme imod i betragtning af, at der ikke er noget alternativ, mens det at stemme for ville svare til at udtrykke betingelsesløs og uberettiget tillid til et utilfredsstillende program.

Jeg mener, at medlemsstaternes støtte til kommissionsformand Barroso er et indiskutabelt bevis for, at han ikke har været en stærk kommissionsformand, men en, som har sat nationale interesser højest, hvilket vil sige, at det har været nationale ledere, der har udstukket retningslinjerne for hans mandat. Kommissionen har brug for en formand, der støtter udviklingen af Fællesskabets politikker, konstant arbejder for integration og fremmer tanken om et forenet Europa. Han må på ingen måde være fortalende for nationale interesser. Fra en socialdemokratisk synsvinkel har kommissionsformand Barroso undladt at opfylde et stort antal af de tilsagn, der blev givet ved starten af hans mandat i 2004. Kommissionen har udvist meget lidt interesse for mange af dem, herunder konsolideringen af et socialt Europa. Derfor har jeg valgt ikke at stemme for genudnævnelsen af kommissionsformand Barroso.

Astrid Lulling (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for at udnævne hr. Barroso til formand for Kommissionen.

Det besluttede jeg at gøre af fire årsager.

Det Europæiske Råd indstillede enstemmigt hr. Barroso til posten.

Som jeg forstår demokrati, har vinderne af et valg retten til at vælge en af deres egne.

Der er intet andet valg end hr. Barroso. Ingen anden løsning har været overvejet seriøst.

Den kritik, der rettes mod den afgående formand, er forfejlet, hvad angår et afgørende punkt, nemlig at Kommissionen kan fremsætte forslag, og at det er medlemsstaterne, der fastlægger dem.

Med min støtte følger nogle forventninger.

I sin anden embedsperiode bør hr. Barroso udvise lidt mere uafhængighed, ikke mindst i forhold til de store medlemsstater, og det eneste mål med hans handlinger bør være at tjene Fællesskabets overordnede interesser.

Jeg beklager, at Kommissionen har en tendens til at udvikle sig til et konglomerat af kommissærer, der kan gøre, som de vil. Jeg beder hr. Barroso om at bruge sin indflydelse til at modvirke denne udvikling.

Jeg så gerne, at institutionen med sin rolle som traktaternes vogter genvandt sin oprindelige styrke, med andre ord sin evne til at gå forrest med samlende projekter.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Hr. Barroso, formanden for Kommissionen, er ansvarlig for den aktuelle krise på det finansielle, økonomiske, fødevarer- og miljøområde, som Europa er begravet i. Til dato er der ingen, der har erkendt hans fejl, og anklagerne er i stedet blevet rettet mod USA. Til dato har Kommissionen forsøgt at opbygge et Europa baseret på politikker om privatisering og afvikling af socialstaten.

Kommissionen vedtog Lissabonstrategien, som forudså økonomisk vækst på 3 % og skabelsen af 20 mio. arbejdspladser inden 2010. Denne strategis fiasko er tydelig. På trods heraf foreslår Kommissionen at forny strategien og fortsætte med disse politikker, som er årsagen til krisen. Krisen er ikke en pandemi. Den er resultatet af at satse på en enkelt specifik politik, nemlig den, Kommissionen har vedtaget. Det udenrigspolitiske program omtaler hverken Sahara eller Palæstina. Ikke nok med, at disse sager ikke er højt prioriteret for Kommissionen, men EU planlægger at tildele Kongeriget Marokko såkaldt "advanced status" og at opgradere forbindelserne med staten Israel.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *skriftlig*. – (PT) Det arbejde, kommissionsformand Barroso har udført gennem de sidste fem år, har i høj grad været præget af pragmatisme, seriøsitet og fasthed i forhold til, hvordan han har taget sig af Europas vigtigste interesser.

Hans globale lederskab i kampen mod klimaforandringer, den betimelige styrkelse af europæernes engagement i verdenshavene ved hjælp af lanceringen af den nye europæiske havpolitik og hans evne til at skabe enighed om de finansielle perspektiver i et Europa med 27 medlemsstater er blot nogle få eksempler, der berettiger at beholde ham som leder af Kommissionen.

Økonomisk vækst, investeringer i innovation og uddannelse samt bekæmpelse af arbejdsløshed er grundlæggende for, at Europas integration kan fortsætte, og de er også hr. Barrosos prioriteter for fremtiden.

På et tidspunkt, hvor den globale økonomiske og finansielle situation ikke er på toppen, har Europa brug for en stærk leder, der kan puste liv i det europæiske projekt.

Af disse årsager og mange andre mener jeg, at hr. Barroso er den ideelle kommissionsformand til at lede EU's skæbne i den kommende embedsperiode.

Frédérique Ries (ALDE), *skriftlig*. – (FR) Ligesom 381 af mine kolleger i Parlamentet støttede jeg hr. Barrosos udnævnelse til formand for Kommissionen. Det gjorde jeg af mange grunde, ikke mindst fordi visse personer retter særdeles urimelige anklager mod kandidaten. Jeg hører nogle, der drømmer om en ny Delors, men de har glemt, at verden – og Europa – har forandret sig. Europa med 12 medlemslande, Kohls og Mitterrands Europa, eksisterer ikke længere og vil utvivlsomt aldrig vende tilbage.

Som den første formand for en Kommission med 25, derefter 27, kommissærer havde hr. Barroso den følsomme opgave at håndtere udvidelsen i 2004, et mandat præget af konsolidering. Det andet vil blive præget af ambition. Sådan håber jeg, det bliver, og det vil jeg gerne give ham kredit for. Jeg nægter at lege troldmandens lærling, nægter at vente, ikke på Godot, men på en anden hypotetisk kandidat, som Rådet ikke har nogen intentioner om at indstille. Jeg nægter at vente og yderligere svække vores institutioner og den anseelse, Europa stadig nyder blandt europæerne. Så ja, vi forventer, at han holder sine løfter, f.eks. om at bekæmpe klimaforandringer og diskrimination og om den presserende samordnede aktion i lyset af den økonomiske og sociale krise. At udsætte denne afstemning én gang til ville være helt galt afmarcheret. Det ville være en fejltagelse at vente på en kandidat, der ikke findes.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig*. – (PT) Et stærkt, ambitiøst formandskab for Kommissionen er afgørende for, at Europa kan genvinde sin position som global leder ved at tilstræbe en balance mellem økonomiske og politiske mål på den ene side og social og territorial samhørighed på den anden. Prioriteterne skal defineres pragmatisk, men uden at ignorere de værdier, der ligger til grund for det europæiske projekt.

Der ligger en stribe udfordringer foran os, f.eks. at reformere Fællesskabets budget, som Europa må tage hånd om ved at vise, at det kan definere den globale dagsorden på forskellige områder, bl.a. kampen mod klimaforandringer og reguleringen af de finansielle markeder. I en tid, hvor arbejdsløsheden vokser drastisk i flere medlemsstater, er det afgørende at tilstræbe en bæredygtig vej ud af den nuværende økonomiske og sociale krise. Dette mål burde forene medlemsstaterne omkring solidaritetsprincippet og styrkelsen af det europæiske indre marked.

Eftersom jeg mener, at José Manuel Barroso har de egenskaber, der vil sætte ham i stand til fortsat at opfylde de forventninger, vi har til ham, eftersom jeg betragter det som en ære for Portugal, at han beklæder denne stilling, og eftersom jeg opfatter det som en fordel for en lille, isoleret, fjerntliggende og afsides region som Madeira at have nogen i Kommissionen, der forstår dens situation til bunds, støtter jeg hans nye kandidatur til formand for Kommissionen.

Frank Vanhecke (NI), *skriftlig*. – (NL) Jeg stemte imod genudnævnelsen af hr. Barroso som formand for Kommissionen, fordi han gennem de sidste fem år har fremstået som indbegrebet af en Kommission, der valgte at ignorere den demokratiske forkastelse af Lissabontraktaten, og det på en ringeagtende og særdeles arrogant måde. Hr. Barroso har også gentagne gange argumenteret for en ny bølge af masseimmigration og konstant bagatelliseret problemerne i forbindelse med Tyrkiets eventuelle optagelse i EU. Det er også meget sigende, at hr. Barroso i går nægtede at besvare et berettiget spørgsmål fra et britisk medlem om sine intentioner i forhold til en europæisk kommissær for menneskerettigheder – altså en EU-kommissær. Den europæiske "big brother" marcherer videre, men tilsyneladende er der ingen, der må vide det, heller ikke medlemmer af Parlamentet.

Derek Vaughan (S&D), skriftlig. – (EN) Selv om jeg ikke plejer at undlade at stemme, følte jeg, at det var den rigtige beslutning ved dagens afstemning om valget af formanden for Kommissionen. Jeg medgiver, at hr. Barroso har givet nogle indrømmelser, f.eks. om sociale konsekvensanalyser. Men hr. Barroso har ikke vist noget engagement i forhold til at fremlægge forslag, som S&D-Gruppen finder vigtige – f.eks. en styrkelse af direktivet om udstationering af arbejdstagere, som har afgørende betydning for beskyttelse af walisiske arbejdstagere. Vi forventer også større engagement i de nyudnævnte kommissærers porteføljer og en tydelig redegørelse fra hr. Barroso om det næste kollegiums struktur. Jeg mener ikke, at hr. Barrosos løfte om at bekæmpe social dumping i Europa er tilstrækkelig vidtrækkende, og det er af denne og ovennævnte grunde, jeg tog beslutningen om at undlade at stemme.

Bernadette Vergnaud (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg stemte imod hr. Barrosos kandidatur, frem for alt fordi jeg tror på et virkelig politisk Europa, som ikke kan være tilfreds med en Kommission, der er bundet af store koncerners ønsker. Jeg mener heller ikke, at man kan føre kampagne ved at opfordre til en ny form for europæisk lederskab for så at udstede en blankocheck til en forkæmper for liberalisme, hvis program i bund og grund mangler ambition og værdier. En mand, der har søgt ly bag idéen om "bedre regulering" for at "deregulere" alt det, jeg som socialdemokrat vil forsvare: offentlig service, social beskyttelse af arbejdstagere, respekt for sundhedssystemer, regulering af den finansielle økonomi og beskyttelse af forbrugere og miljøet mod industrikoncerners magt. Af respekt for mine egne og vælgeres overbevisninger føler jeg, at der ikke må opstå tvivl om disse værdier på grund af skjulte motiver og tricks, som har til formål at sikre indrømmelser, der ikke kan tages alvorligt, fra konservative, som kontrollerer størstedelen af medlemsstaterne, Parlamentet og Kommissionen, og som ikke helmer, før de har fremmet deres dereguleringspolitik.

Dominique Vlasto (PPE), skriftlig. – (FR) Selv om afstemningen om formandskabet for Kommissionen er hemmelig, vil jeg gerne offentligt udtrykke min støtte til kandidaten fra vores politiske familie, José Manuel Barroso, og ønske ham hjerteligt tillykke med genvalget. Eftersom Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige demokrater) vandt valgene til Parlamentet, er det helt naturligt, at formanden for den kommende Kommission stammer fra vores rækker. Derfor blev hr. Barroso ubesværet genvalgt på trods af den formålsløse uro på den delte venstrefløj og hos De Grønne, som dog ikke kunne stille med en kandidat. Jeg glæder mig også over hans bekræftelse af sit tilsagn om at arbejde tæt sammen med Parlamentet, hvor han kan regne med vores beslutsomhed og støtte hver gang, et forslag knyttet til vores europæiske projekt skal til afstemning. Parlamentet og Kommissionen vil nu kunne komme i gang med arbejdet uden forsinkelse, hvilket var det vigtigste i denne vanskelige tid, hvor der er mange udfordringer, der skal tages hånd om i en fart af hensyn til alle europæere. Og mens Europa er involveret i G20 og klimaforhandlingerne, må det stå sammen og kunne fungere. Den klare og utvetydige afstemning i dag styrker det også over for de øvrige stormagter.

Fælles beslutningsforslag: Skovbrande i sommeren 2009 (RC-B7-0039/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for Parlamentets beslutning af 16. september 2009 om skovbrande i sommeren 2009. Beslutningen følger utallige andre, der sætter fokus på hyppigheden, alvoren, kompleksiteten og følgevirkningerne af naturlige og menneskeskabte katastrofer i Europa, hvis antal er vokset hastigt de seneste par år. Fænomenet skovbrande forværres af affolkningen af landdistrikterne, den tiltagende opgivelse af traditionelle aktiviteter, dårlig skovforvaltning, eksistensen af enorme områder med skov bestående af en enkelt art, udplantning af ikketilpassede træarter, manglen på en effektiv forebyggelsespolitik, den uansvarlige strafpraksis i forbindelse med brandstiftelse samt den forføjede gennemførelse af love, der forbyder ulovligt byggeri og garanterer genplantning af skov. Det er beklageligt, at Kommissionen trods Parlamentets krav ikke har taget skridt til at etablere en europæisk civilbeskyttelsesstyrke, og jeg glæder mig over min ven hr. Barniers initiativ. Han har længe foreslået en sådan facilitet. Sluttelig, i en tid hvor private forsikringsselskaber ikke tilbyder brandforsikring af skove, bliver det i lyset af den private sektors manglende handling mere og mere uomgængeligt at overveje et offentlig-privat kollektivt instrument til at forsikre skove mod storme og brand.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Tilfælde af ekstrem tørke og skovbrande i Sydeuropa er desværre blevet både hyppigere og kraftigere. Der er sket umådelig stor skade i form af tab af menneskeliv (alene i sommer er 11 mennesker omkommet), reduceret økonomisk aktivitet og miljøødelæggelse, især ved hurtigere ørkendannelse, hvorved der er forsvundet omkring 400.000 hektar europæisk skov hvert år gennem det sidste årti.

Klimaforandringer bidrager til den voksende hyppighed af naturkatastrofer, men mange tilfælde er stadig uforudsigelige eller skyldes kriminelle handlinger. Der er derfor behov for at udvikle videnskabelig forskning, der kan forbedre risikovurderingsprocedurer, brandforebyggelsessystemer og brandslukningsfaciliteter, ligesom de nødvendige ressourcer skal frigives.

Vi har brug for en europæisk strategi til bekæmpelse af naturkatastrofer samt større interoperabilitet og koordinering mellem de forskellige fællesskabsinstrumenter. Medlemsstaterne bør styrke deres samarbejde og koordinering for at sikre solidariteten og tilgængelighed af yderligere hurtige mobiliseringsressourcer til bekæmpelse af disse katastrofer.

Jeg opfordrer Rådets formandskab til at træffe en hastebeslutning om forordningen om en ny solidaritetsfond for at forøge gennemsigtigheden og sikre en mere fleksibel mobilisering i nødsituationer.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Sydeuropa har været offer for katastrofer (tørke og brand), der har udsat menneskeliv, økonomier og lokale økosystemer for fare, og som er en medvirkende årsag til, at store områder, der tidligere var befolket og blev dyrket og taget hånd om, er blevet forladt. Fra at have været et problem for enkelte lande er sagen og dens alvorlige konsekvenser nu blevet grænseoverskridende, og det er tydeligt, at der er behov for en reaktion på europæisk plan.

Som jeg har sagt før, vil det være til EU's fordel, hvis det fortsat står samlet, selv i modgang, og hvis det er i stand til at mobilisere ressourcer såsom solidaritetsfonden foruden systemer og metoder til at afværge årsagerne og mindske følgerne af disse plager og reagere på dem på en fleksibel, resolut og passende måde.

Ud over Kommissionen, som burde indtage en førerrolle i forhold til at finde løsninger og indføre god praksis, bør hele skovbrugssektoren opfordres til at dele viden, definere løsninger og pege på måder, der kan være med til at variere aktiviteter i forbindelse med skove.

Ifølge et portugisisk børnerim er et træ en ven. EU bør respektere dette venskab og støtte landområdernes fremtid.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Grunden til, at jeg stemte for, er knyttet til behovet for effektiv solidaritet og øjeblikkelig mobilisering af økonomiske ressourcer for med den nødvendige hast at gøre det muligt at tackle den socialt og miljømæssigt tragiske situation, som har ramt de områder og samfund, der er påvirket af sommerens brande.

Jeg mener imidlertid, at beslutningen burde lægge større vægt på virkningerne af visse fællesskabspolitikker, især den fælles landbrugspolitik, som får folk til at forlade deres jord og produktive systemer, og på aktiviteter, der bidrager til en præventiv tilgang til problemet med brande.

Konsekvenserne af den fælles landbrugspolitik, især i lande som Portugal, er medvirkende bagvedliggende årsager til de brande, der i dag ødelægger store landområder år efter år. Jeg mener imidlertid, at dette mulige og ønskværdige samarbejde blandt medlemsstaterne om at bekæmpe skovbrande ikke bør bruges til at bane vejen for at fjerne vigtige aspekter af medlemsstaternes individuelle suverænitet, nærmere bestemt i forhold til civilbeskyttelse og foranstaltninger til at kontrollere og skride til handling på deres egne territorier.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) I sommer har skovbrande endnu en gang hærget det sydlige Frankrig. Ligesom vores europæiske naboer har vores borgere måttet bekæmpe flammerne, der både fører til materielle skader og menneskelige lidelser. Derfor er jeg fortalende for at etablere en uafhængig og permanent europæisk reaktionsstyrke, hvis opgave skulle være at hjælpe medlemsstater og regioner, der rammes af brand og andre katastrofer. Vi har ligeledes brug for – og det har vi også opfordret Kommissionen til – en strategi, der giver os mulighed for at bevare de mangfoldige økosystemer i vores naturparker, det være sig Bauges, Ardèche eller Lubéron. Hele projektet er afhængigt af finansiering beregnet til forebyggende foranstaltninger og tiltag til at genetablere det ødelagte økosystem. Det kan være berettiget at gribe til den fælles landbrugspolitik for at forhindre spredning af skovbrande, som alt for ofte skyldes kraftig underskov i nogle områder. Sluttelig har jeg også talt for at mobilisere EU's solidaritetsfond, hvilket i dag blokeres af Rådet, selv om der er desperat brug for den.

Eija-Riitta Korhola (PPE), skriftlig. – (FI) Under debatten i mandags om skovbrandene i sommeren 2009 sagde jeg, at forholdene i naturen vil ændre sig i takt med klimaforandringerne. Det er en kendsgerning, der ikke kan modsiges. Det forklarer imidlertid ikke naturkatastrofer, især ikke, hvis samme fænomen opstår igen og igen med nogle få års mellemrum. Vi kan og må være bedre forberedt. Derfor var jeg i dag nødt til at stemme imod min gruppes holdning til ændringsforslag 5, og for at være helt ærlig er det en holdning, der undrer mig såre. Det er virkelig på høje tid, at medlemsstaterne kigger sig selv i spejlet. Det føles helt berettiget at sige, at den ødelæggelse, som skovbrande forårsager, kunne have været undgået, hvis visse medlemsstater havde udviklet og gennemført mere effektive forebyggende foranstaltninger og arbejdet hårdere for at stoppe kriminelle handlinger knyttet til at skaffe mere jord til at bygge på.

Vi kan ikke have et politisk miljø, hvor folk lukker øjnene for kendsgerningerne. Det er ikke til gavn for nogen, især når det vedrører omfanget af den menneskelige tragedie forårsaget af skovbrande. Der er blevet peget på, at klimaforandringer kan være en af årsagerne til det voksende antal skovbrande, og det er sandt, at Europa skal forberede sig på længere sæsoner for skovbrande end bare juni til september, hvilket har været normen hidtil. Somrene begynder tidligere og er varmere og mere tørre, især mod syd, hvilket indebærer, at risikoen for brande vokser. Men selve problemet med brande skyldes ikke tiltagende ændringer i forholdene i naturen, men andre ting. Det er én ting at tilpasse sig et miljø i forandring, men noget helt andet at acceptere fastlåst dårlig praksis og at være uforberedt.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) I Grækenland blev 130 000 oliventræer ødelagt af ilden foruden mange hektar med vin, kvæg, biavlsbedrifter, lagerbygninger, stalde og et stort antal drivhuse og huse. I Spanien er 95 769 hektar brændt ned af skovbrande, som har forårsaget 11 dødsfald og anslåede tab på 395 mio. EUR.

De sociale, økonomiske og miljømæssige skader, som brandene har forårsaget for lokale økonomier, produktionsaktiviteter og turismeindustrier, er enorme og nødvendiggør støtte til de ramte borgere og til genetablering af de tidligere miljømæssige forhold ved hjælp af øjeblikkelig handling på nationalt plan og fællesskabsplan.

Vi opfordrer indtrængende Kommissionen til øjeblikkeligt at mobilisere EU's nuværende Solidaritetsfond og stille de nødvendige midler til rådighed til støtte for rehabiliteringsplaner for de ramte områder, genoprettelse af deres produktionspotentiale og fuld genplantning af skov i de nedbrændte områder.

Skovrydningen skyldes til dels bygning af veje og jernbaner. Kommissionen må fremme foranstaltninger, så offentlige arbejder finansieret med EU-midler inkluderer et beløb til offentlige investeringer i forbedring, vedligeholdelse og udbygning af offentlige skove.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Sommeren 2009 var desværre præget af voldsomme skovbrande i Sydeuropa, hvilket forårsagede enorme materielle og økologiske skader. Det stod i denne forbindelse klart, at brandstiftere, som tjener på at ødelægge skove, ansføres af fejl i eller manglende skovregistre eller af dårligt defineret arealanvendelse. Derfor var det vigtigt i dette beslutningsforslag at opfordre medlemsstaterne til at revidere eller korrigere disse registre.

Ud over genplantning af skov er der behov for samarbejde mellem eksperter, brandvæsner og andre grupper, både i nødsituationer og i forbindelse med forebyggelse. Dette beslutningsforslag indeholder logiske forslag, f.eks. til hvordan medlemsstaterne kan hjælpes under en katastrofe i henhold til solidaritetsprincippet. Derfor stemte jeg for det fælles beslutningsforslag om skovbrande i sommeren 2009.

Frédérique Ries (ALDE), skriftlig. – (FR) Vi må sige med det samme, at det ikke er nemt at forebygge naturkatastrofer og tilpasse sig til klimaforandringerne. Selv om EU klarer sig noget bedre end andre regioner i verden med oprettelsen af en styrket civilbeskyttelsesmekanisme og den økonomiske gave fra himlen, som solidaritetsfonden repræsenterer, bliver over 600 000 hektar ødelagt årligt.

Jeg taler ikke kun om skovbrande i Middelhavsområdet, hvoraf de værste var dem i sommeren 2009 i bakkedragene omkring Athen. Efter min mening er der to forslag, der er afgørende for at forbedre situationen. For det første skal hr. Barniers betænkning fra 2006 om en europæisk civilbeskyttelsesstyrke gennemføres fuldt ud. Vi venter stadig på, at de europæiske grønhjelme bliver etableret, så de kan give substans til en europæisk politik om civilbeskyttelse, som borgerne har stemt for. For det andet er det vigtigt for Kommissionen at have retten til at føre tilsyn med, hvad der sker lokalt. Det ville mildest talt være overraskende, hvis der blev udbetalt europæiske midler, når nogle skovbrande formentlig er startet af kriminelle med det ene formål at skaffe jord til byggeri.

Joanna Senyszyn (S&D), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for beslutningen om skovbrande. I år er over 200 000 hektar skov indtil nu blevet ødelagt af brande i EU. Det er mere end i hele 2008! I Polen er koefficienten for faren for skovbrande en af de højeste i Europa. I april 2009 var antallet af brande det højeste i fem år.

Vi må straks iværksætte effektive foranstaltninger til at modvirke klimaforandringerne, som er en af årsagerne til brandene. Et andet vigtigt spørgsmål i den vedtagne beslutning vedrører koordineringen af EU-mekanismer til forebyggelse af klimaforandringer og især effektiv brug af Solidaritetsfonden til at begrænse følgevirkningerne af brande.

Vi må etablere en europæisk reaktionsstyrke, der kan handle hurtigt i tilfælde af naturkatastrofer. Det skulle være et økonomisk og organisatorisk supplement til medlemsstaternes initiativer. Jeg håber, at Parlamentets

beslutning om bekæmpelse af virkningerne af brande tages under behørig overvejelse af Kommissionen og mobiliseret for at styrke dens egne initiativer på området.

Catherine Stihler (S&D), *skriftlig*. – (EN) Jeg hilser dagens debat om skovbrande velkommen. Ødelæggelsen af mange naturskønne områder rammer os alle. Vi må være solidariske med vores kolleger og hjælpe de lande, det er gået ud over.

Nuno Teixeira (PPE), *skriftlig*. – (PT) Som følge af den genplantning af skov, som den regionale regering er fortaler for, og miljøbeskyttelsesorganisationers initiativer er skovene i Madeira ifølge undersøgelser gennemført for nylig vokset med næsten 5 000 hektar gennem de sidste 36 år. Det er en præstation, der er så meget mere bemærkelsesværdig, fordi den går imod den nationale tendens. Denne uvurderlige arv skal beskyttes, og selv om vi bestemt skal være klar til at reagere på skovbrande, føler jeg, at det er afgørende at fordele bevillingen af ressourcer fornuftigt mellem forebyggelse af brand, opdagelse af brand og egentlig brandslukning. Jeg stemte for beslutningen, fordi jeg mener, at denne politik kan fremmes på europæisk plan gennem en solidaritetsstrategi, der tilsigter at koordinere brandslukningsindsatsen og effektiv forebyggelse af farlig adfærd.

Med særlig vægt på regionerne i den yderste periferi bør denne tilgang inddrage både myndighederne og skovejere i oprydning af skovområder, plantning af naturligt hjemmehørende arter og genopretning af landområder. Desuden skal kriminelle handlinger straffes på passende vis på nationalt plan. Fleksibilitet i gennemførelsen af procedurer i forbindelse med brugen af eksisterende eller nye strukturfonde, f.eks. EU's Solidaritetsfond, vil muliggøre hurtigere hjælp til mennesker, der mister landbrugsjord, hjem og husdyr som følge af brand og andre katastrofer.

Frank Vanhecke (NI), *skriftlig*. – (NL) Jeg undlod at stemme ved den endelige afstemning om kompromisbeslutningen om følgerne af skovbrandene i 2009. Det skyldes, at jeg bemærker, at flertallet i Parlamentet mener, at bekæmpelse af skovbrande på europæisk plan ikke bør begrænses til støtte og koordinering, men at der faktisk skulle oprettes en form for separat europæisk brandvæsen, endnu et europæisk organ, der ville koste enorme summer, for at kopiere arbejde, der allerede udføres af andre.

Det er under alle omstændigheder et eksempel på, at euroføderalisterne går mindre op i effektiv og kompetent forvaltning af vores kontinent end i at sende et signal, nærmere bestemt et signal om, at alting skal reguleres på europæisk plan – på trods af subsidiaritetsprincippet, som ellers hylides så tit.

(Mødet udsat kl. 12.50 og genoptaget kl. 15.00)

9. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

FORSÆDE: Jerzy BUZEK

Formand

10. Finansielle tjenesteydelser (undertegnelse af retsakter)

Formanden. – I henhold til proceduren med fælles beslutningstagning underskrives retsakterne af formanden for Parlamentet og det aktuelle formandskab for Rådet. Inden mødet genoptages, skal der underskrives en lovpakke, hvorved den træder i kraft. Europaminister Cecilia Malmström underskriver den på Rådets vegne. Det glæder mig meget, at kommissær Benita Ferrero-Waldner også er til stede i dag.

Jeg vil gerne sige et par ord om den lovgivning, vi skal til at underskrive. I dag, aftenen for det ekstraordinære EU-topmøde forud for G20-topmødet i Pittsburgh, er en god lejlighed til at styrke Parlamentets rolle som medlovgiver. Jeg er blevet bedt om at repræsentere Europa-Parlamentet ved stats- og regeringschefernes middag. Vi, EU, vil forberede vores deltagelse i G20-mødet i Pittsburgh.

I dag har vi vedtaget en vigtig lovpakke med fire forskellige retsakter i henhold til den fælles beslutningsprocedure som reaktion på finanskrisen. Hvad indeholder lovpakken? Et kapitalkravsdirektiv, en forordning om kreditvurderingsbureauer, en ny forordning om grænseoverskridende betalinger og en beslutning, der opretter et nyt program til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision.

Direktivet og forordningerne tilsigter at beskytte investorer i EU og EU's finansielle system, styrke forbrugerrettighederne og sikre bedre tilsyn. Disse retsakter har til formål at stabilisere finansmarkederne.

Dermed opfylder vi forudsigelserne, men den lovgivning, vi underskriver, blev udarbejdet af Parlamentet i den foregående valgperiode. Ønsker minister Malmström ordet inden underskrivelsen af retsakterne?

Cecilia Malmström, *formand for Rådet*. – (SV) Hr. formand! Vi skal til at underskrive en række retsakter, der er fuldstændig afgørende for EU's reaktion på den finansielle og økonomiske krise, der har ramt Europa så hårdt, og som vil fortsætte med at påvirke os. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke det tjekkiske formandskab, som har arbejdet meget hårdt på at få disse retsakter på plads på kort tid. Det var takket være det tjekkiske formandskab, det lykkedes os hurtigt at gennemføre et så vellykket samarbejde mellem Rådet og Parlamentet og at indgå hurtige, effektive aftaler.

Som jeg nævnte tidligere, er vi forsigtigt optimistiske med hensyn til den økonomiske situation, men vi ved også, at arbejdsløshed vil ramme mange lande meget hårdt i den kommende tid. Derfor er der stadig god grund til, at Parlamentet, Rådet og Kommissionen arbejder tæt sammen. Jeg ser frem til vores samarbejde, og jeg er stolt af at kunne underskrive disse retsakter sammen med Parlamentets formand.

Formanden. – Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på, at det, vi foretager os, er udtryk for kontinuiteten i Rådets, Parlamentets og Kommissionens funktioner. Der har i mellemtiden været valg til Parlamentet, og det har på ingen måde hindret vores aktiviteter eller vores arbejde.

Jeg vil nu bede minister Malmström om at gå videre med den fælles underskrivelse, som vil finde sted ved dette bord. Jeg vil også bede kommissær Ferrero-Waldner, fru Berès og fru Bowles – den foregående og nuværende formand for Økonomi- og Valutaudvalget – om at komme herhen i midten, samt ordførerne, som inkluderer hr. Karas og hr. Gauzès. De vil alle være til stede under underskrivelsen, og ministeren og jeg vil underskrive.

Jeg vil også gerne påpege, at fru Starkevičiūtė og hr. Hoppenstedt er tidligere ordførere, men de er ikke længere medlemmer af Parlamentet, de var medlemmer i den foregående valgperiode.

Vi går nu videre til underskrivelsen.

FORSÆDE: Dagmar ROTH-BEHRENDT

Næstformand

11. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

12. De interparlamentariske delegationers sammensætning: se protokollen

13. Partnerskabs- og samarbejdsaftale EF/Tadsjikistan (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om

– redegørelser fra Rådet og Kommissionen om partnerskabs- og samarbejdsaftale EF/Tadsjikistan og

– henstilling (A7 0007/2009) af Alojz Peterle for Udenrigsudvalget om forslag til Rådets og Kommissionens afgørelse om indgåelse af en partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Tadsjikistan på den anden side

(12475/2004 – 11803/2004 – C6-0118/2005 – 2004/0176(AVC)).

Cecilia Malmström, *formand for Rådet*. – (SV) Fru formand, mine damer og herrer, fru kommissær, hr. Peterle! Jeg glæder mig over denne lejlighed til at diskutere EU's forbindelser med Tadsjikistan og især den betydning, vi tillægger det at skabe et nyt fundament for vores forbindelser med Tadsjikistan ved at indgå en partnerskabs- og samarbejdsaftale.

Jeg ved, at Parlamentet er meget interesseret i sagen. Helt tilbage i februar 2008 opfordrede De i Deres beslutning om en EU-strategi for Centralasien medlemsstaterne til hurtigt at ratificere partnerskabs- og samarbejdsaftalen, hvorved De bekræftede Parlamentets intention om at vedtage aftalen i den nærmeste fremtid.

Nu er aftalen ratificeret, og der er et stærkt ønske om at gå videre til de tilbageværende trin hurtigst muligt, så partnerskabs- og samarbejdsaftalen kan træde i kraft snarest muligt og forhåbentligt inden årets udgang.

I så fald ville det sende et klart signal om, at vi er ved at åbne et nyt kapitel i vores forbindelser mellem EU og Tadsjikistan.

Tadsjikistan er en vigtig del af vores overordnede strategi for Centralasien. Dette vanskeligt tilgængelige land er et af verdens fattigste. Det har en dårligt håndhævet grænse til Afghanistan, hvilket gør det til en vigtig rute for narkotikasmugling og en vej ind i regionen for radikale islamister. Derfor har vi en stor interesse i at støtte Tadsjikistan, både for landets egen skyld og for at løse vores fælles problemer. Det gør vi allerede gennem en række kontakter. Det svenske formandskab sendte en højtstående gruppe til regionen i juli, og i går blev der afholdt en ministerkonference med Centralasien i Bruxelles.

Men Tadsjikistan er et af meget få lande på EU's østlige grænse, som vi ikke har indgået en overordnet aftale med siden afslutningen på den kolde krig. Hvis vi har et alvorligt ønske om at få styr på de områder, jeg nævnte, er vi nødt til at skabe en passende ramme for vores fremtidige forbindelser. Aftalerne om politisk dialog og praktisk samarbejde med Tadsjikistan må forbedres, så de bedre afspejler de fælles udfordringer, regionen står over for. En partnerskabs- og samarbejdsaftale ville give os en mere struktureret måde at diskutere de sager på, som vi har en fælles interesse i, dvs. menneskerettigheder, retsstatsprincippet, narkotikahandel og organiseret kriminalitet foruden terrorisme og religiøs organisering.

Samtidig er det nødvendigt, at vi gør fremskridt på spørgsmål, der har forbindelse til demokrati, god social forvaltning og menneskerettigheder i regionen. Vi er udmærket klar over, at det ikke bliver nemt. Derfor glæder jeg mig meget over den strukturerede dialog med Tadsjikistan om menneskerettigheder, der giver os lejlighed til at have en ordentlig drøftelse. Den anden runde af drøftelserne vil finde sted i Dushanbe den 23. september.

Vi må fortsætte med at opfordre Tadsjikistan til at iværksætte et reformprogram. Udviklingen er tit meget bekymrende. Vi så gerne en mere demokratisk tilgang i landet i forhold til organisationsfrihed, religionsfrihed, pressefrihed og udviklingen af civilsamfundet. Vi må gøre vores yderste for at overbevise Tadsjikistan om, at retsstatsprincippet skal overholdes i kampen mod ulovlige aktiviteter, narkotikahandel og terrorisme. Vi må understrege, at menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder skal respekteres som en metode til at forebygge etniske og kulturelle konflikter.

Vi er også meget bekymrede over den omfattende korrupsion i landet. Den står ikke kun i vejen for udviklingen i Tadsjikistan, men også for effektive bidrag fra donorer. Vi må udnytte enhver tilgængelig kanal til at appellere til de tadsjikiske myndigheder om at tage hånd om problemet hurtigst muligt. Vi kan ikke ignorere, at alle transitruter for narkotikahandelen – eller i hvert fald rigtig mange af dem – går gennem Tadsjikistan. Landet er sårbart over for radikale bevægelser og international organiseret kriminalitet. Vi må optrappe vores støtte til Tadsjikistan for at modvirke disse aktiviteter samtidig med, at vi sørger for alternative indtægtskilder. Denne strategi harmonerer fint med vores engagement i og vores arbejde for at stabilisere Afghanistan. Vi hilser Tadsjikistans interesse for at samarbejde velkommen og støtter landets indsats.

Tadsjikistan har udvist en åben, konstruktiv holdning til drøftelser om vores fælles udfordringer. Det er positivt. Denne dialog er et vigtigt element i vores støtte til Tadsjikistan i landets indsats for at fremme samarbejde med sine naboer og finde løsninger på presserende, komplekse, regionale problemer såsom klimaforandringer, vand og grænsekontrol. I lyset af, at vi har en stor interesse i at tage mere effektivt hånd om mange af disse problemer, hilser jeg muligheden for at skabe nyt grundlag for vores forbindelser med Tadsjikistan velkommen. Partnerskabs- og samarbejdsaftalen giver os en ny ramme for at udvikle vores bilaterale forbindelser yderligere og derved bidrage til de overordnede mål for vores strategi for hele Centralasien. Derfor opfordrer jeg Parlamentet til at stemme for aftalen, så den kan træde i kraft hurtigst muligt.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne starte med at takke hr. Peterle for hans fremragende betænkning samt for beslutningen, som indeholder en god analyse af situationen i Tadsjikistan og kommer med anbefalinger, som jeg kan støtte.

Siden EU's strategi for Centralasien blev vedtaget i juni 2007 er vores forbindelser med alle landene i Centralasien blevet styrket til fælles fordel. Hyppigheden af kontakterne mellem os er vokset, og der er nu en fælles forståelse af fordelene ved større samarbejde på sikkerhedsområdet, om grænseforvaltning og -kontrol, uddannelse, regeringsførelse og energidiversificering. Det er ved at lykkes for strategien at skabe en ny form for partnerskab med de fem centralasiatiske republikker.

Men denne overordnede strategi er tydeligvis underbygget af individuelle og differentierede bilaterale forbindelser, som afspejler de pågældende landes varierende aspirationer og orienteringer. Som De alle ved,

reguleres vores samarbejde med Tadsjikistan i øjeblikket stadig af den handels- og samarbejdsaftale, der blev indgået med Sovjetunionen i 1989 og tiltrådt af Tadsjikistan i 1994. Denne aftale afspejler ikke længere fuldt ud vores ambitioner i henhold til strategien for Centralasien, ligesom den ikke understøtter den form for forbindelse, vi nu tilstræber med Tadsjikistan.

Deres accept af den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Tadsjikistan, som er til debat i dag, ville derfor repræsentere et betydeligt skridt fremad, der giver os mulighed for at udvide og styrke vores samarbejde med landet.

I dag står Tadsjikistan som allerede nævnt over for store økonomiske og sociale udfordringer. Det er vigtigt – og i europæernes egen interesse – at det lykkes Tadsjikistan at tackle sine vanskeligheder. Det er et land, der deler næsten 1 500 km grænse med Afghanistan, og som ligger tæt på Swatdalen i Pakistan. Det er et territorium, der er sårbart over for spredning af konflikten fra disse områder og militante islamisters forsøg på infiltration.

Tadsjikistan er også afgørende for indsatsen for at standse strømmen af ulovlige stoffer til Europa fra Afghanistan. Derfor kan større samarbejde med EU spille en rolle i forhold til at hjælpe med at forhindre, at ustabiliteten breder sig.

Et af de centrale elementer i Tadsjikistans sårbarheder er landets svage økonomi. Som den fattigste af de centralasiatiske republikker er landet hårdt ramt af et betydeligt fald i priserne på aluminium og bomuld som følge af den globale konjunkturedgang. Sammen med et fald på 34 % i pengeoverførsler fra udvandrere i første halvdel af 2009 giver det grund til bekymring om voksende fattigdom og om, at en usikker socioøkonomisk situation kan fremprovokere social uro.

Jeg mener, at vi befinder os på rette spor med Tadsjikistan ved at støtte og tilskynde til helt nødvendige reformer. Det har også været i centrum under EU's særlige repræsentant Morels hyppige besøg og under mit eget besøg i foråret 2008. Der sker fremskridt, men det er tydeligt, at der er behov for mere. Regeringen har gjort det klart, at ud over større samhandel og samarbejde er den villig til at iværksætte tiltag til at forbedre den sociale velfærd, sundhed og uddannelse, bekæmpe korruption og styrke menneskerettighederne.

Det skal hilses velkommen, at præsident Rahmon har oprettet en stilling som ombudsmand. Ombudsmanden vil blive en vigtig samtalepartner for os under næste runde i menneskerettighedsdialogen mellem EU og Tadsjikistan, som De nævnte, den 23. september. Reformerne af retsvæsenet skrider langsomt frem, men vi håber, at regeringen vil tage anbefalingerne fra et civilsamfundsseminar om menneskerettigheder i Dushanbe i betragtning, især i forbindelse med reformen af advokatstanden og Tadsjikistans nye strafferetsplejelov.

Jeg er naturligvis udmærket klar over Deres bekymringer vedrørende demokrati og menneskerettigheder i Tadsjikistan, og derfor kan jeg forsikre Dem om, at Kommissionen fuldt ud tager disse bekymringer i betragtning under vores dialog med landet.

Hvad angår de økonomiske reformer, kan vi f.eks. se fremskridt i udarbejdelsen af en løsningsmekanisme for den såkaldte bomuldsgæld, hvilket forhåbentlig vil bane vejen for mere omfattende landbrugsreformer og gennemførelsen af "Freedom to Farm", der er helt afgørende for at kunne tackle fattigdommen i landet.

Parlamentets tiltrædelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen i dag vil hjælpe os til fortsat at kunne samarbejde med Tadsjikistan om en lang række politiske og økonomiske reformer med særlig vægt på demokrati og menneskerettigheder og til at sikre deres fuldstændige gennemførelse. Reformindsatsen understøttes allerede af et forholdsvis stort beløb i bilateral hjælp fra Kommissionen. Den udgør faktisk 66 mio. EUR i perioden 2007 til 2010, som vil blive fulgt op af 70 mio. EUR over de tre år fra 2011 til 2013.

Vores bistand vil være koncentreret om sektorstøtte til social beskyttelse og sundhed, reform af forvaltningen af offentlige midler og teknisk støtte til udvikling af den private sektor. Denne proces vil blive støttet af vores delegation i Dushanbe. Det er min hensigt, at vores regionaliserede kontor dér inden årets udgang skal udvides til en fuld delegation for at sætte skub i reformprocessen og fremme fuld gennemførelse af partnerskabs- og samarbejdsaftalen. Jeg håber især, at det vil hjælpe os med at opretholde en grundig vurdering af fremskridtet på de nøgleområder, jeg har nævnt, som vi derefter vil holde op imod klare standarder.

Alojz Peterle, ordfører. – (SL) Fru formand! Beslutningen om at indgå en partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber, deres medlemsstater og Tadsjikistan falder helt i tråd med Det Europæiske Råds strategi for et nyt partnerskab med Centralasien og Tadsjikistans tydelige ønske om at udvikle et bredt samarbejde med EU inden for handel og mange andre områder.

Det glæder mig at se, at alle medlemsstaterne har ratificeret aftalen, og jeg håber, at vi vil kunne tilslutte os aftalen med Tadsjikistan, ligesom vi tidligere har tilsluttet os aftaler med Kasakhstan, Kirgisistan og Usbekistan. Det vil repræsentere afslutningen på handels- og samarbejdsaftalen mellem EU og den tidligere Sovjetunion.

I overensstemmelse med sine grundlæggende værdier og principper udtrykker EU med denne aftale sin strategiske interesse i samarbejde med Tadsjikistan, som det betragter som en meget vigtig partner i denne del af verden. EU ønsker også at udbygge sine forbindelser med Tadsjikistan og dermed bidrage til landets sikkerhed, stabilitet og økonomiske fremskridt og til udviklingen og konsolideringen af dets demokratiske institutioner samt til beskyttelsen af menneskerettigheder og retsstatsprincippet.

De mere specifikke mål for den europæiske politik vedrørende Tadsjikistan har primært at gøre med at støtte kampen mod fattigdom, støtte god regeringsførelse og reformer samt med effektiv bekæmpelse af narkotikasmugling og organiseret kriminalitet. Denne betænkning indtager en kritisk holdning til demokratiets tilstand i landet og udtrykker bekymring over korruption og civilsamfundets tilstand, men opfordrer samtidig den tadsjikiske regering til snarest muligt at gøre noget ved den problematiske situation på det uddannelsesmæssige område.

Betænkningen udtrykker også berettiget bekymring over overtrædelser af menneskerettighederne, især kvinders rettigheder, religionsfrihed, retsvæsnets uafhængighed og de vilkår, der styrer arbejdet i civilsamfundets organisationer. Når det er sagt, udtrykker betænkningen også glæde over, at der er indledt en dialog om menneskerettigheder. Fremskridt på dette område er afgørende for de bilaterale forbindelsers udvikling.

Denne aftale afspejler vores overbevisning om, at Tadsjikistan har potentialet til at skabe en moderne, velfungerende stat, der udmærket er i stand til at udfylde sin rolle i regionen, især i forhold til at bekæmpe den ekstremisme, der breder sig fra Afghanistan og andre steder i regionen. Betænkningen minder os bl.a. også om vigtigheden af energi og vand, eftersom disse emner vedrører interstatslige forbindelser internt i Centralasien og kræver fælles handling.

Lad mig runde af med at gratulere mine kolleger med deres konstruktive samarbejde og Kommissionen med dens værdifulde støtte. Frem for alt vil jeg gerne takke Republikken Tadsjikistans ambassade for deres samarbejde.

Jeg tror fuldt og fast på, at EU med denne aftale vil være i stand til at bygge videre på og styrke det samarbejde, det har haft med Tadsjikistan til dato, og jeg håber, at det vil være i denne ånd, aftalen gennemføres i den nærmeste fremtid. Jeg anbefaler Dem inderligt, at De vedtager aftalen med Tadsjikistan.

Filip Kaczmarek, for PPE-Gruppen. – (PL) Fru formand! Jeg vil gerne gratulere ordføreren, Alojz Peterle, med hans yderst faktuelle og – vil jeg gerne understrege – meget afbalancerede betænkning om partnerskabs- og samarbejdsaftalen mellem EU og Tadsjikistan.

Tadsjikistan har fået stor kritik for sit manglende demokrati. Det, vi oftest misbilliger, er den manglende pressefrihed og religionsfrihed samt korruptionen. De kritikpunkter ønsker jeg ikke at diskutere her. Men vi er nødt til at tage i betragtning, at Tadsjikistan for nylig har gjort fremskridt både i forhold til at bekæmpe korruption og forbedre situationen for menneskerettighederne og på flere andre følsomme områder. Desuden er det et relativt stabilt land, hvilket er vigtigt i betragtning af dets strategiske beliggenhed. Men det har allerede været oppe i dag.

Som nabo til Afghanistan og de dertil knyttede problemer med storstilet produktion og salg af narkotika, terrorisme og voksende ekstremisme og med en anden stadig mere ustabil nabo, Pakistan, kunne Tadsjikistan blive EU's naturlige allierede. Derfor er det i EU's interesse fortsat at støtte demokratiske processer i landet og at styrke dets politiske, økonomiske og sociale potentiale.

Lad os huske, at Tadsjikistan er den fattigste af de tidligere sovjetrepublikker. Det var et af kun 12 lande, der sidste år stod på FN's liste over de lande, der var værst ramt af den globale fødevarekrise. Det glæder mig i denne forbindelse, at betænkningen også nævner årtusindudviklingsmålene. Lad os også minde Tadsjikistan om dem.

EU er Tadsjikistans primære handelspartner. Begge sider bør anstrenge sig for at gennemføre aftalen hurtigst muligt og derved støtte landets udvikling og stabiliseringen af dets økonomiske situation. Det opnår vi ikke ved blot at kritisere de ting, der er galt med Tadsjikistan. Vi er også nødt til at sende et positivt signal om, at vi går op i at udvikle forbindelserne med landet, og efter min mening har hr. Peterles betænkning og hele Parlamentet sendt netop dette signal.

Niccolò Rinaldi, for ALDE-Gruppen. – (IT) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Tadsjikistan er et sjældent brugt ord her i Parlamentet, og derfor hilser vi denne aftale velkommen – og her taler jeg på vegne af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og som medlem af Udvalget om International Handel og af Delegationen for Forbindelserne med Centralasien. Jeg glæder mig også over beslutningen om at handle hurtigt for at styrke vores repræsentationskontorer i regionen, som kommissæren netop nævnte.

Desuden ligger Tadsjikistan, som er et land, der kan overraske os, men som tit beskrives som en forpost for Europa, ikke i udkanten af verden – hvilket de øvrige lande i Centralasien, primært Afghanistan, heller ikke gør. Det er i dette land, nogle meget vigtige kampe udkæmpes i forhold til narkotikasmugling, kampen mod autoritære principper og fundamentalisme og etableringen af retsstatsprincippet og demokrati, som desværre stadig er meget skrøbelige.

Med denne retsakt vil vi være i stand til at opnå fremskridt, ikke kun ud fra et handelsmæssigt synspunkt, men forhåbentlig også ud fra et politisk og kulturelt synspunkt.

Heidi Hautala, for Verts/ALE-Gruppen. – (FI) Fru formand! Betingelserne er langt mere gunstige for at indlede en partnerskabs- og samarbejdsaftale med Tadsjikistan end med f.eks. Usbekistan eller Turkmenistan, som begge er regulære diktaturer. Tadsjikistan er derimod på en noget bedre kurs, og denne aftale vil gøre det muligt for EU at opnå en vis indflydelse der. Det var rart at høre, at samarbejdsaftalen i Rådets og Kommissionens navn vil fokusere på menneskerettigheder og demokrati og forsøge at fremme udviklingen af retsstatsprincippet. Det var også særdeles dejligt at høre, at der er oprettet en ombudsmandsinstitution i Tadsjikistan. I mange lande er det et meget vigtigt instrument, og EU bør støtte denne nye institution på alle tænkelige måder.

Jeg vil gerne nævne en anden ting vedrørende spørgsmålet om vandressourcer. Regionen har mange vandressourcer, og EU kunne hjælpe Tadsjikistan med at udnytte deres ressourcer rationelt og demokratisk ved også at tage hensyn til de lande, hvis territorier ligger nedstrøms, og som muligvis ville lide under følgerne af store vandkraftværker. Desuagtet vil Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance gerne understrege vigtigheden af regionalt samarbejde, så den lokale centralasiatiske økonomi kan blive genoprettet.

Charles Tannock, for ECR-Gruppen. – (EN) Fru formand! Tadsjikistan er ikke velsignet med de samme energi- og mineralressourcer som andre lande i Centralasien. Men det er ingen undskyldning for at marginalisere Tadsjikistan på bekostning af landets rigere og større naboer.

Centralasien er en region, der er afgørende vigtig for EU's politiske sikkerhed og energisikkerhed. Nogle landes forbindelser med EU vil blive styrket hurtigere end andres. Det er uundgåeligt. Men vi må bevare en følelse af kollektivt engagement, mens vi fortsætter med at forbedre forbindelserne til det, der indtil for ganske nylig var en diplomatisk isoleret og stort set overset region, især af EU. Hvis nogle lande i Centralasien begunstiges i forhold til andre, er der risiko for uoverensstemmelser og splittelse i regionen. Især islamiske terrorister i regionen har udvist beslutsomhed i forhold til at udnytte fattigdom og mangelfuld regeringsførelse til at radikalisere folket og sprede deres hadefulde budskab.

Den tadsjikiske regering har afvist ekstremisme og forsøger nu med hjælp fra det internationale samfund at konsolidere landets demokrati. Tadsjikistan har stadig tydelige ar efter en brutal borgerkrig mellem verdslige styrker og hellige krigere, der brød ud efter Sovjetunionens sammenbrud i begyndelsen af 1990'erne. Folk i Tadsjikistan har intet ønske om fornyede blodsudgydelser, og derfor støtter de modigt NATO-operationer mod Taliban i Afghanistan. ISAF-missionen i Afghanistan er afgørende vigtig for Tadsjikistans fremtid på lang sigt og dets ønske om at forankre sin sikkerhed i Vesten.

Man kan med rimelighed sige, at Tadsjikistans historie i forhold til demokratisering og menneskerettigheder ikke er perfekt, men jeg er overbevist om, at dialog og engagement fra EU's side vil tilskynde Tadsjikistan til positive forandringer. Det lader i hvert fald til at være EU's holdning i forhold til Hviderusland og Usbekistan, så Tadsjikistan fortjener samme behandling. ECR-Gruppen støtter derfor et tættere strategisk, politisk og økonomisk partnerskab med Tadsjikistan baseret på et tilsagn om fremskridt i retning af åbenhed, demokrati og højere standarder for menneskerettighederne.

Sabine Lösing, for GUE/NGL-Gruppen. – (DE) Fru formand! Tak for betænkningen. Som medlem af Udenrigsudvalget udspurgte jeg den kompetente repræsentant for Kommissionen i en debat om denne aftales rolle inden for rammerne af EU's styring af indvandring. Han sagde klart, at når den træder i kraft, vil den bane vejen for samarbejde med grænseagenturet (Frontex) og for utallige indvandringsbekendtgørelser, f.eks. inden for rammerne af tilbagetagelsesaftaler og grænsesikkerhed med Afghanistan. Den 1 200 km lange

grænse mellem Tadsjikistan og Afghanistan er allerede blevet nævnt her. Den bliver dermed endnu et mål for EU's undertrykkende politik om at holde flygtninge ude.

EU ønsker således at lukke flygtninge ude langt fra sine egne ydre grænser. Endnu en gang ser vi, at dette er et grundlæggende element i EU's udenrigspolitik. Som følge af sådanne partnerskabsaftaler bliver flygtninge interneret i lejre, der, som vi alle ved, er plaget af umenneskelige forhold, hvilket for tiden er tilfældet i Ukraine. Det problem er allerede blevet overordnet behandlet her. Denne form for såkaldt international indvandningsstyring indebærer alvorlige overtrædelser af Genèveflygtningekonventionen og af internationale menneskerettigheder.

Derfor opfordrer jeg EU til at begynde at bekæmpe årsagen til, at folk flygter, i stedet for flygtningene. Den europæiske naboskabspolitik er en af flere måder til at gøre fæstning Europa endnu mere uindtageligt på, hvilket er grunden til, at vi, GUE/NGL, har en meget skeptisk holdning til den.

Bastiaan Belder, for EFD-Gruppen. – (NL) Fru formand! Denne forhandling giver mig ærlig talt blandede følelser. På den ene side hilser jeg det velkommen, at hr. Peterles beslutning tydeligt påpeger de mange problematiske områder i Tadsjikistans økonomi og samfund. På den anden side finder jeg det ubegribeligt, at Tadsjikistan på afgørende områder beskrives som et relativt stabilt land. Jeg har netop hørt det igen i en debat, og jeg kan simpelthen ikke forstå, hvor den tanke stammer fra. EU giver indtryk af, at denne aftale skal blive til noget, uanset hvad. Det vil uundgåeligt få konsekvenser for troværdigheden af den omfattende kritik, der stadig skal fremføres på et senere tidspunkt.

Jeg er fuldstændig forbløffet over det, jeg læste i andet afsnit om den tadsjikiske regerings skuffelse. Det, vi burde snakke om, er f.eks. det protestantiske mindretals eller muslimernes skuffelse over en religionslovgivning, der grundlæggende blander sig i deres religiøse liv. I stedet for denne totalt malplacerede skuffelse burde den tadsjikiske regering koncentrere sig om det store arbejde, der ligger foran den derhjemme. Jeg håber, at kommissæren vil søge for, at der følges samvittighedsfuldt op på dette spørgsmål.

Pino Arlacchi (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg går stærkt ind for denne aftale. Jeg anser det for et stort skridt fremad i samarbejdet mellem EU og Tadsjikistan, som af flere grunde er et meget vigtigt land.

Jeg vil gerne nævne et enkelt bidrag til EU's kontinents stabilitet og sikkerhed. Tadsjikistan ligger midt på smuglerruten for narkotika fra Afghanistan til Europa og Rusland. Mindst 30 % af den heroin, der produceres i Afghanistan, kommer til Europa og Rusland via Tadsjikistan. For ti år siden indledte det internationale samfund en stor operation i Tadsjikistan, hvor hele narkotikakontrolapparatet blev styrket, og her ti år senere glæder det mig meget at se, at det virker, og at det skrider fint fremad. Denne aftale er et direkte bidrag til Europas stabilitet og sikkerhed.

Jeg kan se, at der stadig er mange begrænsninger, og nogle af mine kolleger har fremhævet problemerne med menneskerettigheder, fattigdom osv. i Tadsjikistan, men jeg mener, at aftalen er Europa, når det er bedst, og jeg går stærkt ind for den.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg mener også, at denne samarbejdsaftale med Tadsjikistan virkelig er meget positiv og kan være med til at opnå, hvad jeg mener, er nogle vigtige og specifikke mål.

Det første mål drejer sig om landets strategiske beliggenhed, som betyder, at landet kan være til stor gavn i forhold til at fremme et område med fred, sikkerhed og stabilitet. Det andet mål er og skal efter min mening være at tilskynde til vækst i landet ud fra en økonomisk og social synsvinkel, for vi ved, at det er et af de fattigste lande i regionen.

Sluttelig må vi sikre, at frihed, demokrati og rettigheder er de grundlæggende elementer, der styrer anvendelsen af aftalen. Jeg synes, vi skal se bort fra eventuelle begrænsninger, man måtte finde, og hilse den betænkning velkommen, som vi skal stemme om her i Parlamentet.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Fru formand! Jeg vil gerne gratulere hr. Peterle med en fremragende betænkning. Endelsen "-stan" betyder stat, og Tadsjikistan er det sidste af de lande, hvis navne ender på "-stan", som vi anerkender som en stat. Indtil nu har vi altid overset landet, og det er meget uretfærdigt.

Men Centralasiens stabilitet er i regionens egen interesse, i vores interesse og i hele verdens strategiske interesse. Alle verdens lande er knyttet sammen som forbundne kar, og derfor er vi nødt til at udvise modenhed ved at sikre, at alle landene i regionen får samme opmærksomhed, uanset deres størrelse, udviklingstrin, og hvor stor energirigdom de besidder.

Jeg synes, vi har rettet op på en fejl og indhentet det forsømte. Derfor vil jeg gerne gratulere både ordføreren og Kommissionen foruden kommissær Ferrero-Waldner og det svenske formandskab med, at de endelig har henvist denne forsinkelse til fortiden. Fra nu af bliver det bedre.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Fru formand! Jeg vil gerne takke for muligheden for at stille et spørgsmål. Jeg synes, det er en god idé at indgå denne aftale, for det er et skridt i den rigtige retning.

Men jeg spørger mig selv, og jeg vil også gerne spørge minister Malmström om følgende: Blandt de mange aktiviteter, EU har planlagt, ville det da ikke være ønskværdigt at lægge større vægt på at hjælpe Tadsjikistan med at uddanne dem, der er ansvarlige for at sikre grænsen til Afghanistan? Vi er udmærket klar over, at der er tale om et yderst afgørende punkt. Grænsen er 1 500 km lang. Tadsjikistan har store problemer med at beskytte grænsen, især fordi der bor et stort tadsjikisk mindretal på den afghanske side. Derfor synes jeg, at vi blandt de forskellige initiativer, EU har iværksat, også skulle overveje at hjælpe med at uddanne de tadsjikiske styrker og personer, der er ansvarlige for at sikre grænsen.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Fru formand! Jeg vil også gerne sige, at hr. Peterle har udarbejdet en fortrinlig betænkning. Vi skal være åbne om en bestemt ting, og det er, at Centralasiens frihedselskende folk hører til blandt vores vigtigste partnere. Denne region har ofte været domineret af udenlandske magter. For første gang i lang tid – i århundreder – er den igen fri. Vi bør udnytte lejligheden til at etablere et ægte partnerskab blandt frie folk.

Jeg hørte, at kriminalitet blev nævnt tidligere. Vi skal naturligvis samarbejde om at bekæmpe kriminalitet, men først må vi se på kulturen i disse lande og forstå, at der er tale om gamle handelsnationer. De handler ikke kun med narkotika, men med varer, der altid har været vigtige for Europa og verden. Derfor bør vi sige, at det handler om partnerskab, ikke om bedreviden.

Athanasios Plevris (EFD). – (EL) Fru formand! Jeg vil også gerne ind på spørgsmålet om kriminalitet, som allerede har været oppe, og spørgsmålet om ulovlig indvandring. Det er en kendsgerning, at Tadsjikistan befinder sig på et følsomt sted, i en geopolitisk situation, og Europa bør se på, hvordan vi både kan reducere kriminalitet i forbindelse med narkotika fra Afghanistan og – først og fremmest – migrationsbevægelser.

Det er en kendsgerning, at Europa ikke længere kan klare disse migrationsbevægelser via Tadsjikistan og fra Afghanistan og andre lande, en kendsgerning, som især Middelhavslandene, f.eks. Malta, Cypern, Grækenland og Italien, betaler prisen for nu, men som alle de nordeuropæiske lande med matematisk sikkerhed vil komme til at betale for senere.

Vi skal naturligvis respektere de rettigheder, som alle de mennesker, der kommer fra disse lande, har, men på et eller andet tidspunkt bliver Europa også nødt til at beskytte sig selv og indse, at vi ikke kan klare disse migrationsbevægelser fra Asien.

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Som hr. Peterle siger i sin fortrinlige betænkning, er partnerskabs- og samarbejdsaftalen en del af en bredere strategi om større regional stabilitet i Centralasien. Det er helt på sin plads, at vi tager dette væsentlige skridt, for der er så mange problemer, og de er så omfattende og påvirker så mange lande, ikke mindst Afghanistan og Pakistan, men hvert land har sine egne specifikke problemer. Alt dette behandler hr. Peterle meget systematisk i sin betænkning.

Det glæder mig, at Parlamentet fortsat holder fanen højt i forhold til menneskerettigheder. Menneskerettighederne er et problem i Tadsjikistan. Der er stadig meget at gøre i landet i forhold til respekt for demokrati, menneskerettigheder og retsstatsprincippet. Det er derfor, det er så nyttigt, som kommissæren sagde, at vi har denne dialog om menneskerettigheder. Jeg er sikker på, at Kommissionen på næste uges møde meget tydeligt vil udtrykke de europæiske værdier og de forventninger, vi har til Tadsjikistan.

I sommer støttede EU en konference, der netop behandlede spørgsmålet om at styrke retsstatsprincippet i Tadsjikistan, og hvor der var repræsentanter for den videnskabelige verden, civilsamfundet, ikkestatslige organisationer og udenlandske eksperter foruden mange repræsentanter for Tadsjikistans egne myndigheder til stede. Det handler om at forbedre de juridiske myndigheders uafhængighed og styrke retsstatsprincippet.

Fru Hautala kom ind på spørgsmålet om vand. Det er et meget vigtigt emne i regionen. EU støtter en række bæredygtige udviklingsprojekter vedrørende vandkraft. Disse projekter skal baseres på videnskabelige undersøgelser, have et regionalt perspektiv og tage højde for de specifikke behov, der findes.

Hr. Zemke nævnte spørgsmålet om grænseforvaltning. Det er et meget vigtigt emne. EU støtter regionen med i omegnen af 66 mio. EUR frem til 2010 og 70 mio. EUR i de tre år derefter. Det må bestemt give

mulighed for at styrke ikke kun grænseforvaltningen og -kontrollen, men også uddannelse af told- og politibetjente. Det er jeg sikker på, Kommissionen vil vende tilbage til senere.

Lad mig opsummere ved at sige, at der er mange vanskelige og indviklede problemer i Tadsjikistan og hele regionen. Der er lys for enden af tunnelen, men vi må ikke undervurdere problemerne. Det glæder mig meget, at Parlamentet er enstemmigt i forhold til vigtigheden af at tage dette skridt i form af en partnerskabs- og samarbejdsaftale. Den vil udgøre et bedre værktøj i vores arbejde med at forbedre stabiliteten og løse disse problemer og til at føre en aktiv dialog med landet i forhold til menneskerettigheder og demokrati. Det er et vigtigt skridt fremad, som udfylder et hul, der har eksisteret i vores regionale strategi indtil nu.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Vi har længe troet fuldt og fast på, at en EU-strategi for Centralasien er afgørende vigtig og vil have en positiv effekt på sikkerheden, stabiliteten og fremgangen i de centralasiatiske lande. Som hr. Tannock ganske rigtigt sagde, må vi ikke marginalisere Tadsjikistan.. Tværtimod synes jeg, vi bør engagere os i dette det fattigste land i Centralasien.

Når det er sagt, er vi naturligvis også udmærket klar over, at landet står over for enorme udfordringer. Jeg tror, det var hr. Arlacchi, der nævnte, at Afghanistan fortsat er verdens største producent af opium og heroin, og det hele transporteres naturligvis gennem Tadsjikistan og andre centralasiatiske lande. Afghansk opium og heroin smugles ud af landet, primært via de sydlige ruter gennem Iran og Pakistan og via de nordlige ruter gennem Turkmenistan, Usbekistan, Tadsjikistan og Kasakhstan. Vi ved altså godt, at der er tale om et yderst vigtigt emne. Men vi kan også se, at produktionen af narkotika er faldet i Afghanistan, og det er nu virkelig et spørgsmål om at arbejde sammen for at styrke denne udvikling.

Til dette formål har vi indført BOMKA, grænseforvaltningsprogrammet. Det er fantastisk, fordi det modvirker smugling. Det hjælper landene med at handle lovligt, men det modvirker især også narkotikaproduktion. Jeg har besøgt disse institutioner selv, og jeg kan fortælle, at de fungerer rigtig godt. Vi organiserer også uddannelse. Uddannelse er en del af EU's programmer.

Lad mig sige en ting til om menneskerettighederne. Den nye partnerskabs- og samarbejdsaftale vil give os et instrument til at udbygge vores dialog med Tadsjikistan på dette område, og der er artiklen om menneskerettigheder. Den vil give os lejlighed til og en måde at diskutere alle relaterede emner med tadsjikerne på, f.eks. børnearbejde, kvinders rettigheder, forsamlingsfrihed og religionsfrihed – bestemt, for der er stadig problemer, hr. Belder.

Vand er også blevet nævnt. Jeg har kendt til disse problemer i mange år. Vi har forsøgt at hjælpe tadsjikerne, og nu har vi rollen som mægler mellem de centralasiatiske lande. Vi er overbevist om, at det skal tackles på regionalt plan under hensyntagen til landenes interesser og behov – både opstrøms, hvilket vil sige Tadsjikistan og Kirgisistan, og nedstrøms, hvilket vil sige Usbekistan, Turkmenistan og Kasakhstan. Jeg tror kun, at vi kan finde en permanent løsning i denne kontekst. Derfor samarbejder vi med alle landene, og i denne sammenhæng er der planlagt en national politisk dialog om vand i 2010 – næste år – hvor alle disse spørgsmål bliver taget op, og hvor vi naturligvis vil forsøge at nå til enighed.

Lad mig runde af med at sige, at tiden er inde til at støtte sidste trin i ratifikationsprocessen for partnerskabs- og samarbejdsaftalen. Tættere samarbejde med Tadsjikistan støttet af Dem, af Parlamentet, er i vores borgeres interesse. Vedtagelsen vil sende et stærkt signal til Tadsjikistan om, at EU lever op til sine tilsagn i henhold til vores strategi for Centralasien. Det vil bane vejen for et partnerskab, der er vigtigt for vores egen sikkerhed, og hjælpe os med at fremme større regionalt samarbejde, der er så afgørende for stabiliteten i Centralasien.

Alojz Peterle, ordfører. – (SL) Fru formand! Jeg vil gerne takke Dem alle for Deres opmærksomme ord, nye indsigter og nye markeringer. Det glæder mig at se Parlamentet stå samlet endnu en gang i denne debat, og at det har viljen til at danne et stærkere og tættere partnerskab med Tadsjikistan. Det glæder mig også, at vi er opmærksomme på Tadsjikistans identitet og landets særlige rolle i regionen.

Personligt ville det glæde mig umådeligt, hvis vi gav overvågningen af aftalens gennemførelse lige så stor opmærksomhed, og det vil vi snart få lejlighed til. Men tillad mig at minde om betydningen af Parlamentets rolle i denne form for samarbejde, hvoraf ét middel vil være vores delegation til landene i Centralasien.

Jeg tror fuldt og fast på, at vi vil være i stand til at vedtage denne aftale med stort flertal i morgen. Når den træder i kraft, vil EU og Tadsjikistan have lejlighed til at samarbejde på regionalt, bilateralt og globalt plan. Mange tak for hjælpen og for samarbejdet.

Formanden. – Jeg har modtaget et forslag om at afslutte forhandlingen fra Udenrigsudvalget jf. forretningsordenens artikel 110, stk. 2⁽¹⁾.

Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 17. september 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Jiří Maštálka (GUE/NGL), skriftlig. – (CS) Jeg hilser alle aftaler mellem De Europæiske Fællesskaber og landene fra den tidligere Sovjetunion velkommen, forudsat at de er baseret på lige rettigheder og er til fordel for begge parter. Hvis det slås fast i den betænkning, der fremlægges på dagens plenarmøde i Parlamentet, at den foreslåede aftale vil hjælpe med at styrke og konsolidere EU's tilstedeværelse i Tadsjikistan og Centralasien ud fra en politisk, økonomisk og handelsmæssig synsvinkel, vil jeg gerne indtrængende henlede Deres opmærksom på følgende overvejelser, som jeg deler med mange andre. Aftalen må ikke på nogen måde betragtes som et muligt springbræt til en militær europæisk tilstedeværelse i det pågældende område. Det er fuldstændig afgørende at udvikle EU som et fredsprojekt uden supermagts- eller militære ambitioner. Den bekendtgjorte krig mod terrorisme kan ikke føres i det pågældende område uden at samarbejde med Rusland og andre nabolande. Sidst, men ikke mindst vil jeg gerne påpege, at vi må gribe udvinding og anvendelse af råmaterialer an i en ånd præget af fuldstændig lighed og gensidige interesser.

FORSÆDE: Roberta ANGELILLI

Næstformand

14. Nye regler for visa for landene på Balkan (Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro, Serbien) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om nye regler for visa for landene på Balkan (Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro, Serbien).

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Vi går hastigt videre rent geografisk for at drøfte et andet område, som det igen glæder mig meget at skulle tale om, nemlig udsigterne til liberalisering af visumreglerne for visse lande på Balkan. Det er fantastisk, at Parlamentet taget dette emne op så tidligt i valgperioden. Det viser, hvor vigtigt vi alle anser det for at være, at folkene i det vestlige Balkan knyttes tættere til EU. Det er utvivlsomt det vigtigste spørgsmål for indbyggerne på Balkan i forhold til deres nuværende forbindelse til EU.

Liberalisering af visumreglerne vil for det første gøre det muligt for folk at bevæge sig mere frit omkring i Europa, og det vil skabe mere åbne samfund. Mange mennesker i regionen – især unge mennesker – har aldrig besøgt Vesteuropa, og liberalisering af visumreglerne ville naturligvis åbne for en række muligheder i forhold til kontakter og udvekslinger. Det er den egentlige fordel ved dette initiativ.

I 2007 indledte EU en proces, der havde til formål at føre til ophævelse af visumkravene for landene i det vestlige Balkan. Processen rummer to aspekter. Landene skulle opnå betydelige fremskridt i forhold til pålideligheden af dokumentation, bedre lovgivning om migration, styrkede rettigheder for mindretal og ikke mindst kampen mod korruption og organiseret kriminalitet. Til gengæld ville EU gøre det muligt at rejse visumfrit. Visumlempelse blev indført tilbage i januar 2008 og knyttet til forpligtelser på de omtalte områder. Men kun ægte liberalisering af visumreglerne vil gøre det muligt at fjerne de økonomiske og bureaukratiske barrierer, som visumpligten har skabt.

Liberalisering af visumpligten, der gælder for borgere i det vestlige Balkan, er en vigtig foranstaltning, der vil styrke forbindelserne mellem denne region og EU. Vi kan forvente, at det vil stimulere en proeuropæisk holdning både blandt regeringerne og befolkningerne i regionen, fordi det viser, at den europæiske integrationsproces indebærer reelle fordele. Fortsat isolation ville på den anden side føre til en følelse af udelukkelse og forhindre udveksling af idéer og kunne i værste fald være fremmede for snæversynet nationalisme.

⁽¹⁾ Se protokollen.

Vores mål er tydeligvis det modsatte, nemlig et mere åbent EU, at give landene adgang til fællesskabsprogrammer, gøre det nemmere for folk at have kontakt med hinanden og fremme udviklingen og udvekslingen både mellem landene i det vestlige Balkan og mellem disse lande og EU. Liberalisering af visumreglerne vil ikke mindst skabe nye muligheder for samhandel, industri og overførsel af knowhow. Det er vigtige elementer i forhold til at mildne følgerne af finanskrisen.

Følgelig skal Kommissionens forslag, der blev fremlagt den 15. juli, i høj grad hilses velkommen. Det foreslås, at visumkravet i første omgang ophæves for borgerne i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien, som har biometriske pas. Målet er, at vi den 1. januar 2010 vil liberalisere visumkravene for disse borgere og senere udvide det til andre lande, når de også opfylder kravene. Kommissionen har vurderet, at tre lande, Serbien, Montenegro og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, i det store hele allerede opfylder betingelserne for liberalisering af visumreglerne. Vurderingen af Serbien og Montenegro fortsætter, og vi håber, at Kommissionen i løbet af efteråret bekræfter, at alle betingelserne er opfyldt, så vi kan gå videre til næste skridt.

Jeg må understrege, at mange af de betingelser, vi har opsat for liberalisering, såsom reform af politisystemet og bekæmpelse af korruption, også vil være til fordel for landene i deres forberedelse af medlemskab af EU og dermed skabe en situation, der er til gavn for alle, hvad angår harmonisering af reglerne. Det er også et glimrende eksempel på, hvordan konditionalitetsprincippet kan fungere i det vestlige Balkan.

Albanien og Bosnien-Hercegovina er ikke omfattet af denne første beslutning om fritagelse fra visumkravet, men de bliver ikke lad i stikken. Jeg ved, at det er et vigtigt spørgsmål for mange her i Parlamentet. Det er kun et spørgsmål om tid, før disse lande også opfylder de nødvendige betingelser i Kommissionens køreplan. For at processen kan fuldføres hurtigst muligt vil vi fortsat energisk støtte Albanien og Bosnien-Hercegovina og opfordre landene til at gøre yderligere fremskridt i forhold til de tilbageværende mål, og jeg håber, at de også vil kunne drage fordel af liberalisering af visumreglerne i den nærmeste fremtid.

EU vil gøre alt, hvad det kan for at hjælpe og støtte disse to lande i deres bestræbelser på at opnå deres mål, især i forhold til retsstatsprincippet.

Hvad Kosovo angår, indebærer Kommissionens forslag ingen ændringer. Her vil der indtil videre fortsat være visumkrav. I fremtiden må vi se på, hvordan foranstaltningerne bedst kan udvides for at give borgerne i Kosovo samme rettigheder som andre i regionen. Her venter vi på en meddelelse fra Kommissionen til oktober med idéer til, hvordan vi kan tilskynde til tættere samarbejde med og forbindelser til Kosovo.

Rådet har kun lige indledt sine drøftelser af Kommissionens forslag, men formandskabet vil arbejde hårdt på at sikre, at vi kan nå en aftale snarest muligt. Vi glæder os over den store interesse, som Parlamentet har udvist over for forslaget, og over, at de indledende drøftelser allerede er i gang i Deres udvalg. I lyset af forslagets store politiske betydning er jeg sikker på, at vi er enige om målet, hvilket er at fuldføre denne proces hurtigst muligt med tilfredsstillende resultater, så liberaliseringen af visumreglerne kan blive en realitet snarest muligt.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg vil gerne takke ministeren, fru Malmström, for alt det, hun har fortalt os, hvilket jeg vil forsøge at bekræfte på Kommissionens vegne.

Den 15. juli foreslog Kommissionen at afskaffe korttidsvisa for borgere fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien. Som ministeren understregede, er det helt klart et historisk øjeblik i vores forhold til det vestlige Balkan.

Forslaget om afskaffelse af visa bygger på de sidste seks års fremskridt inden for retlige og indre anliggender i overensstemmelse med de tilsagn, der blev givet i Thessaloniki i 2003.

Kommissionens forslag er sendt til Rådet. Medlemsstaterne støtter Kommissionens foreslåede tilgang og bekræfter deres intention om at arbejde tæt sammen med Parlamentet om at sikre den formelle vedtagelse af teksten under det svenske formandskab.

Jeg takker Parlamentet for at udpege ordførerne i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og for at vedtage en vejledende tidsplan for fremlæggelse af betænkningen sidst i september efterfulgt af afstemninger i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og i plenum i oktober og november. Målet er faktisk at opnå fritagelse fra visumkravet for borgerne fra Makedonien, Serbien og Montenegro den 1. januar 2010.

Kommissionens forslag er baseret på resultaterne af den dialog, der blev indledt i første halvdel af 2008 med de fem lande i det vestlige Balkan. Der er udarbejdet køreplaner, som fastlægger kriterier, hvis opfyldelse indebærer gennemførelse af strukturreformer på nøgleområderne retfærdighed, frihed og sikkerhed. Denne metode har vist sig at være et meget vigtigt incitament for landene i regionen i forhold til fremskridt i retning af reformer, især vedrørende dokumentsikkerhed med indførelse af biometriske pas og identitetskort til grænsekontrol og globale politikker om migration samt vedrørende politikker for sikkerhed og offentlig orden: kampen mod organiseret kriminalitet, korruption, menneskesmugling samt naturligvis grundlæggende rettigheder, herunder spørgsmål om statsborgerskab.

Efter at have nærlæst rapporterne kan vi sige, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien opfylder alle kriterierne i køreplanen.

Montenegro og Serbien har gjort ganske betydelige fremskridt. Men hvad Serbien angår, er der stadig nogle betingelser, der skal opfyldes, især i forhold til verificering af identitetsdokumenter fra indbyggere i Kosovo og personer af kosovosk oprindelse, der lever i udlandet, når de ansøger om et serbisk biometrisk pas.

Den anden betingelse for Serbien er kontrollen med grænsen til Kosovo og samarbejde med EULEX, og for det tredje udarbejdelsen af en national strategi om migration.

Hvad Montenegro angår, skal der findes en varig løsning for fordrevne personer. Der skal fortsat iværksættes foranstaltninger med hensyn til effektiv indførelse af udlændingeloven samt foranstaltninger, der styrker den administrative kapacitet, og som har til formål at bekæmpe korruption og organiseret kriminalitet mere effektivt.

Det er situationen i de tre lande.

Trods de ganske betydelige fremskridt, Bosnien og Albanien har opnået gennem de sidste par måneder, har disse to lande endnu ikke kunnet gennemføre de nødvendige reformer, der kræves i henhold til køreplanen, f.eks. afskaffelse af visa. På grundlag af denne analyse har Kommissionen derfor som reaktion på invitationen fra Rådet (almindelige anliggender) i juni 2009 foreslået afskaffelse af visum for borgere i Makedonien, Montenegro og Serbien. For Serbien er personer bosiddende i Kosovo eller personer af kosovosk oprindelse, som er bosiddende i udlandet, og som har et serbisk pas udstedt af en central myndighed i Beograd, ikke omfattet af liberaliseringen og skal have visum. Faktisk har Serbien siden 1999 ikke været i stand til at verificere identitetsdokumenter, der besiddes af personer fra Kosovo. Kommissionen har inddraget den sikkerhedsrisiko, som denne kategori af personer udgør for Fællesskabet, samt det forhold, at der endnu ikke har været nogen dialog om liberalisering af visumreglerne med Kosovo, i sine overvejelser.

Beslutningen om at inkludere visse lande i liberaliseringen af visumkravene er derfor baseret på hvert enkelt lands forhold.

Hvad Serbien og Montenegro angår, vil vi nøje følge de foranstaltninger, som de to lande iværksætter med henblik på fuldt ud at opfylde kriterierne. I forhold til de fremskridt, som Albanien og Bosnien-Hercegovina allerede har opnået, er Kommissionen overbevist om, at disse to lande inden længe vil være i stand til at opfylde alle kriterierne. I oktober vil landenes myndigheder fremlægge supplerende oplysninger for Kommissionen om de seneste måneders fremskridt. Med udgangspunkt i disse oplysninger bliver der udsendt evalueringsmissioner i begyndelsen af næste år, hvorefter Kommissionen vil udarbejde nye evalueringsrapporter, der skal drøftes med medlemsstaterne. Herefter er det Kommissionens håb, at den vil være i stand til at foreslå at frafalde visumkravet i 2010.

I overensstemmelse med de ikraftværende procedurer vil forslaget blive drøftet i Rådet og blive genstand for en udtalelse fra Parlamentet. Et flertal af Schengenlandene skulle derfor formelt kunne vedtage teksten under det svenske formandskab, hvilket vil muliggøre ophævelsen af visumkravet for borgere fra de tre lande med virkning fra januar 2010. Som ministeren sagde, betyder alt dette, at især den unge generation i disse Balkanlande vil få mulighed for i langt højere grad at deltage i livet i Europa, at blive integreret i det, og alt det mener vi, kan blive til enorm gavn både for disse lande og for Europa.

Det var det. Det var, hvad jeg havde at sige efter formandskabets glimrende observationer.

Manfred Weber, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Fru formand, fru formand for Rådet, hr. kommissær! Landene i det vestlige Balkan har brug for Europa, og vi europæere har brug for stabilitet i det vestlige Balkan. Landene i det vestlige Balkan udgør en central del af Europa, og vi må gøre vores yderste for at genforene denne vigtige del med Europa. Derfor er disse forslag på deres plads.

Vi har hørt om livets realiteter i dette område: de deprimerende lange køer til visumkontorerne, de unge, der ikke har nogen chance for at ansøge om at forlade landet og få en smagsprøve på livet i Europa. Mange mennesker oplever området som et fængsel, hvor de ikke har kontakt med verden udenfor. Det vil vi alle gerne sætte en stopper for, og i min gruppe arbejder fru Pack, fru Bildt og hr. Posselt på sagen med stort engagement. Vi går alle ind for det.

Det, der bekymrer os, er, at eftersom staterne i området ikke bliver behandlet ens, vil der opstå separatistbevægelser, og der bliver skabt forskellige klasser af borgere i det vestlige Balkan, hvilket bestemt kan føre til problemer. Men på samme måde har borgerne i EU en forventning om sikkerhed. Det betyder, at de standarder, som kommissær Barrot beskrev her i dag, dvs. sikkerhedsstandarder for politisamarbejde i kampen mod ulovlig indvandring og økonomisk migration og for biometriske data, er de vedtagne minimumstandarder, der udgør spillereglerne. Vores borgere forventer, at spillereglerne overholdes.

Det leder mig frem til mit andet punkt: Der må ikke gives nogen udenrigspolitiske indrømmelser på spørgsmålet om visumfritagelse. Vi må ikke give disse stater frie tøjler. Spillereglerne er tydelige, og alle, der overholder dem, har alle chancer for at opnå visumfritagelse. Presset på de stater, der hidtil har været ude af stand til at forbedre deres standarder på trods af EU-støtte, må ikke slækkes.

Det er de to flanker, som vi i Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) anser for at være rigtige. Vi stoler på den evaluering, som Kommissionen har udført, og kan derfor tilslutte os dette skridt.

Kristian Vigenin, for S&D-Gruppen. – (BG) Fru formand, fru formand for Rådet, hr. kommissær! Vi støtter naturligvis Kommissionens forslag, da de markerer et meget vigtigt skridt for de tre lande i den nævnte region, som vil nyde godt af en visumfri ordning fra 1. januar 2010.

Jeg kommer selv fra et land og en generation, som med glæde hilste fjernelsen af visumordningen forud for vores lands tiltræden af EU velkommen. Jeg vil også gerne sige, at dette er det første og vigtigste tegn på, at tingene virkelig går i den rigtige retning, og at disse landes slutdestination en dag bliver EU.

Samtidig må jeg dog give udtryk for en vis forbavelse over Kommissionens overdrevent administrative tilgang til dette spørgsmål. Selv om tekniske spørgsmål på den ene side er vigtige, da de skal overholdes, og landene skal opfylde de nødvendige betingelser for at blive medlemmer af EU og dermed få denne visumfrie rejsefacilitet, er Kommissionens beslutning om at udelukke Albanien og Bosnien-Hercegovina til en vis grad uforståelig. Den afspejler ikke dette spørgsmåls følsomme karakter i regionen. Den undervurderer den indflydelse, det ville kunne have på den fremtidige udvikling af forholdet mellem landene i regionen, og holdningen blandt almindelige borgere i regionen til denne beslutning truffet af Europa-Kommissionen.

Derfor mener vi, at Europa-Kommissionens beslutning bør tages op til fornyet overvejelse, så den kommer til at omfatte Albanien og Bosnien-Hercegovina med en klar tidsplan for, hvornår disse lande kan indgå i den visumfrie ordning, såfremt de opfylder bestemte betingelser.

I denne henseende er dette spørgsmål særlig følsomt med hensyn til befolkningen i Kosovo. Vores spørgsmål er derfor følgende. Hvornår agter Europa-Kommissionen at indlede en dialog om visa med Kosovo, og har den overvejet konsekvenserne med hensyn til stabiliteten i Kosovo, hvis denne dialog ikke indledes snarest muligt?

Sarah Ludford, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! ALDE-Gruppen støtter fuldt ud og konsekvent målet om tiltrædelse af EU for alle landene på det vestlige Balkan. Vi sigter mod at sætte deres borgere i stand til at slutte sig til et integreret område med fri bevægelighed med et indre marked og fælles værdier.

Friheden til at foretage korte rejser er en afgørende del af forberedelsen hertil. Kommissionen og Rådet deler helt indlysende dette mål, så hvorfor i alverden har Kommissionen fremsat sådan et uovervejet og splittende forslag?

Den liberale gruppe ønsker helt sikkert ikke at underminere presset for at sikre høje standarder for pas, grænsesikkerhed og retsstatsforhold generelt, men det må ske på en retfærdig, konsekvent og effektiv måde. Der er jo ikke, fordi der ikke findes uregelmæssigheder i øjeblikket. For eksempel er Serbien og Montenegro medtaget i forslaget fra juli. Selv om de ikke opfyldte standarderne på datoen for fremsættelse af forslaget, forventes de at gøre det i fremtiden. Så er der kravet om biometriske pas, hvoraf Bosnien nu i øvrigt har udstedt 40 000, mens kroaterne, som nu i nogen tid har nydt godt af visumfrie rejser, ikke behøver disse.

Vi mener ikke, at Serbiens stabiliserings- og associeringsaftale kan gennemføres, mens Mladia lever i skjul, for det er et udtryk for manglende kontrol over sikkerhedstjenesterne. For at opnå visumfritagelsen skal de opfylde kravene i blok 3: Offentlig orden og sikkerhed – her er der nogen selvmodsigelse.

Den måde, hvorpå Bosnien og Albanien kunne holdes til ilden på, ville være at medtage dem i anvendelsesområdet for den foreslåede forordning, men gøre den faktiske gennemførelse af visumfritagelsen betinget af Kommissionens erklæring om overholdelse – faktisk det samme, som Kommissionen skal gøre her i efteråret med Serbien og Montenegro. Processen ville være nøjagtig den samme, blot lidt forsinket.

Enhver yderligere udsættelse for Bosnien og Albanien og den fuldstændige udelukkelse af Kosovo vil have meget splittende og skadelige konsekvenser og vil øge efterspørgslen efter kroatisk, serbisk, eller når det gælder indbyggerne i Kosovo, makedonske pas, og underminere integriteten og regeringsførelsen i især Bosnien og Kosovo. Jeg kan ikke tro, at Kommissionen og Rådet agter at fortsætte ad denne skadelige vej.

Marije Cornelissen, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg går ind for visumliberalisering, og jeg går også ind for, at der knyttes visse kriterier til visumliberaliseringen, men jeg går allermest ind for fred og stabilitet på det vestlige Balkan.

Hvordan tror man, det vil virke, navnlig på unge mennesker, på bosniske muslimer, at se deres kroatisk-bosniske og serbisk-bosniske kammerater med dobbelt pas rejse på weekendtur ind og ud af EU? Ønsker vi virkelig at løbe risikoen for at give anledning til nationalistiske følelser og forværring af splittelsen i et land, hvor stabiliteten stadig er så skrøbelig? Og hvorfor? Bosnien-Hercegovina er virkelig ikke så langt bagefter Serbien med at opfylde kriterierne. De udsteder allerede biometriske pas og har gjort omtrent de samme fremskridt med hensyn til de øvrige kriterier.

Jeg opfordrer derfor kraftigt til, at Bosnien-Hercegovina medtages i det aktuelle forslag til glæde for de mennesker, der bor der, og som arbejder meget hårdt for en bedre fremtid – mens minderne om krigen stadig er alt for levende i deres hukommelse.

Ryszard Czarnecki, for ECR-Gruppen. – (PL) Fru formand! Jeg er meget glad for, at Cecilia Malmström, der var vores kollega, indtil hun for nylig blev minister, har talt til os i dag på Rådets vegne. Parlamentet har tabt ved, at hun er rejst, men det svenske formandskab har helt sikkert vundet ved det. Jeg vil gerne på svensk sige "tack" – eller tak – for hendes tale, som på mit sprog, polsk, betyder "ja", og det er derfor et passende ord, da jeg helt enig i det, hun fortalte os i dag på Rådets vegne, selv om jeg har nogle små, men vigtige kommentarer.

Først og fremmest ønsker jeg virkelig ikke, at dette relevante initiativ fra Rådet, som støttes af Kommissionen, skal være – for at sige det uden omsvøb – et alternativ til Serbiens, Makedoniens og Montenegros hurtige tiltræden af EU. Det er det, samfundet i disse lande forventer, og det er det, de fortjener. Jeg mener ikke, at vi skal erstatte udsigten til disse landes hurtige tiltræden af EU med en ophævelse af visumkravene.

For det andet mener jeg, at befolkningerne i Bosnien-Hercegovina, Albanien og Kosovo også fortjener visumfrie rejser så hurtigt som muligt. I denne henseende må vi konsekvent holde faste europæiske perspektiver op foran dem.

Nikolaos Chountis, for GUE/NGL-Gruppen. – (EL) Fru formand! I Den Europæiske Venstrefløj's Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre mener vi, at Kommissionens forslag om at indføre visumfritagelse for borgere fra Serbien, Montenegro og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, som er i besiddelse af biometriske pas, er et skridt i den rigtige retning og gennemfører EU's forpligtelse over for befolkningen i dette område, så de kan planlægge deres rejser til resten af Europa uden at skulle have et visum.

Jeg må påpege, at vi, når det gælder det vestlige Balkan, taler om et traumatiseret område, der for nylig har oplevet krig og interne konflikter, som EU og nogle af dets medlemsstater bærer ansvaret for. Sårene i dette område heles langsomt. Derfor mener vi, at visumfritagelsesproceduren for borgerne fra alle disse lande er et meget vigtigt skridt, som vil give dem mulighed for at kommunikere med befolkningerne i resten af Europa.

Jeg kan dog ikke udpege de krav og betingelser, der, hvis jeg har forstået det ret, medfører en grad af usikkerhed med hensyn til, om Rådet vil godkende visumfritagelsen for Montenegro og Serbien i oktober.

For det første nægter vi hovedsagelig, medmindre jeg har misforstået noget, Kosovo, som er omfattet af Sikkerhedsrådets resolution 1244, og især det serbiske mindretal, der lever i et territorielt fængsel, indesluttet i geografiske fængsler, fri kommunikation. Et dobbelt onde. Vi nægter dem at rejse inden for deres land, og vi nægter dem også at rejse til lande i EU.

For det andet har jeg talrige forbehold over for, om nogle af de forudsætninger, vi kræver opfyldt af Serbien og Montenegro, har relation til dette specifikke spørgsmål og ikke tjener andre politiske mål. Derfor mener jeg, at man i oktober bør indføre visumfritagelse for indbyggerne i Montenegro og Serbien og de øvrige lande på det vestlige Balkan.

Athanasios Plevris, for EFD-Gruppen. – (EL) Fru formand! For det første er fred og stabilitet på det vestlige Balkan helt sikkert i hele Europas interesse, og da jeg er fra Grækenland, er det naturligvis indlysende, at det vil være endnu mere i vores interesse, fordi vi grænser op til nogle af disse lande. Derfor mener vi, at den retning, der tages, er den rigtige retning.

Jeg vil dog gerne fremhæve Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Regeringen i Skopje dyrker en ekstrem nationalisme overfor en af EU's medlemsstater, nemlig Grækenland, og udsender kort, som viser en del af Grækenland, Makedonien, sammen med Thessaloniki og talrige andre byer som besatte, hvorved den opdyrker tanker om, at disse områder, der angiveligt er besat af Grækenland, bør befries.

Jeg ønsker ikke at fokusere på spørgsmålet om navnet, som De måske ikke er interesserede i, selv om grækerne er meget følsomme over for kidnappingen af et navn. Man vil dog helt sikkert kunne forstå, at vi ikke kan vende tilbage til nationalisme, fremme af nationalisme, i disse lande på bekostning af andre af EU's medlemsstater.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Fru formand! At visumkravene for Serbien, Makedonien og Montenegro nu vil blive fjernet, viser, at reformindsatsen i disse lande helt klart bærer frugt. Ti år efter konfliktens afslutning er gravene dog fortsat dybe, og fjendtligheden simrer lige under overfladen. Dette hænger helt klart sammen med, at Albanien, Kosovo og Bosnien, der ikke er medtaget i denne omgang, føler sig forfordelt. Befolkningen dér foretrækker tydeligvis at dyrke gamle stridigheder i stedet for at spørge sig selv, hvad nabolandene har gjort bedre, og hvordan fremskridt kan opnås, så de kan få visumfritagelse. Under alle omstændigheder bør Serbien inden længe opnå status som kandidatland, da det bevæger sig i retning af tiltrædelse på mange områder.

Sårene er dog langt fra helede, og alle foranstaltninger, som EU træffer, evalueres på denne baggrund. Derfor må vi dels kommunikere begrundelserne for vores beslutninger bedre, dels gøre det klart over for Albanien, Kosovo og Bosnien, at de stadig skal gøre en enorm indsats for ligeledes at bevæge sig i retning af tiltrædelse. Under alle omstændigheder er fred på Balkan, på tærsklen til EU, blevet langt mere vigtig end Tyrkiets tiltræden, som der er blevet slået så meget til lyd for fra mange sider.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Fru formand! I dag siger vi i PPE-DE til befolkningerne i Bosnien, Albanien og Serbien: I er ikke blevet glemt, vi har ikke opgivet jer. Vi forstår jeres frustration, særlig til befolkningen i Sarajevo. Samtidig siger vi til befolkningerne i EU, at vi ikke vil bøje standarderne. Reglerne skal være de samme for alle. Jeres sikkerhed er vigtig for os.

Vi siger især til myndighederne i Bosnien-Hercegovina, at de skal påtage sig deres ansvar, de skal bringe orden i deres hus, de skal gøre deres hjemmearbejde. Vi sætter pris på de fremskridt, der er gjort på det seneste. Vi vil bede Kommissionen om fortsat at støtte dem, men hvis jeg har lært noget af mine seks år med krig og fred på Balkan, og tro mig, det er et emne, der ligger mig stærkt på sinde, så hører viktimisering, given andre skylden og gøren til syndebuk fortiden til.

Dette er et spørgsmål om europæisk integration. Vi må se på dette ud fra et europæisk synspunkt, og som Cecilia Malmström sagde, er den bedste måde at begynde den U-vending, der er nødvendig for at gå fra afhængighed og viktimisering, at de tager landet i deres hænder og påbegynder de visumreformer, der er så stort behov for, og som under alle omstændigheder er nødvendige.

Jeg håber, vi kan blive enige om et klart budskab til myndighederne i regionen om, at vi vil støtte dem, men vi vil ikke gå på kompromis med vores borgeres sikkerhed – at de skal påtage sig deres ansvar.

Jeg mener, vi bør støtte Kommissionens forslag, og til dem, der mener, at dette kan virke destabiliserende, vil jeg gerne sige, at stabilitet vil komme med europæisk integration. Det er meget uheldigt, at der udstedes pas i Zagreb og i Beograd, og vi bør helt klart forsøge at nedbringe dette mest muligt, men vi kan ikke opstille andre regler for det bosniske folk. Det er ikke i deres interesse.

Det, vi kan gøre, er at gøre vores del her i Parlamentet for at fremme processen og træffe en beslutning, fastlægge vores politik sådan, at Rådet kan træffe beslutning i år.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Fru formand! Som bekendt er jeg ordfører for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender i forbindelse med visumliberalisering for landene på det vestlige Balkan.

I juli sendte Europa-Kommissionen os et forslag, hvori den anbefalede ophævelse af visumkravene for borgere i Serbien, Makedonien og Montenegro. Makedonien har allerede opfyldt alle sine forpligtelser, mens Montenegro og Serbien skal opfylde de resterende betingelser snarest muligt.

Selv om jeg ser meget positivt på Kommissionens forslag og er klar over, hvor krævende dette arbejde er, er jeg skuffet over, at de resterende lande er fuldstændig udeladt fra dette dokument, uden at der overhovedet er fastsat nogen tidsplan af nogen art for dem.

Bosnien-Hercegovina og Albanien følger en klar køreplan for ophævelse af visumkravene og er klar over alle de betingelser, der skal opfyldes, før det kan ske. Især Bosnien-Hercegovina har gjort store fremskridt i denne henseende hen over sommeren, hvis man skal dømme efter rapporterne fra uafhængige organisationer.

Beslutningen om at udelade Bosnien-Hercegovina og Albanien fra listen er hovedsageligt af teknisk karakter. Vi er alle klar over, at selv de bedste tekniske beslutninger kan have store politiske konsekvenser. Faktum er, at det er bosnierne, der er blevet udelukket fra visumliberaliseringsprocessen.

Vi må alle påtage os en del af det politiske ansvar for gennemførelse af denne proces, som vil være en forudsætning for fred og stabilitet på det vestlige Balkan. Vi må også overveje hurtigt at indlede en visumdialog med Kosovo, da det vil bidrage til at fremme strukturelle reformer.

Vi må ikke bringe os selv i en situation, hvor vi bremser ophævelsen af visumkravene for alle lande på det vestlige Balkan, som har et klart europæisk perspektiv. Visumliberalisering på det vestlige Balkan er ikke et puslespil, som man kan more sig med at lægge. Vi har at gøre med mennesker her, med deres livskvalitet og mobilitet, og med fremme af det tættest mulige samarbejde, ikke mindst økonomisk samarbejde.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske Makedonien og håber, at Montenegro og Serbien også når til den samme stadium. Det ville være godt for alle tre lande og for det vestlige Balkan som helhed.

Det er dog uheldigt, at Bosnien er blevet udelukket fra denne pakke. Bestræbelserne med hensyn til Bosnien har været utilstrækkelige og ikke vellykkede nok, og hermed mener jeg både vores og deres bestræbelser. Den vigtigste hindring for fremskridt i Bosnien er indstillingen, følelsen af magtesløshed, som lammer befolkningen og institutionerne der. Bosnierne er den eneste befolkningsgruppe i Bosnien, som ikke har fået lov til at rejse frit i Europa. De kan ikke vende sig mod et andet land, og derfor lever de i en ghetto. De er de eneste, som ikke kan drømme om dobbelt statsborgerskab. Det er ydmygende. De føler sig oversete, nedgjorte og straffet af EU.

Vi må yde politisk bistand til Bosnien-Hercegovina, så landet kan hjælpe sig selv og sine borgere. EU har et medansvar for situationen i Bosnien og for stabiliteten i regionen. Det ansvar ligger hos Rådet, Kommissionen og Parlamentet.

Bosnien er tæt på at få ophævet visumkravene. Det eneste problem, der stadig findes, er i folks hoveder – i deres hoveder og i vores hoveder. Der rejser sig en mur mellem dem og os, en mur højere end Berlinmuren. Lad os bryde denne mur ned og lad os hjælpe Bosnien til at få ophævet visumkravene, nu, snarest muligt i samme pakke som de øvrige tre lande i denne region.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Fru formand, fru Malmström, hr. kommissær! Vi, De Grønne, hilser naturligvis visumliberaliseringen for Montenegro, Makedonien og Serbien velkommen. Det er noget, jeg har argumenteret meget stærkt for i de senere år, da jeg stadig var medlem af den østrigske nationalforsamling. Det er et vigtigt skridt i retning af at opfylde drømmen om et forenet og fredeligt Europa.

Den vej, som man er slået ind på, har dog en række faldgruber. Den vil først og fremmest resultere i, at de muslimske borgere i Bosnien føler sig forskelsbehandlet. Dette var allerede tilfældet, da man blot meddelte, at der ville ske en liberalisering for de øvrige lande. Argumentet er, at der findes tekniske betingelser, som Bosnien-Hercegovina endnu ikke har opfyldt, men man ser tilsyneladende bort fra den omstændighed, at der stadig findes problemer i andre lande, hvor der nu gennemføres liberalisering. Bosnien har allerede udstedt 40 000 biometriske pas og har allerede vedtaget en forordning om fordrevne personer, hvilket andre lande endnu ikke har gjort, og det har oprettet et antikorrptionskontor, hvilket Serbien f.eks. endnu ikke har gjort.

Jeg får det indtryk, at der også sker en politisk forskelsbehandling her, og jeg mener, at det er meget farligt for freden i regionen og for et multietnisk Bosnien-Hercegovina. Så for endnu en gang at gøre opmærksom på faren. Der er en fare for, at etniske skillelinjer også her vil blive formaliseret. Jeg opfordrer derfor til, at der indgås en fælles pakke med Bosnien og Albanien, og at der indledes visumforhandlinger med Kosovo.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! I dag er nogle områder af Balkan stadig ustabile, og de er kommunikationsruter for ulovlig handel, der kontrolleres af organiserede kriminelle netværk. Særlig alvorlig er handelen med mennesker, som ofte indebærer udnyttelse i form af illegalt arbejde eller prostitution.

Visumliberaliseringen må derfor ledsages af en stram anvendelse af sikkerhedsbestemmelserne, hvoraf biometriske pas er en. Så vidt vi ved, har Albanien og Bosnien-Hercegovina endnu ikke gennemført disse tekniske foranstaltninger fuldt ud. Det er derfor afgørende, at vi ikke liberaliserer visa for disse to lande, før deres regeringer samarbejder fuldt ud, og de tekniske foranstaltninger, der sikrer identiteten af alle de involverede parter, er blevet gennemført. En manglende opfyldelse af kravene er efter min mening ikke et udtryk for forskelsbehandling.

George Becali (NI). – (RO) Fru formand! Jeg er glad for, at vi her i dag drøfter visumophævelsen for nogle lande på Balkan, og grunden hertil er, at mine bedsteforældre var født i Makedonien, min far i Albanien, min bedstemor i Grækenland og min mor i Bulgarien, mens jeg er født i Rumænien. Jeg er her gudskelov i dag, så jeg kan spørge Olli Rehn, om det er muligt at ophæve visumkravene for Albanien inden midten af 2010 som lovet. Det er et spørgsmål, som jeg gerne vil have besvaret, da det berører mine følelser, mine relationer, min familie og mine rødder, som findes over næsten hele Balkan. Om Gud vil.

Doris Pack (PPE). – (DE) Fru formand, fru Malmström, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vi glædede os alle over den foreslåede visumliberalisering. Vi har allerede længe kæmpet for dette i Parlamentet, og nu er det begyndt. Det er ikke nok for os. Jeg mener, at man valgte den forkerte formulering i juni. I dag er der – som vi har hørt – stadig problemer i Serbien og Montenegro. Så hvorfor medtog vi ikke Albanien og Bosnien i denne formulering og accepterede, at der også her var problemer, der skulle overvindes? Det ville ikke have gjort megen skade.

Det er naturligvis et faktum, at politikerne i Bosnien-Hercegovina kun har ringe interesse i at forbedre det, der ud fra ethvert synspunkt er en ubekvem situation for deres landsmænd. Hvorfor skulle de det? De har et arbejde, de kan rejse, de spilder deres tid på nytteløse nationale konflikter i stedet for f.eks. at arbejde for et godt skolesystem, for en god infrastruktur, for et godt sundhedssystem, og de har heller ikke sikret, at standarderne for visumliberalisering er på plads. Visumliberalisering ville langt om længe blive et frisk pust til denne nationalistiske beklumrethed i Bosnien-Hercegovina og ville endelig give den unge generation håb.

Siden meddelelsen af Kommissionens evaluering er der imidlertid blevet truffet foranstaltninger i Bosnien-Hercegovina til at bekæmpe korruption, og en række vigtige love er blevet sat i værk, så de tekniske forudsætninger kan opfyldes i efteråret. Det er dog ikke blot et spørgsmål om tekniske forudsætninger, det er også et spørgsmål om det politiske aspekt. Der er spørgsmålet om biometriske pas. Jeg ved, at der endnu ikke er udstedt mange, og jeg opfordrer inderligt Kommissionen og nogle af medlemsstaterne til at hjælpe med udstedelsen af disse biometriske pas. Faglig bistand betyder meget.

Rådet, Kommissionen og de lokale politikere må virkelig gøre en indsats for at forhindre, at den etniske splittelse i dette land bliver stadig større. Et afslag på at liberalisere visa for Bosnien-Hercegovina vil indeslutte muslimerne i en ghetto, da kroater og serbere har andre muligheder for at rejse ud af landet. Det bosniske pas – normalt er et pas et umiskendeligt bevis for en nation – vil være værdiløst i indehavernes øjne, hvis det ikke åbner døren til EU.

Jeg vil bede Kommissionen og Rådet hjælpe disse lande. Albanien vil klare sig. De har en ny regering. De vil klare sig, men Kosovo vil kun klare sig, hvis alle hjælper. Kommissionen og Rådet har vores støtte. De behøver ikke vende det blinde øje til, men der bør fastsættes politiske standarder, ikke blot politistandarder.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Fru formand! Liberaliseringen af visumpolitikker på det vestlige Balkan er både et politisk følsomt spørgsmål og et yderst følsomt spørgsmål i menneskelig henseende for indbyggerne i disse lande og i denne region. Lige nu taler vi om Montenegro, Makedonien og Serbien, hvilket er meget vigtigt i en historisk sammenhæng, men vi bør ikke indføre en ordning i to tempi på det vestlige Balkan på lang sigt, og vi må inddrage især Bosnien-Hercegovina i processen så hurtigt som muligt, og naturligvis også Albanien.

Det vestlige Balkan har tætte geografiske, kulturelle og historiske bånd til EU og til vores medlemsstater, og til trods for de yderst turbulente begivenheder, der er indtruffet der i nyere tid, må man sige, at både reformerne og vores forventninger gradvist indfries, og at de politiske ledere i disse lande virkelig udfolder store bestræbelser på at leve op til vores forventninger.

I min tale vil jeg derfor gerne anmode ikke blot Rådet og Kommissionen, men også alle her i Europa-Parlamentet om at støtte lederne i de forskellige lande i deres bestræbelser og om at yde dem bistand i forbindelse med de spørgsmål, der endnu ikke har fundet en løsning. Vi må heller ikke glemme, at landene på det vestlige Balkan har stor geopolitisk betydning for os af mange årsager.

Da Serbien og Montenegro nu står over for store interne udfordringer, som vi alle håber, de vil kunne tage op, vil jeg gerne endnu en gang understrege, at det ville være yderst hensigtsmæssigt snarest muligt at fastsætte en dato for de lande, der er udelukket fra processen, og dermed mener jeg Bosnien-Hercegovina og Albanien.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Fru formand! Disse foranstaltninger tillader visumfri adgang til de EU-medlemsstater, der indgår i Schengengruppen, fra Serbien, Montenegro og Makedonien fra januar 2010. Kommissionen overvejer at give Albanien og Bosnien-Hercegovina visumfri adgang muligvis midt i 2010. Så inden for 12 måneder kan vi opleve, at yderligere 20,7 mio. mennesker får fri adgang til EU.

Strengt taget burde dette ikke berøre Det Forenede Kongerige, der ikke er medlem af Schengengruppen, men i realiteten vil det. Adgang til EU for flere millioner mennesker fra nogle af de fattigste og mest korrupte lande i Europa vil gøre det muligt for dem at overvinde den første hindring for at opnå illegal adgang til Storbritannien. Disse lande vil under alle omstændigheder med tiden blive fuldgældende medlemmer af EU med fuld lovlig adgang til EU. Disse foranstaltninger er endnu en underminering af Storbritanniens mulighed for at kontrollere sine egne grænser og endnu en grund til, at Storbritannien bør forlade EU.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Fru formand! Vi er alle helt klar over fordelene og ulemperne ved fri bevægelighed, men lad os se på det ud fra et andet synspunkt. Opfylder de tre pågældende lande virkelig de grundlæggende kriterier for, at de kan indrømmes privilegier som en del af ophævelsen af visumkravene?

Det bulgarske mindretal i Serbien er blevet fuldstændig overset og diskrimineret i næsten et århundrede, mens Makedonien, lige siden landets grundlæggelse konstant og konsekvent har ført en antibulgarsk politik.

Den seneste handling begået af Makedonien i denne henseende var at arrestere den bulgarske statsborger Spaska Mitrova og idømme hende en usædvanlig hård straf. Mitrova er medlem af den bulgarske sammenslutning "Ratko". Denne sammenslutning blev forbudt i Makedonien, hvilket resulterede i, at Makedonien blev idømt en bøde for overtrædelse af menneskerettighederne.

Den bulgarske offentlighed finder det uacceptabelt, at der gøres indrømmelser til lande, som tilsidesætter bulgarske statsborgeres rettigheder, dvs. borgere i EU.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Fru formand! Jeg mener, det er vigtigt, at tidspunktet er kommet, hvor vi endelig kan tale ordentligt om spørgsmålet om visumfri rejse i forbindelse med landene på det vestlige Balkan. Det er glædeligt, at disse lande, der har opfyldt de forpligtelser, de har indgået til dato, også kan bidrage til at gøre grænseoverskridelse så problemfri som muligt.

Som ungarsk medlem af Europa-Parlamentet kan jeg kun støtte disse bestræbelser, for de vil gøre det muligt for ungare, der bor i f.eks. Vojvodina i Serbien, at etablere en mere direkte forbindelse med moderlandet. Borgere på begge sider af disse grænser, som taler det samme sprog og har tætte familiemæssige og kulturelle bånd, vil ikke kunne finde ord til at udtrykke, hvor vigtigt det er, at de bliver i stand til at krydse grænserne uden hindringer eller visa. På dette punkt er der også blevet truffet visse fremadrettede beslutninger, selv om de ikke har tæt forbindelse til visumfri rejse, f.eks. den lov om de nationale minoritetsråds funktion, der for nylig blev vedtaget i Serbien. De er et stort fremskridt med hensyn til institutionel beskyttelse af mindretallets rettigheder.

Fremme af visumfri rejse kan ikke blot betragtes som et teknisk spørgsmål. Det er et meget klart politisk spørgsmål. Der ydes et vigtigt bidrag til disse landes politiske stabilitet, når borgerne kender de rettigheder, de indrømmes med et pas fra deres eget land, og det omfang, i hvilket dette anerkendes af EU. Det ville være uacceptabelt, hvis den negative differentiering mellem landene i regionen fortsætter på lang sigt.

Derfor appellerer jeg til det nøgleansvar, som Kommissionen og Rådet har i disse spørgsmål. EU har det politiske ansvar for at tilbyde landene på det vestlige Balkan udsigten til at kunne tiltræde EU. Det bør hjælpe

disse lande til at komme på niveau og fremme opbygningen og styrkelsen af deres demokratiske institutioner, hvilket også omfatter mindretalsrettigheder.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Fru formand! Jeg vil gerne byde Cecilia Malmström og kommissær Barrot velkommen. Jeg glæder mig også meget over det forslag, der er fremsat. Som tidligere ungarsk udenrigsminister har jeg arbejdet meget hårdt sammen med andre for at bringe landene på det vestlige Balkan tættere på EU og få dem til at tage det næste skridt på vejen til tiltrædelse. Vi ved også, at visumfri rejse ud fra dette perspektiv måske er det, folk bedst forstår og føler for. Det baner nu vejen for, at de kan nyde godt af fri bevægelighed og knytte tættere menneskelige bånd. Måske vil det også bidrage til det, jeg tror, vi alle finder vigtigt, nemlig opretholdelse af disse landes motivation under den meget vanskelige proces, som tiltrædelsen indebærer.

Vi ved, at der må tages nogle meget seriøse skridt. Meget ofte må visse traditioner, som vi ved, det ikke er let at opgive, opgives. Det er meget vigtigt, at de tre lande nu indrømmes visumfri rejser. Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på et synspunkt, der er kommet til udtryk mange gange her i dag, nemlig at ligevægten i landene på det vestlige Balkan er meget følsom. Der var allerede etniske spændinger før krigen, men de er der fortsat efter krigen. Vi må derfor vurdere alle former for foranstaltninger ud fra, om de vil øge eller mindske disse spændinger.

I Bosniens tilfælde er denne beslutning, som det er blevet nævnt adskillige gange i dag, ikke blot fordelagtig og vigtig, fordi Bosnien nu er blevet udeladt, men også fordi et stort antal bosniske statsborgere, som har et kroatisk eller serbisk pas vil kunne nyde godt af visumfrie rejser, mens resten ikke kan. Den samme situation gør sig gældende for statsborgere i Kosovo, så alle, der kan få deres pas i Serbien, vil kunne nyde godt af visumfrie rejser.

Jeg mener, det er vigtigt, at vi endnu en gang understreger, at der må træffes en politisk og ikke blot en teknisk beslutning. Derfor er det vores ansvar at hjælpe disse lande til at opnå visumfrie rejser snarest muligt og inden for en meget specifik tidshorizont.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Fru formand, fru formand for Rådet, hr. kommissær! Efter at have siddet i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender deler jeg hr. Webers sikkerhedsbetyrninger. Dette emne har en stor udenrigspolitisk dimension.

Jeg tilhører en generation, der voksede op med hundredtusindvis af såkaldte jugoslaviske fremmedarbejdere. Under det kommunistiske diktatur kunne folk i det sydøstlige Europa, der boede ved Jugoslaviens grænser rejse frit til trods for det kommunistiske diktatur. I dag taler vi om europæisering, vi sender tropper og embedsmænd, vi bruger mange penge, og samtidig holder vi de unge mennesker i disse lande fængslet. Det er grunden til, at der er behov for en hurtig liberalisering af visumordningen.

Også jeg har dog en række kritikpunkter, som jeg gerne vil redegøre for. For det første glæder jeg mig over, at Makedonien er med. Makedonien har været eksemplarisk med hensyn til opfyldelse af kriterierne, men vi bør ikke nævne dette for Makedonien som kompensation for landets berettigede ønske om, at der endelig fastsættes en dato for tiltrædelsesforhandlingerne.

For det andet Kosovo. Det er blevet sagt, at landet skal overholde spillereglerne, men spillere kan kun overholde spillereglerne, hvis de får lov til at komme på banen. Kosovo har ikke fået lov til at komme på banen. Vi greb ind militært for at befri indbyggerne i Kosovo fra undertrykkelse. Nu oplever det land, der tidligere var undertrykkeren, visumfritagelse – og jeg hilser dette velkomment, for der er ikke nogen kollektiv skyld – og Kosovo har ikke udsigter til at få det. Selv om der er mangler der, er det os, som må slå os selv oveni hovedet, for vi administrerer praktisk taget dette land. Med andre ord må vi give Kosovo alle muligheder, for hvis Serbien får visumfritagelse på lang sigt, og Kosovo er helt udelukket, vil det føre til uacceptable forvridninger.

For det tredje Bosnien-Hercegovina. Jeg – og adskillige medlemmer – underskrev protesten mod udelukkelsen af Bosnien-Hercegovina. Dette land bestående af tre nationer – som blev dårligt udformet under Daytonaftalen, som har stort behov for revision – med en international administration, som ligeledes har gjort sig skyldig i ineffektivitet, må i sidste ende gives mulighed for at tage vejen mod Europa uden at gå i opløsning. En opløsning af Kosovo eller Bosnien ville bringe sikkerheden endnu mere i fare end tekniske detaljer.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Fru formand! Vi må erkende, at visumfritagelsen for Serbien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Montenegro er et vigtigt skridt i retning af europæisk integration af det vestlige Balkan.

Den bør dog gælde alle landene på det vestlige Balkan, så man undgår at skabe nye skillelinjer i området. Ingen kan naturligvis med rette hævde, at Europa-Kommissionen er forudindtaget over for de muslimske

borgere i Bosnien-Hercegovina. På den anden side må vi ikke glemme den underlige status, som Kosovo har, da dets uafhængighed ikke er anerkendt af alle EU's medlemsstater.

Vi ønsker, at indbyggerne i Kosovo skal være omfattet af visumfritagelsen. Uanset hvilken løsning der findes, må det dog ikke skade den endelige afgørelse om dets status. Kommissionen har handlet korrekt ved ikke at lukke døren for Bosnien-Hercegovina og Albanien. Den må dog gå hurtigt frem, så ingen nye splittelser truer stabiliteten i området. Landene skal naturligvis for deres del gennemføre de nødvendige reformer, som, lad os ikke glemme det, berører spørgsmålet om sikkerhed og bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

Parlamentet har i årevis understreget, at lettere kontakt med den omgivende verden og større mulighed for at rejse vil styrke freden, udvekslingerne på alle planer og i sidste ende stabiliteten. Visumspørgsmålet er ikke blot et teknisk spørgsmål. Det er et dybt politisk spørgsmål, der berører områdets europæiske fremtid, og alle nationerne i området har ret til den fremtid.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Fru formand! Jeg mener ikke, at der på dette tidspunkt i forhandlingerne længere hersker nogen tvivl om liberaliseringens betydning for borgerne på Balkan. Muligheden for at kunne rejse frit er sammen med uddannelse måske det vigtigste redskab, vi kan tilbyde de nye generationer, af hvem vi forventer så stort et engagement i demokratiseringsprocessen i hele regionen.

Derfor hilser jeg forslaget om visumfritagelse for Serbien, Makedonien og Montenegro velkommen. Fremskridt i et enkelt lands rejse på vej mod EU er fremskridt for hele Balkan. Nogle af disse lande har måttet vente længe, nogle måske længere end nødvendigt. Vi i Europa-Parlamentet og de to lande, der endnu ikke er omfattet af visumliberaliseringen, bør tage ved lære heraf.

Selv om dette er et meget følsomt politisk spørgsmål, vil jeg gerne påpege, at reglerne om visumliberalisering er klare og universelle. Betingelserne skal opfyldes. Lad os imidlertid ikke gøre dette til et mere politisk spørgsmål end nødvendigt. Lad os se på, hvad der står tilbage at gøre, og hvordan vi så hurtigt som muligt kan sikre, at Bosnien-Hercegovina og Albanien snart også kan slutte sig til gruppen af visumfrie lande.

Bosnien-Hercegovina har gjort store fremskridt for nylig og vil snart have opfyldt de fleste af de resterende krav i køreplanen. Jeg opfordrer derfor aktørerne i Bosnien-Hercegovina til så hurtigt som muligt at vedtage antikorrupsionsloven og fastsætte regler for udveksling af information mellem de forskellige grene af politiet. Jeg opfordrer dem indtrængende til at forsøge at sikre, at dette arbejde er afsluttet i september, før rapporten sendes tilbage til Kommissionen. Til gengæld forventer jeg, at Kommissionen i sin nye analyse bedømmer de fremskridt, der rent faktisk er gjort, og til, når EU's krav er blevet opfyldt, at foreslå Rådet at godkende visumliberaliseringen for Bosnien-Hercegovina. Jeg håber, at denne kan træde i kraft i juli 2010.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Fru formand, hr. kommissær! Visumfritagelsen for nogle lande på det vestlige Balkan markerer en indledende bekræftelse af EU's forpligtelse til at fortsætte den europæiske integrationsproces. Jeg mener dog, at Kommissionens forslag desværre er ufuldstændigt. Borgere fra Albanien og Bosnien-Hercegovina vil ikke nyde godt af den samme behandling, hvilket vil skabe forskelle mellem borgerne på Balkan.

Jeg vil gerne minde om, at der allerede er en splittelse mellem den tidligere generation, der drog fordel af åbningen af Den Tidligere Jugoslaviske Republik mod Europa, og den nuværende generation, som ikke er blevet behandlet på samme måde af EU. Dette forslag vil dog resultere i, at borgerne i de lande i det tidligere Jugoslavien, der ikke er omfattet af visumfritagelsen, vil forsøge at opnå et nyt pas i et land i det tidligere Jugoslavien, som EU accepterer uden visum. Vi er allerede stødt på denne løsning i forbindelse med moldoviske eller georgiske pas i forhold til russiske pas.

Jeg mener, at den logiske løsning er at gøre den samme ordning gældende for alle Balkanlandene, og samtidig opfordrer jeg Kommissionen til at se på muligheden for at inddrage Moldova i gruppen af lande i det sydøstlige Europa.

Victor Boştinaru (S&D). – (RO) Fru formand! Som medlem af Europa-Parlamentet og socialdemokrat glæder jeg mig over meddelelsen fra Rådet og Kommissionen om visumordningen for de tre lande på det vestlige Balkan. Det er et første afgørende skridt i retning af deres integration i EU, et første mål for de fremtidige EU-borgere på det vestlige Balkan. Jeg er dog også klar over, at det, at der ikke findes nogen klare udsigter i form af en køreplan for Bosnien-Hercegovina, Albanien og Kosovo, bør give anledning til den største bekymring hos os. Jeg taler ikke blot om skuffelsen i den brede befolkning, men især om risikoen for den politiske stabilitet i de tre lande. Jeg forventer først og fremmest, at Europa-Parlamentet og den nydannede

Europa-Kommission fastsætter en forudsigelig tidsplan for integrering af det vestlige Balkan i EU. Det er den eneste måde, hvorpå vi kan opfylde det mandat, vi blev valgt til at opfylde, nemlig at forene Europa.

Norica Niculai (ALDE). – (RO) Fru formand! Et minut er mere end nok til, at jeg kan hilse en beslutning, der er historisk for både Balkan og Europa, velkommen. Jeg mener, at fri bevægelighed er vejen til demokrati og viden. Man har givet disse tre lande en mulighed. Samtidig mener jeg dog, at Europa også er et Europa med regler, som vi alle, i vores egenskab af europæiske borgere, skal overholde. Man har fremsat dette forslag, fordi man har vurderet, at de regler og betingelser, vi har fastsat, er blevet opfyldt.

Jeg tror, at man vil fremsætte et forslag om at udvide dette til at omfatte Albanien og Bosnien-Hercegovina, når disse europæiske regler er opfyldt. I beslutningen vil man helt klart medtage en anbefaling om, at denne proces fremskyndes. Jeg er en af dem, der mener, at dette ikke er et spørgsmål om forskelsbehandling. Faktisk er det lige det modsatte. Jeg mener, at denne proces vil bidrage til at tilskynde de øvrige to lande til at opnå bedre resultater og opfylde betingelserne, for siden vedtagelsen af denne beslutning har de øvrige tre lande bevist, at de ønskede, at deres befolkninger skulle have en anden status, de var villige til at gøre det, der var nødvendigt.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Fru formand, hr. kommissær, fru minister, mine damer og herrer! Jeg må sige, at jeg går ind for liberalisering og europæisk integration frem til og inklusive færdiggørelsen af denne mosaik, som det vestlige Balkan udgør, for, som en eller anden sagde tidligere, er det nødvendigt, at Balkan er stabilt. Denne integration er derfor afgørende og må ske så hurtigt som muligt.

Med hensyn til emnet immigration – som vi talte om i går, og som repræsenterede sikkerhed og menneskerettigheder – må vi være meget forsigtige, for jeg tror, at der skal gennemføres en grundig kontrol, kontrollen skal ikke lettes. Tidsplanerne bør svare til disse kontroller, som om muligt bør fremskyndes. Dernæst bemærker jeg, at der er en kløft på dette område, som der er blevet sagt meget lidt om, og den kløft er Kosovo. De vil forstå mig fuldstændig, når jeg siger, at denne kløft gør det meget let for folk fra de andre lande at rejse mellem Kosovo og Makedonien. Jeg ved, at der er ved at blive udarbejdet en rapport, som vil fortælle os noget i de kommende dage, men giv os venligst lidt flere oplysninger om Kosovo i aften.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Fru formand! Ministeren udtrykte det så godt. Visumliberalisering er nødvendig for at styrke forbindelsen til EU, forhindre voksende nationalisme og undgå isolation. Hvordan er det så muligt, at forslagene truer med at isolere de bosniske muslimer? Stor ulighed opstår inden for et enkelt land, når serbiske og kroatisk bosniere får et pas. Muslimerne har dog desværre ikke noget naboland, der vil give dem et pas. Hvem vil tale de bosniske muslimers sag? Vil Kommissionen? Vil Rådet? Kan ministeren fortælle mig helt sikkert, om Kommissionen eller Rådet fører forhandlinger med Kroatien og Serbien om at udvise mådehold med udstedelsen af pas, da det burde stå klart, at deres handlinger vil medføre stor uro.

Nadezhda Nikolova Mikhaylova (PPE). – (BG) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske hr. Barrot med Europa-Kommissionens holdning til liberalisering af visumordningen for det vestlige Balkan. Jeg var udenrigsminister, da visumkravene for Bulgarien blev ophævet, og jeg ved, hvor stor en følelsesmæssig betydning visumfritagelsen og afslutningen på ydmygelsen havde for vores borgere. Samtidig kan jeg dog som medlem af Europa-Parlamentet kun være enig med fru Pack og fru Bildt i, at en ægte europæisk solidaritet indebærer, at EU yder logistisk støtte til opfyldelse af kriterierne frem for at afvige fra dem, da dette har en demoraliserende virkning på samfundene og fritager regeringerne fra ansvar.

Ændringen skal være en belønning for de udfoldede bestræbelser og ikke en dobbelt standard. Samfundene på det vestlige Balkan må vænne sig til at kræve, at deres regeringer gør deres arbejde. De skal vide, at visumordningen forsinkes, ikke på grund af europæisk kritik af uvæsentlige detaljer, men fordi de ikke har gjort deres del. Solidaritet bør gives til gengæld for, at man påtager sig ansvar. Når der er tale om en principiel holdning, spiller en persons religion og etnicitet ikke nogen rolle.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Jeg støtter Europa-Kommissionens beslutning, der er et konkret udtryk for det engagement, den i årevis har udvist i forbindelse med visumfritagelse for borgerne på det vestlige Balkan. Jeg mener dog, at borgerne i Republikken Moldova snarest muligt bør nyde godt af de samme rettigheder med hensyn til fri bevægelighed i EU. EU må fortsat udvikle sin åben dør-politik over for disse lande, og visumfritagelsen er et vigtigt skridt på vejen til europæisk integration for disse befolkninger.

Som supplement til denne beslutning, der vil føre til udviklingen af grænseoverskridende forretningsmuligheder og give befolkningen fri bevægelighed, bør de europæiske institutioner overveje at tilrettelægge kulturelle programmer og uddannelsesprogrammer, der formidler europæiske værdier i disse

lande. På denne baggrund må en forbedring af grænsesikkerheden og bekæmpelse af international kriminalitet fortsat være en prioritet.

Endelig vil jeg gerne bekræfte, at Rumænien ikke har anerkendt Kosovos uafhængighed.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Fru formand! Jeg vil også gerne give udtryk for min tilfredshed med fremskridtene i visumliberaliseringsprocessen i de seneste 18 måneder. Dette er et vigtigt resultat, og jeg vil opfordre indtrængende til, at man hurtigt tager skridt til at fortsætte ad samme vej.

I de seneste få dage har vi modtaget rapporter fra Sarajevo om, at processen hen imod opfyldelse af kravene i køreplanen tager fart til trods for alle vanskelighederne. Dette gælder også så følsomme områder som politikoordinering mellem Banja Luka og Sarajevo.

Jeg opfordrer Kommissionen og Rådet til at overvåge disse fremskridt løbende og til at reagere på det. EU må kunne gøre sin indflydelse gældende over for alle politiske kræfter i Bosnien-Hercegovina, der forsøger at sabotere denne proces. Borgerne i Bosnien-Hercegovina må ikke få lov til at lide på grund af deres politikeres uansvarlighed, og vi har en forpligtelse til at hjælpe dem i denne henseende. Jeg opfordrer Kommissionen til snarest muligt at inddrage Bosnien-Hercegovina i det visumfrie område.

Alojz Peterle, ordfører. – (SL) Fru formand! En selektiv strategi for visumfritagelse vil ikke styrke de europæiske perspektiver for nogen af landene på det vestlige Balkan, hvis samfund er splittede, for selektivitet medfører nye splittelser. Jeg hilser ethvert skridt, der bekæmper selektivitet, velkommen, og jeg er fuldt og fast overbevist om, at fjernelse af visumkravene for alle disse lande helt sikkert vil forbedre EU's image blandt befolkningerne i disse lande, som har brug for en åbning mod verden efter års konflikt.

Jeg vil også gerne påpege, at der bor tusindvis af unge mennesker i disse lande, som aldrig har haft mulighed for at rejse. Deres eneste kilde til viden om Europa og verden er fjernsynet. Vi har en forpligtelse til også at styrke deres europæiske perspektiver. Jeg er helt klar over de sikkerhedsmæssige overvejelser, men dem, der forlader deres lande i onde intentioner, vil finde en mulighed for under alle omstændigheder at komme ind i EU. Vi holder imidlertid hundredtusindvis af dem, der har gode intentioner, tilbage.

Jeg vil derfor på det kraftigste opfordre Rådet og Kommissionen til snarest muligt at tage deres holdninger op til fornyet overvejelse, til at følge op på fremskridtene i disse lande og til at ophæve visumkravene for de lande, der ikke indgik i den første gruppe.

Jeg opfordrer naturligvis regeringerne i disse lande på det vestlige Balkan til snarest muligt at leve op til deres forpligtelser af hensyn til deres befolkninger og af hensyn til deres udsigter til at tiltræde EU.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (EN) Fru formand! Liberaliseringen af visumordningen for landene på det vestlige Balkan er vigtig, da denne foranstaltning er den, der har størst betydning for almindelige borgere i regionen, og det vil helt klart vise fordelene ved EU's tilnærmelsesproces. Jeg har tiltro til, at den betingede medtagelse af Albanien og Bosnien-Hercegovina på hvidlisten vil vise sig at være et stærkt incitament til at leve op til resten af standarderne i køreplanen. I vores tilfælde blev der tilbage i 2001 sendt sådan et stærkt signal, og på nogle måneder var vi i stand til at opfylde alle de resterende betingelser.

Det er afgørende, at Albanien og Bosnien-Hercegovina medtages på Schengens hvidliste snarest muligt, og Kommissionen bør stille al den nødvendige faglige bistand til rådighed for myndighederne i disse to lande, så de inden længe kan opfylde de nødvendige betingelser.

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Der er ingen tvivl om, at visumliberaliseringen er utrolig vigtig for befolkningen på Balkan. Ligesom parlamentsmedlemmet har også jeg mødt mange frustrerede mennesker – især unge mennesker – som ikke kan rejse rundt i Europa, som de gerne ville, de kan ikke besøge deres venner og kan ikke nyde godt af den frihed, vi alle har. Det er indlysende, at visumfritagelse vil være en god ting for disse mennesker, en god ting for deres lande, en god ting for hele regionen og en god ting for EU.

Derfor glæder jeg mig meget over, at betingelserne er til stede for at give denne mulighed til de tre nævnte lande – Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien – ved årets udgang. Det er beklageligt, at ikke alle landene på det vestlige Balkan kan være omfattet af forslaget på nuværende tidspunkt, men der skal ikke herske nogen tvivl om, at det svenske formandskab er meget ivrig efter at styrke integrationsprocessen – og i sidste ende udvidelsesprocessen – i Balkanregionen. De af parlamentsmedlemmerne, som kender mig, ved, hvor engageret jeg er i dette spørgsmål.

Hvis dette engagement skal være troværdigt og blive en realitet, må vi imidlertid insistere på, at betingelserne opfyldes. Det er vigtigt, at vi gør det, både for befolkningerne på det vestlige Balkan og for vores egne borgere. Vi må sikre, at kriterierne opfyldes. Som hr. Weber sagde, kan vi ikke gøre indrømmelser på det udenrigspolitiske område bare for at være flinke. Det gælder, uanset om der er tale om visa eller tiltrædelse.

Jeg ved, at befolkningerne i Albanien og Bosnien-Hercegovina er skuffede. Det forstår jeg. De er dog ikke blevet glemt. Vi vil gøre alt, hvad vi kan for at hjælpe dem og gøre visumliberaliseringen mulig, og det omfatter også de tekniske spørgsmål. Vi må sende et klart politisk signal om, at der er mulighed for, at de kan medtages. Det er det, vi gør i dag. Det er dog op til myndighederne og politikerne i disse lande at gøre arbejdet færdigt.

Jeg mener ikke, at tidsforskydningen mellem fjernelsen af visa for de første tre lande og for Albanien og Bosnien-Hercegovina vil forårsage ustabilitet. Tværtimod viser den, at EU holder ord, og at hvis de gør det nødvendige, så holder vi vores løfter. Vi må støtte dem, og vi må hjælpe dem. Jeg tror, at de vil kunne få en positiv rapport fra Kommissionen i 2010. Det har kommissær Barrot også sagt.

Med hensyn til Kosovo startede drøftelserne af visumordningen tilbage til dengang, Kosovo stadig var en del af Serbien, men vi arbejder på at finde en løsning. Jeg håber, Kommissionen vil vise vejen i sin rapport, så vi på længere sigt kan gennemføre visumliberalisering for befolkningen i Kosovo.

Den foreslåede visumliberalisering for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Montenegro og Serbien er et meget vigtigt første skridt. Jeg håber, Parlamentet vil hjælpe os til at tage det. Jeg håber også, at vi meget snart vil være i stand til at tage det næste skridt for resten af regionen.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Først vil jeg gerne sige, at dette er et banebrydende skridt. Det er første gang, at vi virkelig har haft en regional strategi. Jeg vil gerne tilføje, at denne metode med en køreplan er baseret på meget objektive, meget præcise kriterier, som også bidrager til at tilskynde disse fremtidige medlemsstater til at finde ud af, at vi rent faktisk har et Europa med regler, et Europa med værdier. Jeg vil gerne understrege dette. Som bekendt er Kommissionen særlig opmærksom på alt, hvad der bidrager til bekæmpelse af menneskehandel og korruption. Det er vigtigt, dette Europa med værdier. Vi må være særlig opmærksomme herpå.

Jeg ved ikke, om nogen af parlamentsmedlemmerne har forstået mig korrekt. Jeg fastslog helt klart, at vi i løbet af 2010 håber at kunne fremsætte forslag vedrørende Bosnien-Hercegovina og Albanien. Der er derfor en proces i gang, som ikke har til formål at diskriminere mod nogen. Vi ønsker ganske enkelt, at de objektive kriterier i køreplanen overholdes i stadig stigende grad.

Det er korrekt, at udstedelsen af biometriske pas i Albanien fortsat skal forbedres. Jeg rejste selv til Albanien for at præsentere det første biometriske pas i landet, og jeg kan fortælle, at jeg gjorde alt, hvad jeg kunne for, at Albanien, dets politiske ledere og de politiske ledere i Bosnien-Hercegovina skulle være helt klar over den indsats, der var nødvendig. Vi hjælper dem f.eks. med at oprette civile registre, for uanset hvor meget man forsøger at udvikle biometriske pas, er det ikke muligt, hvis der ikke findes noget civil register. Vi hjælper dem således på det tekniske område. Det fremgår klart af alt dette, at især Albanien må gennemføre de eksisterende rammer for bekæmpelse af organiseret kriminalitet og korruption. I Bosnien-Hercegovina skal der også være en god grænsekontrol og tættere samarbejde mellem politimyndighederne. Det er det, vi ønsker. Jeg mener, at vi har god grund til at tro, at disse to lande i 2010 også vil nyde godt af ophævelsen af visumkravet.

Jeg vil også helt enkelt gerne sige, at der for os ikke er tale om etnisk eller religiøs diskrimination. I Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er der i øvrigt et betydeligt muslimsk mindretal. Der er ikke tale om diskrimination mod 25 eller 30 % muslimske albanere i Makedonien. Derfor vil jeg virkelig gerne berolige parlamentsmedlemmerne og sige, at dette er en del af en proces, som vi har planlagt, og som Rådet gladelig har accepteret.

Jeg vil også gerne svare med hensyn til Kosovo. I marts 2009 resulterede et besøg af sagkyndige finansieret af Kommissionen i nogle positive resultater. Kommissionen tilskynder også medlemsstaterne til at oprette effektive konsulater i Pristina. Jeg kan bekræfte, at der inden længe vil blive fremlagt en rapport om den konkrete situation i Kosovo. Det står helt klart i alt dette, at vi ønsker at åbne dette europæiske perspektiv for alle Balkanlandene, og vi tænker her især på den unge generation. Nogle af parlamentsmedlemmerne har lagt særlig vægt på den omstændighed, at rejser og meget lettere udvekslinger med andre af EU's medlemsstater selvfølgelig er meget gavnligt. Det er også grunden til, at vi vil opbygge et Europa med regler og værdier, som ligger os meget på sinde.

Jeg vil blot sige, at vi er på rette vej, men vi mangler naturligvis lige den sidste indsats fra to af landene. Jeg håber, at de i 2010 også vil opleve at blive fritaget for visumkrav.

Det er, hvad jeg kan sige, og jeg kan under alle omstændigheder forsikre parlamentsmedlemmerne om, at Kommissionens proces er en proces, der er objektiv, virkelig opmærksom og som overhovedet ikke indeholder nogen form for tanke på diskriminering, men derimod et ønske om samarbejde. Jeg er personligt meget engageret i denne proces.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) Europa-Kommissionen og Det Europæiske Råd opfordres til snarest at fremsætte en erklæring om åbningen af EU-området for borgere fra Makedonien, Serbien og Montenegro. Dette er et meget vigtigt øjeblik for over 10 mio. europæiske indbyggere, som gerne vil have visum til at krydse EU's grænse. Makedonien var på Europas side, da Europa havde brug for det. Selv Serbien har erkendt, at Europa ønsker det som medlem, men det skal forsone sig med sin nyere fortid for at kunne blive det. Serbien har arbejdet tæt sammen med de internationale institutioner som f.eks. Det Internationale Krigsforbrydertribunal og har erkendt fortidens fejltagelser. Tiden er inde til, at Europa belønner disse landes indsats for at leve op til de demokratiske og økonomiske krav, der gælder for EU-27. Deres rejse har ikke været let, men den indsats, de har gjort, må anerkendes fuldt ud. Makedonien, Serbien og Montenegro har definitivt taget en kurs i retning af EU. Derfor mener jeg, at EU må beslutte at ophæve visumkravene for borgerne i disse tre lande. Deres regeringer har vist, at de deler de samme værdier som os. En positiv beslutning ville derfor sætte nyt skub i de interne reformer, som er højst nødvendige i Makedonien, Serbien og Montenegro.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), skriftlig. – (RO) Jeg glæder mig over Kommissionens initiativ med henblik på at fjerne visumordningen for borgere fra det vestlige Balkan, nærmere bestemt Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Serbien og Montenegro. Sådanne foranstaltninger, der skal bringe disse lande og EU tættere på hinanden med henblik på integration, vil nedbringe risikoen for konflikt i regionen betydeligt. For Rumænien, som deler grænser med Serbien, kan denne form for foranstaltning kun tjene som en ekstra garanti for venligtsindede grænseoverskridende relationer. Denne foranstaltning vil bidrage til større bevægelsesfrihed for den rumænske befolkning i Rumænien og Serbien og vil støtte udviklingen af handelsforbindelser mellem vores land og Serbien og Montenegro. Jeg er overbevist om, at ophævelsen af visumordningen for de tre ovennævnte lande kun er starten på processen, og at foranstaltningen senere vil blive udvidet til at omfatte Albanien og Bosnien-Hercegovina. Selv om de endnu ikke har opfyldt Kommissionens krav, tror jeg, at resultaterne med en koordineret indsats vil vise sig inden længe. Til slut vil jeg gerne understrege, at visumfritagelsen og den frie bevægelighed for folk på det vestlige Balkan ikke må give anledning til frygt, men derimod til en tro på, at Europas sikkerhedsområde nu udvides til gavn for os alle.

Iuliu Winkler (PPE), skriftlig. – (HU) EU er blevet styrket efter hver udvidelse, ikke blot fordi det har skabt et indre marked for næsten 500 mio. borgere, men også fordi det har sikret stabiliteten i Central- og Østeuropa. Balkanlandene er en integreret del af Europa. Den økonomiske krise eller ratificeringen af Lissabontraktaten må ikke forsinke den proces, der fører til disse landes tiltræden af EU.

Jeg er fuldt og fast overbevist om, at udvidelse af processen til at omfatte Balkan er en vigtig proces, som EU må støtte for at styrke sin globale rolle. Vi må ikke glemme, at Balkanlandene indhentningsproces og helingen af sårene fra den blodige krig i slutningen af det 20. århundrede, er en garanti for EU's stabilitet og regionens velfærd. Ophævelse af visumkravet for Serbien, Montenegro og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er en afgørende vigtig begivenhed for disse lande som en del af deres indhentningsproces, og det afspejler samtidig EU's ansvar over for regionen.

Denne proces må beslutsomt fortsættes. Den vil gøre det muligt for Bosnien-Hercegovina, Albanien og – når tiden er inde – Kosovo snarest muligt, når de relevante betingelser er opfyldt, at nyde godt af visumfrie rejser. Jeg tilslutter mig uden forbehold det synspunkt, at en undertrykkelse af Balkanlandenes ambitioner om at tilslutte sig EU vil medføre uforudsigelige, skadelige konsekvenser, som nogle europæiske politikere har fremført.

15. Situationen i Litauen efter vedtagelsen af loven om beskyttelse af mindreårige (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om:

- Mundtlig forespørgsel af Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludford, Ulrike Lunacek, Raül Romeva i Rueda, Jean Lambert og Judith Sargentini, for Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance om den litauiske lov om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af offentlig information til Rådet (O-0079/2009 – B7-0201/2009),

- Mundtlig forespørgsel af Sophia in 't Veld, Jeanine Hennis-Plasschaert, Leonidas Donskis, Gianni Vattimo, Sarah Ludford, Ulrike Lunacek, Raül Romeva i Rueda, Jean Lambert og Judith Sargentini, for Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance om den litauiske lov om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af offentlig information til Kommissionen (O-0080/2009 – B7-0202/2009),

- Mundtlig forespørgsel af Rui Tavares, Cornelia Ernst, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer og Kyriacos Triantaphyllides, for Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre, om den litauiske lov om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af offentlig information til Rådet (O-0081/2009 – B7-0204/2009),

- Mundtlig forespørgsel af Rui Tavares, Cornelia Ernst, Cornelis de Jong, Marie-Christine Vergiat, Willy Meyer og Kyriacos Triantaphyllides, for Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre, om den litauiske lov om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af offentlig information til Kommissionen (O-0081/2009 – B7-0204/2009),

- Mundtlig forespørgsel af Michael Cashman, Claude Moraes og Emine Bozkurt, for Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet om den litauiske lov om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af offentlig information til Rådet (O-0083/2009 – B7-0206/2009), og

- Mundtlig forespørgsel af Michael Cashman, Claude Moraes og Emine Bozkurt, for Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet om den litauiske lov om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af offentlig information til Kommissionen (O-0083/2009 – B7-0206/2009).

Sophia in 't Veld, spørger. – (EN) Fru formand! Jeg mener, at det er et meget vigtigt emne, vi drøfter her i dag. Det handler om europæiske værdier. Vi har fremsat den mundtlige forespørgsel, og vi har også udarbejdet en fælles beslutning om den litauiske lov, som angiveligt handler om beskyttelse af mindreårige. Men den gør dog rent faktisk det modsatte, for denne lov kan meget vel give anledning til uvidenhed, tabuisering og stigmatisering. Den vil udsætte unge og sårbare bøsser, lesbiske og transpersoner for mobning og udelukkelse. Den vil derfor medføre umådelig megen stress og lidelse hos unge mennesker, som netop er de mennesker, som denne lov skal beskytte. I stedet for beskyttelse skader den unge.

Vi har derfor fremsat denne forespørgsel, og jeg er meget glad for, at vi i sommer modtog et brev fra kommissær Barrot, hvori han gav udtryk for Europa-Kommissionens bekymring over loven og sagde, at Europa-Kommissionen vil holde meget nøje øje med den og sikre sig, at enhver national lovgivning er i overensstemmelse med europæisk lovgivning og europæiske principper. Jeg mener, at det er meget vigtigt, for Europa-Kommissionen bør ikke kun gribe ind, når markedsreglerne overtrædes, men også, og især, når europæiske værdier tilsidesættes. Vi kan ikke tolerere diskrimination. Europa er et værdifællesskab – værdier, som jeg ved, deles af størstedelen af vores litauiske medborgere. Vi er alle europæere.

Med henvisning til beslutningen vil jeg anmode mine kolleger om deres udtrykkelige støtte til beslutningen og særlig til ændringsforslaget, der søger at indføje en henvisning til eksisterende antidiskriminationsdirektiver, for jeg mener, at det er det absolutte minimum. Jeg anmoder også om mine kollegers støtte til kravet i beslutningen om, at Agenturet for Grundlæggende Rettigheder anmodes om en juridisk udtalelse om denne lov.

Endelig mener jeg, at Europa-Parlamentet – hvis vi vedtager denne beslutning i morgen – kan være stolte over være Europas fælles værdiers stemme.

Ulrike Lunacek, spørger. – (DE) Fru formand! Som den foregående taler sagde, er denne lov, der er vedtaget i Litauen, til fare for europæiske værdier, europæisk lovgivning og også for folks frihed, nemlig friheden for unge, som er lesbiske, bøsser, biseksuelle eller måske transpersoner, til at leve deres liv uden frygt. Ifølge denne lov er faktisk information herom angiveligt skadelig for disse unge. Jeg kan fortælle, hvad det betyder. Det betyder, at disse unge mennesker må leve i frygt og muligvis udsættes for depression. Vi ved, at der er et voksende antal selvmordsforsøg blandt unge, som er lesbiske eller bøsser, eller som i den fase, hvor de udvikler deres seksualitet, er forvirrede over, hvordan de vil leve deres liv.

Denne lov er i strid med europæiske værdier, og derfor var jeg glad for, at kommissær Barrot svarede os tilbage i juli. Han fortalte også den europæiske afdeling af den internationale sammenslutning af bøsse-lesbiske organisationer (ILGA), at Kommissionen ville analysere denne tekst og forklare, hvad dens næste skridt ville være. Det, der interesserer mig i dag, er, hvad kommissæren agter at gøre. Hvad har kommissæren – og Rådet – allerede lovet det litauiske parlament? Vi ved, at den tidligere litauiske præsident og den nye præsident, som tidligere var kommissær, ikke går ind for denne lov, men parlamentet insisterer på den. Jeg er meget glad for, at der er kommet et forslag på bordet i dag, som omfatter et beslutningsforslag.

Jeg håber virkelig, at vi alle godkender beslutningen i morgen og kan anmode EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder om at tage stilling til denne lov, da det er derfor, vi har det. I mellemtiden bør det stå helt klart i vores fælles Europa, at lesbiske og bøsser ikke vil forsvinde fra familier og skoler, blot fordi en lov forbyder information om dem. Det er normalt at være anderledes, herunder også her i vores fælles Europa.

Rui Tavares, spørger. – (PT) Fru formand, mine damer og herrer! Denne lov indledes med en påstand om, at den beskytter børn mod fremme af homoseksualitet i offentlig information. Hvad betyder det egentlig? Betyder det, at man ikke kan sætte en plakate for filmen *Brokeback Mountain* op i en biograf i Vilnius? Betyder det, at man ikke kan holde en forelæsning om homoseksualitet på et offentligt sted, i et teater eller universitet i Litauen? Betyder det – som det allerede er blevet drøftet i det litauiske parlament – at man skal betale en bøde på op til 1 500 EUR eller udføre en måneds samfundstjeneste i henhold til de ændringer af straffeloven, der i øjeblikket drøftes i Litauen? Kan man f.eks. vise et homoseksuelt par, som er lykkeligt i et fjernsynsprogram, eller må man kun vise et par, der er ulykkeligt?

Der var en dato, der overraskede mig, da disse ændringer af lovgivningen om beskyttelse af mindreårige i Litauen blev vedtaget. Det var den 14. juli 2009. Den 14. juli er naturligvis den dag, hvor vi her trådte sammen for første gang i denne syvende parlamentsperiode, og også den dato, der markerede 220-årsdagen for vores europæiske principper, herunder retten til at søge lykke, princippet om ytringsfrihed og endog princippet om forsamlingsfrihed. Nu er forsamlingsfriheden også bragt i fare, for det litauiske parlament har igen på det seneste drøftet muligheden for at forbyde events som f.eks. "gay pride"-optog.

Da vi trådte sammen her for første gang den 14. juli 2009, var det, fordi vi havde en pligt – jeg vil sige en hellig pligt – til at forsvare disse værdier, og det er disse værdier, der står på spil. Vi ved, hvordan disse ting begynder, og vi ved også, hvor de altid fører hen. Hvad skal vi gøre næste gang? Nedsætte et udvalg, der skal se på, hvad der er fremme af homoseksualitet, og hvad der ikke er? Hvor – i bøger, teatre, biografier, reklamer?

Vilnius er en af dette års europæiske kulturhovedstæder, og med rette og helt sikkert til alle europæeres store glæde. Det medfører dog også ansvar at være en europæisk kulturhovedstad. Ansvarer for at fremme europæisk kultur af de rigtige årsager og ikke at bringe den i søgelyset af de forkerte årsager.

Jeg opfordrer derfor til at stemme for vores beslutning, og jeg opfordrer Agenturet for Grundlæggende Rettigheder til at komme med en udtalelse om dette meget alvorlige emne. Det er da helt sikkert det mindste, parlamentsmedlemmerne kan forlange.

Michael Cashman, spørger. – (EN) Fru formand! Må jeg som homoseksuel mand sige, at jeg er stolt af, at Parlamentet og andre taler imod den foreslåede lov. Den foreslåede lov vil helt klart være i strid med EU-traktaterne om menneskerettigheder, særlig artikel 6, samt med rammedirektivet om beskæftigelse og generelle antidiskriminationspolitikker. Den er også, interessant nok, et brud på FN's konvention om barnets rettigheder, da den opfordrer til diskrimination mod unge lesbiske og bøsser. Så hvem beskytter den og mod hvad?

De britiske konservative indførte en tilsvarende lov i Storbritannien i 1988. Både dengang og nu anerkendes det, at sådanne love fører til censur og fremme af diskrimination og homofobi. Diskrimination og homofobi, der ødelægger folks liv og ødelægger de udøendes sjæl. Den foreslåede lov er blevet fordømt af ngo'er, herunder den internationale sammenslutning af bøsse-lesbiske organisationer, Europarådet og Amnesty

International samt andre. Den berører unge lesbiske og bøsser – lærere, offentligt ansatte – og kan bruges til at forhindre unge i at få adgang til alt materiale – film, bøger, skuespil, kunstværker – skabt af bøsser eller lesbiske. Vil man forsøge at forhindre unge i at studere Platons, Shakespeares, Oscar Wildes, Walt Whitmans, Tennessee Williams, Tchaikovskys og andres arbejde, høre Elton Johns musik, eller hylde tennisidoler som f.eks. den store Martina Navratilova? Den vil påvirke selve den måde, hvorpå unge og andre taler, tænker og handler. Og hvorfor? Unge har behov for uddannelse ikke isolation. De har behov for at forstå verden i al dens mangfoldighed og for at lære respekt for dem, der er anderledes. Et menneskes kærlighed til et andet menneske mindskes ikke af køn eller seksualitet: Det er kærlighed.

Lesbiske og bøsser er almindelige kvinder og mænd, der gøres ualmindelige af ekstremisters optagethed af deres sexliv og injurierne om, at lesbiske og bøsser er en trussel mod samfundet. Det er en grov forvanskning. Ethvert civiliseret samfund bedømmes ikke på, hvordan det behandler flertallet, men på hvordan det behandler sine minoriteter. Så jeg vil gerne sige til litauerne og folk i hele Europa: Forkast dette farlige tilbageskridt.

(Bifald)

Cecilia Malmström, *formand for Rådet*. – (SV) Fru formand! Tillad mig at begynde med at understrege, at ytringsfrihed og ikkediskrimination på grund af seksuel orientering og kønsidentitet er hjørnестene i vores demokratiske samfund. Vores Union er baseret på forskellige principper og værdier, som alle medlemsstater forventes at støtte. Vi kan ikke insistere på og forsvare respekt for menneskerettighederne i andre lande, hvis vi ikke selv kan opretholde disse grundlæggende principper i EU.

Disse grundlæggende rettigheder og især ytringsfrihed og retten til ikke at blive udsat for forskelsbehandling anerkendes i artikel 6 i traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union og er også omfattet af artikel 10 og 14 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Disse principper er endvidere stadfæstet i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder. Der findes lovgivning på fællesskabsplan til beskyttelse af dette område. Med direktiv 2000/78/EF forbydes forskelsbehandling på arbejdspladsen på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Sidste år fremlagde Kommissionen et forslag om at udvide denne beskyttelse til at omfatte andre områder.

Dette forslag drøftes i øjeblikket i Rådet, og Parlamentet har fremsat en positiv udtalelse. Vi hilser dette initiativ velkommen og håber, at det vil blive vedtaget inden længe.

Dette handler om lovgivning på europæisk plan. På nationalt plan kan medlemsstaterne vedtage national lovgivning på området frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder, forudsat – og jeg gentager forudsat – at denne lovgivning fuldt ud respekterer EU's og Fællesskabets primære og sekundære lovgivning, henhører under et område, hvor Fællesskabet ikke har enekompetence, og er berettiget af, at der ikke findes nogen lovgivning på EU- eller fællesskabsplan.

Den pågældende lov, der blev vedtaget af det litauiske parlament i juli, og den foreslåede ændring af straffeloven og forvaltningsloven, som drøftes, giver anledning til stor bekymring hos det svenske formandskab. Vi må dog ikke glemme, at loven endnu ikke er trådt i kraft.

Ud fra vores synspunkt tilsidesætter en lov, der sigter mod at forbyde fremme af en bestemt seksuel orientering, grundlæggende værdier som ytringsfrihed og det faktum, at alle mennesker er lige. Formandskabet har gentagne gange gjort denne holdning klar over for den litauiske regering.

Hvad angår de mere retlige spørgsmål, som medlemmerne har rejst i deres taler, er det vigtigt at påpege, at Rådet ikke har nogen formel rolle her. Kompatibilitet mellem national lovgivning og traktaterne er ikke et spørgsmål for Rådet, og det er heller ikke et spørgsmål for Agenturet for Grundlæggende Rettigheder. Det er op til Kommissionen at bedømme, om en medlemsstat opfylder sine forpligtelser i henhold til traktaterne. Det indebærer ikke blot kontrol med, om EU- og fællesskabslovgivningen gennemføres korrekt i national ret og gennemføres på nationalt plan, men også sikring af, at den primære lovgivning på europæisk plan respekteres fuldt ud. Som jeg er sikker på, hr. Barrot vil sige, kan Kommissionen indlede passende foranstaltninger, hvis den mener, at en medlemsstat ikke overholder den primære eller sekundære lovgivning.

Hvad angår artikel 13 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab ville Rådet være meget bekymret, hvis det fandt tilfælde af forskelsbehandling på grund af køn, race, etnisk oprindelse, religion, handicap, alder eller seksuel orientering. Et forslag fra Kommissionen er nødvendigt, hvis Rådet skal indlede en debat om, hvorvidt der finder forskelsbehandling sted, og hvilke foranstaltninger der skal træffes, hvis det er tilfældet. På samme måde kan Rådet i henhold til artikel 7 i traktaten kun træffe foranstaltninger, hvis en tredjedel af medlemsstaterne eller Kommissionen fremsætter sådan et forslag, som er behørigt begrundet. Da loven endnu ikke er trådt i kraft, er der ikke blevet fremsat et sådant forslag.

Jeg kan forsikre medlemmerne om, at spørgsmålet om forskelsbehandling af lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner står på det svenske formandskabs dagsorden. Vi vil drøfte det på et ligestillingstopmøde i Stockholm den 16.-17. november.

Vi tager naturligvis Europa-Parlamentets bekymring seriøst. Det handler om respekt for grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder. Rent formelt må dette dog håndteres inden for de retlige og institutionelle rammer. Som Rådets repræsentant har jeg forsøgt at besvare spørgsmålene så korrekt som muligt og forklare begrænsningerne. Jeg ser frem til at høre Kommissionens repræsentanters synspunkter.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Ministeren har redegjort fint for dette problems retlige elementer.

Jeg vil her gerne sige, at Kommissionen gentagne gange på det kraftigste har fordømt alle former for homofobi. Fænomenet er en åbenlys tilsidesættelse af menneskelig værdighed. Kommissionen gentog navnlig denne holdning over for Europa-Parlamentet den 23. april 2007 på plenarmødet, hvor beslutningen om homofobi i Europa blev vedtaget.

På områder, der henhører under Fællesskabets, EU's og medlemsstaternes kompetenceområde, når de gennemfører EU-lovgivning, skal de grundlæggende rettigheder respekteres. Dette er bindende principper i fællesskabslovgivningen.

Den litauiske lov om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af offentlig information henhører for størstedelens vedkommende under Fællesskabets kompetenceområde, da dens indhold vedrører gennemførelsen af direktiverne om audiovisuelle tjenester og elektronisk handel.

Kommissionen informerede derfor, selv forud for vedtagelsen af lovforslaget, de litauiske myndigheder om, at nogle foranstaltninger i denne lov ville give anledning til alvorlig bekymring i relation til deres forenelighed med grundlæggende rettigheder og fællesskabslovgivningen. Til trods for denne advarsel ser det ud til, at den aktuelle udgave af loven, der blev vedtaget den 14. juli i år, ikke fjerner den bekymring, som Kommissionen på forhånd havde givet udtryk for.

På denne baggrund kan Kommissionen kun give udtryk for forbehold, og store forbehold, over for foreneligheden af denne lov med principperne om ytringsfrihed, princippet om ikkeforskelsbehandling og princippet om børns rettigheder, herunder deres ret til adgang til den information, der er nødvendig for deres udvikling.

Kommissionen vil ikke tøve med at træffe enhver foranstaltning, der er nødvendig for at sikre overholdelse af fællesskabslovgivningen, herunder naturligvis de grundlæggende rettigheder.

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, er der blevet nedsat en arbejdsgruppe i Litauen på præsident Grybauskaitės initiativ for at indføre yderligere ændringsforslag til denne lov. Disse ændringsforslag skal fremsættes i slutningen af oktober. Kommissionen vil naturligvis afvente udfaldet af arbejdet i dette udvalg og indholdet af ændringsforslagene, før den fremkommer med en definitiv udtalelse om loven, sådan som den vil træde i kraft. Jeg kan således kun kraftigt tilslutte mig fru Malmströms meget klare udtalelse om, at det er op til Kommissionen at overvåge situationen og i sidste ende foreslå sanktioner og straffe overtrædelser af EU's forordninger og af de grundlæggende rettigheder.

Det var de oplysninger, jeg ønskede at give for at vise, at vores holdning i dette spørgsmål er fuldstændig klar.

Vytautas Landsbergis, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Den lov, der kritiseres og drøftes til trods for, at den ikke vil træde i kraft før til marts, indeholder kun en enkelt linje, der forbyder fremme af homoseksualitet over for mindreårige. Det er den meget problematiske del.

Præsidenten for Republikken Litauen tog straks initiativ til at fremsætte tydeliggørende ændringsforslag. Vores beslutning er således praktisk taget overflødig. Vi bør derimod koncentrere os om Parlamentets intention.

Nøgleordene i den problematiske linje om tilskyndelse til homoseksualitet over for mindreårige er "tilskyndelse" og "mindreårige" – ikke "homoseksualitet", sådan som nogle mener. Muligheden for direkte tilskyndelse over for mindreårige er blevet håndteret gennem vedtagelse af en lov. "Tilskyndelse" er en tilsigtet handling, der går videre end blot og bart nødvendig information, der i øjeblikket formidles i seksualundervisningen, som bør omfatte en bestemmelse om tolerance over for homoseksuel kærlighed.

Tilskyndelse til homoseksualitet over for mindreårige, kan, hvis vi åbner øjnene, ret ofte betyde væsentlig mere – fra at tilskynde dem til at prøve det, til forførelse af mindreårige, selv homoseksuel prostitution. Medierne kan udnytte en sådan virksomhed, sandsynligvis ved at formidle en sådan tilskyndelse til mindreårige.

Jeg vil opfordre mine kolleger til i deres egenskab af forældre og bedsteforældre at lytte til deres hjerter. Går de ind for at åbne hele dette område med mange udfordringer for deres egne børn og børnebørn?

(Tilråb)

OK, det er så tilfældet.

Hvad nu, hvis de udsættes for en sådan særlig "tilskyndelse" regelmæssigt og uden begrænsning? Det ser ud som om, vi befinder os mellem to yderpunkter. Det første, hvis nogen skulle holde af spidsfindig doktrin, er børns ret til at blive mentalt misbrugt, mens det andet er børns ret til at blive beskyttet mod misbrug. Lad deres selvbestemmelse komme sammen med modenhed.

Mit forslag går ud på at støtte de holdninger, der henviser til både konventionen og erklæringen om barnets rettigheder og slette punkt 1, som er irrelevant på nuværende tidspunkt, og derfor upassende for Europas højeste parlament.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Fru formand! Hr. Landsbergis har fremsat en meget lidt overbevisende begrundelse for denne lov. Jeg var overrasket. Jeg troede, at han ville retfærdiggøre den mere. Rådet og Kommissionen har givet udtryk for deres dybe bekymring, og det er den korrekte holdning. Bekæmpelse af forskelsbehandling og ytringsfrihed er absolut grundlæggende principper i den europæiske lovgivning.

I min egen medlemsstat havde vi, som hr. Cashman tidligere sagde, sådan en lov i 1988, men den er nu historie, og denne lov vil også blive historie, for som et værdifællesskab ligger en af EU's største styrker i vores fælles bestræbelser på at hæve tærsklen for menneskerettigheder og beskyttelse af vores grundlæggende frihedsrettigheder. Det er også problematisk, når en medlemsstat er i søgelyset for en potentiel tilsidesættelse af denne lov, men det er på grund af vores værdifællesskab, at vi kan analysere disse love, og vi kan sige, sådan som Kommissionen og Rådet har gjort det, at de giver anledning til stor bekymring.

Agenturet for Grundlæggende Rettigheder bør gøre sit arbejde og fremkomme med en udtalelse og, som Kommissionen og Rådet har sagt, er der problemer i den eksisterende lovgivning, love om bekæmpelse af forskelsbehandling i EU. Lad os forsvare det, vi har, og lad os sikre, at Den Socialdemokratiske Gruppe, sammen med sit søsterparti i Litauen fordømmer denne lov, og lad os håbe, at det er det, der vil ske – at den vil blive historie.

(Bifald)

Leonidas Donskis, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Den litauiske lov om beskyttelse af mindreårige mod de skadelige virkninger af offentlig information slog menneskerettighedsforkæmpere og mediefolk i Litauen og andre steder som værende alt for homofobisk og dybt udemokratisk.

Lad mig henlede opmærksomheden på den omstændighed, at den tidligere litauiske præsident, Valdas Adamkus, nedlagde veto mod denne lov, men han blev underkendt af det litauiske parlament. Derudover er loven blevet stærkt kritiseret af Litauens nuværende præsident, Dalia Grybauskaitė. Loven blev bedømt hårdt af de litauiske medier, kommentatorer, og forsvarere for civile frihedsrettigheder og menneskerettighedsforkæmpere, som understregede dens homofobiske karakter sammen med dens yderst farlige politiske konsekvenser som censur og selvcensur.

Denne lov har kun lidt, om noget overhovedet, at gøre med beskyttelse af børn. I stedet er den imod landets bøsser og lesbiske. Uanset hvad er sidestillingen af homoseksualitet og fysisk vold og nekrofil moralisk frastødende og dybt uanstændig. Alligevel er det vanskeligt at tro, at det er muligt at vedtage en sådan lov i et EU-land i begyndelsen af det 21. århundrede. Personligt opfatter jeg denne lov som et uheldigt træk og som en stor misforståelse, mildest talt.

Ændringer af artikel 310 i straffeloven og artikel 214 i forvaltningsloven drøftes i Litauens parlament, og vil med trussel om bødestraf, samfundstjeneste eller fængsel kriminalisere enhver, som deltager i fremme af homoseksualitet alle steder i det offentlige rum. Hvis dette ikke er en glidebane i retning af statsstøttet homofobi og kriminalisering af bøssers og lesbisk ytringsfrihed, hvad er det så?

Sidst men ikke mindst er denne lov en skændsel, og ethvert forsøg på at forvirre, trivialisere og i realiteten retfærdiggøre den vil være en endnu større skændsel. Jeg støtter på det kraftigste beslutningen.

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. – (ES) Fru formand, mine damer og herrer! Dette er et afgørende øjeblik i den europæiske integrationsproces, fordi vi indtil for ganske kort tid siden, helt sikkert ikke ville have haft forhandlinger af denne karakter. Ganske enkelt fordi intet parlament nogensinde ville have overvejet at vedtage en lov af denne art.

Dette betyder, at dette ikke er et internt spørgsmål i den litauiske politik. Enkelt sagt må vi konkludere, at vi står over for et spørgsmål, der direkte berører den europæiske troværdigheds fortsatte eksistens. Ingen del af EU – og her har vi de tre institutioner – kan forblive tavse, når en medlemsstat vedtager love, der forfølger og kriminaliserer noget så universelt som retten til at vælge, hvilken person man har følelsesmæssige og seksuelle forhold til, uanset køn eller alder.

Jeg kan sige til hr. Landsbergis, at diskussion af homoseksualitet, biseksualitet og transseksualitet er den bedste garanti for, at et barn bliver i stand til at leve med sin egen seksualitet med respekt for sig selv og for resten af samfundet.

Dette er vigtigt, for det, vi specifikt kræver denne gang, er en garanti for en sund opvækst uden tvang eller negative stereotyper eller kriminalisering af barndommen. Vi kan gøre dette netop ved at gennemføre en normal forhandling i denne situation, som vi gør nu, og ikke ved at forbyde eller kriminalisere det.

Konrad Szymański, for ECR-Gruppen. – (PL) Fru formand! Loven om beskyttelse af mindreårige i Litauen blev udarbejdet af hensyn til de yngste mediebrugeres emotionelle og psykologiske udvikling, da medierne er til stede i stadig større grad i børns liv. En anden tanke blandt de litauiske lovgivere var, at børn bør opdrages i henhold til deres forældres overbevisninger. Jeg tror ikke, der er nogen her i Parlamentet, som ikke er enige i, at dette er vigtige og påtrængende spørgsmål. Disse intentioner fortjener anerkendelse og ikke kritik, selv om dette ikke er det vigtigste her.

Der er ingen artikler i denne lov, der tilsidesætter europæisk lov, og i de fleste tilfælde berører loven end ikke europæisk lov. De spørgsmål, der rejses i den skriftlige forespørgsel, ligger klart inden for medlemsstaternes nationale lovgivnings kompetenceområde. Ingen giver EU bemyndigelse til at handle på disse områder. Det er den grundlæggende årsag til, at vi er imod det spørgsmål, der rejses på europæisk plan, og grunden til, at vi aldrig vil acceptere en bestemt ideologi, der berettiger, at den europæiske lovgivning overskrider sine beføjelser.

Det er også grunden til, at vi ikke kan støtte nogen af de beslutninger, der er fremsat om dette spørgsmål.

Eva-Britt Svensson, for GUE/NGL-Gruppen. – (SV) Fru formand! Dette handler ikke om ideologi. Jeg mener, det handler om alle menneskers ligestilling. Jeg vil også gerne takke både Kommissionen og Rådet for deres usædvanligt klare holdning. Jeg er overbevist om, at Parlamentet, Kommissionen og Rådet nu handler i fællesskab, når det gælder denne tilsidesættelse af grundlæggende værdier.

Vi taler om EU og EU's respekt for grundlæggende menneskerettigheder. Det må også gælde alle de enkelte medlemsstater. I praksis risikerer den foreslåede lovgivning at gøre al information om spørgsmål vedrørende bøsse, lesbiske, biseksuelle og transpersoner ulovlige. Man kan blot prøve at forestille sig, at folk pludselig forbydes at kæmpe for alle menneskers lighed uanset seksuel orientering.

Der hersker ingen tvivl om, at den foreslåede lovgivning er et angreb på menneskerettighederne. Jeg ville end ikke opregne, hvor mange menneskerettigheder der overtrædes. Jeg vil blot ganske kort sige, at jeg fuldt ud støtter denne beslutning. Jeg håber, at Parlamentet vil stå så meget sammen som muligt og stemme for denne beslutning i morgen.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Fru formand! Jeg vil først og fremmest gerne understrege, hvor vigtig kampen mod alle former for forskelsbehandling, særlig forskelsbehandling på grund af seksuel orientering, er for EU, for Parlamentet og for alle vores kolleger.

Hvad er det, vi taler om i dag? Vi taler om et lovforslag i Litauen, som giver anledning til et så stort problem, at fru Grybauskaitė er blevet involveret. Hun har benyttet sig af sin veto. Hun har endog nedsat en arbejdsgruppe, som vil fremsætte ændringsforslag. Jeg har derfor fuld tiltro til hende, og jeg er sikker på, at dette problem vil blive løst, og at den pågældende medlemsstat vil finde en løsning på dette alvorlige problem, som forskelsbehandling på grund af seksuel orientering er. Vi har hørt hinanden, nogle grupper har fremsat en beslutning, og vi er heldigvis nået frem til en fælles beslutning. Jeg er derfor overbevist om, at denne fælles beslutning vil blive vedtaget i morgen, og at dette problem vil blive løst.

Det er naturligvis vigtigt, at vores børns intellektuelle og mentale sundhed beskyttes, men jeg vil stadig gerne minde om, at bekæmpelsen af alle former for seksuel forskelsbehandling er vigtig. Vi har arbejdet for dette i mange år. Vi har et Agentur for Grundlæggende Rettigheder. Der er et formål med dette. Vi har kæmpet for dets oprettelse, og der er i dag overhovedet ikke spørgsmål om at opgive det på nogen måde.

Jeg vil derfor takke for viljen til at vedtage denne fælles beslutning. Jeg vil gerne takke alle mine kollegaer, som har lagt så meget i disse forhandlinger. Det er en stor glæde at se, at vi har haft held til at sammensætte en fælles beslutning, og jeg håber, at Parlamentet vil vedtage den i morgen.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Jeg glæder mig over Europa-Parlamentets initiativ til at indlede en forhandling om spørgsmålet om loven om beskyttelse af mindreaktuelle mod de skadelige virkninger af offentlig information, der blev vedtaget takket være de litauiske højrefløjspartiers indsats. Det er beklageligt, at loven blev vedtaget, uden at dens overensstemmelse med international lovgivning og EU-lovgivning var blevet tilstrækkeligt drøftet eller vurderet. De ikkestatslige organisationer talte også for døve ører. Under dække af det noble mål at beskytte børns rettigheder er der rent faktisk blevet skabt et retsgrundlag for splittelse af samfundet, begrænsning af information og forskelsbehandling af individuelle grupper i samfundet. Den tidligere litauiske præsident nedlagde veto mod lovforslaget, mens den nye præsident har nedsat en arbejdsgruppe, som vil fremsætte et nyt lovforslag for parlamentet på dets samling i efteråret.

Jeg håber, at der vil være tilstrækkelig politisk vilje i Litauen til at forbedre loven, især fordi vi har erfaring med vedtagelse og gennemførelse af progressive love på dette område. For seks år siden blev loven om lige muligheder vedtaget takket være de litauiske socialdemokraters indsats, og den forhindrede enhver direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af alder, seksuel orientering, handicap, race eller etnisk oprindelse på alle områder. På nuværende tidspunkt drøftes et tilsvarende udkast til direktiv i ministerrådet. Europa-Parlamentets beslutning bør tilskynde det litauiske parlament til at vedtage en lov, som respekterer menneskerettighederne og frihedsrettighederne, og i hvilken der ikke er plads til nogen form for forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling på grund af seksuel orientering.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Fru formand, hr. kommissær, fru minister, mine damer og herrer! Som alle andre er også jeg chokeret over, at der findes et parlament i Europa, som er i stand til ikke blot at foreslå lovgivning af denne art, men også til rent faktisk at vedtage dem. Denne lov er ikke blot en uacceptabel tilsidesættelse af bøssers og lesbiskes rettigheder i Litauen, den skader også i alvorlig grad de homoseksuelles stilling i hele Europa. Litauens parlament fortæller dem, at deres seksuelle orientering er noget, de skal skamme sig over, og noget, som børn skal beskyttes imod.

Jeg forventer, at Kommissionen og det svenske formandskab gør det fuldstændig klart over for det litauiske parlament, at grundlæggende værdier som ligebehandling og ikkeforskelsbehandling ikke står til diskussion i Europa – ikke nu, aldrig nogensinde og ikke hos nogen! Derfor vil jeg gerne, at kommissæren her og nu lover, at Kommissionen ikke vil tøve et øjeblik med at indbringe Litauen for EF-Domstolen, hvis denne lov træder i kraft.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Litauen har vedtaget en lov, der i væsentlig grad beskytter børn og unge mod de eksterne virkninger af information, som i alvorlig grad kan skade deres fremtidige udvikling. Det står klart, at social- og familierpolitikken henhører under EU's enkelte medlemsstaters kompetenceområde, og derfor kan ingen europæiske initiativer fordømme Litauen herfor.

Den pågældende lov overtræder ingen internationale standarder på menneskerettighedsområdet. Jeg har undersøgt spørgsmålet, og det er tilfældet. Jeg er fuldt og fast overbevist om, at loven tværtimod styrker processen med henblik på beskyttelse af børn mod at blive udsat for information eller billeder, som – og jeg vil gerne understrege dette – deres egne forældre gerne vil beskytte dem imod.

Jeg vil gerne opfordre til, at subsidiaritetsprincippet anvendes konsekvent, hvilket Irland har sikret i protokollen til Lissabontraktaten. Når det er sagt, danner sådanne "advarsler til lande og stater" en alvorlig præcedens på klart følsomme områder som f.eks. familieområdet.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Fru formand! For første gang i Europa-Parlamentets historie, drøftes det litauiske parlaments handlinger her i Parlamentet i en negativ sammenhæng. Uanset hvor uskyldig og velment forslagsstillerne og dem, der støtter de love, der drøftes, er, førte de os helt klart ikke ind i det 21. århundredes Europa. Jeg tror, at den alt for store tillid, som flertallet i Seimas havde til dets egen retfærdighedssans, har spillet en rolle – over os kun himlen, vi gør, hvad vi vil, og vi er ligeglade med internationale forpligtelser. Denne forhandling er en meget alvorlig reaktion fra Rådets og Kommissionens side. Den er en advarsel til Litauens lovgivere om, at vi ikke må gå tilbage næsten til Middelalderen, men må

handle ved at se fremad og drage fordel af erfaringer og traditioner i EU's medlemsstater. Derfor er der behov for disse forhandlinger og for beslutningen.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Fru formand! Alle mennesker er født lige og har den samme umistelige værdi. Derfor må Parlamentet gøre det meget klart, at vi i dag taler om borgere i Europa, uanset hvilken medlemsstat der er tale om. Da EU's grundlæggende værdier er tolerance, åbenhed og frihed, er jeg glad for, at den nyvalgte formand for Kommissionen i dag har gjort det klart, at han vil udpege en kommissær, hvis portefølje netop vil omfatte spørgsmålene om menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Det er især beklageligt, at et land som Litauen – der engang oplevede undertrykkelse og diktatur – nu som en fri og uafhængig stat, har taget initiativ til en så afskyelig lov, som repræsenterer censur, manglende frihed og intolerance. Alle vi, der støtter de demokratiske principper og er i besiddelse af sund fornuft, må nu udtrykkeligt sige fra over for den litauiske lov, og vi må stemme i morgen. Lad medlemmerne af dette Parlament minde hinanden om, at størst af alt er kærligheden.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Fru formand! I 2006 blev Slovakiet fordømt for at kræve samvittighedsfrihed. I dag drøftes Litauen i denne forsamling, fordi det ønsker at beskytte børn mod seksualiseringen af samfundet. I mener, at denne debat er en manipulering af charteret om grundlæggende rettigheder, et dokument, der er juridisk bindende.

Parlamentet ser bort fra legitimiteten af et nationalt parlament, der to gange har stemt loven igennem uden kritik. Parlamentet kræver en udtalelse fra Agenturet for Menneskerettigheder. Agenturet har dog ikke bemyndigelse til at undersøge virkningen af nationale love. Jeg har et spørgsmål. Hvad må irerne ikke tænke forud for den kommende folkeafstemning? De må tænke, at de snart vil blive kritiseret her i Parlamentet på grund af deres love, der beskytter familien og beskytter liv.

Jeg er ked af, at vi i dette ansete Parlament ikke respekterer europæiske værdier, vi respekterer ikke mangfoldighed og national kultur, og vi respekterer ikke beskyttelse af børn og forældres ret til at opdrage deres børn.

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Jeg tror, de tre institutioner har gjort deres synspunkter i denne forhandling meget klart. Respekt for menneskerettigheder, tolerance, individets ukrænkelighed og forbud mod diskriminering på grund af bl.a. seksuel orientering er grundlæggende værdier i det europæiske projekt og må forblive det. Medlemsstaterne har pligt til at respektere både disse værdier, og de konkrete love, der finder anvendelse på disse områder i EU.

Formandskabet er meget bekymret over den pågældende lov, men vi ved, at den også er genstand for debat og kritik i Litauen. Som det er blevet nævnt har præsident Grybauskaitė – som tidligere var kommissær og er velinformeret om EU's værdier og love – selv indledt en proces, i hvilken denne lov vil blive revideret og gjort forenelig med EU-lovgivningen. Jeg er meget glad for, at Kommissionen så klart har givet udtryk for, hvad der vil ske, hvis loven stik imod alle forventninger skulle træde i kraft i sin oprindelige form.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg er helt enig i ministerens konklusioner. Jeg håber også blot, at den arbejdsgruppe, som fru Grybauskaitė har nedsat, vil kunne forhindre indførelsen af en lov, som i nogle henseender ville være i strid med europæisk lovgivning.

Jeg vil gerne understrege en ting. Vi frygtede, at nogle af bestemmelserne i loven ville være i strid med visse direktiver om audiovisuelle tjenester og om elektronisk handel. Det er rent faktisk ikke vores arbejde at fastlægge familielovgivningen, som er en af medlemsstaternes kompetencer. Da det nu forholder sig sådan, viser alt det, der tidligere er blevet sagt, også i løbet af forhandlingen, at spørgsmålene skal vurderes bedre på nationalt plan, i dette tilfælde i Litauen.

Formanden. – Ved forhandlingens afslutning har jeg modtaget fem beslutningsforslag⁽²⁾ fremlagt i medfør af forretningsordenens artikel 115.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, torsdag den 17. september 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

(2) Se protokollen.

Carlo Casini (PPE), skriftlig. – (IT) Min bedømmelse af beslutningsforslaget om beskyttelse af mindreårige i Litauen skal demonstrere en meget alvorlig institutionel bekymring. Ofte hævder enkeltmedlemmer af Europa-Parlamentet eller politiske grupper, at de drøfter spørgsmål, der vedrører de enkelte landes interne politik. Det forekommer ikke at være rigtigt. I det pågældende tilfælde er planen tilsyneladende at få Europa-Parlamentet til at give udtryk for en hovedsageligt negativ holdning til en litauisk lov – hvis fulde indhold er ukendt – med det prisværdige mål at beskytte børn, mens den i al hemmelighed gennemtvinger en holdning, som det er blevet overladt til de enkelte medlemsstater selv at fastlægge. Jeg kan tilføje, at dette er noget, som Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har understreget ved mange lejligheder. Der kan ikke sættes spørgsmålstegn ved princippet om lighed, og ingen forsøger at sætte spørgsmålstegn ved den værdighed, som personer med særlige seksuelle orienteringer har. Mit forbehold er af en institutionel karakter, fordi det vedrører forholdet mellem EU og de enkelte medlemsstater.

Joanna Senyszyn (S&D), skriftlig. – (PL) Forskelsbehandling er forbudt efter europæisk og international lov. Der findes bestemmelser herom i traktaterne, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og charteret om grundlæggende rettigheder. Ingen medlemsstater kan gennemføre love, der er i strid med disse dokumenter.

Den litauiske lov er utilstedelig, da den er absurd og homofobisk. Homofobi er en sygdom. Mennesker, der er ramt af had til homoseksuelle, fortjener ingen sympati. De er ikke så meget homofobe som chauvinister over for seksuel orientering. Som alle andre chauvinister må de udfordres, og passende love må anvendes over for dem.

I 1990 fjernede Verdenssundhedsorganisationen homoseksualitet fra International Statistical Classification of Diseases and Related Health Problems. Den fastslog også, at ingen form for seksuel orientering er en sygdom.

I alle samfund, også det litauiske samfund, er der lesbiske, bøsser og biseksuelle. De udgør mellem 4 og 7 % af befolkningen. De er en minoritet, som er berettiget til at nyde fulde rettigheder. Ligestillingsmarcher, der giver anledning til så stor bekymring hos nogen, tilrettelægges bl.a. for at minde folk om dette grundlæggende ligestillingsprincip.

Derfor opfordrer jeg Rådet og formandskabet til at tage passende skridt til at forhindre medlemsstaterne i at gennemføre diskriminerende lovgivning. Vi må vise, at EU siger beslutsomt NEJ til alle former for forskelsbehandling og intolerance.

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

16. Spørgetid (spørgsmål til Rådet)

Formanden. - Det næste punkt på dagsordenen er spørgetiden (B7-0203/2009).

Følgende spørgsmål er stillet til Rådet.

Spørgsmål nr. 1 af **Marian Harkin** (H-0259/09)

Om: Dyrevelfærd

Har det svenske formandskab i lyset af, at dyrevelfærd er en af dets prioriteter, og at lande såsom Irland allerede har indført velfungerende dyrevelfærdsordninger med hensyn til transport af levende dyr, herunder "velfærdsordningen for diende kalve" (the Suckler Cow Welfare Scheme), som er med til at sikre, at eksportkalve, der lige er vænnet fra moderen, er stærkere og mere klar til at kunne klare turen, planer om at tage højde for sådanne ordninger for eksport af levende dyr for at sikre, at der opnås balance mellem bæredygtig eksport af levende dyr og sikring af dyrevelfærd i fremtidig lovgivning? Da Irland er en østat og stærkt afhængig af eksporten af kalve, der lige er vænnet fra moderen, bedes det svenske formandskab oplyse, om det i øvrigt har nogen forslag, der kan lægge hindringer i vejen for denne type handel, som er af afgørende betydning for Irland?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Jeg har den ære at besvare et spørgsmål fra fru Harkin. Rådet deler parlamentsmedlemmets bekymring med hensyn til dyrevelfærd. Kommissionens regelmæssige fremlæggelse af forslag har resulteret i den løbende indførelse af en hel del fællesskabslovgivning på dette område. Det svenske formandskab agter at opretholde debatten om dyrevelfærd og god dyreavl.

Disse er prioriterede spørgsmål for vores formandskab på landbrugsområdet, og en særlig konference om dyrevelfærd vil blive afholdt i den svenske by Uppsala den 8.-9. oktober.

Konferencen vil være baseret på resultaterne af det EU-finansierede projekt om velfærds kvalitet. Siden 2004 har projektet udarbejdet et videnskabeligt baseret system til vurdering af, hvor godt dyr passes inden for landbruget. Projektet undersøger også de bedste metoder til at formidle tilbagemeldinger til landmænd, forbrugere og andre aktører. Over 40 institutioner og universiteter fra EU og Latinamerika deltog. Et andet emne, der vil blive drøftet på konferencen, er, hvordan dyrevelfærd kan forbedres globalt. Der vil være talere fra internationale organisationer som f.eks. WTO og FAO, globale virksomheder og den internationale kødindustri samt repræsentanter for USA og Namibia.

Resultaterne af konferencen kan være relevante for de konklusioner, som Rådet har planlagt som svar på Kommissionens forventede meddelelse om dyrevelfærds mærkning. Med hensyn til at tage initiativ til lovgivning er jeg sikker på, at parlamentsmedlemmet er klar over, at det er op til Kommissionen at fremsætte forslag. Det svenske formandskab arbejder i øjeblikket på et forslag fra Kommissionen til et nyt direktiv om beskyttelse af dyr, der anvendes til videnskabelige formål. På nuværende tidspunkt har Kommissionen ikke fremsat yderligere forslag til lovgivning om dyrevelfærd, som vil blive behandlet under det svenske formandskab.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg er meget glad for, at ministeren siger, at det svenske formandskab vil holde gang i debatten, og at der vil blive afholdt en konference i Uppsala om spørgsmålet. Sandheden er, at den lovgivning, der findes, reelt kun har fungeret i to år. Jeg ved, at vi i Irland helt sikkert har gennemført den. Vi har sikret uddannelse for dem, der beskæftiger sig med dyr. Vi har opdateret transportsystemer, og som følge af alt dette fungerer vores handel rigtig godt, men hvis vi stopper den, vil konkurrencen naturligvis være forsvundet fra hjemmemarkedet osv. Det, jeg spørger om, er, om det er vigtigt at ændre en lovgivning, der allerede er gennemført, og som kun har fungeret effektivt i to år. Det andet spørgsmål handlede om, hvilke solide videnskabelige data der findes, som viser behovet herfor.

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Som det blev sagt, er det vigtigt at vurdere dette ordentligt og se, hvad der bliver gjort, hvad resultaterne har været.

Vi indsamler videnskabelige beviser. På konferencen i Uppsala har vi inviteret både sagkyndige og videnskabsfolk, som kan levere baggrundsinformation som grundlag for drøftelserne på denne konference. Som sagt håber vi, at disse drøftelser kan danne grundlag for Rådets svar på den meddelelse, der vil komme fra Kommissionen. Det er, hvad jeg kan sige i øjeblikket.

Men vi hilser også i høj grad Europa-Parlamentets holdninger velkommen. Vi håber, at dette kan blive en rigtig god indledning på drøftelserne, og indsamler så megen information som muligt.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Fru formand! Et enkelt punkt. Jeg håber, at videnskaben vinder over følelser, når det gælder transport af dyr.

Jeg vil bede Dem tage spørgsmålet om transport af heste op, som jeg ikke mener, er blevet behandlet tilstrækkeligt, og jeg tror, der er mange følelser omkring dette emne i øjeblikket.

Jeg foreslår, at dyrevelfærdshensyn på gårdene øges på grund af de katastrofale priser, som landmænd i mange af vores medlemsstater får for deres produkter. De gør deres allerbedste for at holde velfærdsstandarderne oppe, samtidig med at råvarepriserne er dårlige, og landbrugene derfor ikke har nogen indtægter. Så jeg mener, vi bør være opmærksomme på dette spørgsmål.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Fru formand! Dette er et meget kontroversielt emne i Irland, og det er vand på møllen for dem, der går ind for et "nej" til Lissabontraktaten. I lyset heraf og i lyset af, at Irland er en østat, og at der, hvis vi ikke har eksport af levende dyr, vil findes et hyggeligt lille kartel, særlig for priserne på okser og får, kan De så give os noget håb om, at dette spørgsmål vil blive taget op, eller at man vil nå frem til et kompromis forud for afstemningen om Lissabontraktaten den 2. oktober?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Jeg forstår parlamentsmedlemmernes og borgernes bekymringer. Desværre kan jeg ikke love, at dette spørgsmål vil blive løst inden folkeafstemningen.

Vi afventer i øjeblikket et forslag fra Kommissionen. Det er blevet forsinket af årsager, jeg ikke kender til. Så snart det kommer, vil vi kaste os over det og begynde at drøfte det. Jeg kan ikke sige mere, for vi venter på forslaget fra Kommissionen. Jeg håber, vi kan gøre dette uden at dramatisere det, men i stedet evaluere det og se på det ud fra et videnskabeligt og bevisbaseret synspunkt.

Spørgsmål nr. 2 af **Claude Moraes** (H-0262/09)

Om: Handel med børn i EU

En rapport, der blev offentliggjort i juli af Agenturet for Grundlæggende Rettigheder (FRA) understregede det alvorlige omfang af problemet vedrørende handel med børn i EU. Et stort antal børn købes og sælges inden for vore grænser til seksuel udnyttelse, tvangsarbejde, adoption og fjernelse af organer.

Jeg udtrykker tilfredshed med, at det svenske formandskab har medtaget menneskehandel som et prioriteret emne i dets arbejdsprogram, men ville gerne vide, om der er nogen forslag, der specifikt vil blive behandlet vedrørende handel med børn således som anbefalet af FRA.

Cecilia Malmström, *formand for Rådet*. – (SV) Fru formand! Det svenske formandskab deler medlemmets bekymringer med hensyn til handel med børn til seksuel udnyttelse eller til andre formål. Denne form for moderne slaveri er en af de mest lukrative former for international organiseret kriminalitet. Det er naturligvis afskyeligt, og det er et alvorligt problem både i EU og i resten af verden. Handel med mennesker har længe været et vigtigt punkt på EU's dagsorden, og vi må helt klart fortsætte med at gennemføre en kombination af foranstaltninger til bekæmpelse af denne grufulde tilsidesættelse af de mest grundlæggende rettigheder.

Europa må øge sin indsats med hensyn til forebyggende foranstaltninger og bekæmpelse af organiseret kriminalitet samt beskyttelse af ofre for kriminalitet. EU's engagement i bekæmpelse af handel med mennesker fremgår klart af vedtagelsen og gennemførelsen af både lovgivning og ikkebindende instrumenter om dette spørgsmål. Til en start blev der i 1997 vedtaget en fælles aktion med henblik på bekæmpelse af handel med mennesker. Den vigtigste lovgivning er rammeafgørelse om bekæmpelse af menneskehandel fra 2002.

I marts 2009 fremlagde Kommissionen et forslag til en ny rammeafgørelse om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre for sådanne aktiviteter. Det var tanken, at denne skulle træde i stedet for rammeafgørelsen fra 2002. Et af målene med forslaget er at yde særlig støtte til sårbare ofre – børn – i kriminalefterforskning og kriminalsager for at forhindre det, der kaldes sekundær viktimering.

Dette forslag hænger sammen med et andet forslag, der sigter endnu mere på børns specifikke behov, dvs. forslaget til en rammeafgørelse om bekæmpelse af seksuelt misbrug af børn, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi og om ophævelse af rammeafgørelse 2004/68, som Kommissionen fremlagde samtidig. Målet er at skabe en mere konsekvent lovramme, at gøre den mere effektiv og at gøre straffen for overtrædere strengere.

Disse to forslag drøftes i øjeblikket i Rådet. De er baseret på en betydelig international konsensus, særlig i FN's Palermoprotokol og foranstaltningerne til bekæmpelse af menneskehandel indeholdt i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention samt Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug.

Sammen med en ministerkonference, som formandskabet holder i Bruxelles den 19.-20. oktober, og hvor der vil blive fokuseret på de overordnede EU-foranstaltninger mod menneskehandel, vil rapporten fra Agenturet for Grundlæggende Rettigheder blive fremlagt og drøftet indgående, og konklusionerne vil blive fremlagt for Rådet. Det svenske formandskab agter også at bringe menneskehandel og seksuelt misbrug af børn op som prioriterede spørgsmål i Stockholmprogrammet, som vi agter at vedtage på topmødet i december.

Anna Hedh, *stedfortræder for spørgeren*. – (SV) Fru formand! Jeg vil gerne takke ministeren. Jeg ved, at dette spørgsmål er meget vigtigt. Vi har i Sverige lagt stor vægt på dette spørgsmål i de senere år, nøjagtig ligesom EU. Jeg vil gerne påpege, at jeg mener, at det er en stor skam, at medlemmerne af Europa-Parlamentet ikke kan deltage i konferencen den 19.20. oktober, fordi vi vil være i Strasbourg, og vi kan ikke være i Bruxelles samtidig for at deltage i denne vigtige conference. Det er en skam, men sådan er det.

Jeg er også klar over, at det svenske formandskab har sagt, at det ønsker at rejse spørgsmålet om udnyttelse af børn i forbindelse med rejse og turisme. Hensigten var at gøre dette på en konference den 20. november, hvor den stående mellemstatslige gruppe *L'Europe de l'Enfance* træder sammen, men jeg har nu hørt, at formandskabet ikke vil rejse dette spørgsmål. Hvad er årsagen hertil? Vil det rejse det ved en anden lejlighed?

Cecilia Malmström, *formand for Rådet*. – (SV) Fru formand! Jeg vil gerne takke fru Hedh. Jeg ved, at fru Hedh er meget engageret i disse spørgsmål.

Det er meget uheldigt, at konferencen i Bruxelles falder sammen med mødeperioden. Årsagen til, at den ligger på disse datoer, er, at den skal afholdes sammen med EU's anti-trafficking dag, der gennemføres samtidig. Det er derfor, de falder sammen. Det er helt sikkert uheldigt.

Med hensyn til parlamentsmedlemmets andet spørgsmål om, hvorfor dette er blevet opgivet. Jeg var ikke klar over, at det var det. Jeg må undersøge det og vende tilbage og måske sende et svar til fru Hedh.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Fru formand! Mange tak til ministeren for det svar. Jeg er også ked af, at konferencen afholdes, mens vi er i Strasbourg. Men kan ministeren garantere, at Europarådets konvention om ulovlig handel vil blive fremhævet på konferencens dagsorden? For der er en række medlemsstater, som ikke har underskrevet den, og der er nogle medlemsstater – herunder Sverige naturligvis – som ikke har ratificeret den. Så jeg mener, at det er meget vigtigt at sikre sig, at den står højt på dagsordenen for denne konference, så vi kan gøre anti-trafficking til en realitet. Vi har midlerne der. Vi må virkelig handle på dem.

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Fru Lynne, jeg vil gøre arrangørerne opmærksom herpå.

Spørgsmål nr. 3 af **Mairead McGuinness** (H-0264/09)

Om: Budskab i anledning af FAO's højniveaumøde

Hvilket budskab vil Rådet formidle på EU's vegne ved den kommende konference for FN's Organisation for Ernæring og Landbrug (FAO)?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Vi dækker mange forskellige spørgsmål.

FAO-konferencen starter den 18. november. Et af de vigtigste punkter på dagsordenen er reform af FAO. Reformprocessen er baseret på den handlingsplan, som alle medlemmerne af FAO godkendte i 2008. Handlingsplanen omfatter mange forskellige former for reformer. Blandt andet vil FAO's fremtidige aktiviteter blive fastlagt ved hjælp af et resultatbaseret forvaltningssystem, der vil fremme større effektivitet med henyn til tildeling og anvendelse af knappe ressourcer. Vi forventer også, at reformprocessen har langsigtede virkninger på FAO's arbejde i spørgsmål om dets personale og lokale kontorer. Konferencen vil ligeledes beskæftige sig med spørgsmål i tilknytning til ændringer i FAO's charter og reformer af Komitéen for Verdens Fødevarerikkerhed.

Denne reform er vigtig, fordi den hænger sammen med etableringen af et globalt partnerskab om landbrug, fødevarerikkerhed og forsyning. FAO afholder et verdensstopmøde om fødevarerikkerhed i Rom den 16.-18. november, hvor disse spørgsmål vil blive drøftet. Formandskabet vil være repræsenteret der, og vil fremsætte en erklæring, der til dels er baseret på Rådets konklusioner om fødevarerikkerhed, som vil blive vedtaget på FAO-konferencen.

Rådet anerkendte i sine konklusioner vedrørende FAO den 11. november 2008, at den aktuelle fødevarerkrise kræver en fælles og koordineret reaktion fra det globale samfund støttet af civilsamfundet og den private sektor. Med henblik herpå bør EU støtte et globalt partnerskab for landbrug og fødevarer i overensstemmelse med EU's handlingsplan i tilknytning til millenniummålene. Det Europæiske Råd hilste denne velkommen i juni 2008.

Desuden så Rådet i sine konklusioner positivt på den igangværende reform af FAO, som gennemføres på en konstruktiv måde af alle organisationens medlemsstater i udvalget for konferencen. I lyset af dette mener formandskabet, at topmødet bør have et klart politisk mål og bør lancere et nyt forvaltningssystem for verdens fødevarerikkerhed, hvor en fornyet og stærkere Komité for Verdens Fødevarerikkerhed indtager en førende rolle.

Formandskabet mener, at det er vigtigt, at der på dette topmøde indføres et fremadrettet, handlingsbaseret system, der kan tage hånd om den aktuelle fødevarerkrise og øge indsatsen for at nå det første millenniummål – at udrydde ekstrem fattigdom og sult. Reformen af Komitéen for Verdens Fødevarerikkerhed og det brede engagement i det globale partnerskab vil være af største betydning herfor.

Formandskabet mener, at topmødet bør have dette klare politiske mål at lancere et nyt forvaltningssystem for verdens fødevarerforsyning, hvor en fornyet og stærkere Komité for Verdens Fødevarerikkerhed spiller en førende rolle. På et operationelt plan mener formandskabet, at dette topmøde skal etablere et fremadrettet og magtfuldt system, der kan tage udfordringen i tilknytning til den aktuelle fødevarerkrise op og øge indsatsen for at nå millenniumudviklingsmålene.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Fru formand! Jeg sætter pris på det detaljerede svar. Må jeg blot fokusere på, hvordan det svenske formandskab ser den fælles landbrugspolitik rolle i sikringen af den globale fødevarer sikkerhed. Hvilken rolle tror det, at vores politik kan spille her? Mener det, at det er vigtigt, at vi har en fælles politik i Europa i lyset af vores bekymringer omkring global fødevarer sikkerhed?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Vi har ikke drøftet dette i Rådet i tilknytning til netop denne konference, men det står klart, at den fælles landbrugspolitik kan spille en rolle og også, når vi drøfter fremtiden, kan spille en voksende rolle ved at gøre det lettere for de fattigere lande at blive en del af det fælles marked og med hensyn til, hvor vi kan hjælpe med at afbøde og fjerne den aktuelle akutte krise.

Det har vi gjort. Nu ser situationen på verdensplan lidt bedre ud. Der kommer positive rapporter fra næsten alle de forskellige markeder. Det er fremragende, og vi har brug for lidt tid til at overveje, hvordan vi kan håndtere disse kriser i fremtiden, og hvordan vi kan bruge en lettere reformeret fælles landbrugspolitik til at hjælpe de fattige lande og til at undgå en tilsvarende situation.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Fru formand! Vi taler her om den globale fødevarer sikkerhed, men jeg vil gerne kort nævne fødevarer sikkerheden i EU. Efter min mening afhænger fødevarer sikkerheden i EU af fødevarer produktionen i EU. I dag havde ALDE's landbrugsgruppe et møde med kommissær Fischer Boel, og vi drøftede netop dette spørgsmål og den fælles landbrugspolitik fremtid, som allerede er blevet nævnt, navnlig efter 2013, og den omstændighed, at budgettet kan blive beskåret osv. Dette indebærer alvorlige følgevirkninger for fødevarer produktionen i EU.

Jeg ved, at det kun er en del af en bredere forhandling, vi gennemfører her i aften, men det er ikke desto mindre meget vigtigt for dem, der beskæftiger sig med landbrug. Ministeren har allerede svaret, men hvis hun har andre tanker omkring dette set ud fra det svenske formandskabs synspunkt, vil jeg gerne høre dem.

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Dette er en kompliceret og meget omfattende drøftelse. Den berører selve konferencen, men naturligvis også noget, der går meget videre. Vi agter ikke at indlede disse drøftelser. Vi har ventet på et bidrag fra Kommissionen, en meddelelse om det fremtidige budget. Det blev lovet – og Rådet vedtog dette allerede i 2004 – at vi ville få en gennemgribende revision af såvel indtægter som udgifter på budgettet, herunder naturligvis af den fælles landbrugspolitik, som udgør så stor en del af budgettet. Denne meddelelse er blevet forinket – det forlyder nu, at den vil komme i slutningen af året. Hvis den gør det, agter det svenske formandskab at gennemføre en første drøftelse blandt medlemsstaterne herom, men det vil være op til det spanske formandskab at indlede det reelle arbejde med disse spørgsmål. Så i øjeblikket kan jeg ikke give flere oplysninger.

Spørgsmål nr. 4 af **Rodi Kratsa-Tsagaropoulou** (H-0267/09)

Om: Stabilitets- og vækstpagten

Det Europæiske Råd bekræftede i juni sit tilsagn om fremme af sunde offentlige finanser og af stabilitets- og vækstpagten. Alligevel forventes op mod 20 medlemsstater i slutningen af året at måtte deltage i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Hvilke initiativer vil formandskabet tage for at nå målet om korrekt og ansvarlig gennemførelse af stabilitetspagten, og hvor har det hidtil konstateret, at denne gennemførelse støder på vanskeligheder? Mener formandskabet, at det som følge af krisen er nødvendigt at revidere pagten på ny, eller er den reform, der blev vedtaget i 2005, tilstrækkelig til at sikre, at pagten overholdes og forbliver virkningsfuld under de nuværende omstændigheder? Hvad er den foretrukne afviklingsstrategi og strategi for nedbringelse af offentlige underskud, og hvad er tidsplanen for gennemførelsen af denne strategi? Mener formandskabet, at 2010 skal være kendetegnet ved konsolidering og disciplin på skatteområdet, eller at der bør bibeholdes en grad af fleksibilitet i de offentlige finanser, især i lyset af prognoserne om faldende beskæftigelse?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Dette spørgsmål blev også drøftet tidligere i dag. Under den aktuelle krise har de offentlige myndigheder truffet ekstraordinære foranstaltninger i forbindelse med både den monetære politik og budgetstøtte. Disse foranstaltninger var nødvendige og passende og spillede en vigtig rolle i hindringen af en endnu mere alvorlig krise ved at stabilisere økonomien og forhindre en drastisk økonomisk recession. Stabiliseringen af den økonomiske og finansielle situation betyder dog ikke, at recessionen er ovre. Vi må være yderst forsigtige og sikre, at vore politik i fremtiden kombinerer den nødvendige støtte til genopretning – som vi håber vil komme – med en ansvarlig holdning til bæredygtig offentlig finansiering på mellemlang og lang sigt.

Det er netop behovet for at afbalancere disse to mål, som gør den fleksibilitet, der blev vedtaget i forbindelse med revisionen af pagten i 2005, så fornuftig. I vanskelige økonomiske tider må myndighederne træffe de

krævede foranstaltninger for at fremme økonomisk aktivitet. Når genopretningen tager fart og drives af sit eget momentum, må vi imidlertid sikre, at vores offentlige finanser er bæredygtige, og vi må fastlægge troværdige planer for budgetkonsolidering.

Da omstændighederne er meget forskellige i de enkelte medlemsstater, vil planerne – tidsplanerne – for afslutning af de finanspolitiske incitamenter og pengepolitiske foranstaltninger også være forskellige. Dette vil afspejles i mange af underskudsprocedurerne, der vil være rettet mod de enkelte medlemsstater, men de skal koordineres og skal ligge inden for stabilitets- og vækstpagtens overordnede rammer. Derfor planlægger formandskabet drøftelser i Økofinrådet i efteråret vedrørende passende afviklingsstrategier og koordineringen af disse.

Jeg forventer, at disse drøftelser resulterer i en klar aftale om en ambitiøs konsolidering på det rigtige tidspunkt i de enkelte medlemsstater for at sikre langsigtet bæredygtighed.

Marietta Giannakou, *stedfortræder for spørgeren*. – (EL) Fru formand! Jeg vil gerne takke ministeren for hendes meget klare svar. Jeg er sikker på, at der især vil blive fokuseret på, om vi skal insistere på, at 2010 skal være et år for forbedring af offentlige finanser, eller om der skal være en form for forlængelse eller frist, da dette er noget, som EU til dato ikke har benyttet i sine politikker.

Cecilia Malmström, *formand for Rådet*. – (SV) Fru formand! Det er et meget vanskeligt spørgsmål at besvare. På G20-topmødet i næste uge vil vi påbegynde indledende drøftelser af afviklingsstrategier. Det står dog klart, at omstændighederne er meget forskellige i medlemsstaterne, og derfor vil tidsplanerne være lidt forskellige. Jeg håber, vi kan starte denne proces meget snart, men det afhænger også af, hvordan den økonomiske situation udvikler sig. Der er lys for enden af tunnelen, vi mener, det værste er overstået, og vi må derfor se nærmere på tanken om en afviklingsstrategi. Hvis vi ikke gør det gradvist, er det de mest sårbare medlemmer af vores samfund, som vil blive ramt af stigende arbejdsløshed, store offentlige besparelser og risikoen for inflation. I øjeblikket er det dog lidt for tidligt at sige helt nøjagtigt, hvornår den tid vil komme i de forskellige medlemsstater.

Spørgsmål nr. 5 af **Seán Kelly** (H-0270/09)

Om: EU-foranstaltninger til bekæmpelse af arbejdsløshed

Af en nylig Eurobarometer-rundspørge fremgår det, at mens 72 % af EU's borgere mener, at EU spiller en positiv rolle i forbindelse med skabelse af nye jobmuligheder og bekæmpelse af arbejdsløshed, så har kun lidt over en tredjedel af de adspurgte hørt om EU's værktøjer til bekæmpelse af arbejdsløshed, som f.eks. Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Gøres der nok for at fremme kendskabet til disse nøgleinstrumenter?

Cecilia Malmström, *formand for Rådet*. – (SV) Fru formand! Rådet deler medlemmets bekymring vedrørende resultaterne af den seneste Eurobarometer-rundspørge om kendskabet til EU's vigtige værktøjer til bekæmpelse af arbejdsløshed som f.eks. Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Af hensyn til både demokrati og legitimitet er det vigtigt at kommunikere til vores borgere, hvad EU gør.

Rådet tillægger Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen stor betydning, og vi ønsker, at disse skal udnyttes effektivt til bekæmpelse af arbejdsløshed. Disse to instrumenter er vigtige finansielle værktøjer til bekæmpelse af den aktuelle recession og forbedring af beskæftigelsen, idet der med dem indføres integrerede flexicuritystrategier, ligesom de sikrer, at kvalifikationer forbedres, og at de tilpasses de behov, der findes. Rådet gav udtryk herfor i december 2008, da det bakkede op om Den Europæiske Socialfonds hurtige indførelse af supplerende foranstaltninger til støtte for beskæftigelsen. Rådet annoncerede også forbedringer af procedurerne i Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Den oprindelige forordning blev derfor revideret med henblik på at gøre det muligt for fonden at reagere mere effektivt for at støtte arbejdstagere, der havde mistet deres arbejde ikke blot som følge af globaliseringen, men også midlertidigt på grund af den finansielle og økonomiske recession. Det skal dog påpeges, at gennemførelsen af disse fonde, herunder passende information og offentliggørelse, påhviler medlemsstaterne og Kommissionen. Hvad angår Den Europæiske Socialfond, skal medlemsstaterne formidle information om initiativer og medfinansierede programmer med henblik på at fremhæve Fællesskabets rolle og den bistand, fondende yder. I denne forbindelse vil jeg gerne nævne Det Europæiske Åbenhedsinitiativ, som Kommissionen lancerede i 2005. Et af de vigtigste mål med dette initiativ er at forbedre informationen til den brede offentlighed vedrørende de EU-midler, der står til rådighed, ved at offentliggøre navnene på modtagere af direkte støtte inden for rammerne af EU's samhørighedspolitik.

Hvad angår Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen bør medlemsstaterne informere om de foranstaltninger, der finansieres. Samtidig vil jeg gerne minde om, at Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen først blev oprettet for relativt nylig. Manglende kendskab kan skyldes, at denne fond endnu kun har ydet bistand i relativt få tilfælde.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Fru formand! Mange tak til ministeren for hende meget præcise svar. Jeg har blot endnu et spørgsmål. Jeg forstår, at der er stor modstand i Rådet mod forslaget om en fremrykning af Den Europæiske Socialfond til 100 % i de kommende to år. Hvis den modstand opretholdes, kan Rådet så nævne nogle alternativer, som er blevet fremsat for at bibeholde momentummet i den europæiske genopretningsplan?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Ja, vi har drøftet dette i Rådet adskillige gange. Der er ret stor enighed om, at der af hensyn til projektets kvalitet også skal være et element af national finansiering. Derfor støtter Rådet ikke forslaget om at fjerne denne.

Vi er dog klar over situationen og problemerne. Vi har bedt Kommissionen fremlægge et alternativt forslag. Jeg bragte det op over for kommissær Samecki, som er ansvarlig for dette område, for blot to dage siden. De arbejder på et sådant forslag og vil fremlægge det snarest muligt.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Fru formand! Jeg er ked af, at den nødvendige støtte i form af 100 % finansiering ikke ydes via Rådet på et tidspunkt, hvor vi taler om Den Europæiske Socialfonds rolle i nedbringelsen af arbejdsløsheden, særlig under den aktuelle krise. Jeg vil også gerne nævne, at vi under den aktuelle krise ser stigninger i arbejdsløsheden, som især rammer stålværker og skibsværfter, eller endog teknisk arbejdsløshed foruden arbejdstagere, der rent faktisk afskediges. Jeg vil gerne stille følgende spørgsmål, idet vi bør holde os behovet for investering og sikring af EU's økonomiske konkurrenceevne også i fremtiden for øje. Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe for at fremme anvendelsen af Den Europæiske Socialfonds og Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringens ressourcer til støtte for industrielle sektorer, der oplever økonomiske problemer?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Som sagt har vi anmodet Kommissionen om at fremsætte alternative forslag til, hvordan denne særlige Socialfond kan anvendes i denne situation, hvor mange mennesker i hele Europa, som der blev sagt, står uden arbejde, og vi håber, at Kommissionen vil fremlægge et sådant forslag uden unødigt forsinkelse.

Vi gør dog også mange andre ting for at bekæmpe arbejdsløshed. Det er naturligvis medlemsstaternes ansvar, men der findes også et kollektivt ansvar for, at vi forsøger at koordinere og lette fuldførelsen af det indre marked, fjerne hindringer, at få gennemført servicedirektivet fra den 1. januar, at fjerne bureaukrati og tilskynde folk til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og samtidig give dem ressourcer til at fuldføre deres uddannelse eller begynde igen i en anden retning.

Arbejdsløsheden vil også blive drøftet på et særligt uformelt Økofinmøde i oktober, hvor arbejdsløshed er et af de vigtigste punkter på dagsordenen. Og i lyset af den forhandling, som jeg ved gennemføres i Europa-Parlamentet, men også i næsten alle rådssammensætninger vedrørende den fremtidige Lissabonstrategi, er der mange spørgsmål, der drøftes.

Så Socialfonden er blot et instrument til bekæmpelse af arbejdsløshed. Den kan forbedres, og den kan sandsynligvis anvendes mere bredt for at vise befolkningen, hvordan den anvendes på en bedre måde. Men den er dog kun et element i hele den række af instrumenter, som vi har, og som vi må udnytte for at bekæmpe arbejdsløshed.

Spørgsmål nr. 6 af **Bernd Posselt** (H-0271/09)

Om: Informationer om Tjetjenien

Hvilke forholdsregler vil Rådet tage for at sikre, at der også fremover vil blive holdt øje med menneskerettighedssituationen i Tjetjenien efter mordet på menneskerettigheds- og fredsaktivisten Natalja Estemirova og den efterfølgende lukning af menneskerettighedsorganisationen Memorials kontor samme sted? Hvad er Rådets holdning til, at der i Grosnij eller umiddelbart i nærheden af Tjetjenien åbnes et EU-kontor, som kan varetage denne opgave? Hvad mener Rådet om, at der i det mindste udsendes en midlertidig mission til Tjetjenien?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Så snart formandskabet hørte om mordet på Natalia Estemirova, udsendte det en erklæring, hvori det fordømte mordet og gav udtryk for sin dybeste medfølelse med hendes familie og kolleger i menneskerettighedsorganisationen Memorial. Det opfordrede

også indtrængende de russiske myndigheder til at efterforske mordet hurtigt og indgående og bringe de skyldige for retten.

Jeg kan forsikre hr. Posselt om, at Rådet fortsat vil følge udviklingen i Tjetjenien meget tæt, og vi vil være særligt opmærksomme på menneskerettighederne og situationen for menneskerettighedsforkæmperne. Rådet har ved flere lejligheder indtrængende opfordret de russiske myndigheder til at gøre alt, hvad der står i deres magt for at beskytte disse mennesker i Rusland i overensstemmelse med den universelt anerkendte FN-erklæring om menneskerettighedsforkæmpere. Jeg vil gerne understrege, at EU allerede er til stede i Tjetjenien som følge af Kommissionens hjælpeprojekt, diplomater fra Moskvas ambassader i EU-medlemsstaterne og i form af regelmæssige besøg i Tjetjenien.

Rådet vil gerne understrege den betydning, det tillægger hr. Posselts spørgsmål, og det er opmærksom på menneskerettighedssituationen i Tjetjenien, men vi mener ikke, at der i øjeblikket er noget behov for det kontor eller den mission, som han har foreslået. EU er til stede i regionen, og vi vil fortsat overvåge spørgsmål i tilknytning til respekt for menneskerettighederne, retsstatsforhold og demokratiske principper i Tjetjenien, og vi vil tage dem op, når behovet opstår.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne sige mange tak til fru Malmström. Det er det første gode svar, jeg har fået fra Rådet om dette emne. Tak.

Alligevel har jeg et kort tillægsspørgsmål. Agter Rådet at tage spørgsmålet om Tjetjenien op igen under det svenske formandskab, for de russiske ledere har udsendt en række meddelelser om ændringer? Det må dog følges op af handlinger, og vi har ikke set nogen, og derfor beder jeg Dem endnu en gang sætte os ind i situationen som forberedelse til forhandlingerne om aftalen. Vi påtænker at gennemføre hasteforhandlinger om dette spørgsmål i morgen.

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Ja, vi rejser løbende menneskerettighedsspørgsmålet i vores dialog med Rusland, og menneskerettighederne vil stå på dagsordenen for det topmøde, vi håber vil finde sted mellem EU og Rusland i løbet af efteråret.

Spørgsmål nr. 7 af **Nikolaos Chountis** (H-0273/09)

Om: Tilladelse fra den tyrkiske regering til at gennemføre kulbrinteefterforskning i EU-landenes eksklusive økonomiske zoner

Den tyrkiske regering har besluttet at give det statsejede tyrkiske olieselskab TPAO tilladelse til at gennemføre kulbrinteefterforskning i Grækenlands og Cyperns eksklusive økonomiske zoner. Dette er en fortsættelse af den truende holdning, som Tyrkiet har fremvist i et forsøg på at skræmme Cypern fra at gå videre med udnyttelse af sine økonomiske zoner, og som har tvunget Cypern til at nedlægge veto mod åbningen af energikapitlet i Tyrkiets forhandlinger om medlemskab. I betragtning af at den tyrkiske regerings beslutning sandsynligvis vil få eksplosive konsekvenser for forholdet mellem Tyrkiet og EU-medlemsstaterne, bedes Rådet besvare følgende spørgsmål:

Hvilke omgående foranstaltninger agter Rådet at træffe for at sikre, at den tyrkiske regering trækker sin tilladelse til at gennemføre kulbrinteefterforskning i EU-landenes eksklusive økonomiske zoner tilbage? Hvordan sikrer Rådet, at Tyrkiet opfylder tillægsprotokollen til Ankara-aftalen, også for så vidt angår Cypern, samt anerkender Cyperns ret til en eksklusiv økonomisk zone? Hvornår forventes Tyrkiet at overtage havretskonventionen, som er en del af gældende fællesskabsret?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Rådet er bekendt med de begivenheder, som parlamentsmedlemmet nævner. Hvad angår Tyrkiets forhold til landene i den pågældende region har Tyrkiet – som alle andre lande – pligt til at handle for at fremme gode naboskabsforbindelser og fredelig bilæggelse af tvister. Det er hovedindholdet i FN's charter.

Det er også et vigtigt krav for tiltrædelse af EU. I forbindelse med Tyrkiets forhandlinger med EU og de dermed forbundne konklusioner, som Rådet har draget, har EU opfordret Tyrkiet til at undgå enhver trussel, kilde til konflikt eller handling, der vil kunne have en negativ indvirkning på de gode naboskabsforbindelser og processen med fredelig bilæggelse af tvister. Desuden har EU ved en række lejligheder understreget betydningen af, at der gøres fremskridt i forbindelse med normaliseringen af de bilaterale forbindelser mellem Tyrkiet og EU-medlemsstaterne, herunder Republikken Cypern, og det har fremhævet alle EU-medlemsstaternes suveræne rettigheder.

Hvad angår spørgsmålet om tillægsprotokollen er EU's holdning helt klar. Tyrkiet har pligt til at anvende den fuldt ud og på en ikkediskriminerende måde. EU rejser systematisk alle disse spørgsmål, senest på mødet mellem ministre fra EU-troikaen og Tyrkiet, som fandt sted i Stockholm i juli, og i associeringsrådet i maj. Jeg kan forsikre parlamentsmedlemmet om, at Rådet lægger stor vægt på disse spørgsmål og fortsat vil følge udviklingen meget tæt.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Fru formand! Jeg sætter pris på ministerens vilje og beslutsomhed, når det gælder om at give klare svar på vores spørgsmål.

Må jeg sige, at vi vil drøfte spørgsmålet om Nabucco-rørledningen i Parlamentet i morgen, og minde om, at den tyrkiske premierminister i januar 2009 truede Bruxelles med, at hans land ville tage sin støtte til etableringen af naturgasrørledningen op til fornyet overvejelse, hvis forhandlingerne om åbning af energikapitlet ikke fortsætter.

Dette kapitel er som bekendt blevet blokeret af Cyperns veto, fordi landet er blevet truet af Tyrkiet med hensyn til udnyttelsen af dets eksklusive økonomiske zone.

Da spørgsmålet om de eksklusive økonomiske zoner derfor er af afgørende betydning og kan give anledning til et stort problem for mange af EU's politikker, vil jeg endnu en gang spørge om, hvilke foranstaltninger Rådet vil træffe for at sikre, at Tyrkiet anerkender Cyperns ret til en eksklusiv økonomisk zone.

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Både Rådet og Kommissionen har noteret dette, og vi vil følge spørgsmålet nøje. Vi vil fortsat rejse spørgsmålet og betydningen af gode naboskabsforbindelser i alle vores kontakter med Tyrkiet. Den næste lejlighed bliver udenrigsministrenes troika i november. Jeg håber, at hændelser som dem, parlamentsmedlemmet har nævnt, kan undgås.

Hvad angår energikapitlet undersøges det i øjeblikket i de forskellige rådssammensætninger, og der gennemføres løbende drøftelser. Det er lidt for tidligt at bekendtgøre resultaterne af denne analyse, og parlamentsmedlemmet vil være bekendt med, at hvert enkelt skridt i denne proces kræver enstemmighed i Rådet.

Spørgsmål nr. 8 af **Liam Aylward** (H-0278/09)

Om: EU's politik i Burma

Kan Det Europæiske Råd redegøre for Den Europæiske Unions politik over for Burma og oplyse, hvad Den Europæiske Union gør for at fremme løsladelsen af Aung San Sui Kyi, som har siddet fængslet i Burma siden 1990?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! EU har fulgt Aung San Suu Kyis situation nøje, siden hun blev fængslet for 20 år siden. Rådet har arbejdet uafbrudt og meget aktivt på hendes vegne. Ved mange lejligheder har vi opfordret myndighederne i Burma til at løslade hende.

I denne periode har Rådet desuden truffet specifikke foranstaltninger mange gange. Eksempelvis kan nævnes følgende.

I august fordømte EU straks dommen mod Aung San Suu Kyi og sagen mod hende, som ikke havde noget retsgrundlag. Vi opfordrede myndighederne i Burma til at løslade hende øjeblikkeligt og betingelsesløst. Rådet fastslog, at retssagen mod Aung San Suu Kyi var en overtrædelse af national og international ret.

Desuden talte EU's højtstående repræsentant, Javier Solana, på vegne af Aung San Suu Kyi på ministermødet mellem ASEAN-landene og den efterfølgende ASEAN-EU-ministerkonference i juli, hvor en repræsentant for Burma også var til stede. Mange andre deltagere i mødet, herunder repræsentanterne for USA, Kina, Rusland og andre, fremsatte også stærke krav om øjeblikkelig løsladelse af Aung San Suu Kyi og andre politiske fanger.

EU har via sin særlige udsending til Burma, Piero Fassino, også været meget aktivt med hensyn til at støtte de foranstaltninger, som FN og FN's særlige rådgiver, Ibrahim Gambari, har truffet, og har også hørt vigtige EU-partnere i Asien.

Myndighederne i Burma har valgt at ignorere protesterne mod fængslingen af Aung San Suu Kyi og opfordringerne til at løslade hende, som et stort antal lande og organisationer har fremsat, herunder FN's generalsekretær, generalsekretæren for ASEAN og en række ASEAN-medlemsstater, som Burma, når alt kommer til alt, er en del af.

Da der ikke har været nogen reaktion fra Burma, har EU taget yderligere skridt rettet mod de ansvarlige for dommen. Vi har sat medlemmerne af dommerstanden og andre involveret i sagen mod Aung San Suu Kyi på listen over personer, som skal nægtes visum, og hvis aktiver skal indefrys. Vi har udvidet listen over personer og enheder, der er omfattet af restriktive foranstaltninger, til også at omfatte indefrysning af aktiver i virksomheder, der ejes og kontrolleres af medlemmer af regimet i Burma eller af personer med tilknytning til dem.

Den reaktion, som Rådet nåede til enighed om den 13. august, er fuldstændig i overensstemmelse med den beslutning, som Europa-Parlamentet vedtog i oktober 2008. Jeg kan forsikre parlamentsmedlemmet om, at EU ud over disse specifikke foranstaltninger også vil intensivere sit arbejde i det internationale samfund, særligt med ligesindede partnere i Asien, for at nå frem til en øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af Aung San Suu Kyi og andre politiske fanger. Dette er et første grundlæggende skridt i den nationale forsoningsproces, der er nødvendig, hvis valgene i 2010 skal kunne betragtes som frie, retfærdige og pålidelige.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke formanden for Rådet for hendes detaljerede svar. Må jeg have lov at spørge, hvilke foranstaltninger EU har truffet, eller er ved at træffe for at hjælpe de tusindvis af flygtninge, som er flygtet fra Burmas nordlige Shan-delstat til Kina som følge af de voldelige sammenstød mellem juntaen og etniske minoriteter i august?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Jeg beklager meget. Jeg tror ikke, jeg kan besvare det spørgsmål. Det må jeg vende tilbage til. Jeg beklager.

Spørgsmål nr. 9 af **Brian Crowley** (H-0280/09)

Om: Tættere forbindelser mellem EU og USA

Kan Det Europæiske Råd redegøre for de initiativer, det forfølger for at etablere tættere politiske og økonomiske forbindelser mellem Den Europæiske Union og De Forenede Stater?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (SV) Fru formand! Rådet lægger den allerstørste vægt på forbindelserne mellem EU og USA. De transatlantiske forbindelser udgør hjørnesten i EU's udenrigspolitik og er baseret på vores fælles værdier i tilknytning til demokrati og menneskerettigheder og vores engagement i åbne, integrerede økonomier. Den nye administration i USA har givet disse forbindelser en ny fremdrift.

Vi er fast besluttet på at fortsætte dette samarbejde. På nuværende tidspunkt forventes der klare resultater af vores transatlantiske forbindelser på begge sider af Atlanten. Det glæder mig at kunne oplyse, at der er mange områder, hvor EU samarbejder tæt med USA med henblik på at udvide vores strategiske partnerskab og opnå resultater. Vi vil naturligvis fortsat arbejde meget tæt sammen omkring en række regionale spørgsmål som f.eks. Afghanistan, Pakistan, Iran, fredsprocessen i Mellemøsten, Rusland og det vestlige Balkan. Vi samarbejder regelmæssigt om krisehåndtering, og jeg glæder mig over, at USA nu tager del i en civil europæisk sikkerheds- og forsvarspolitisk mission, nemlig EULEX i Kosovo.

Vi vil arbejde tæt sammen om klimaspørgsmål forud for topmødet i København sidst på året. Den nye administration har hævet USA's ambitioner på dette område betydeligt. Vi hilser dette velkommen og håber, at den vil kunne fremlægge sammenlignelige mål for nedbringelse af emissionerne på mellemlang sigt som en del af aftalen. Vi har også længe samarbejdet om energispørgsmål. Vi føler, at dette nu må bringes op på et højere plan, og vi håber, at vi kan få oprettet et særligt energiråd for EU og USA. Dette kunne blive et godt forum for øget samarbejde mellem os på områder som energisikkerhed, markeder, bæredygtighedspolitik og forskning i nye energiteknologier.

Et andet spørgsmål, som har høj prioritet, er naturligvis den finansielle og økonomiske krise. Der er behov for et meget tæt samarbejde her, hvis vi skal genoprette tilliden til finansmarkederne og få dem til at fungere ordentligt. På handelsområdet må Doha-runden afsluttes med et højt ambitionsniveau i 2010. Dette er vigtigt, hvis vi skal skabe økonomisk genopretning og bekæmpe protektionisme. USA skal her spille en nøglerolle.

Vi vil naturligvis drøfte disse spørgsmål på G20-topmødet i næste uge. Begge sider har vist interesse for en styrkelse af samarbejdet inden for retlige og indre anliggender og i voksende forståelse af hinandens lovgivningsmæssige og politiske rammer. Erklæringen om lukningen af Guantanamo, hvori nævntes en styrkelse af det transatlantiske samarbejde inden for retlige og indre anliggender, er et vigtigt skridt i denne retning.

Hvad angår ikkespredning og nedrustning har samarbejdet mellem EU og USA fået en vitaminindsprøjtning, og Obama-administrationen er gået meget kraftigt ind herfor. Washington og Bruxelles arbejder sammen om at sikre, at der gøres væsentlige fremskridt på områder som f.eks. gennemgangskonferencen mellem parterne i traktaten om ikke-spredning af kernevåben, ikrafttrædelsen af traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger og gennemførelsen af en løsning på hårdknuden på nedrustningskonferencen, så vi kan nå frem til en traktat, der forbyder produktion af fissilt materiale til våben.

Der er stor interesse fra begge sider for at styrke den transatlantiske politiske dialog og samarbejdet om udviklingsarbejde. EU og USA er verdens største donorer, og vi har derfor en fælles interesse i at forbedre indsatsen på udviklingsområdet. Vi gennemfører drøftelser om, hvordan dette kan ske. Det kommende topmøde mellem EU og USA er en fremragende lejlighed til at drøfte disse og andre relevante spørgsmål på højeste plan. Jeg er meget stolt af, at det svenske formandskab har fået muligheden for at stå i spidsen for EU på dette topmøde. Vi er fuldt og fast overbevist om, at topmødet vil fremme transatlantiske forbindelser på en positiv og konstruktiv måde.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne sig mange tak til ministeren. Det er dejligt at have hende tilbage her, skønt i en anden funktion.

Specifikt om de to spørgsmål, hvor jeg tror, vi kan samarbejde bedst: for det første om spredning og for det andet om finanskrisen.

Har det svenske formandskab – der naturligvis repræsenterer Rådet – nogen særlige idéer, som det vil tage med til topmødet mellem USA og EU, som vil finde sted inden længe, særlig vedrørende de forskelle, der ser ud til at være mellem Frankrig og Storbritanien på den ene side og resten af EU på den anden side med hensyn til de finansforordninger, der skal finde anvendelse? USA ser måske ud til at ligge tættere på de andre i EU end på de franske og britiske tanker, som Gordon Brown gav udtryk for i går.

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Her til morgen gennemførte vi drøftelser som forberedelse til G20. Jeg ved, der drøftes forskellige forslag i medierne, men jeg må sige, at EU er yderst velkoordineret. Vi har gennemført drøftelser med finansministrene, og i morgen aften er der en middag med stats- og regeringslederne for at fuldføre koordineringen i lyset af Pittsburghmødet.

EU står samlet. Vi ved, hvad vi ønsker. Vi har et konkret forslag, og finjusteringen vil finde sted i morgen. Så jeg er egentlig ikke bekymret over det, og jeg er også meget glad for, at vi med hjælp fra Kommissionen og kommissær Almunia er nået frem til dette meget sjældne stadium af stærk enighed i EU. Dette er vores prioriteter, og vores løsninger drøftes, og vi vil naturligvis forsøge at skabe samhørighed på så mange punkter som muligt med den amerikanske administration og de øvrige partnere på G20-topmødet.

Med hensyn til ikkespredning er vi meget glade for, at dette emne igen er sat på dagsordenen. Det har i nogen tid været vanskeligt at rejse det, og vi er meget glade for præsident Obamas engagement i dette spørgsmål. Men det vil tage tid. Der er komplicerede tekniske spørgsmål, og det vil tage tid at løse dem. Vi er meget procesorienterede. Vi vil forsøge at skubbe på, men jeg kan ikke sige, hvor lang tid dette vil tage, eller hvad tidsfristerne er. Men det står på dagsordenen. Vi er meget ivrige efter at gøre fremskridt, og jeg tror, at det er et ønske, som vores amerikanske modparter deler.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne spørge formanden for Rådet om EU-USA-Rusland-trekanten. Som bekendt har USA og Rusland på præsident Obamas foranledning indledt meget vigtige forhandlinger om atomnedrustning. Hvordan kan Rådet og EU efter hendes mening fremme og bidrage til disse forhandlinger, som er så vigtige for menneskehedens fremtid?

Cecilia Malmström, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Jeg glæder mig meget over disse nyheder. Jeg mener, at det er et vigtigt skridt, at disse to lande sætter sig ned og drøfter emner, der, som parlamentsmedlemmet sagde, er vigtige for menneskeheden, og vi kan kun håbe på, at de opnår konkrete fremskridt.

Der afholdes et globalt nukleart topmøde i marts 2010, hvor EU naturligvis også vil være repræsenteret. Dette er en god lejlighed til i lyset heraf at koordinere vores synspunkter og til at se på, hvordan vi kan bidrage til at gøre disse drøftelser så vellykkede og frugtbare som muligt.

Formanden. – Spørgsmål, der på grund af tidnød ikke var blevet besvaret, ville blive besvaret skriftligt (se bilag).

Hermed er spørgetiden afsluttet.

17. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

18. Dagsorden for næste møde: se protokollen

19. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 19.00)